

൧

൨

൩

൪

൫



MALANKARA  
LIBRARY

# വിജ്ഞാനവാടി

---

വിവർത്തകൻ:

ചാക്കോ ശാസ്ത്രി, റാന്നി.

ചെറുപുസ്തകശാലയ്ക്കു,

മണലൂർ.

1956.

പകർപ്പവകാശം വിവർത്തകന്.

**Imprimatur**

**Rt. Rev Zacharias Mar Athanasios,**  
*Bishop of Tiruwalla.*

**TIRUVALLA, }  
25.11.55. }**

## സമർപ്പണം

കേരളകേദാരത്തിൽ താദം തളിരമ  
 ണിഞ്ഞു പരിരമ്യമാൻ നിൽക്കുന്ന പ  
 നരൈകൃ തരുവിന്റെ ശീതളപ്പരപ്പി  
 ലേക്ക്, അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞ ആയിരങ്ങ  
 ളെ ആനയിച്ചാശ്വസിപ്പിച്ച ആ രണ്ടു  
 മഹജീവിതങ്ങൾക്ക്, ടിവാഗതരായ  
 മാർ ഇഴവാനിയോസൂ തിരുമനസ്സിലേ  
 യും മാർ സേവേറിയോസൂ തിരുമനസ്സി  
 ലേയും പാ വ ന സ്തു ര ണ യ്ക്കു .

## മാറിച്ചുനോക്കിയാൽ

അദ്ധ്യായം	പേജ്
1. സജ്ജന സംസർഗ്ഗം നേടുക;	1
2. പിശാചിന്റെ കെണികളെ തട്ടിമാറുക	3
3. ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നത് പരമജ്ഞാനം.	6
4. നമ്മിൽ കടികൊള്ളുന്ന തിന്മകളോടു പോരാടുക	7
5. ഭക്തിക്കുതകുന്ന കൃപാവാദം	9
6. ദൈവവചനം ശ്രദ്ധയോടെ പാരായണം ചെയ്യുക	10
7. പ്രയാസങ്ങളിൽ ദിവ്യ സാന്ത്വനം	12
8. വ്യാജാത്മാവിൽ അന്തഃകരണത്തിന്റെ ആദ്യാദം	14
9. വിനീത സഹോദരനുമായുള്ള നമ്മളാഷണം	17
10. മനുഷ്യഹൃദയത്തിന്റെ അസ്ഥിരത	20
11. കഷ്ടകാലത്തിൽ ദൈവത്തെ ആശ്രയിക്കുക	23
12. പ്രാർത്ഥനയും സത്ഗ്രന്ഥ പാരായണവുംമൂലമുള്ള നന്മ	25
13. ഒഴൊയ്ക്കത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യവും ഫലങ്ങളും	31
14. പ്രലോഭനങ്ങൾക്കെതിരായി ജാഗ്രത	36
15. പരസ്പരം സാമിക്കുക	38
16. ദൈവസ്നേഹവും ലോകനിന്ദയും	41
17. നമ്മുടെ കർത്താവിനെ അനുസ്മരിക്കുക	46
18. എക്കാലവും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക	52

## താമരപ്പൊയ്

1. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നു വശങ്ങൾ	53
2. ദൈവമഹത്വത്തെക്കുറിച്ച്	56
3. ഭക്തനെ പ്രാതികൂല്യങ്ങളാൽ പരിശോധിക്കുന്നു	57
4. ദൈവസ്നേഹിതന്മാർ	59
5. സർവ്വനന്മകളും കൃതജ്ഞത	60
6. ആത്മാവ് കരിയുമായി സംയോജിക്കുന്നു	62
7. പരിശുദ്ധൻ ദൈവത്തോടുകൂടെ വ്യാപരിക്കുന്നു	63
8. ഹൃദയസമാധാനം	64

അദ്ധ്യായം	പേജ്
9. ദൈവമുമ്പാകെ സ്വയം പരിശോധിക്കുക	66
10. പ്രലോഭനങ്ങളെക്കെതിരായ പ്രാർത്ഥനയും ജാഗരണവും	67
11. ഭരണിമാനവും ജഡികതിനകളും ഭരണികരിക്കുവാൻ നിത്യശിക്ഷയേക്കുറിച്ച് ഭീതി	70
12. കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തെ സ്മരിക്കുക	72
13. ഇശരോയുടേയും തന്റെ മാതാവായ വി. കന്യക മറിയാമിന്റെയും നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുക	74
14. തിനകെതിരായി പോരാടുക	78
15. സൈമര്യം	80
16. പീഡ സഹിക്കുന്നതിലുള്ള ദിവ്യ ആശ്വാസം	82
17. എല്ലായ്പ്പോഴും മനസ്സാക്ഷിയെ കാത്തുകൊള്ളുക	84
18. ഏകാന്തതയും മരണവും	87
19. അഗതികളുടെ സഹായം	93
20. രോഗിയും ദരിദ്രനുമായ ലാസർ	96
21. വി. ലിഖിതങ്ങൾ നന്നായി പഠിക്കുക	99
22. ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ക്ഷമിക്കുക	103
23. വിനീതനായ സമ്പ്രാസിയുമായി സല്ലപിക്കുക	104
24. ബുദ്ധിപൂർവ്വം സംസാരിക്കുക. ദൈവമുമ്പാകെ വർത്തിക്കുക	107
25. അനിശ്ചിതമായ മരണം	110
26. നിത്യമഹത്വം	115
27. ദൈവഭക്തന്റെ പ്രാർത്ഥന	119
28. ദൈവവുമായുള്ള ഏകദൈവകൃപ	121
29. സത്യസമാധാനം ദൈവത്തിൽമാത്രമന്വേഷിക്കുക	124
30. നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം ദൈവത്തിലേക്കു്	127
32. യേശുവിനോടു പരിശുദ്ധനാരോടുമുള്ള വി. കൂട്ടായ്മ	130
34. ദൈവം തന്നെ നിന്റെ പരമലക്ഷ്യം	136



### കറഞ്ഞോന്നു പറഞ്ഞോട്ടേ

ഈ പുസ്തകം പ്രഖ്യാതമായ ക്രിസ്ത്യാനകരണ കുർത്താവിൻറെ ഉരുതന്നെയാണു്. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിനുതകിയ ഇത്തരം അനേകം കൃതികൾ അദ്ദേഹം ചമച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നുവെച്ചാൽ ഇതാണു് പത്തു നാലുതിൽപ്പരം പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു്. അതിൽ പലതും ഇനിയും നാം കണ്ടിട്ടില്ല. വേദപുസ്തകത്തിൻറെ അടുത്ത സ്ഥാനമാണു് 'ക്രിസ്ത്യാനകരണ'ത്തിനു ക്രൈസ്തവലോകം നൽകിയിരിക്കുന്നതു്. വി. പൗലോസിനെപ്പോലെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിൻറെ തത്വശാസ്ത്രവും പ്രായോഗികതവും അനുഭവത്തിലൂടെയും ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലൂടെയും നന്നായി ഗ്രഹിച്ച തികഞ്ഞൊരു ഭക്തനും പണ്ഡിതനുമത്രേ തോമ്മസു അക്കൈവീസു്.

ക്രിസ്ത്യാനകരണം, മിശിഹാനകരണം, ക്രിസ്തുദേവാനകരണം ക്രിസ്ത്യാനതമനം മുതലായ ഭിന്നനാമങ്ങളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന Imitation of Christ എന്ന ഗ്രന്ഥം കെയീസിലേ തോമ്മസിൻറെ ഉരുതന്നെയാണു് എന്നു സംശയമുണ്ടു്. കാനൻസു് റെഗുലർ (Canons Regular) എന്ന സന്യാസിസഭാംഗമായ തോമ്മസു് അക്കൈവീസു (1308-1471) തന്നെയാണു് അതു പ്രഥമതഃ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതു്.

അദ്ദേഹം റോളണ്ടിൽ വിൻഡേഷയി (Windesheim) എന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന വി. ആഗസിൻറെ ആശ്രമത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിനുതകുന്ന ഈ കൃതികളെല്ലാം, അദ്ദേഹം സന്യാസിസഭാംഗന്മാരുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഗുരുവായിരുന്നപ്പോൾ, അവരുടെ ഉപദേശത്തിനുവേണ്ടി രേഖപ്പെടുത്തിയവയാണത്രേ. ക്രിസ്ത്യാനകരണത്തിലേ ചില ഭാഗങ്ങൾ, അഗാധചിന്തകനും തോമ്മസു അക്കൈവീസുൾപ്പെട്ട സഭയുടെ സ്ഥാപകനുമായ ഡീക്കൻ ജെരാർഡു ഗ്രോട്ടു് (Gerard Grote 1340-1384) എഴുതിയതാണെന്നു അടുത്ത കാലത്തു കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള തെളിവുകളിൽനിന്നു അനുമാനിക്കുന്നു. ആദ്യപതിപ്പിൽ പേരില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും മറ്റും പിൻക്കാലത്തു് ഇതിൻറെ കർത്തൃത്വം പലരിലും ആരോപിതമായിട്ടുണ്ടു്. എങ്കിലും സർവ്വ



സാധാരണമായ അഭിപ്രായം തോമ്മസ് അക്കൈവീസിന്റെ ഉതന്നെയെന്നത്രേ.

കത്തോലിക്കർ മാത്രമല്ല, സകല ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകാരും അക്കൈവീസിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ പ്രത്യേകിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനുരൂപണത്തെ കാര്യമായി മതിക്കുകയും അനുഭവം പാരായണം ചെയ്തും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിലേ വഴിത്താരകന്മാരുടെയും സുനിശ്ചിതവും നീത്യാനന്ദപ്രദായകമെന്നും സയക്തികം അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു തെളിയിക്കുന്നു. മനഃശാസ്ത്രപരമായ അതിരികളുടെ നമ്മെ വഴി നടത്തുന്നതുമൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കൊരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്.

ഇതിന്റെ മൂലം The garden of Rose & the Valley of lilis എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പുസ്തകമാണ്. റവ. കുര്യൻ പാറക്കടവിൽ, തോമ്മസ് പാറക്കടവൻ എന്നിവർ ചേർന്നു ഇതിലെ കുറച്ചു അദ്ധ്യായങ്ങൾ വിവർത്തനം ചെയ്തു. പുത്തിയാകുന്നതിനു മുന്നേ 1952-ലേ ജൂലൈയിൽ പ്രമാണിച്ച് നേരത്തേ അവർക്കു വൈദികപട്ടം ലഭിച്ചു. പുത്തിയാക്കാതിരുന്ന ഇതിന്റെ മൂലഗ്രന്ഥം അങ്ങനെ എന്റെ പക്കൽ എത്തി. അവരുടെ വിവർത്തനം നോക്കാതെ അനുഭവം വായിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ ഞാൻ ഭാഷാന്തരീകരിച്ചുപോന്നു.

ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടു വിവർത്തനം പുത്തിയാക്കിയെങ്കിലും പലേ കാരണങ്ങളാലും ഇപ്പോഴേ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ള. ഇതിന്റെ പ്രഥമ പ്രസിദ്ധീകരണഭാരം സഭയ്ക്കും കൈയ്യേറ്റാ ചെയ്യാൻ പ്രസ്തുതമാനേജർക്കും, ഭാഷാപരമായ തിരുത്തലുകൾ നൽകി പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച ഭാഷാകുശലനും സാഹിത്യവിശാരദനുമായ റവ. വർഗീസ് കിളിയിമല അവർകൾക്കും നമോവാകും.

അകത്തോലിക്കനായി ജനിച്ചവളാണ് എനിക്കും മറ്റനേകായിരങ്ങൾക്കും കത്തോലിക്കാ തീരുസഭയിലേക്കുള്ള മനോജ്ഞപാത വെട്ടിത്തുറന്നു തന്ന രണ്ടു പ്രശസ്ത വ്യക്തികൾക്ക് ഇതു സമർപ്പിക്കുക സമുചിതമെന്നു കരുതുന്നു. കേരള ക്രൈസ്തവനേട്ടയിൽ ഉദിച്ചുയന്നു വിരോജിച്ച ഒരു പൊൽത്താരമായിരുന്നു, കർമ്മധീരനും ധർമ്മയോഗിയും പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠനും ബുദ്ധിരാക്ഷസനും ക്രാന്തദർശിയും സമ്പ്രദായികവും സമുദായരക്ഷകനും ഒരു

മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായിരുന്നു മാർ ഇശവാറിയോസു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്. ആ പാവനനാമം കേരളത്തിനു മാത്രമല്ല അഖിലക്രൈസ്തവലോകത്തിനും പുളകുചൂർത്തിയിച്ചതാണ്.

അദ്ദേഹം വെട്ടിത്തുറന്ന പാതയിലൂടെ പുനരൈക്യ രഥത്തെ നേരംവണ്ണം നയിച്ചു വേറൊരു സാരഥിയായിരുന്നു, തേജപ്രകാശമായിരുന്ന ദിവംഗതനായ മാർ സേവേറിയോസു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്. ആ രണ്ടു മഹാരഥന്മാരുടെ നാമം എനിക്കു അവിസ്മരണീയമാണ്, പുളകോത്സമകാരിയാണ്.

ഈ ആദ്ധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്യുന്ന ഏവരോടും സുപ്രശ്രയം ഞാനഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ആ വന്ദ്യപിതാക്കന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അതിവേഗം പൂർത്തിയാക്കാൻ നിങ്ങൾക്കുടീ ഭന്നു സഹായിക്കേണമെന്യെന്ന്. ഇനിയും അനേകം ലക്ഷം അകത്തോലിക്കർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശ്വാസവൈപരീത്യത്തിലും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലും അബദ്ധധാരണയിലുമാണ് അവരിൽ അനേകരും. സത്യത്തിന്റെ വെള്ളിദീപം അവർക്കുടീ ലഭിക്കുവാൻ, ഒരു കർത്താവും ഒരു വിശ്വാസവും ഒരു മാമോദീസായുമാകുവാൻ, എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നാകുവാൻ നിങ്ങളുടെ പങ്കു നിർവ്വഹിക്കേണമെ.

ഈ ഗ്രന്ഥം നിങ്ങൾക്കു ആന്തരീകാനന്ദവും ആശ്വാസവും അനുവാസരമരുളട്ടെയെന്ന ആശംസയോടെ:

വിലന്തകൻ:  
ചാക്കോ ശാസ്ത്രി, റാന്നി.



# വിജ്ഞാനവാടിക

## അദ്ധ്യായം 1.

സജ്ജന സംസർഗ്ഗം നേടുക;  
- ദർജ്ജന സഹവാസം വെടിയുക.

അനുയോജ്യരായ സുഹൃത്തുക്കളെ നേടുക;  
അഹിതരെ പരിത്യജിക്കുക.

“നീ വിതുലരോടുകൂടി വിതുലനും; അതുലരോടുകൂടി അതുലനമാകും. സങ്കീ. 17. 26.

കർത്താവിൽ പ്രിയ സഹോദരാ, നീ ദുഷ്ടനോടും വക്രബുദ്ധിയുള്ളവനോടും ചേർന്നു വാഷളാകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കുക. നിയമവിധേയരല്ലാത്തവരോടു ചേരാതിരിക്കുകയും വിശിഷ്ടന്മാരെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യുക. വിജ്ഞാനികളും നിയമം പാലിക്കുന്നവരുമായ അവരിൽനിന്നു വിശിഷ്ടങ്ങളും ആശ്വാസദായകങ്ങളും സന്ത്ോരസമ്പുഷ്ടങ്ങളുമായ വചനങ്ങൾ നിനക്കുകേൾക്കാം.

ജ്വലിക്കുന്ന കനൽ തണുത്ത കല്ലുരിയിൽ ഇട്ടു എരിയിച്ചാൽ ചൂടും വെളിച്ചവും ലഭിക്കുന്നതുപോലെ ഭക്തിയും തീർണ്ണതയുമുള്ള ഒരു സഹോദരന്റെ സാമീപ്യം അജ്ഞനായ ഒരുവനെ തീർണ്ണഭക്തനും ഗുണവാൻമാക്കിത്തീർക്കും. നന്മയുടെ മാധുര്യം അനുഭവപ്പെടുകയും അറിവിൽ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും.

ക്രിസ്തുവിനെ പിൻചെന്നതുകൊണ്ട് അപ്പസ്തോലന്മാർ വിതുലരാകയും വിതുലാക്കാവിനെ പരിചൂണ്ണമായി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങിനെതന്നെ വി. പത്രോസിനെ അനുഗമിച്ചതിനാൽ മാർക്കോസ് സുവിശേഷത്തിൽ നല്ല അറിവുള്ളവനായിത്തീർന്നു. വി. അപ്പൊസ്തോലന്റെ അധർത്തിൽനിന്നു തന്നെയായിരുന്നു അത്യാഘാതത്തോടെ അദ്ദേഹമതു് ശ്രവിച്ചിരുന്നതു്.

അങ്ങനെതന്നെ, ശൈശവം മുതൽ വി. പത്രോസിനെ അനുഗമിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് തിമോത്തെയോസ് വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നതായി. കൂടാതെ, കൃപാവരത്തിന്റെ പ്രചോദനത്താൽ എഫേസുസിലെ മെത്രാനായി അദ്ദേഹം അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഏകജാതനായ അരുമസ്താനത്തെ അത്യധികം ലുളിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പിതാവിനെപ്പോലെ, ഹൃദയപൂർവ്വം തന്നെ സ്നേഹിച്ച സ്വഗുരുവിനാലത്രേ അദ്ദേഹം അഭിഷിക്തനായതു്.

ജലിപ്പിക്കുന്ന തീക്ഷ്ണതയിൽ ജനങ്ങളോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചവരും വി. ഇഗ്നേഷ്യസിനോടുകൂടെ മഹത്വപൂർണ്ണമായ രക്തസാക്ഷിമകടം മുടിയവനുമായ പോലീക്കാർപ്പും വി. യോഹന്നാൻ സുവിശേഷകന്റെ ശിഷ്യസത്തമനായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അപ്രകാരമായി.

വിശ്വമെങ്ങും സുകീർത്തിതനാകയും വി. സഭയുടെ മല്ലാനാരിൽ പ്രഥമസ്ഥാനിയാകയും ചെയ്തു. അനുഗ്രഹിത പിതാവായ അഗസ്തീനോസും വി. അബ്രോസിനാലാണല്ലോ ഉപദേശിക്കപ്പെടുകയും സ്താനിതനാകയും ചെയ്തുതു്.

അതുതപ്രവർത്തനങ്ങളാലും സൂത്രനടപടികളാലും പ്രഖ്യാതനായിത്തീരുകയും ദൈവകൃപയാൽ ആശ്രമാദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനമലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു യുവയോഗി, മത്വ്യൂറസ്, വി. ബെനഡിക്റ്റിന്റെ പദാനുഗാമിയായിരുന്നല്ലോ.

പിന്നെയും, ദൈവത്തെ അത്യധികം സ്നേഹിച്ച ബർണാർഡ്, സിറോക്സിലെ ആബട്ടും ബഹുമാന്യനുമായ സ്റ്റീഫന്റെ അന്വേഷണമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് കാന്തീചിത്രണ ആകാശനക്ഷത്രംപോലെ സ്വസഭയിൽ പ്രശോഭിച്ചു.

ഇങ്ങനെ പശരാണികവും അധുനാതനവുമായ നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ നമുക്കു കാണാം. സജ്ജനസംസർഗ്ഗത്താൽ ആ അരക്ഷ നേടിയവരും ദുർജ്ജനസഹവാസത്താൽ ആത്മരക്ഷ അപകടത്തിലാക്കിയവരും വളരെയെണ്ണം ഇതു് തെളിയിക്കുന്നു. സമുപദേശം ഗുണകരവും ദുർഭാഷണം വിനാശകരവുമത്രേ. മത

നവ്രതവും ഏകാന്തതയും ആദ്ധ്യാത്മികാഭിവൃദ്ധിയെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, വ്യഗ്രതയും ലോകബാഹുള്യവും ആദ്ധ്യാത്മികവളർച്ചയെ നിരോധിക്കുന്നു.

ഏകനായി ജീവിച്ച് ദൈവത്തുശ്രദ്ധയിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കുക—അല്ലെങ്കിൽ ഭക്തരും വിശുദ്ധരുമായവരോടു ചേർന്നു യേശുവിന്റെ സൂക്തജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുക.

വ്യക്തമായ ആകാംക്ഷമൂലം ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കരുത്. പ്രത്യേക, സ്വന്തം തെറ്റുകളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും ആത്മാവിന്റെ മുറിവുകളെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ തക്ക പ്രതിവിധികൾ സമ്പാദിപ്പാനും അങ്ങിനെ പരിപൂർണ്ണ ആരോഗ്യം നേടുവാനും നന്നായി ശ്രമിക്കുക.

---

## അദ്ധ്യായം 2

---

### പിശാചിന്റെ കെണികളെ തട്ടിമാറുക.

“ബുദ്ധിമാൻ ശ്രവിക്കുകയും കൂടുതൽ വിജ്ഞാനിയാകുകയും ചെയ്യും” സഭദ: 1. 5.

നമ്മയെ സ്നേഹിക്കുന്ന യുവാവേ, നിത്യജ്ഞാനത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. ലോകത്തിന്റെ സകല ജ്ഞാനസമ്പത്തും ഒരുമിച്ച് ചേർക്കുന്നതിലുമധികം പരിജ്ഞാനം ഇതിൽ നിന്നു നിനക്കു ലഭിക്കും.

അപ്പൊസ്തോലനായ വി. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു: “ലോകത്തെയും അതിലുള്ള ധാരതൊന്നിനേയും സ്നേഹിക്കരുത്” (യോ. 2. 5.) അഥേയവും എന്നപോലെ ദൂരെയെറിയുക, വിഷദത്തയെന്നപോലെ അകലെയുപേക്ഷിക്കണം. നിത്യതയെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുക. അപ്പോൾ, ലൗകികമായ പ്രലോഭനങ്ങൾ നിന്നെ വശീകരിക്കുകയില്ല.

നിന്റെ ആത്മാവിനു മുറിവേല്പിക്കുന്ന സകലത്തെയും ഉപേക്ഷിക്കണം. ആക്കെങ്കിലും ഇടർച്ചയ്ക്കു ഘേതുവാകുന്ന ഒരു

വാക്കുകിലും നിന്റെ വായിൽനിന്നും വീഴാതീരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുക.

ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ നിന്നും നിന്റെ പിതാവു നിന്നെ പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ, എനിക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു പിതാവുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു സമാധാനം പറയുക.

നിന്റെ മാതാവോ സഹോദരിയോ നിന്റെ അഭിലാഷത്തിന് വിരോധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ മത്സ്യരാണെന്നും വഞ്ചിക്കപ്പെടാവുന്നവരാണെന്നും സമമ്യമായി പറയുക. എന്തെന്നാൽ, "എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ എന്നെ നയിക്കുമെന്നുണ്ടല്ലോ.

ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ തന്നെത്തന്നെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നവനു് ഒരു കുറവും ഉണ്ടാകയില്ല.

നിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരെല്ലാം ദൈവപരിവാചനത്തു ഭരമേല്ക്കുക. അവരുടെ മാനസാന്തരത്തിനും നിലനില്പിനും നന്മയ്ക്കുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണു് നല്ലതു്. എല്ലാറ്റിനുമുപരിയായി, ലൗകികവസ്തുക്കളോടുള്ള വേഴ്ചമൂലം അവർ ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിനും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നഷ്ടമാക്കുന്നതിനും ഇടവരാതിരിപ്പാൻ പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം.

വ്യഗ്രതയും സദാ സന്ദർശനവും നിന്റെ ഏദയത്തെ പരപ്പാകലമാക്കും. എന്നാൽ "ലോകവും അതിന്റെ മോഹവും കടന്നുപോകും" എന്നോക്കുക. (1 യോ. 2: 17) അങ്ങിനെ നീയും നിന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു് വിഷയമായവയെല്ലാം തന്നെയും ഇല്ലാതെയാകും.

2. "വളരെയൊക്കുന്നു സാത്താന്റെ കെണികൾ. ധനവും മാനവും വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ പലരും ഉപദ്രവകരവും വിനാശകരവുമായ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ വീണുപോകും." (1 തിമോ. 6: 9)

അനുദിന ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിലും കെണികൾ വളരെയുണ്ടു്. നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ഭ്രഷ്ടി, അലസമായ നാവു്, ചഞ്ചല ഏദയം, സത്പ്രവൃത്തികളിൽ അഭിരുചിയില്ലായ്മ ഇവയിലെല്ലാം ഒളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടു് വളരെയപകടങ്ങൾ.

ബഹുമാനം, ധനം, ശക്തി ഇവയെല്ലാം മായയത്രെ. എന്നാണു് നീ ഈ ലോകത്തിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതു്? എന്തു് കാണുന്ന

തിന്റേ നീ. അഭിലാഷിക്കുന്നു? ഇല്ലായ്മയും വ്യക്തവുമായ ഇഴ  
വാസത്തിൽ ദൈവസ്നേഹവും നന്മയിലുള്ള നിലനിൽപ്പും അല്ലാ  
തുള്ളതെല്ലാം മായയും വഞ്ചനയുമത്രേ.

ലോകത്തെയും നിന്നെത്തന്നെയും നിരസിക്കാതെ ദൈവ  
ത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി സ്നേഹിക്കുവാൻ നിനക്കു കഴികയില്ല.  
ദൈവസ്നേഹം "ഇഴ ലോകത്തിൽ ഞാനുമടങ്ങും വരുവാനുള്ള ആയു  
സ്സിൽ നിത്യജീവിതവും" നിനക്കു നൽകും. (മക്കോ. 10. 30)

3. തീർത്ഥാടകനായ സഹോദരാ, സ്വർഗ്ഗീയ സമാശ്വാസ  
ത്തിനു തടസ്സം നേരിടാവുന്നതും നിത്യരക്ഷക്കു വിഷാദം വരു  
ത്തുന്നതുമായ സഖിത്വവും മമതയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് പ്രയാസ  
മായി നിനക്കു തോന്നരുതു്.

നിന്നോടു കൂടി വിനോദിച്ചു് ഉല്ലസിച്ചവർ എവിടെ? അവർ  
പൊയ്പോയി. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ മധുരസ്വാപ്നങ്ങൾ എ  
വിടെ? അവ വിസ്മൃതിയിലാണു്. നമ്മുടെ ഭക്ഷണപാനീയ  
ങ്ങൾ എവിടെ? എന്നേക്കുമായി മറഞ്ഞു. നിന്റെ ഏകാന്തത  
നിനക്കു അനർത്ഥകരമായിരുന്നോ? ഉപവാസം ഉപദ്രവകരമാ  
യിരുന്നോ? അവ നിന്നെ ഒരുപ്രകാരത്തിലും ഉപദ്രവിച്ചില്ലെന്നു  
നിനക്കു പറയാം. ലോകത്തെയും അതിന്റെ പ്രയോഗിയേയും  
ദൈവത്തുശ്ശേഷ്യായി പരിത്യജിക്കുന്നവനാണു വിജ്ഞാനി. ലോ  
കലഹരിയിൽ പ്രമത്തനാകുന്നവനു് ഭൂരിതം! എന്തെന്നാൽ, മര  
ണത്തിൽ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുകയും ആനന്ദദായകമായിരുന്നവ പ  
രന്നകലകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരെല്ലാം മരി  
ച്ചു. ഇനി ഒരുനാളും അവർ തിരിച്ചു വരുകയില്ല. ദൈവം വി  
ജിക്കുമ്പോൾ ഞാനും അവരെ അനുഗമിക്കും. ഭൂമിയിൽ, കടന്നു  
പോകുന്ന അതിഥികളെപ്പോലെ ആയിരുന്നു അവർ. ഞാനും  
ഒരു പരദേശിയത്രേ. എല്ലാം അവർ പരിത്യജിച്ചതുപോലെ,  
ഞാനും ചെയ്തേ മതിയാവൂ. ഒരു നിശ്ചയപോലെ അവർ കടന്നു  
പോയി. അവരെപ്പോലെ ഞാനും കടന്നുപോകും.



## അദ്ധ്യായം 3

ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നത് പരമജ്ഞാനം.

“പരിജ്ഞാനം കണ്ടെത്തിയവൻ ഭാഗ്യവാൻ”

(സാദു. 3. 13)

1. ക്രിസ്തു തന്റെ ഉപദേശത്താലും മാതൃകയാലും നിന്നെ പഠിപ്പിച്ച പരിജ്ഞാനം തേടിക്കൊള്ളുക. അധർമ്മത്തെ വെറുക്കുന്നവനും സത്യം സംസാരിക്കുന്നവനും, നീതി പ്രവൃത്തിക്കുന്നവനും അഹങ്കാരരഹിതമായി വിനൂലിയോടെ ജീവിക്കുന്നവനും ഭക്തിയോടും എളിമയോടും തീക്ഷ്ണതയോടുംകൂടെ അപകടപൂർണ്ണമായ പരീക്ഷകളെ തടയുന്നവനും ആകുന്നു യഥാർത്ഥ വിജ്ഞാനി. അവൻ ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരുടേയും പ്രിയ ഭാജനമായിരിക്കും. അവന്റെ അന്തഃകരണം പരിശുദ്ധമായിരിക്കും. ദുഃഖം അവനോടു പൊരതുകയില്ല. സമാധാനം അവന്റെ അവകാശമായിരിക്കും. ലോകം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും ആസ്വദിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ആശ്വാസം ദൈവം അവനു നൽകും.

2. എന്നാൽ, ലൗകികവിജ്ഞാനം വ്യക്തവും ദൈവമുന്മാടക ഭോഷതപ്രമത്രേ. അതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ അതു് അബ്ലാക്കണ്ടിൽ മാടിക്കുന്നു. അതിന്റെ വിജയമുദ്ര മൂടുന്നവരെ അവസാനം അതു ദുഃഖമാഗരാക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ, ജഡത്തിന്റെ വിജ്ഞാനം ആത്മാവിന്റെ വിനാശമാകുന്നു. ഇഹ്ലിയത്തിന്റെ മോഹനീയാനന്ദങ്ങൾക്കു് സ്വയമേല്പിക്കുന്നവരെല്ലാം അടിച്ചുവീഴ്ത്തുന്നു. ജഡത്തിന്റെ ലജ്ജാകരമായ ആനന്ദങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നവർക്കു് ദുഃഖവും ഘൃദയവേദനയും മാത്രമാണു് ശേഷിക്കുക. എന്നാൽ, പരമജ്ഞാനം കർത്താവിന്റെ അത്യന്താധമായ വാക്കുകളിൽനിന്നും വിനൂലമായ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും നാം ശേഖരിക്കണം. സത്യാദിക്കണം. ലോകത്തെ നിരസിക്കുവാനും അതിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്നു് പഠനകലുവാനും ശരീരത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാനും പ്രയാസത്തോടെ സഹിക്കുവാനും അജ്യാനത്തിനു വഴങ്ങുവാനും നന്നു സത്യാദിക്കുവാനും ആ വിജ്ഞാനം നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു.





### അദ്ധ്യായം 4.

നമ്മിൽ കടികൊള്ളുന്ന തിന്മകളോടു പോരാടുക.

“സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ബലവശ്യമാകുന്നു.” (മത്താ. 11: 12)

ആരംഭിക്കുന്നവർ വളരെ; അവസാനിപ്പിക്കുന്നവർ വിരളം. പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിക്കുന്നവർ എത്ര വിരളം! എന്തെന്നാൽ, ഒന്നുകിൽ നിഷ്പ്രയാസം ജഡമോഹങ്ങളിൽ നാം വീണുപോകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ പ്രാതികൂലപ്പങ്ങളാൽ നാം തടയപ്പെടുന്നു. കഷ്ടം! നീ മലമനസ്സാക്ഷിയോടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരുവൻ പരിപൂർണ്ണമായി ജീതേന്ദ്രിയനാകുന്നതും സ്വയംപരിത്യാഗിയായാകുന്നതും വളരെ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

കേതനായ ഒരുവൻ പറയുന്നു: “പിടി കിട്ടുവാൻ എളുപ്പമല്ലാത്ത ഒരസാധാരണ പക്ഷിയത്രേ പരിപൂർണ്ണത. തന്നെത്താൻ വിജയിക്കുക എന്ന അവസ്ഥ ലഭിക്കുക എത്ര വളരെ പ്രയാസം. പണ്ഡവാനാകുന്നതിനു കുറിനാലാഹനം ചെയ്യാത്തവൻ ഒരിക്കലും നന്മയുടെ മധുരപ്രകാശം നീറുകയില്ല. ഓരോ സൂത്രത്തിനും അതതിന്റെ മധുരിമയുണ്ട്. നന്നായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവൻ തൻമൂലം നവീകൃതനാകും. തിന്മയോടു പഠിച്ചേരുന്നവൻ അവസാനം ഏകതയെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. അവന്റെ അഭിമാനത്തിനു ക്ഷതം നേരിടുകയും വിശ്രാന്തി നഷ്ടമാകയും അസ്ഥിരത സംഭവിക്കുകയും ദഃഖം വർദ്ധിക്കുകയും ഗുണകരവും വിശിഷ്ടവുമായ ആസ്വാദനം സ്വയം നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, ന്യായമായ സന്തോഷങ്ങളെപ്പോലും പരിത്യജിക്കുന്നവൻ, അന്യവദനീയമല്ലാത്തവയെ തടയുന്നു എന്ന് നിയമമായ തെളിവു തരുന്നു.

2. നായാട്ടുപട്ടികളുടെ മഖം ബന്ധിച്ചാൽ അത് കരയ്ക്കുമെന്നു ഭയപ്പെടാനില്ല; അപ്രകാരം മൗനവ്രതം കാക്കുന്നവൻ അധരംകൊണ്ട് പാപം ചെയ്യുമെന്നും ശങ്കിക്കേണ്ടതല്ല. ഏകനും മൗനിയുമായി ജീവിക്കുന്നവൻ കലഹത്തിൽനിന്നും കളവിൽനിന്നും അകന്നിരിക്കും. ശാപവും ഏഷണിയും കോപവും പീഠപിഠപ്പും അവരിൽനിന്നു ദൂരെ മാറും. ദുർഭാഷണത്തി

ന്മ ചെവി കൊടുക്കാത്തവനും ലോകമോഹങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചു ക്ഷയിക്കുന്നവനും നിഷ്പ്രയാസം അതിന്റെ കെണികളെ നിരോധിക്കുന്നു. വ്യർത്ഥസങ്കല്പങ്ങളിൽനിന്നും അവന്റെ ചിന്ത അകലുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കൃത്യമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നത് വിശുദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാനവും സമാധാനത്തിന്റെ ചട്ടവും ഭക്തിയുടെ ദർപ്പണവും ആകുന്നു.

ഈ ദയം കോപകലുഷിതമാകുമ്പോൾ ബുദ്ധിമാന്റെ ചിന്തയിൽനിന്നുപോലും വിജ്ഞാനം മറഞ്ഞുപോകുന്നു. കോപത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നവൻ കുറയ്ക്കുന്ന വേട്ടപ്പട്ടിയെപ്പോലെയത്രെ. എന്നാൽ, ശാന്തമായ മറുപടി കോപകലഹങ്ങളെ ഒഴിവാക്കുകയും പീഡിതൻ മുളകൾക്കു പകരം റോസപ്പൂക്കൾ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബുദ്ധിപൂർവ്വം സംസാരിക്കുന്ന നാവുള്ളവൻ ഭാഗ്യവാൻ. എന്തെന്നാൽ, മുൻകോപം വരുത്തിയ വ്രണങ്ങൾ അത് പൊറുപ്പിക്കുന്നു.

3. ആരംഭത്തിലേ തിന്മയിലേക്കുള്ള ചായ്‌വീനെ തടയുക; കർമ്മം വളയ്ക്കാവുന്നതുമായി അവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ, അവയുടെ വേരുകൾ ആഴത്തിൽ ഇറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പേ—അവയെ നശിപ്പിക്കുക ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമാണ്.

പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവുമായുള്ള ദിവ്യകർമ്മങ്ങളിൽ സ്ഥിരനായിരിക്കുന്നവൻ, മാധുര്യവും ആനന്ദവും വിളയിക്കുന്ന റോസും ലില്ലിയും തന്റെ പൂവനത്തിന്റെ ഓരങ്ങളിൽ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്ന ബുദ്ധിശാലിയായ തോട്ടക്കാരൻ തുല്യനത്രെ, എന്നാൽ, വി. ഭൂതന്മാരോട് സംസർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നവനോ സ്വർഗ്ഗീയ പദഭീസായിൽ ആയിരിക്കും.

ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും വിശുദ്ധനായിരിക്കുന്നവൻ ദൈവമൃതസന്നിനേത്രം. എന്നാൽ, തിന്മയുടെ ചാച്ചിലിന്മേൽ അധീനപ്പെടുന്നവനും ഭൂമിയിൽ — വഷളായ വിചാരങ്ങളിൽ—സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവനും സാത്താന്റെ അടിമയാകുന്നു.

തിന്മയുടെ വശീകരണങ്ങളോട് എതിരിടുക വളരെ പ്രയാസമേറിയതായിരിക്കാം; എന്നാൽ, നിത്യമായി പീഡിക്കപ്പെടുന്നതും നരകത്തിൽ വസിക്കുന്നതും ഏത്രയേറെ ദുഃഖകരം.

മുട്ടുള്ളത് വേറൊന്നിനെ മുട്ടുള്ളതാക്കുന്നു; ഒരാണികൊ

ണ്ടു് വേദൊരാണി പുറത്താക്കാം; എന്നാൽ, ദുഃഖംകൂലം സന്തോഷം നിഷ്ക്രമിതമാകുന്നു.

ദൈവസ്നേഹം ഹൃദയത്തിൽ കുടികൊള്ളുമ്പോൾ, ഭൗതികവും അസ്ഥിരവുമായ എല്ലാ വികാരങ്ങളും ള്ളരെ മറയുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ അസംഖ്യ വശികരണങ്ങളെ തടുത്തുനിർത്തുന്നവൻ ബുദ്ധിമാൻ. എന്തെന്നാൽ, ഭൗതികമകം അതിന്റെ സകല മഹത്വങ്ങളോടുംകൂടെയാണെങ്കിലും നിസ്സാരമാകുന്നു; എല്ലാറ്റിന്റെയും അവസാനം മരണവും ശവക്കുഴിയും; പുഴുവും ചായലുമത്രേ. ഒരു മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ ഉയന്നാലും അവൻ ഒന്നുമില്ലാത്തവനാകും; മർണം, സകലവും അവനിൽനിന്നു എടുത്തുകളയുന്നു. എന്നാൽ, ആത്മനാ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്ന ഭൂമിയിലെ തീർത്ഥാടകൻ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും.

---

## അദ്ധ്യായം 5.

---

ഭക്തിക്കതകുന്ന കൃപാവരം.

“ചിരിക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾക്കു് ദുരിതം! എന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കരയേണ്ടിവരും” (ലൂക്കു്. 6: 25)

1. തിന്മയ്ക്കു തിന്മയോടുകൂടി സ്ഥിതി ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നില്ല. അതുപോലെ ഭക്തി, സന്തോഷങ്ങളിലോ ഉത്സവാചരണത്തിലോ അല്ല അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്; മാനമായ ദുഃഖാൻവേഷങ്ങളിലത്രേ. സുകൃതപരിപൂർണ്ണത ചെയ്യേണം സന്യാസിക്കുക സാധ്യമല്ല. അല്ലാത്തതായും ദുഃഖത്തിലും നെടുവീർപ്പിലും കൂടിയുമേ കഴികയുള്ളൂ. അതിനു, ദിനംതോറും നന്മയിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കാനുള്ള നിശ്ചയം പുതുകുകയും തന്നോടുതന്നെ യുദ്ധം ചെയ്യുകയും വേണം. അതിനു പലപ്പോഴുമുള്ള ഉപവാസം ജാതകണം, പ്രാർത്ഥന, ധ്യാനം, പഠനം, ആദ്ധ്യാത്മിക പാരായണം, അദ്ധ്യാനം, വ്യർത്ഥഭാഷണ നിരസനം, മനഃപൂർവ്വുള്ള ഏകാന്തത ഇവ അപരിത്യാജ്യമത്രേ.

2. ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ലാത്തുള്ള സകല സന്തോഷവും ചെട്ടെന്ന് കടന്നുപോകുന്നു. അവ ആത്മാവിനെ മലീനപ്പെടുത്തുകയും മുറിവേല്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സംസ്കൃത വചനങ്ങൾ, കേൾക്കുന്നവരെ ആനന്ദിപ്പിക്കും; പരദാസനകൾ നമ്മുടെ സ്നേഹിതരെപ്പോലും വേദനിപ്പിക്കും. ദീർഘനാൾകൊണ്ടു സമ്പാദിച്ച ഫലം അല്ലസംഭാഷണം നശിപ്പിച്ചുകളയും.

നന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവനായിരിക്കുക; തിന്മ സഹിക്കുന്നതിൽ ദീർഘശ്ലാന്തിയും. രണ്ടിലും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയാൽ എന്നാളും നീ സത്തുഷ്ടനായിരിക്കും. സന്തോഷത്തിൽ മാത്രമോ സന്താപത്തിൽ മാത്രമോ നീ എപ്പോഴും ആയിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ സകലവും നന്മയാക്കി പകർത്തുന്നവനും തിന്മയിൽനിന്നും നന്മ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവനും സത്തുഷ്ടനായിരിക്കും.

ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ, മാധുര്യവും കയ്പും ഒരുപോലെ അവിടുത്തെ പക്കൽനിന്നു സ്വീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരാൽ നിസ്സാരനെന്നു ഗണിക്കപ്പെടുന്നവനും സ്വശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കാത്തവനും ദൈവത്തെ ശരണം ഗമിക്കുന്നു; നീതിയുടേയും നന്മയുടേയും മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചരിക്കുന്നു. യാതൊന്നും അവനെ അതിൽനിന്നു പിൻതിരിക്കുകയുമില്ല.

## അദ്ധ്യായം 6

ദൈവവചനം ശ്രദ്ധയോടെ പാരായണം ചെയ്യുക

“തിരുവചനം ഹൃമാണിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യശാലികൾ” (ലൂക്കു. 11: 28) സ്വർഗ്ഗീയാശ്വാസത്തെ തടയുന്ന മാനുഷികാശ്വാസങ്ങൾ ഉപേയാഗത്തുന്പോൾ, തിരുവചനം പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ, ദൈവം നിന്നോടു സംസാരിക്കണമെന്ന് ഓർക്കുക. നിന്നൊന്നുമില്ലാത്ത എളിമപ്പെടുത്തുക. കൃതജ്ഞത നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ ദൈവവാക്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക. പ്രസംഗിക്കുന്നവന്റെ

സാമർത്ഥ്യങ്ങളും പൊരായ്മയും നിമിത്തം സത്യത്തെ തിരസ്കരിക്കരുത്. എന്നാൽ, നല്ല ജീവിതം ശ്രേഷ്ഠമായ അദ്ധ്യാപനമെന്നും നല്ലവ വായിക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിന്റെ ദൃശ്യവാചിയിലെന്നും സ്മരിക്കുക.

വിശ്വസ്തനായ ഭരണാധികാരി, വിനാശകരമായതിനെക്കുറിച്ച് മൗനമവലംബിക്കുന്നു. ഗുണകരമായതിനെക്കുറിച്ച് സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. കാരണം, ശുദ്ധവും കേവലവുമായ സത്യം കാതുകൾക്ക് ഇമ്പകരമത്രെ.

വൻകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അതിസൂക്ഷ്മമായ പ്രതിപാദനം ബാലഹൃദയത്തിന് ഹാനികരമത്രെ. വ്യക്തമുഖസ്തുതിക്കാർ ആത്മാവിനെ അബലതയിൽ ചാടിക്കുന്നു.

പ്രതിപാദനത്തിൽ സത്യം മറക്കുന്നവൻ സമാധാനത്തിന്റെ ശത്രുവാകുന്നു. അവനെ ശ്രവിക്കുന്നവർക്ക് ഇടർച്ചയുണ്ടാകയും ചെയ്യും.

വിവേകത്തോടെ വിധിക്കുന്നവൻ ബഹുമാനാർഹനാകുന്നു; ദയ കൂടാതെയും പരുഷമായും വിധിക്കുന്നവനോ കരുണ ലഭിക്കുകയില്ല.

വ്യാജമുള്ള അധരം തനിക്കുതന്നെ അനേക അനന്തങ്ങൾ വരുത്തിവയ്ക്കുന്നു. കാരണം കൂടാതെ അവൻ നിഷ്ഠുളകനെ പീഡിപ്പിക്കുന്നു; മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശത്രുക്കളുടെ പിടിയിൽ അകപ്പെടുന്നു; ദിവസത്തിന്റെ പ്രഥമ യാമത്തിൽതന്നെ അവൻ സൽസ്വഭാവങ്ങളെ അപമാനിക്കുന്നു.

2. അധരങ്ങളിൽ വഞ്ചന നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവൻ, ശ്രവിക്കപ്പെട്ടുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ ഭൂതപയോഗിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് അവൻ സ്നേഹിതന്മാർ വളരെ മുതങ്ങും.

ഇടർച്ചയ്ക്കു കാരണമാകുന്നവയെ പരസ്യപ്പെടുത്തരുത്; അതിനെക്കുറിച്ച് മൗനമവലംബിക്കുന്നത് ഏറ്റവും നല്ലത്. സത്യം രക്ഷാകരമത്രെ അതു വിളിച്ചുറിയിക്കുക. അടക്കമൊക്കത്തോടെ നടക്കുക; അത് ചേർച്ചയാകുന്നു. ആരേയും ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുക; അത് നീതിയാകുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഉപകാരിയായിരിക്കുക; അത് ഭക്തിയാകുന്നു. നിന്റെ സഹോദരനെ വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും സംസ്കാരസമ്പന്നനാക്കുക; അതാകുന്നു മതം.

ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യൻ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു മുന്പേ ആലോചിക്കുന്നു; കാരണംകൂടാതെ അവൻ നിശ്ചയത്തെ വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തുന്നില്ല; അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ സംസാരിക്കുന്നില്ല; സംശയാധീനമായതിനെക്കുറിച്ചു തീർച്ച പറയുന്നില്ല.

ഏദയസമാധാനത്തിനു ഏറ്റവും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതു വായുടെ അടക്കമാകുന്നു. എന്നാൽ ഭോഷന്റെ അധരം വിവാദത്തിനു ഒരുങ്ങി തുറന്നിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ, ഏദയത്തേയും നാവിനേയും കാത്തുകൊള്ളണം. ഭക്തിയുടെ ദാനം നഷ്ടപ്പെടുകയോ സ്നേഹത്തിനു പ്രതിബന്ധം വന്നുകൂടുകയോ ചെയ്യുമെന്ന് അവൻ വിറയലോടെ ചിന്തിക്കുന്നു.

ഭംഗിവാക്ക് എത്ര പറഞ്ഞാലും കോശം നിറയുകില്ല; തീക്ഷ്ണതയേറിയ വാഗ്വികാരം അലസനേയും അഹങ്കാരിയേയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയില്ല; എന്നാൽ, നന്മ ചെയ്യുന്നവൻ നന്മ കണ്ടെത്തും.

അദ്ധ്യായം 7

പ്രയാസങ്ങളിൽ ദിവ്യ സാന്ത്വനം.

“ഏദയ വേദമുള്ളവർക്കു കർത്താവു സമീപസ്ഥൻ” (സങ്കീ 33. 19.)

രോഗവൻ സൂത്രത്തിൽ എത്ര അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചവനായാലും ഈ ലോകത്തിന്റെ ഭാരത്തിൽനിന്നും ഭയത്തിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ, നീ തെരക്കങ്ങളിലും ഏദയ വ്യഥയിലും ആണെങ്കിൽ, യേശുക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി നീ ശ്രീതീതനായെന്ന് ഓർത്തുകൊള്ളുക. പ്രാർത്ഥനയിൽ വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സമാധാനം നീ കണ്ടെത്തിയെങ്കിൽ മരിച്ചവരിൽനിന്നു നീ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ, ത

നോട്ടുകൂടി പുതുജീവനിൽ പെസഹാ ആചരിക്കുകയും ഹൃദയത്തിൽ സമാഗമനിക്കുകയും ചെയ്യുക.

രൂക്ഷാക്ഷരങ്ങൾ നിനക്കെതിരായി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ ആത്മരക്ഷക്കുവേണ്ടി കർത്താവിന്റെ പാനപാത്രം കുടിക്കുവാൻ നീ നിർബന്ധിതനായെന്നും വിചാരിക്കുക.

2. പിറവിപിറക്കരുത്. പ്രത്യുത കയ്പേറിയ ആ പാനീയം വൈമനസ്സും കൂടാതെ കുടിക്കുക. ജീവിതത്തിലും മരണത്തിലും നിശ്ചയമായും ദൈവം നിന്റെ സംരക്ഷകനായിരിക്കും. താൻ നിന്നെ ഒരിക്കലും വിസ്തരിക്കുകയില്ല.

നിനക്കെതിരായി തീവ്ര സംസാരിക്കുന്നവന്റെ നേരെ വായുടച്ച് മൗനമായും ക്ഷമാപൂർവ്വവും വർത്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായി എന്തുണ്ട്!! ഇതാകുന്നു ക്രിസ്തു നൽകുന്ന സുമാതൃക. അവർ തനിക്കെതിരായി കള്ളസാക്ഷ്യം പറഞ്ഞപ്പോഴും പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ അദ്ദേഹം മൗനമായിരുന്നു. (മത്താ, 26.) നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അപമാനിക്കപ്പെടുകയും ചമ്മട്ടികൊണ്ട് അടിക്കപ്പെടുകയും നീചന്മാരാൽ വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത നിന്റെ ദൈവത്തെക്കാൾ, തീർച്ചയായും നീ കേമനല്ലല്ലോ.

കഷ്ടതയാകുന്ന തീമുളയിൽ പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ഒരുവനും സ്വന്തസൂത്രത്തേയും കഴിവിനേയും ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

തന്നെ സമീപിക്കുകയും തന്നോടൊന്നിച്ചു ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുകയും ചെയ്ത തുശ്ശാഷകർ ക്രിസ്തുവിൽ വളരെയായിരുന്നു; എന്നാൽ, തന്നെ അനുഗമിക്കുന്നതിനും മരുഭൂമിയിൽ തന്നോട്ടുകൂടി ഉപവസിക്കുന്നതിനും ചുരുക്കംപേരെ മാത്രമേ അദ്ദേഹം കാണുന്നുള്ളൂ.

3. ക്രൂരിതനായ ഇശശോയുടെ യഥാർത്ഥ സ്നേഹിതൻ പീഡകൾ നിരസിക്കുന്നില്ല; ഒഴുജനങ്ങളിൽനിന്നു കഷ്ടതകളെ വകവെക്കുന്നില്ല. നിന്ദയും അഭിശപ്തവുമായ കരിതുമരണത്തിനു സ്വയം വഴങ്ങിയ, ദിവ്യരക്ഷകനോടു എല്ലാറ്റിലും തുല്യനാക്കപ്പെടുന്നതിനും മടിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ "ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവും; അവനുവേണ്ടി കഷ്ടത അനുഭവിച്ച് മരിക്കുന്നത് അത്യധികം ലാഭകരവുമത്രേ" (ഫിലി: 1. 21.)

നിന്റെ ദൈവസ്നേഹം എത്രകണ്ട് തീക്ഷ്ണതരമോ, തന്നെ സരണം മരണഭയവും കുറഞ്ഞിരിക്കും. ക്രിസ്തുവിനോട്ടുകൂടി ആന

ദൈവമായി ജീവിക്കുന്നതിനും നിത്യസന്തോഷാനുഭവത്തിൽ തന്റെ വി. ഭൃതന്മാരോടു് പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനുംവേണ്ടി ശരീരത്തിന്റെ വിടുതൽ-ഉത്സാഹപൂർവ്വം നീ ആഗ്രഹിക്കും.

നിർമ്മല മനസ്സോടെ ഇശരോയെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആത്മാവിന് ഭാഗ്യം. അത്തരം ആത്മാക്കളിൽ, നിത്യനന്മയുടെ സ്നേഹം, കടന്നുപോകുന്ന വസ്തുക്കളോടു് അവജ്ഞ ജനിപ്പിക്കും. ആ ആത്മാക്കൾ ഇശരോയ്ക്കുവേണ്ടി, ലോകജീവിതത്തിലെ തിന്മകളെ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിക്കുന്നു. അവർ വിനയപുരസ്കാരം ഇശരോയുടെ പാദത്തിൽ നമസ്കരിക്കുകയും സൂക്തമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധിയും, സ്ഥിരതയും, ദാർഢ്യവും ലഭിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

### അദ്ധ്യായം 8

വിശുദ്ധാത്മാവിൽ അന്തഃകരണത്തിന്റെ ആജ്ഞ.

“എപ്പോഴും, യഹോവയിൽ ആനന്ദിക്കുക.” (ഫിലി. 4. 4)

ആത്മാവിൽ വെറുപ്പും മാത്സര്യവും ഉണ്ടാക്കുന്ന ദുർമുഖവും വിഷാദവും നിന്നിൽനിന്നകറ്റുക. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം, കഷ്ടാനുഭവം മുതലായവയെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്ന മധ്യമധുരവും അതിവിശുദ്ധവുമായ പതിവ് വശമാക്കിക്കൊള്ളുക. ഈ സൂക്താഭ്യസനം മൂലം, പ്രലോഭനങ്ങളും ഹൃദയഭാരവും നീക്കിക്കളയുന്ന നല്ല ആശ്വാസം നീ കണ്ടെത്തും.

നല്ല ജീവിതം സ്തുത്യർഹമാകുന്നു; ഭക്തിരഹിതമായ ഭാഷണം ആക്കും അരോചകമത്രേ. നല്ല മനസ്സാക്ഷി ആത്മസംതൃപ്തിക്കെവരുന്നതു; എന്നാൽ തിന്മ നിറഞ്ഞ മാനസ്സുമോ ആത്മവേദനക്കിടവരുന്നതു.

നന്മചെയ്യാനായി പരിശ്രമിക്കുക, എന്നാൽ സ്വീകാർത്ഥവും നിത്യവുമായ സമാധാനം നിനക്കനുഭവിക്കാം.



നീതിയുടെ മാർഗ്ഗത്തെ അചഞ്ചലമായി കാക്കുന്നതിൽ ഭൃഷ്ടന്റെ തിന്മയെക്കുറിച്ച് നീ ഒന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.

നർമ്മഭാഷണം ചിത്തമോദമുളവാക്കുന്നു; അതിന്റെ അർഹമായ ബഹുമാനം വിഭൂരത്തിലും വ്യാപിക്കുന്നു.

അനർഹമായ ബഹുമാനം മുഖസ്തുതിക്കാരന്റെ അധരത്തിൽ വച്ചുതന്നെ ഉരുകീനശിക്കുന്നു. നീതിമാന്റെ പരമമായ ശാസനത്തെക്കാൾ ഭോഷന്റെ മുഖസ്തുതി അപകടകരമത്രേ.

2. വിനയത്തോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന ആകാശത്തെ തുളച്ചു ചെല്ലുന്നു. ദൈവകോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ കരുണകൾ സമ്പാദിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ നീരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നു.

വിനീതമായ ആത്മാനുതാപം മോചനം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, സ്വയനീതീകരണം ചെയ്ത കുറ്റത്തെ വലുതാക്കുന്നു.

ഉത്തമമനസ്സാപം പാപമാലിന്യങ്ങളെ തുടച്ചുകളയുന്നു; തീക്ഷ്ണമായ പ്രാർത്ഥന തപസ്സിനെ ലഘുപ്പെടുത്തുന്നു.

അലസഭാഷണം ഭക്തിയെ ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ, നർമ്മഭാഷണം ആത്മാവിന്റെ ആനന്ദത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

എല്ലാ സ്ഥലത്തും നമ്മുടെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളെ സസൂക്ഷ്മം നിയന്ത്രിക്കണം. പുറത്തുപോയി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നവൻ, ആദ്ധ്യാത്മിക രോഗന ഗുണപ്രദമായിരിക്കും. നിരന്തരപ്രാർത്ഥന സുരക്ഷിതസങ്കേതവും മരണപ്രതം സമാധാന നികേതനവുമത്രേ.

ശുഷ്കാന്തിപ്പൂവും അനേകരും ആരംഭിക്കുന്നു; എന്നാൽ, അവസാനംവരെ നിലനില്ക്കുന്നവൻ മാത്രമേ മഹത്വത്തിന്റെ കിരീടം പ്രാപിക്കയുള്ളൂ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ നുകം, അതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് മധുരമുള്ളതാകുന്നു; എന്നാൽ, ഭക്തിരഹിതനോ അതു ഭാരമേറിയതത്രേ. അഹങ്കാരിക്ക് അതു കയ്പ്പേറിയതും എളിമയുള്ളവൻ ലഘുവും വിനീതന ഇമ്പകരവുമാകുന്നു.

മാധുര്യവാനായ ഇശരോ, സകലവും മധുരപുണ്ണവും ലഘുവാക്കുന്നു. ജഡിക മനുഷ്യൻ ഇന്ദ്രിയ സന്തോഷങ്ങൾമാത്രം അ

നേപഷിക്കുമ്പോൾ, ആലോചനകൾ അവയെ വെറുക്കുകയും തടയുകയും ചെയ്യുന്നു.

നീമാളിലാഷങ്ങളെ സ്വാർത്ഥത്തിൽനിന്നും കെടുത്തുവാൻ കഴികയില്ല എന്നതത്രേ നീതിമാന്റെ വ്യഥാജനകമായ ഭാരം. എന്തുകൊണ്ട് ദൈവമിതു് അനുവദിക്കുന്നു? അവൻ എന്നും എളിമയുള്ളവനായിരിക്കുവാനും ഇടവീടാതെ ദിവ്യസഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കാനും തന്നെ.

3. അഭിമാനി അവന്റെ ബഹുമാനത്തിലും സമ്പന്നൻ അവന്റെ ധനത്തിലും പ്രശംസിക്കുന്നതുപോലെ, യഥാർത്ഥ എളിമയുള്ളവൻ തന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തിലും, അപകർഷത്തിലും അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. ദൈവശ്രദ്ധയുടെ വലിയ പ്രതാപവും സമ്പത്തും സ്വർഗ്ഗരാജനായ ക്രിസ്തുവാകുന്നു.

ദൈവത്തെ കൂടാതുള്ള സ്നേഹം ഏഷിച്ചതും, ആനന്ദം മായയും സമ്പത്തു് ദാരിദ്ര്യവുമായിരിക്കും.

നിശ്ചയമായും ആത്മാവിന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുവാൻ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിനല്ലാതെ ആർക്കും കഴികയില്ല.

ഇഴലോകവസ്തുക്കളെ മോഹിക്കാത്തവൻ എല്ലാറ്റിലും എല്ലായ്പ്പോഴും സ്വതന്ത്രനായിരിക്കും. നന്മ ചെയ്യുന്നതും തിന്മ സഹിക്കുന്നതും എല്ലാറ്റിലും ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുന്നതും, ദൈവത്തിന്റെ നല്ല ദാനങ്ങൾകൊണ്ടു് വ്യർത്ഥതയെ സമീപിക്കാതിരിക്കുന്നതും നീതിമാന്റെ ലക്ഷണമാകുന്നു. സ്വയം നിന്ദിക്കുന്നതും; വിചാരം, വചനം, പ്രവൃത്തി എന്നിവയിലെ എല്ലാ നന്മയും ദൈവത്തിന്റെ ദാനമെന്ന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഉചിതമായ മഹത്വം ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നു.

വിചാരത്തിൽ വ്യർത്ഥമായ പുകഴ്ച വന്നുചേരുമ്പോൾ അതു് തിരസ്കരിക്കുക. എന്നിട്ടു്, പ്രവാചകനോടുകൂടി വിനയപരസ്സരം ഇപ്രകാരം നിലവിളിക്കുക: "കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കല്ല, ഞങ്ങൾക്കല്ല, അങ്ങേ തിരുനാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമെ." (സങ്കീ. 113. 3)

മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ വിജയം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് സ്വാഭാവികമല്ലാതെ ജയിക്കുന്നതിലും അനിഷ്ടങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിലും അത്യധിക ദുഃഖത്തിനു കാരണമാകുന്നവയെ മടികൂടാതെ സഹിക്കുന്നതിലും ആകുന്നു.

## അദ്ധ്യായം 9

വിനീത സഹോദരനുമായുള്ള നമ്നഭാഷണം.

“താഴ്മയുള്ളവർക്ക് ദൈവം തന്റെ ദാനങ്ങൾ നൽകുന്നു.”  
(യാക്കോ. 4: 6)

ദൈവത്തിനു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ഒരാൾ, അവന്റെ എല്ലാ വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തികളിലും താഴ്മയിലും അടക്കമൊതുക്കത്താലും അലംകൃതനായിരിക്കണം; ഒരിക്കലും അവൻ ക്ഷുദ്രകാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കരുത്.

ദൈവസേവനത്തിൽ ഒരുങ്ങിയിറങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു യുവാവ്, വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നതിൽ മതിയായ കാരണങ്ങളുണ്ട്. അവ, സമ്പ്രദായ പരിശീലന കാലത്തു് എളിമ അഭ്യസിക്കുകയും മൗനം പാലിക്കുകയും, ജ്യേഷ്ഠസഹോദരന്മാരുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു് മിതഭാഷണം ശീലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പതിവായി ശ്രദ്ധിക്കാത്തവനും മൗനപാലനം അഭ്യസിക്കാത്തവനും വിജ്ഞാനവും അറിവും വളരെ ചുരുക്കമായേ നമ്പ്രാദിക്കയുള്ളൂ. പലതും അറിയാതെ കടന്നുപോകുന്നതിന്റെ കാരണം, അവർ ശ്രദ്ധാലുക്കളല്ലെന്നതുതന്നെ.

പുണ്ണമായി അനുസരിക്കുക, തീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുക, ഭക്തിപൂർവ്വം ധ്യാനിക്കുക, ഉത്സാഹപൂർവ്വം പണിയെടുക്കുക, സാക്ഷാതം പഠിക്കുക, ലോകബഹളങ്ങളിൽനിന്നകന്നിരിക്കുക, ഏകാന്തതയെ സ്നേഹിക്കുക ഇത്യാദിഗുണങ്ങളാകുന്നു ഉത്തമ ഭക്തിയും ആന്തരിക സമാധാനവും ദൈവത്തിനായി നേർന്നിരിക്കുന്നവരിൽ ചൊരിയുന്ന സൂക്തങ്ങൾ.

ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിൽ നാം വായിക്കുന്നു. “ആബേലിന്റെ ബലിയെ ദൈവം ആദരിച്ചെന്നും കായീന്റെതു് നിരസിച്ചെന്നും” എന്തുകൊണ്ടു്? ആബേൽ നിഷ്കളങ്കനും വിനീതനുമായിരുന്നു; കായീനോ അസൂയാലുവും തലതിരിഞ്ഞവനും.

അതുകൊണ്ടു് ആബേലിനെപ്പോലെ ആയിരിക്കുക; ക്ഷമപൂർവ്വം, നിന്നെ ഞെരുക്കുന്നവരെ ശ്രവിക്കുക. കായീനെപ്പോ

ലെ സ്റ്റർലിക്കരയ്ക്കു്. ഒരുപക്ഷേ, നിന്റെ ആന്തരിക സമാധാനത്തെയും സത്കീർത്തിയേയും നീ നശിപ്പിച്ചുപോകും. ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ. സഹോദരനെ കോപിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, സ്നേഹത്തെ ഭഞ്ജിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു് നിന്റെ വസ്തുക്കളുടെ വിനാശമാകുന്നു.

2. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു നിക്ഷേപമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ ഭാരം വലിച്ചെറിയുക: നിത്യാനന്ദമാണു് നിന്റെ ലക്ഷ്യമെങ്കിൽ ഇഴലോകത്തിലെ ക്ഷണികോല്ലാസങ്ങളെ നിരസിക്കുക.

സമാധാനം അഭിലഷിക്കുന്നെങ്കിൽ സംതൃപ്തനായിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും കോപത്തിന്റെ വേരിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയവനാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ ചെറിയവനായിരിക്കുക.

മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ നീതികരിക്കപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കരുതു്. നിന്റെ ഹൃദയം നിനക്കെതിരായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുമ്പോഴും അവരുടെ പ്രശംസ അയഥാർത്ഥമായിരിക്കും.

സാഹസപ്രിയനും വാചാലനും ഒരുപോലെ തെറ്റുകാരാണു്; ഇരുവരും നീതിയുടെ അതിർത്തികളെ അതിലംഘിക്കുന്നു.

സാഹസിയായ ഭോഷൻ, സ്വശക്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുകയാൽ നശിച്ചുപോകുന്നു; എന്നാൽ, അശക്തരായ അനേകർ, ദൈവത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചു് തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുകയാൽ ശക്തി പ്രാപിക്കുന്നു.

വിനീതരും ശാന്തശീലമുള്ളവരും എല്ലാവരും സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ ക്രൂരനും കുറിയനും തന്റെ അയല്ക്കാരനാൽപോലും നിരസിക്കപ്പെടുന്നു.

ക്ഷമാശീലനും മിതഭാഷിയും, സ്നേഹമർദ്വാദകളാൽ തന്റെ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുന്നു.

ഹൃദയപൂർവ്വം അന്വർക്കു് സ്വസഹായം നൽകുന്നവനും, അവരുടെ ദുഃഖങ്ങളിൽ സഹതപിക്കുന്നവനും വളരെ സ്നേഹിതന്മാരെ സമ്പാദിക്കുന്നു. തക്കസമയത്തു് മൗനം പാലിക്കാൻ കഴിയാത്തവനു് അനേകരുടെ മുമ്പാകെ പ്രയാസം അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവരും.

3. സൂത്രത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ പഠിച്ചവനും സ്വന്തം തെറ്റുകളെ തിരുത്തുന്നവനും സർവ്വവൃത്തികളാൽ സഹോദരരുടെ ആദരവ് സമാർജ്ജിച്ചവനും ആയ മനുഷ്യൻ ബുദ്ധിശാലിയും വിജ്ഞാനനിരതനമാകുന്നു.

സർവ്വശക്തിയുപയോഗിച്ച് തിന്മകളോടു പോരാടുന്നവനാകുന്നു ശക്തിമാൻ. ഹൃദയത്തിലേ വഷളായ വികാരങ്ങളെ സംയമനം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു ശക്തനായ ഭരണാധിപൻ.

സംയമനമാകുന്ന ആയുധംകൊണ്ട് സ്വജഡത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നവൻ, ആയുധസജ്ജീകരണത്തോടുകൂടിയ ധീരനായ യോദ്ധാവാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ പരിശുദ്ധമായി ജീവിക്കുന്നവൻ, സ്വർഗ്ഗഭൂതരുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ജീതേന്ദ്രിയൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതനും ദൂതന്മാരുടെ സുഹൃത്തും ബ്രഹ്മചാരികളുടെ സഹോദരനും വിശുദ്ധന്മാർക്കു പ്രിയപ്പെട്ട സഹപാഠനാകുന്നു. വിശുദ്ധിയോടു എളിമയും യോജിപ്പിക്കുന്നവൻ ഏഷ്യാനെ ജയിക്കുകയും അടക്കമില്ലാത്തവനെ തോല്പിച്ചോടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സൂത്രമണ്ഡുകൊണ്ട് തന്നെത്തന്നെ ഭരിക്കുന്നവൻ ഉതൃഷ്ടാചാര്യനാകുന്നു; തന്റെ ആധീനതയിലുള്ളവർക്ക് അദ്ദേഹം ഉത്തമ മാതൃക നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

സൂത്രവാന്മാരെ അനുസരിക്കുന്നവൻ അവരുടെ ആശംസക്കു പാത്രവാണാകും; നന്മയിൽ ഉത്തമനായവൻ, യഥാർത്ഥമായും സ്വതന്ത്രനും ഉതൃഷ്ടനുമാകുന്നു.

പാപസ്തർശമേൽക്കാത്തവൻ സുന്ദരനും കോമളനുമാകുന്നു; എന്നാൽ, ഒരു പാപി ബാഹ്യമായി എത്ര അലംകൃതനായാലും ഉള്ളിൽ നീചനും ഹീനനുമായിരിക്കും. കൃപാവരത്താൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനും ഇഴലോകബഹുമാനങ്ങളെ അഭിലഷിക്കാതിരിക്കുന്നവനും സന്തുഷ്ടനും സന്വന്നനുമാകുന്നു. എന്നാൽ, നന്മ കൈവെടിയുന്നതിനും ആത്മനാശം വരുത്തിക്കൂട്ടുന്നവനും ഭോഷനും വിവേകരഹിതനുമാകുന്നു.

അനന്തമായവയെ അന്വേഷിക്കുന്നതും “ഉപയോഗത്താൽ ശൂന്യമായിത്തീരുന്നവയെ” നിരസ്സിക്കുന്നതും ദിവ്യജ്ഞാനമാകുന്നു.

4. പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രബോധനത്തെ പരിത്യജിക്കാത്തവൻ വിശ്വാസത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി കാക്കുന്നവനും ബുദ്ധിമാനത്രേ.

ദൈവസ്നേഹവും കല്പനകളുടെ ആചരണവും യഥാർത്ഥജ്ഞാനമാകുന്നു.

ആരെങ്കിലും നിന്നോടു ഉപദേശം ചോദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എളിയുടെ മാർഗ്ഗങ്ങളെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും നീ തന്നെ മുമ്പേ അതിൽക്കൂടി നടക്കുകയും ചെയ്യുക.

പരമാർത്ഥത്തിൽ, വിനീതനായവൻ വ്യർത്ഥമെ അറിയുന്നില്ല; ബഹുമാനം ഉപേക്ഷിക്കുന്നു; തിരസ്കരണത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. തെറ്റിനും പകർക്കും അവന്റെ സ്മരണയിൽ ഇടം കൊടുക്കുന്നുമില്ല.

---

## അദ്ധ്യായം 10

---

മനഃശ്ചൗദ്രയത്തിന്റെ അസ്ഥിരത.

“ആരെങ്കിലും എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു ക്കിൽ അവൻ വളരെഫലം പുറപ്പെടുത്തും” (യോ 15: 5) മനഃശ്ചൗദ്രയൻ്റെ വിചാരങ്ങളും ഹൃദയ-വേഴ്ചയും ഇടവിടാതെ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാത്തുള്ളതെല്ലാമായയും അശുഭവുമത്രേ. അസ്ഥിരവും ദുരാഗ്രഹപൂരിതവുമായ മർത്യാഹൃദയമെ, നിന്റെ ദൈവത്തെ ഉപേക്ഷിക്കയാൽ എന്ത് ദുരിതവും കയ്പുമാണ് നിനക്കു വന്നുകൂടുക? ആശ്വാസം നൽകാത്തതും നിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെ സാധിപ്പിക്കാത്തതുമായ ക്ഷുദ്രകാര്യങ്ങൾക്കായി നീയെന്തിനു അലയാനിക്കുന്നു? സത്തുഷ്ടനാകുന്നതിനു നീ എന്തു ചെയ്യുന്നു; അഥവാ എവിടെയാകുന്നു അലഞ്ഞുതിരിയുന്നതു്? നിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് അതിവേഗം പിൻതിരിയുക; ദൈവത്തെ എന്തുമാത്രം ദുഃഖിപ്പിച്ചുവെന്ന് പരിശോധിക്കുക; നീ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ തിന്മയ്ക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുക.

നിന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു് ദൈവത്തിനായി ഒരു തിരു  
നിവാസം സജ്ജമാക്കുക; നിന്ദ്രപുറം നിഷ്പ്രയോജനവുമായ  
എല്ലാ സങ്കല്പങ്ങളേയും ബാഹ്യമായ എല്ലാ ചിന്തകളേയും മാ  
റിക്കളയുക; അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദിവ്യസമാധാ  
നത്താൽ നീ നിറയും.

2. പലപ്പോഴും പുറത്തു് അലഞ്ഞു തിരിയുന്നവർ ചുരുക്ക  
മായേ നന്മ അനുഭവിക്കുന്നുള്ളൂ. ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും ഭം  
ഗിയായി ശോഭിക്കുന്നതുപോലും യഥാർത്ഥമായ യാതൊന്നി  
ലേക്കും നമ്മെ നയിക്കുന്നില്ല. കാഴ്ചകൊണ്ടു് കണ്ണുതുറന്നിട്ടു  
ന്നില്ല, കേൾവിക്കൊണ്ടു് ഹൃദയം നിറയുന്നമില്ല; ഇവയെല്ലാം  
സ്രഷ്ടാവിനു് മഹത്വം നൽകുന്നതിനല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ കാഴ്ച  
ഒരു ദിവാസ്വപ്നമായിരിക്കും.

പരിശുദ്ധനായ ദാവീദു് ഇപ്രകാരം ആലപിക്കുന്നു: "ദൈ  
വമെ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. നി  
ന്റെ കൈവേലകളിൽ ഞാൻ ആനന്ദിക്കുന്നു" (സങ്കീ. 91: 5.)  
സൃഷ്ടുവസ്തുക്കളൊന്നും ശാശ്വതമല്ല; അത്യുന്നതനായ ദൈവമൊ  
ഴികെ നിലനില്ക്കുന്നതായി ഒന്നുമില്ല.

സത്യത്തെ മുറുകെ പിടിക്കുക; അബലതയിൽനിന്നും. അ  
ധർമ്മത്തിൽനിന്നും നിരർത്ഥകഭാവനയിൽനിന്നും നീ വിടുവീ  
ക്കപ്പെടും.

അയൽക്കാരനു് എതിരായി ഏഷണി കൂട്ടുന്നവന്റെ നെ  
റുകയിലേക്കു് അതു് തിരിഞ്ഞുവീഴും.

ക്രിസ്തു സത്യമാകുന്നു; തന്നെ പീൻചെല്ലുന്നവർ സത്യത്തെ  
യും സകല സുതൃതങ്ങളേയും സ്നേഹിക്കുന്നു.

തത്ക്കാലികങ്ങളായ ലാഭത്തിനോ ബഹുമാനത്തിനോ വേ  
ണ്ടി സത്യത്തെ ബലികഴിക്കുന്നവൻ തന്റെ വിശ്വാസത്തെ  
അപകടത്തിലാക്കുന്നു; സുതൃതമാഹാത്മ്യങ്ങളോടു് യാത്ര പഠ  
യുന്നു.

ദൈവം സത്യമാകയിൽ മിഥ്യ അനേകനാളേക്കു മറഞ്ഞി  
രിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. ട്രഷ്ടൻ, കുറച്ചു് കാലത്തേക്കു വ  
ഷളായ സ്വഭാവത്തെ നാട്ടുംകൊണ്ടു് മറച്ചേക്കാം. എന്നാൽ, അ  
വസാനം സത്യം തെളിവാകയും അവൻ അറിയാത്ത നേരത്തു്  
ചുട്ടു് പുറത്താകയും ചെയ്യും.

ദൈവത്തിന് ഇഷ്ടവും പ്രസാദകരവുമല്ലാത്ത യാതൊന്നി  
ലും നിന്റെ വിചാരവും ആഗ്രഹവും പതിയരുത്. അങ്ങിനെ  
തന്നെ ദൈവമഹത്വത്തിനായി സുകൃതമനുഷ്ടിക്കുകയും നന്മ പ്ര  
വൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

3. സത്യം സംസാരിക്കുന്നവനും തിന്മയെ വെറുക്കുന്നവ  
നും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവനായിരിക്കും. മറിച്ചു തി  
ന്മ പ്രവൃത്തിക്കുന്നവനും സത്യത്തെ നിരസിക്കുന്നവനും നിത്യ  
ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതായും വരും.

സത്യത്തിലും സ്നേഹത്തിലും വർത്തിക്കുക, അപ്പോൾ നീ  
ദൈവത്തിനും. മാലാഖമാർക്കും മനുഷ്യർക്കും പ്രിയങ്കരനായി  
തീരും.

ക്ഷണികമായ ചില കാര്യങ്ങളിൽ ട്രഷ്ടൻ നിന്റെമേൽ വി  
ജയം കൊള്ളുമ്പോൾ ഭയപ്പെടരുത്. നിത്യവും സന്യസ്തവുമാ  
യ നന്മകൾ അനീതി സഹിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവം പ്രദാനം  
ചെയ്യും.

നിന്റെ മനസ്സ് സമാധാനത്തിലും നിന്റെ ഹൃദയം ആ  
ക്ഷേപരാഹിത്യത്തിലും ആയിരിക്കുവാൻ നീ അഭിലഷിക്കുന്നു  
ണ്ടെങ്കിൽ, താഴ്മയും ക്ഷമയും അനുസരണവുമുള്ളവനായിരി  
ക്കുക.

നീ വികാരവിക്ഷോഭിതനാകുമ്പോൾ, നിന്നെപ്പോലെ ഒ  
രു ഭയങ്കര ശത്രുവിനെ നിനക്കു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതായി വ  
രികയില്ല.

നിന്റെ തെറ്റുകളെ സസൂക്ഷ്മം പരിശോധിക്കുക. എ  
ന്നാൽ, അന്യരുടെ പ്രവൃത്തികളെ തുക്കിനോക്കി പരിശോധി  
ക്കുവാൻ നീ ഒരുമ്പെടുകയില്ല; നിനക്കതിനു നേരവും കാണുക  
യില്ല.





# അദ്ധ്യായം 11

കഷ്ടകാലത്തിൽ ദൈവത്തെ ആശ്രയിക്കുക.

“യഹോവയിൽ ആശ്രയിച്ചു” നന്മചെയ്യുക. (സങ്കി. 36. 3)

1. നിനക്കാനന്ദം ഉളവാക്കുന്ന താത്ക്കാലിക ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രശംസിക്കുകയോ, സ്നേഹിതരിലും പരിചിതരിലും ആശ്രയിക്കുകയോമരുത്. ഇവയെല്ലാം അനിശ്ചിതവും അവകടപുണ്ണവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ദൈവത്തെ സമാശ്രയിക്കുന്നവനും ആവശ്യനേരത്തു തന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവനും ഭൃഷ്ട്യാലസന്ധിയിൽ ഉപേക്ഷിതനാകയില്ല.

ആത്മ നല്ല ജീവിതം കഴിക്കുന്നുവോ, ആരുടെ വചനങ്ങൾ സംസ്കാരസമ്പുഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്നുവോ, ഏതൊരുവൻ അമ്പ്രൻ ഇടർച്ച വരുത്താതിരിക്കുന്നുവോ, ആരുടെ ദൃഷ്ടി അധർമ്മത്തെ സൂക്ഷിക്കുന്നുവോ, സ്വചിന്തയിൽ ഭൃച്ഛികാരങ്ങളെ ആത്മ സൂക്ഷിച്ചു തടയുന്നുവോ അങ്ങനെയുള്ളവൻ ആന്തരിക സമാധാനം അനുഭവിക്കും. നിന്റെ വസതിയുടെ വാതായനമടക്കം, അപ്പോൾ നിനക്കു സുഖമായി ഉറങ്ങാം.

പിശാചിന്റെ എതിർപ്പുകളെ നേരിടുവാനായി ഒരു പരിചക്ഷവേണ്ടി, ദിനംതോറും അല്ലസൂത്രമെങ്കിലും അനുഷ്ഠിക്കാത്തവൻ, അവിചാരിതമായി ശത്രുവിന്റെ ഇരയാകാനെളുപ്പമുണ്ട്.

എല്ലാം ശുഭകരമായി പര്യവസാനിക്കാത്തപ്പോൾ ചിലർ പ്രാർത്ഥന മുടക്കിയിട്ടു പ്രലോഭനങ്ങളോടു എതിരിടുവാൻ തുനിയും. പക്ഷേ, പണ്യം, തൈരുക്കവും വേദനയും കൂടാതെ സമ്പാദിക്കപ്പെടാവുന്നതോ തത്പര്യപൂർവ്വമായ ശ്രദ്ധയില്ലാതെ നിലനിൽത്താവുന്നതോ അല്ല.

ഭർവുത്തീയും അസ്ഥിരതയും നിറഞ്ഞ മനസ്സു നിയമങ്ങളെ വ്യഭിചരിപ്പിക്കുകയും പഞ്ചരമുക്തയായ പക്ഷിയെപ്പോലെ സ്വവസതി വീട്ടു പറന്നുപോകയും ചെയ്യുന്നു.

നീ രൂക്ഷതരമായി പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോഴും കഠിനതരമായി തൈരുക്കപ്പെടുമ്പോഴും പ്രയാസങ്ങളാൽ ഭാരപ്പെടുമ്പോഴും

അപഹസിക്കപ്പെടുമ്പോഴും നിരാശനാകരുത്. മനുഷ്യരുടെ നിന്ദനവും ഈ പരീശോധനയും നിന്റെ പാപത്തിന്റെ ഫലമായി നീ ന്യായപൂർണ്ണം അർഹിക്കുന്നതാണെന്ന് കരുതിക്കൊള്ളുക. ക്ഷമയോട് സഹിക്കുകയും പ്രത്യേകപൂർണ്ണം ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യുക: “ദൈവമേ അങ്ങേ നീതീയെ ഞാൻ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന് നീ എന്നെ എളിമപ്പെടുത്തിയത്, എന്നിക്ക് വളരെ നല്ലതാകുന്നു.” (സങ്കീ. 118: 71)

പ്രലോഭനങ്ങളിലും പ്രയാസങ്ങളിലും ദൈവസാഹായ്യത്തെ മനുഷ്യൻ ഗ്രഹിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ആചര്യങ്ങൾ അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. തന്റെ യജമാനന്റെ വസ്തുക്കൾ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ ഓർവിനിയോഗിക്കുകയും തന്മൂലം അന്യരുടെ നിന്ദകളും പാത്രമാകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഭോഷണം അവിശ്വസ്യനായ ഭാസനാകുന്നു.

തന്റെ സഹോദരങ്ങളെ നിന്ദിക്കുകയും അവരെക്കാൾ കേമമെന്ന് നടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ, ദൈവത്തെയും തന്റെ വിശുദ്ധരെയും കോപിപ്പിക്കുന്നു. എന്ന്, നാം എളിമയില്ലാത്തവരായിത്തീരുകയും നമ്മുടെ തെറ്റുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ മാഞ്ഞുപോകയും, അവയെക്കുറിച്ച് നാം വിലപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമോ അന്നു നാമും അത്തരം തെറ്റുകളിൽ വീണുപോകും.

അന്യോന്യം സഹിക്കുന്നതും വഹിക്കുന്നതും നല്ലതാകുന്നു. പിന്നെന്തിന്, മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് നാം ഉത്കണ്ഠിതരാകുന്നു? എന്തുകൊണ്ട്, ആ സഹോദരനെ വഹിച്ചുകൂടാത്തവണ്ണം ഭാരമായിരിക്കുന്നു? എന്നു നാം വിലപിക്കുന്നു?

വിലപ്തോൾ, ഒരാളുടെ തെറ്റുകാരങ്ങളും ഉപേക്ഷയും മറ്റും പരസ്യമായിപ്പോകാറുണ്ട്. അതവനെ കൂടുതൽ എളിമയുള്ളവനും, സഹോദരന്മാരുടെ ദുർബലപ്രയത്നത്തെ കൂടുതൽ സഹാനുഭൂതിയോടെ വീക്ഷിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനും തെറ്റിലുൾപ്പെടുന്നവരെ സമാധാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സ്റ്റേർഡ്പൂർണ്ണം നടത്തുവാൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് സന്ദർഭം നൽകുന്നവനും ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. സ്വന്തം അനുഭവസാക്ഷ്യത്താൽ അവൻ പറയും: “അവനും ഒരു മനുഷ്യനാകുന്നു, മാലാഖയും മറ്റുമല്ല; എന്നിക്ക് സംഭവിച്ചതുപോലെ അവനും സംഭവിച്ചുപോയി. നാം സഹോദരന്മാരാണല്ലോ,

എന്റെ ലക്ഷ്യം വിഴിച്ചുതായിരുന്നു, അവന്റെതു് പക്ഷേ, നല്ലതായിരുന്നിരിക്കാം. തിന്മ ചെയ്യാത്തവനും ഒരിക്കലും തെറ്റിപ്പോകാത്തവനുമായി ദൈവം മാത്രമേയുള്ളൂ.

നീന്റെ സഹോദരൻ വഴുതി വീഴുമ്പോൾ നീയെന്നിനു് അവനെ പഴിക്കുന്നു. നിൽക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നവൻ വീഴാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ." (1 കോറി. 10: 12) ഇവിടെയായിരുന്നു നീ വീണതു്. ഒരു പരസ്യവീഴ്ച മൂലമുണ്ടായ ലജ്ജ, വ്യക്തമാഭിമാനത്തെ നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാക്കുന്നു.

---

## അദ്ധ്യായം 12

---

പ്രാർത്ഥനയും സത്ഗ്രന്ഥ പാരായണവും മൂലമുള്ള നന്മ.

“ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുക.” (1. തെസ. 5: 17)

“ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ?” എന്തിനു? പ്രലോഭനങ്ങളാലും പ്രയാസങ്ങളാലും നാം വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പൈശാചിക ഭൂതരുടെ കെണികളാലും ദുർവികാരങ്ങളാലും നാം ചുറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

സുവാർത്തകൾ വിരളമായേ കേൾക്കുന്നുള്ളൂ. മറിച്ചു്, യുദ്ധം എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അകത്തു് ഭയം, പുറത്തു് യുദ്ധം, അലപാനംകൂടാതെ ഒരു ദിവസംപോലും കടന്നുപോകുന്നില്ല. നമ്മുടെ കണ്ണുകളിൽ മരണഭയമില്ലാത്ത ഒരു വിനാശികപോലും അവശേഷിച്ചിട്ടുമില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ നീതിപൂർവ്വകമായ വിധിമൂലം നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള ജാതികൾ അഗ്നിയാലും വാളാലും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിനാശത്താൽ ദൃഷ്ടന്മാരുടെ തിന്മകളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും തന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരെ നിത്യസമ്മാനത്തിനു് നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് അത്യന്തം ആവശ്യമാകുന്നു. അതു് ശത്രുവിന്റെ ജ്വലിക്കു

ന്ന അസ്രയെൽ നേക്കുവാൻ പോരുന്ന കഴിവുറ പരിചയായിരിക്കും.

പ്രാർത്ഥന മുടക്കുന്നവൻ പടയണി വിട്ടോടുകയായിരിക്കും. പടയിൽ പൊരുത്തത്തിൽ മിക്കവാറും തോല്പിക്കപ്പെടുകയും വിജയമകടം അവനു നഷ്ടമാകയും ചെയ്യും.

എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും മടുപ്പു കൂടാതെ യുദ്ധം ചെയ്യാനും ആർക്കു കഴിയും? ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു തന്റെ നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവൻ എല്ലാം സിദ്ധിക്കും. എന്തെന്നാൽ, "സത്യമായി തന്നെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവം സമീപസ്ഥനാകുന്നു." (സങ്കീ. 144: 18) അധരംകൊണ്ട് സഭാ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൂടായെങ്കിൽ ഹൃദയംകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുക; നിന്റെ ആശ്രയിക്കുന്നതിന്റെ തീക്ഷ്ണതയാലും പരിശുദ്ധ നിയോഗത്താലും പ്രാർത്ഥിക്കാമല്ലോ. നമ്മു ചെയ്യാനുള്ള ശുഷ്കാന്തിയും ദൈവത്തെ സേവിക്കാനുള്ള പ്രവണതയും, നിന്റെ ഹൃദയവേദിയിൽ തുടർച്ചയായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്ന ബലിയായിരിക്കും. കാരണം: "മടുപ്പു കൂടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ" നമ്മു ചെയ്യുന്നതിലും മടുത്തു പോകുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലേ വീഴ്ചകളെക്കുറിച്ച് വിലപിക്കാത്തവനും കൂടുതൽ സുക്താഭിപ്രായിക്കുവേണ്ടി നെടുവീർപ്പിടുന്നവനും "പ്രാർത്ഥന മുടക്കുന്നില്ല" പരിശുദ്ധനായ ദാവീദിനോടുകൂടി പറയുന്നു: "ദൈവമേ, എന്റെ ആശ്രയം എപ്പോഴും നിന്റെ മുമ്പാകെയിരിക്കുന്നു; എന്റെ നെടുവീർപ്പുകൾ നിനക്കു മറവായിരിക്കുന്നതുമില്ല." (സങ്കീ. 37. 10)

2. ബാഹ്യകൃത്യങ്ങളാൽ ശ്രദ്ധ പതറുമ്പോഴും ചില ദുർവികാരങ്ങൾക്കു നാം അധീനരാകുമ്പോഴും നമ്മുടെ ശുഷ്കാന്തിയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാൻ തീരുവചനവും ജ്ഞാനവായനയും വളരെ ഉപകാരപ്രദമാകുന്നു. ശ്രേഷ്ഠമായ പാരായണം ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മെ അല്പസ്മിപ്പിക്കുന്നു. നല്ല മാതൃകകൾ അനുസരിക്കാൻ നാം പ്രേരിതരാകയും പ്രാർത്ഥനമൂലം അവയെ അനുഗമിക്കാൻ ആവശ്യമായ കൃപാധരം നമുക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് വായിക്കുക വളരെ അഭികാമ്യം, ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക അതീലം ശ്രേഷ്ഠം, ദൈവത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക അത്യന്തമം.

വചനത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലുമെല്ലാം ആത്മ് ദൈവമഹത്വമല്ലാതെ മറെറാനും തന്നോടുതന്നെ മന്ത്രിക്കുന്നില്ലയോ ആ മനുഷ്യൻ അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു. എല്ലാറ്റിലും എല്ലാറ്റിനുമുപരിയും അതുമാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ എന്നും സ്തുത്യനും അനുഗ്രഹീതനുമായിരിക്കും.

3. ഒരു സന്യാസി ഭക്തനെന്ന് എങ്ങിനെ പറയാം? പ്രാർത്ഥനയും, പഠനത്തിനും പാരായണത്തിനും മുൻപ് വ്യർത്ഥമോഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ എങ്ങിനെ ഭക്തനാകും?

നീചകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുകയും വ്യർത്ഥകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ നിസ്സാരവിലക്ക് കൈമാറും ചെയ്യുന്നു.

പ്രയാസങ്ങളിലും പ്രലോഭനങ്ങളിലും നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ പ്രശാന്ത തുറമുഖമാകുന്ന പ്രാർത്ഥനയിലേക്ക് അടുത്തുകൊള്ളുക. എത്ര അധികമായി നീ പ്രാർത്ഥനയിൽ ശരണപ്പെടുമോ അത്ര വലുതായിരിക്കും അതിന്റെ കഴിവുകൾ. എത്രകണ്ടുതാമസിക്കുമോ അത്ര കുറഞ്ഞുപോകും നീ പ്രാപിക്കേണ്ട നന്മയും. സഭാ സമയവും പ്രാർത്ഥിക്കുമെങ്കിൽ വളരെ നന്മ നീ പ്രാപിക്കും. കൂടുതൽ ശുഷ്കാന്തിപൂർവ്വമെങ്കിൽ, കൂടുതൽ ദൈവമഹത്വത്തിന് ഇടയാകും.

നല്ലവനും കാരണ്യവാനുമായ ദൈവം, നാം തന്നോടു് ആവശ്യപ്പെടണമെന്ന് അഭിലഷിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള സന്ദർഭങ്ങളെ ധാരാളമായി നൽകുകയും പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരമരുളുമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “ചോദിച്ചിൻ എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും” എന്നു താൻ അരുളിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. (മത്താ. 17: 17)

ദൈവം തന്നോടുള്ള സംഭാഷണംമൂലം പ്രാർത്ഥനക്കു നമ്മെ ക്ഷണിക്കുകയും, തന്റെ മാതൃകമൂലം നമ്മെ നയിക്കുകയും; ഭീഷണിമൂലം നമ്മെ നിർബന്ധിക്കുകയും തന്റെ ദാനങ്ങൾമൂലം നമ്മെ ഉൽസുകരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാതികൂല്യങ്ങളാൽ നമ്മുടെ ഉപേക്ഷയെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കുന്നു. ആനുകൂല്യങ്ങളാൽ നമ്മുടെ കീഴ്വഴക്കത്തെ പ്രതിസമ്മാനിക്കുന്നു. വേദനയുടെയും ആശ്വാസത്തിന്റെയും ഈ പ്രഭാവവും പ്രദോഷവുംകൊണ്ട് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞുപോയി:

കൂടാതെ, ക്ഷേമപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരോടും ധ്യാനത്തേയും മൗനത്തേയും സ്നേഹിക്കുന്നവരോടുമായി ദൈവം സംസാരിക്കുന്നു; എന്നാൽ, ലോകത്തേയും അതിന്റെ വ്യർത്ഥഭാഷണത്തേയും സ്നേഹിക്കുന്നവരിൽനിന്നും ആന്തരിക സമാധാനം താൻ എടുത്തുകൊള്ളുന്നു.

4. സുവാർത്തകൾ ശ്രവിക്കുന്നതിൽ തല്പരരേ, നിങ്ങൾ വന്നു യേശുക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി സംഭാഷിക്കുക; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ശ്രദ്ധിക്കുക; വരുവാനുള്ള ന്യായവിധിയും, സ്വർഗ്ഗീയ ഉൾക്കോളം അദ്ദേഹം വിവരിക്കും. സ്വർഗ്ഗനിവാസികളുടെ ആഹ്ലാദവും അവിടെ ആനന്ദിക്കുന്ന ഭൂതസംഘത്തിന്റെ നിരയും, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രതാപവും മഹത്വവും, നിത്യകാലവും സന്തോഷത്തിലും ആഹ്ലാദത്തിലും കഴിക്കാൻ പോകുന്ന വിത്തുലരുടെ പ്രതിസമ്മാനവും നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കും.

പ്രവാചകന്മാരെ ശ്രവിക്കുക; ക്രിസ്തുവിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ദൃഷ്ടന്മാരുടെമേൽ ആപതിക്കുന്ന ശിക്ഷകളെ അവർ വിളിച്ചു പറകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പസ്തോലന്മാരേയും ഏവൻഗേലിസ്തന്മാരേയും ശ്രദ്ധിക്കുക; യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വിസ്മയകൃത്യങ്ങളും അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും ലോകമെങ്ങും അവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

തിരുസഭയുടെ മല്ലാനാരെ കേൾക്കുക: വിത്തുല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സ്വതസിദ്ധമായ വാഗ്മിതയോടെ അവർ പ്രസംഗിക്കുന്നു. വി. ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അസ്പഷ്ടമായവ അവർ വിവരിക്കുന്നു. സൂക്തനടപടികളെ ഭംഗിയായി ചിത്രീകരിക്കുകയും പാഠ്യസന്ദേശങ്ങളേയും മെട്രിമങ്ങളേയും സങ്കാരണം എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവരവരുടെ അഭിരുചിക്കും ആവശ്യത്തിനുമുതകിയ സത്യങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും ഇതിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കട്ടെ. ലളിതമായവയെ സംശയത്തിൽ തള്ളിക്കളയുകയോ ബുദ്ധിമുട്ടിയവയെ പരിശോധിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ബുദ്ധിമാനെ വെല്ലുവിളിക്കുക ദൃഷ്ടാന്തവും, വിത്തുലരേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രബോധിതരായവരേയും നിന്ദിക്കുന്നത് ഭക്തിരാഹിത്യവുമാകുന്നു.

5. നിർമ്മലമായ സത്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് സ്ഥിരമായി പഠിയ്ക്കുക. ഏറ്റവും നിസ്സാരങ്ങൾപോലും പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ വിനയപരസ്സരം നിശ്ചയിക്കുക. അവ നിനക്കു ഗുണകരമെങ്കിൽ, താമസമെന്നേ ഉന്നതരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം ദൈവം നിനക്കു നൽകും. എന്തെന്നാൽ, “നന്മ ചെയ്യാൻ അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അപ്രകാരം ചെയ്യാത്തവൻ അതു പാപമാകുന്നു.” (വി. യാക്കോ. 4: 17)

വിജ്ഞാനസമ്പന്നനായിരിക്കുന്നവനും അതേസമയം തന്റെ സ്വഭാവത്തെ ക്രമീകരിക്കുവാൻ ആ ജ്ഞാനം ഉപയോഗിക്കാത്തവനും, ധാരാളം വായിക്കുന്നവനും ആ വായന തനിക്കു ഉപയോഗപ്രദമാക്കാത്തവനും വിഭവസമൃദ്ധമായ വിരുന്നമേശെയിൽനിന്നും വിശപ്പോടെ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന മനുഷ്യൻ തുല്യമത്രേ.

അല്പമാത്രം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവന് ആവശ്യങ്ങൾ ബഹുലങ്ങളായിരിക്കും. അതുപോലെ അല്പമാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ വളരുന്നാൾ മന്ദഭക്തനുമായിരിക്കും.

തിന്മയ്ക്കു തിരായി സ്വരമുയർത്തുന്നവൻ തന്നെത്തന്നെ തിരത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, മുളുനീടയിൽ പിതറിയ നല്ല വിത്തിനു തുല്യമായിരിക്കും.

ആദ്യമായി തന്റെ ദുരഭിലാഷങ്ങളെ ത്യജിക്കാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തുനിയുന്നവൻ, വാക്കുകളുടെ ബഹുലതയിൽനിന്നും അധികമൊന്നും ഫലം പുറപ്പെടുത്തുന്നില്ല.

സ്വഹൃദയത്തിൽനിന്നും ശ്രദ്ധയുള്ള സൂക്ഷ്മതയോടെ അതുലവിചാരങ്ങളെ തള്ളിക്കളയുന്നവൻ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും; തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ മണവാളന്റെ വെണ്മയുള്ള പരിതുലിയെ മുറിച്ചെടുത്തുവാൻ പോരുന്ന യാതൊന്നും ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു് മറഞ്ഞിരിക്കാൻ അനുവദിക്കാത്തവനും സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും.

യഥാർത്ഥ ദുഃഖവും ഏളിമയുമുള്ള ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് പുറപ്പെടുന്ന വിനീതമായ പാപനിവേദനം, ഹൃദയത്തിൽനിന്നു തിന്മയെ തുടച്ചുമാറ്റുന്നു എന്നതിന്റെ ശരിയായ അടയാളമായിരിക്കും.

6. ഭക്തിയുള്ള ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി പ്രാർത്ഥനയിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നു; പാരായണതലുരൻ അവന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലും,

ഭക്തിയുള്ള ആത്മാവ് സൂത്രവ്യോപാരത്തിലും, അഭിമാനി ബഹുമാനത്തിലും, വിനീതൻ നിന്ദ സഹിക്കുന്നതിലും, സമ്പന്നൻ അവന്റെ സ്വത്തിലും, യാചകൻ അവനു ലഭിച്ച ധർമ്മത്തിലും ഭോജനപ്രിയൻ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിലും അലസൻ അവന്റെ വൃക്തഭാഷണത്തിലും ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ സ്വഭാവത്തിലും ബുദ്ധിമാൻ ജ്ഞാനത്തിലും ഉത്തമനായ സന്യാസി നിയമവിയേയത്വത്തിലും ആത്മോദാരം കണ്ടെത്തുന്നു. എന്നാൽ ഇവയിൽ ഒന്നുപോലും ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന ഒരു നല്ല മനുസാക്ഷിയുടെ സമാധാനത്തോടു് ഉപമിച്ചുകൂടാ.

ഭയങ്കരനായ നിന്റെ ശത്രുവിനെ ജയിക്കാൻ നീയാഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? ഭാടിക്കൊള്ളുക; മിതമായി സംസാരിക്കുക, കോപിക്കാതിരിക്കുക, പ്രാർത്ഥിക്കുക, ഉപവസിക്കുക, പഠിക്കുക, അദ്ധ്യാനിക്കുക, ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുക ഇവയാകുന്നു പഠറിയ പ്രതിവിധി.

ഒരു പരിശുദ്ധ മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധിയോടെ ചിന്തിക്കുന്നു, സത്യം സംസാരിക്കുന്നു, നീതിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്നു, ഇപ്പോഴുള്ളവയെ നിരസിക്കുന്നു, നിത്യമായവയെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്നു.

വിനീതൻ അവനു നൽകപ്പെട്ട ഉപദേശം സ്വീകരിക്കുന്നു, കർമ്മകൾക്ക് അപകടങ്ങളെ തടയുന്നു, ക്ഷമാശീലൻ നിഷ്പ്രയാസം സഹിക്കുന്നു, ഉത്സാഹശാലി തന്റെ ജോലി ഉപേക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നു; നിസ്സാര തെറ്റുകളെ തടയാത്തവൻ വലിയവയിൽ വീണുപോകും.

7. പ്രഭാതകാലത്തു് ഒരുവൻ മന്ദഭക്തനാണെങ്കിൽ, പ്രഭാഷകാലത്തു് ഭക്തിയിൽ അത്ര ഉജ്ജ്വലിതനായി കാണുക എളുപ്പമല്ല. പ്രവൃത്തിരഹിതനായിരുന്ന ഒരുവൻ ക്രമേണ നന്നായി ജോലി ചെയ്യുമ്പോൾ ആത്മസംതുഷ്ടി തോന്നുക സാധാരണമാണ്. മറ്റുള്ളവർ അഭിനന്ദിച്ചില്ലെങ്കിൽതന്നെ ദൈവമുമ്പിൽ അവൻ കൃപ കണ്ടെത്തും; അതു് അത്യന്തമവും വിലമതിക്കത്തക്കതുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നെന്നാൽ, വിശുദ്ധരുടെ പ്രയത്നങ്ങൾക്കും കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും പ്രതിഫലമായി ദൈവം തന്നെത്തന്നെയും നിത്യവിശ്രാന്തിയും അവർക്കു നൽകുന്നു.

മടിയൻ അലസതയിൽ തൃപ്തിപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ, പണ്ഡിതന്റെ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളവപോലും നിരസിക്കുന്നു.



എളിമയിൽ അടിയറച്ചവനും ഇശലോക ബഹുമാനങ്ങൾ നീങ്ങാതെ കരുതുന്നവനും നന്മയുടെ സുനീശിത മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി ബഹുദൂരം സഞ്ചരിക്കും.

ദൈവത്തെ മാത്രം സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവൻ ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചു ജീവിക്കുന്നു; ഏകാന്തതയിൽ വസിക്കുന്നതിനായി ലോകബഹുളങ്ങളെ പരിത്യജിക്കുന്നു. ലൗകികങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗീയങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും സർവ്വോപരി ദൈവസ്നേഹത്തെ വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

### അദ്ധ്യായം 13

ഔദാത്യത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യവും ഫലങ്ങളും.

“എല്ലാം ദൈവസ്നേഹത്തിൽ ചെയ്യവിൻ.” (1 കോരി. 16: 14)

1. സ്നേഹം ഉന്നതമായ ഒരു പുണ്യമാകുന്നു. അത് മറ്റു സകല പുണ്യങ്ങളേയും അറിവിനേയും ദാനങ്ങളേയും അതിരയിരിക്കുന്നു.

പാപം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നത് സ്നേഹമാണ് അത് ചൂടു പിടിപ്പിക്കുകയും ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. വിസ്മയനീയമായ മാധുര്യധാരണികൊണ്ടു നിറയ്ക്കുകയും മുഴുകിയോടും ശക്തിയോടും ബുദ്ധിയോടുംകൂടെ ദൈവസ്നേഹത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്നേഹം പാപിഷ്ഠനെ നീതീകരിക്കുകയും ബന്ധിതനെ വിടുവിക്കുകയും ശത്രുവിനെ മിത്രമാക്കുകയും വൈദേശികനെ അയക്ലാരനാക്കുകയും അപരിചിതനെ പരിചിതനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് അസ്ഥിരനെ നൈചിത്ര്യവാനും അഹങ്കാരിയെ വിനീതനും ദൂരഭീമാനിയെ ശാന്തനും മന്ദനെ ഉണർവുള്ളവനാക്കുന്നു. സ്നേഹം നരങ്ങിത്തകൻ ഹൃദയത്തിൽ സന്തോഷം വളർത്തുന്നു; ലുബ്ധന്റെ കരങ്ങൾക്ക് അയവു വരുത്തുന്നു; ജഡിക മനുഷ്യനെ ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രബുദ്ധനാക്കുന്നു. അറിവില്ലാത്തവരെ

പഠിപ്പിച്ചു വിജ്ഞാനം നൽകുന്നു. ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ഉള്ളിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും നമുക്കു നൽകപ്പെട്ട പ. റൂഫായുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ സദ്‌വ്യാപാരങ്ങൾ ഇവയെല്ലാമായിരിക്കും.

ധീരത നിറഞ്ഞതാകുന്നു സ്നേഹത്തിന്റെ ഗതി. ഖെറബികൾക്കും സെറാഫികൾക്കും സകല ദൂതസൈന്യങ്ങൾക്കുമുപരിയായി സ്നേഹം പറന്നുയരുന്നു.

അതു മാർഗ്ഗവും ലക്ഷ്യവും നന്നായി ഗ്രഹിക്കുകയും ഒന്നെഴുതിയാതെ സകലവും, എതിരായുള്ളതുമെല്ലാം രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വജനത്തിന്റേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ ആനന്ദകിരണങ്ങളെ വീശുന്നു. അതു വ്യക്തിഗതമായ ആനന്ദാനുഭവങ്ങളിൽ സംസ്ഥാപിതമല്ല; പിന്നെയൊ; ആരുടെ ഹൃദയവികാരങ്ങൾ ദൈവത്തോടു കൂടിയായിരിക്കുന്നുവോ അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്ന ഒന്നാകുന്നു.

സ്നേഹം, സ്വർഗ്ഗത്തേയും ഭൂമിയേയും കരയേയും കടലിനേയും സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. സ്രഷ്ടാവിന്റെ മഹത്വത്തേയും പ്രതാപത്തേയും വിളിച്ചറിയിക്കുവാനുതകുന്ന—സൃഷ്ടിയുടെ അത്ഭുതങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്ന—സകല കണ്ണുകളിലും കാതുകളിലും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും സ്നേഹംതന്നെ.

ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായി സകലത്തേയും രേിച്ചു പരിപാലിച്ചുപോരുന്ന ബുദ്ധിശാലിയും ഉന്നതനും നീർമ്മാതാവുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരങ്ങളെ തങ്ങളുടെ ഉണയുടെ പരിപൂർണ്ണതയാൽ അത്ര തെളിച്ചു കാണിക്കാത്ത നിസ്സാരങ്ങളോ നിന്ദൂഷങ്ങളോ ആയ ജീവികൾ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. ഈ വിചാരം, ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുവാൻ ഒരു ഭക്താത്മാവിനെ പ്രേരിപ്പിക്കും. എല്ലാ സ്ഥലത്തും സമയത്തും ദൈവസ്തുതി കീർത്തിപ്പാനും അവൻ പ്രയോദനം നൽകും. തീയുടെ മുമ്പിൽ മെഴുകു ഉരുകുന്നതുപോലെ, സ്നേഹജ്വാലയിൽ ആത്മാവ് ആന്തരികമായി പ്രോജ്ജ്വലിതമാകും. ഇനിമേൽ അതു ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുകയില്ല. പ്രത്യേക, നൽകപ്പെട്ട ചിറകുകളാൽ ആകാശത്തിലേ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു മപ്പുറം പറന്നുയരുകയും, സകലത്തേയും സൃഷ്ടിച്ചു സംരക്ഷിക്കുന്ന ദൈവത്തെ തടവുകൂടാത്ത ആനന്ദത്തോടെ ആത്മീയ സന്തോഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുമോ, പരിപൂർണ്ണ സംരക്ഷ

യിൽ ആരിൽ വിശ്രമിക്കാമോ ആ ഏകദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ദൈവൈക്യം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരുവൻ അനുഭവിക്കുന്ന ആന്തരിക സന്തുഷ്ടിയും മാധുര്യവും ആർക്കു വർണ്ണിക്കാം. നിതാനുരമണീയങ്ങളായി ദൈവദൂതന്മാർക്കനുഭവപ്പെടുന്ന നീത്യാനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലമായിട്ടെങ്കിലും നാം രൂപിച്ചിരിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഹാ! നാമെത്ര സന്തുഷ്ടരാകുമായിരണം!!

ദിനംതോറും നമുക്കെതിരിട്ടുന്ന പ്രലോഭനങ്ങളെ ധൈര്യവ്യർപ്പവും സ്നേഹവ്യർപ്പവും നേരിടുന്നതിനു് നാം കടപ്പെട്ടവരാകുന്നു; നാം അതിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടുചിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, നാം പലപ്പോഴും സന്തോഷത്തിൽനിന്നു സന്താപത്തിലേക്കും ആശ്വാസത്തിൽനിന്നു ദുഃഖത്തിലേക്കും, ചിരിയിൽനിന്നു കരച്ചിലിലേക്കും, സമാധാനത്തിൽനിന്നു ആന്തരിക യുദ്ധങ്ങളിലേക്കും ആത്മാവിന്റെ കലങ്കങ്ങളിലേക്കും വഴുതിപ്പോകുന്നു.

തുടൻ നമ്മുടെ വലിയ ഹൃദയസമാധാനത്തെ പലപ്പോഴും വലിയ ആശ്വാസരാഹിത്യം നേരിടുകയോ, അവിചാരിതമായ പ്രലോഭനങ്ങൾ നമ്മെ അലട്ടുകയോ, ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യതകൾ നമുക്കു നേരിടുകയോ, ചില മനുഷ്യരിൽനിന്നും പ്രാതികൂല്യങ്ങൾ നാം അനുഭവിക്കുകയോ, നമ്മുടെ സ്നേഹിതന്മാർ നഷ്ടപ്പെടുകയോ, ശത്രുക്കളാൽ നാം ജയിക്കപ്പെടുകയോ, ആത്മിക കലങ്കങ്ങൾ നമ്മെ നേരിടുകയോ, യുവജനങ്ങൾ അപമാസിക്കുകയോ വൃദ്ധജനങ്ങൾ വിമർശിക്കുകയോ, അധികാരികൾ ഭ്രഷ്ടമായി ശകാരിക്കുകയോ ചെയ്തെന്നു വന്നേക്കാം.

നമ്മുടെ ഹൃദയനിഗളത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനോ ക്ഷീണിതരിൽ അലിവു തോന്നിക്കുന്നതിനോ പ്രലോഭനങ്ങളേയും പ്രയാസങ്ങളേയും നേരിടവിക്കുന്നതിനോ ആകുന്നു ഇവയെല്ലാം നമുക്കു വന്നു ഭവിക്കുന്നതു്.

ആകയാൽ, നമുക്കു് നമ്മെത്തന്നെ ആശ്രയിക്കാതിരിക്കാം. നമ്മുടെ ബുദ്ധിയേയും സൗകര്യത്തേയും മാത്രം അബലംബിക്കുന്നതു് നല്ലതല്ല. എന്നാലോ, ദൈവത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടു് എല്ലാവരോടും വിനയവ്യർപ്പം ചെയ്യാറാകും. ദൈവത്തെപ്രതിമാത്രം സർവ്വസന്തുഷ്ടിയേയും സ്നേഹിക്കുന്നതാകുന്നു സത്യമായ സ്നേഹം. (1. പത്രോ: 1.1. 13).

സ്റ്റേഫം മൂലം ദൈവം ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങി വരുകയും സ്വർഗ്ഗകവാടങ്ങളെ മനുഷ്യനായി വീണ്ടും തുറക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്റ്റേഫംമൂലം, പാപികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു ക്രിസ്തു എഴുന്നള്ളി. സ്റ്റേഫത്താലും കുരിശിന്റെ അപമാനത്താലും പിതാവിന്റെ വലതു പാർശ്വത്തേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്യുകയും അവിടെ മനുഷ്യമക്കൾക്ക് ഉന്നതമായ ബഹുമാനങ്ങൾ കല്പിച്ചു നൽകുകയും ചെയ്തു.

3. സ്റ്റേഫം അലസമായിരിക്കുന്നില്ല. ഉന്നതവും പവിത്രവുമായ കാര്യങ്ങളിൽ അത് വ്യാപരിക്കുന്നു. വിനീതനും താഴ്മയുള്ളവനും അത് കരുണാപൂർവ്വവും മനസ്സോടുകൂടെ വന്നുചേരുന്നു.

സ്റ്റേഫം ബുദ്ധിപൂർവ്വം ബഹുമാന്യമായ എല്ലാ നിലകളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അനുസരണയാവശ്യപ്പെടുന്ന നിസ്സാരജോലികളിൽപ്പോലും സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നു. രോഗിയുടെ മുറിവുകൾ വെച്ചു കെട്ടുന്നതിലോ അവരുടെ പാദങ്ങൾ ക്ഷാളനം ചെയ്യുന്നതിലോ അവരുടെ കിടക്കകൾ ശരിയാക്കുന്നതിലോ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ മലിനതമാറി വൃത്തിയാക്കുന്നതിലോ പ്രയാസം തോന്നുന്നില്ല സ്റ്റേഫത്തിന്. സ്റ്റേഫം ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിക്കുകയും അപമാനങ്ങളുടേയും പ്രതിലോഭങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യേ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

4. അഗ്നിയിൽ വിറകുകൾ എറിയുന്നതുപോലെ സ്റ്റേഫാഗ്നിയിൽ തിന്മകൾ കത്തിയെരിയുന്നു. സ്റ്റേഫം, അനുതാപത്താൽ ഹൃദയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ഏറ്റുപറച്ചിൽമൂലം ക്ഷമിക്കുകയും വെടിപ്പാക്കുകയും പ്രാർത്ഥനമൂലം പവിത്രീകരിക്കുകയും ജ്ഞാനവായനമൂലം മനസ്സിനു കൂടുതൽ തെളിവു നൽകുകയും ഭക്തിപൂർവ്വം ധ്യാനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഹൃദയത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുകയും വി. ഏകാന്തതമൂലം ഹൃദയത്തിന് ഉത്സാഹം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്റ്റേഫജ്വാല ദൈവത്തോടു നമ്മെ യോജിപ്പിക്കുന്നു.

സ്റ്റേഫം, ദൈവസ്തുതി പാടാൻ മനുഷ്യന്റെ അധരത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കാൻ കരുണയേയും ചരിക്കാൻ കാലുകളേയും ദൈവത്തിന്റെ അ

മേയ സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ചു ധ്യാനിക്കുവാൻ കണ്ണുകളേയും ദാനങ്ങളേക്കുറിച്ച് കാർക്കുവാൻ സ്മരണയേയും ദൈവത്തിനു പരികർമ്മം ചെയ്യുവാൻ അവന്റെ ശരീരത്തേയും സ്വർഗ്ഗത്തിലോ ഭൂമിയിലോ ഉള്ള സകലത്തേയുംകാർ ദൈവത്തെ സ്തോഹിക്കുന്നതിനു എല്ലാ കഴിവുകളേയും വിനിയോഗിക്കുവാൻ സ്തോഹം മനുഷ്യനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

സ്തോഹം എളിമയോടു സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ അതീതകാലത്തെ പാപത്തിനു പരിഹാരമാകുന്നു; വരാനുള്ള അപകടങ്ങളെ അതു നിവാരണം ചെയ്യുകയും, ആധുനികങ്ങളെക്കുറിച്ച് ശരിയായ ബോധം നൽകുകയും ചെയ്യും. നിരവധി സംശയങ്ങളിൽനിന്നു് അതു നമ്മെ വിടുവിക്കുന്നു. ജിജ്ഞാസയ്ക്കു് എതിരായി ഒരു സൂക്ഷിപ്പുകാരനും ഉപരിപ്രവത്തിനു ഒരു തടസ്സവും ആയിരിക്കും. സ്തോഹം സകല വ്യക്തതയേയുമുപേക്ഷിക്കുന്നു. തെറ്റിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ലജ്ജാകരമായവയെക്കുറിച്ച് ഭയം ജനിപ്പിക്കുകയും കടുപ്പമായതിനെ മയപ്പെടുത്തുകയും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും സ്വർഗ്ഗീയ രഹസ്യങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനമൂലം തെളിയിക്കുകയും അങ്ങനെ ഒരുവാക്കിൽ പറഞ്ഞാൽ അകമേയും പുറമേയുമുള്ള സകലത്തേയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭക്താത്മാവിൽ, ദൈവത്തിനായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്തോഹം കുറഞ്ഞുപോകയില്ല, മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ബലഹീനതയും അനുപേക്ഷണീയമായ പരിതസ്ഥിതികളും ഒരുപക്ഷേ, ഹൃദയവിചിന്തനങ്ങളെ നന്നായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു് സൗകര്യം നൽകിയെന്നു വരികയില്ല.

5. കളങ്കഹീനൻ എത്ര സന്തുഷ്ടനായിരിക്കുന്നു. അവനു് സർവ്വസ്വവും ദൈവമായിരിക്കും. ദൈവത്തിൽനിന്നുപ്രമായ യാതൊരു ആനന്ദമോ മഹത്വമോ അവൻ തേടുകയില്ല. ദൈവം അവനെ സ്തോഹിക്കുന്നു; കാരണം ദൈവസ്തോഹത്തെപ്രതി സകലവും അവനും പരിത്യജിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വസ്തോഹം ഉപേക്ഷിക്കുകയും വിശുദ്ധിയെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ സുധീരം പോർ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭൗമിക സ്തോഹബന്ധങ്ങളിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനായ ഭക്താത്മാവു് ദൈവത്തിങ്കലേക്കു് സ്വയമുയരുന്നു. ആശാനുകൂലങ്ങളായ ബഹുമതിയും പദവിയും കാംക്ഷിക്കാതെ സൃഷ്ടലോകത്തിനുമു

പരികരിച്ചുപൊങ്ങുന്നു. ലോകത്തോടു നമ്മെ ബന്ധിക്കുന്ന സകലത്തെയും സ്നേഹം വലിച്ചു പൊട്ടിക്കുന്നു. ഭാരമുള്ള ചുമട്ടുകളെ ലഘുപ്പെടുത്തുകയും ദൈവത്തിന്നു സ്വീകാര്യമായവയെല്ലാം വിശ്വസ്തതാപൂർവ്വം നിർദ്ദാഹിക്കുന്നതിന്നു ബദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

സ്നേഹമുള്ളവന്റെ പ്രാർത്ഥന ക്രിസ്തുവിന്റെ രൂപംപോലെതന്നെ. സ്നേഹമിപ്രകാരം മന്ത്രിക്കുന്നു: പിതാവേ, എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, അങ്ങേ തിരുഹിതം എല്ലാ സ്ഥലത്തും കാലാകാലത്തോളം പൂർത്തിയാക്കട്ടെ. ആമ്മേൻ. (വി. മത്താ: 25)

## അദ്ധ്യായം 14.

പ്രലോഭനങ്ങൾക്കെതിരായി ജാഗ്രത.

“പിതാമിനോടു” എതിരിടുക; എന്നാൽ, അവൻ നിങ്ങളെ വിട്ടു് ഓടിപ്പോകും.” (യാക്കോ. 4: 7)

അഭ്യാസം, അർപ്പാനം ഇവ മൂലവും പ്രാർത്ഥനയും, ധ്യാനവും മുഖാന്തിരവും നീതിമാൻ ആയിരിക്കുന്നിടത്തെല്ലാം ദൈവവുമായി സംയുക്തനായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒരുഭാഗത്തു് ഭൂതസേനകൾ ആനന്ദനൃത്തം ചെയ്യുകയും മറുഭാഗത്തുനിന്നു് ദുഷ്ടാരൂപികൾ പ്രലോഭനങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും വരുന്നിടത്താൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നീ പ്രാർത്ഥനാനിരതനാകുമ്പോൾ, വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദിവ്യജ്വാലയിൽ നിന്നെന്നവണ്ണം ദുഷ്ടാരൂപികൾ ഓടി ഒളിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നീ ചിരിച്ചു കളിച്ചുല്ലസിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയാണെങ്കിൽ അവർ വേഗം തിരികെ വരും, അങ്ങനെ ബോധപ്പതർച്ചയുടെ അഗ്നിയെ ഉഴതിക്കത്തീക്കുകയും അതിന്റെ ജ്വാലകൾ നിന്നെ എരിയിക്കുകയും ചെയ്യും.

നല്ലവനും ശ്രദ്ധാലുവുമായ ഒരു അധികാരി, വ്യക്തമായോഷണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ട സമയം പാഴാക്കുകയും സത്പ്രവർത്തികളെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ സത്പഥത്തിലേക്കുനയിക്കുന്നു.

മരണമായിരിക്കുക, ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുമാത്രം ചിന്തിക്കുക, ദൈവത്തിൽമാത്രം ആശ്വസിക്കുക, അപ്പോൾ സത്പ്രവർത്തികളിൽ നിന്നു വൈരസ്പം തോന്നുകയില്ല. നിന്റെ എല്ലാ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളിലും വന്നുചേരുന്ന തടസ്സങ്ങൾ നീങ്ങിപ്പോകും.

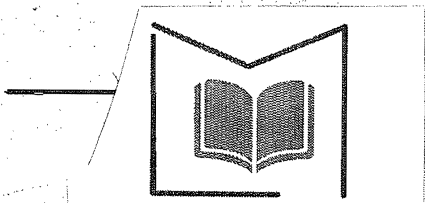
2. നിസ്സാര കാര്യങ്ങളിലും വിശ്വസനായിരിക്കുക; അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവമുമ്പാകെ നിന്റെ വിലയും നിലയും മഹനീയതമാകും.

ഏകാന്തതയിൽ അലസനാകരുത്. പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ അവ്യക്തമായി സംസാരിക്കുന്നവനോ, ഒരു മുടക്കനോ ആകരുത്. നിന്റെ മരണവും ജാഗരണവുംമൂലം പിശാചിനെ ജയിക്കാം. മരണിയായി ജോലി ചെയ്യുന്നവനേയും പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും മുടക്കാത്ത ഒരുവനേയും പിശാച് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.

നീ തനിച്ചോ സഹോദരന്മാരൊരുമിച്ചോ ഇരിക്കുമ്പോഴും സ്വയം ബലം പ്രയോഗിക്കുന്നതിനും, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും, ജാഗരണത്തിനും—ആത്മശാരീരികങ്ങളായ പ്രലോഭനങ്ങളെ എതിരിടുന്നതിനും ബലകങ്കണനായിരിക്കണം.

സധീരം പോർ നടത്തുക, തീക്ഷ്ണതയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുക, ബുദ്ധിപൂർവ്വം ചെരുമാറുക, അഭ്യസനത്തിൽ നിരതനായിരിക്കുക, മരണത്തെ സ്നേഹിക്കുക, ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുക, ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുക, കലക്കവും തെരക്കവും ഇത്ര വലുതായിരിക്കുന്നത് നിന്നെ പരിശോധിച്ചു നോക്കുന്നതിനാകുന്നു.

എല്ലാ സ്ഥലത്തും എല്ലാ വിധത്തിലും ക്ഷമ പരിശീലിക്കുന്നവൻ തന്റെ ശത്രുക്കളെ ജയിക്കുകയും മാറ്റം കൂടാത്ത സമാധാനം ഇഴലോകത്തുവെച്ച് അനുഭവിക്കുകയും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോടുകൂടെ സന്തോഷത്തിന്റെ കിരീടം വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ സന്യാസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.



MALANKARA LIBRARY

# അദ്ധ്യായം 15

## പരസ്സരം സഹിക്കുക.

“നിങ്ങൾ അന്യോന്യം ഭാരങ്ങൾ വഹിക്കവിൻ.” (ഗലാ. 6: 2)

നാമെല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏക ശരീരമായിരിക്കുന്ന തുകൊണ്ട് സഹോദരത്വയാലും സഹോദരസ്നേഹത്താലും നാം പരസ്സര ബന്ധിതരാകേണ്ടതാകുന്നു. പുണ്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചു ചരിക്കുകയും വേണം.

നാമേവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവങ്ങളാകുന്നു. വിശുദ്ധാത്മാനത്താൽ മാമോദീസായിൽവെച്ചു നാം വീണ്ടും ജനിച്ചവരും കുന്താവിന്റെ പീഡാഭവത്താൽ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്താൽ പോഷിക്കപ്പെട്ടവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനത്താൽ അപ്രേസിക്കപ്പെട്ടവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളാൽ ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ സുമാതൃകയാൽ പുണ്യത്തിലേക്ക് വഴി നടത്തപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു. പിന്നെങ്ങിനെ നാം പരസ്സരം ഉപദ്രവിക്കും?

സഹോദരന്മാരേ, വാക്കാലോ പ്രവൃത്തിയാലോ സ്വ സഹോദരന്മാർക്ക് അപമാനം വരുത്തുന്നവൻ ക്രിസ്തുവിനെത്തന്നെ അപമാനിക്കുന്നു. ചെയ്ത തെറ്റു് എത്രയും വേഗം തിരുത്തിയില്ലെങ്കിൽ കുന്താവുതന്നെ അവനെ ശിക്ഷിച്ചേക്കും.

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവമാകുന്നു നാമേവരുടേയും പിതാവു്. അതുകൊണ്ടു നാം ഉൽകൃഷ്ടകുലജാതരോ അപകൃഷ്ട വംശജരോ ജനനാൽ വിവിധ ദേശീയരോ ആയിരുന്നാൽതന്നെയും കുന്താവിൽ എല്ലാവരും സഹോദരങ്ങളാകുന്നു.

ഒരു ദൈവമാകുന്നു നമ്മേയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചതു്. ആ ദൈവംതന്നെയാകുന്നു നമ്മേ ഭരിച്ചു പരിപാലിക്കുന്നതും. ആ ദൈവംതന്നെ പ്രശാന്തമായി അനുഭവിക്കു നമ്മെ വിളിക്കുന്നു. ആത്മാനുതാപംമൂലവും ആന്തരികമായും ഒരേ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. അതേ, നമ്മുടെ ആ ദൈവംതന്നെ നിത്യമായി നമുക്ക് വെളിച്ചപ്പെടുത്തുമെന്ന് വാശത്തം നൽകിയിരിക്കുന്നു.



നിത്യവിശ്രാന്തിയിലും ദൂതഗണങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയും സ്വർഗ്ഗവാസികളായ സകലരുടേയും കൂടെ ഒരേ അനുഗ്രഹം നാം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. നാമേവരും ഒരേ ദൈവത്തിന്റെ ദൂതഗണവും ഒരേ വിലയാൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരും ഒരേ ആത്മാവിനാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരസ്സരം സ്നേഹിക്കുന്നതിനും സേവിക്കുന്നതിനും നമുക്കു ഞ്ചെ ശ്രമിക്കാം. നാം ക്രിസ്തുവിന് ഇഷ്ടപ്രദരാകണമെങ്കിൽ തന്റെ സ്നേഹത്തെ പ്രതി നാം ഭാരോരുത്തരും അന്യോന്യം ഭാരം വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്നേഹംമൂലം ഒരുത്തൻ മറെറൊരുത്തനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ. എന്തെന്നാൽ, നാമെല്ലാവരും ദൈവത്തിലും നമുക്കെല്ലാവർക്കും ദൈവവും ഒരുപോലെയാകുന്നു. നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരിൽ, എന്തെല്ലാം അപൂർണ്ണതകളോ ആബല്യങ്ങളോ നാം കണ്ടാലും, അവർ എപ്രകാരം നമ്മോടു ക്ഷമിക്കണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം അവരോടു നാമും അതു ക്ഷമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

3. പ്രിയ സോദരാ, അന്യരോടു ക്ഷമിക്കുക; എന്നാൽ അവർ നിന്നോടും ക്ഷമിക്കും; മോചിക്കുക എന്നാൽ, നീയും മോചിതനാകും. പാപിയുടെ ബലഹീനതയേക്കുറിച്ച് സഹതാപം കാണിക്കുക, അപ്പോൾ നീയും അനുകമ്പാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കപ്പെടും; ദുഃഖിതരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുക, എന്നാൽ നീയും ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടും; വീഴുന്നവരെ ഉയർത്തുക, അപ്പോൾ നീയും ദൈവസഹായത്താൽ ഉയർത്തപ്പെടും.

സത്യമായും ദിവ്യന്യായത്തിന്റെ ഫലം നീതിയാകുന്നു. ആ സൂക്തി ഇപ്രകാരമായിരിക്കുന്നു: “നീനക്കു് അന്യരെത്തു ചെയ്യണമെന്ന് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ നീ തന്നെ അതു് അന്യർക്കു ചെയ്യുകു്”.

ബലഹീനനായ മനുഷ്യൻ ഈ ലോകത്തിൽ വെച്ചു് അധഃപതിക്കുന്നതു് കണ്ടിട്ടു് നീ അതുതപരതന്ത്രനാകയോ കോപകലുഷിതനാകയോ വേണ്ട. എന്തെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു മാലാഖമാർപോലും അധഃപതിച്ചു; ആദാം ഭൗമികപരദീസായിൽനിന്നും പുറത്തുപോകേണ്ടി വന്നു, ആ മനോഹരമായ ഫലത്തിന്റെ ആകർഷണീയതയെ രോധിക്കുവാൻ കഴിയാതെ.

നിസ്സാരവസ്തുപോലും ഒരുവനെ അതികഠിനം പ്രലോഭിപ്പിച്ചേക്കാം. ചിലപ്പോൾ, അഗണ്യമായ കാര്യംതന്നെ ശക്തിപുറം നേരിട്ടുവെന്നും വരാം. ദൈവം ഇതനുവദിക്കുന്നത് നീതിവിരുദ്ധമല്ല. അല്ലകാര്യങ്ങളിൽ നാം വിശ്വസ്തതാപുറം വർത്തിക്കുവാൻ നമ്മേ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനാകുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിലും വലിയവയേ നാമെങ്ങിനെ നേരിടും.

3. പ്രലോഭിതനായ സഹോദരനോടു കരുണയും സ്നേഹവും കാണിക്കുക. അവൻ കലക്കത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക.

നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന നന്മയിൽ ഞാൻ ഭാഗഭാക്കുകവോഴും നിനക്കു വന്നുചേരുന്ന അനന്ദങ്ങളിൽ ഞാൻ സഹതപിക്കുമ്പോഴും അച്ഛൻ എന്റേതുടുകൂടിയായിത്തീരുന്നു. മനുഷ്യരെല്ലാവരുംതന്നെ ബലഹീനരാകയാൽ സ്നേഹപുറം ഓരോരുത്തരും മറ്റൊരുവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

മറ്റൊരുവനിൽ കാണുന്ന ചോരായ്കമൂലം നാമവനെ നിന്ദിക്കരുത്. കാരണം, നമ്മിലുള്ള അന്തരം ചോരായ്മയുടെ നേരെ നാം കണ്ണടച്ചു കളയുന്നു. അത് കരുടനെ കരുടൻ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതുപോലെയും, ചെകിടനെ ചെകിടൻ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെയും ഭോഷനെ ഭോഷൻ അവഹേളിക്കുന്നതുപോലെയുമായിരിക്കും. നിന്റെ സൂക്ഷത്തിനു ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരുടെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് നീ ഒരഭിപ്രായം പറയരുത്. ആ സഹോദരനിൽ കാണുന്ന തെറ്റുകൾ നിന്നിലുണ്ടോ എന്നു നോക്കി ഉണ്ടെങ്കിൽ തിരുത്തിക്കൊള്ളുക.

ഉദ്ദേശത്തുലിയോടുകൂടെ നിന്റെ സഹോദരനെ തിരുത്തുവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അതിനു നീ നിന്നെത്തന്നെ തിരുത്തിക്കൊള്ളണം.

തൻമൂലം നീ അവനെ നവീകരിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. ബുദ്ധിപുറവും സ്നേഹപുറവുമായിരിക്കണം, വിദ്വേഷത്തോടെയോ അസുഖഭയത്തോടെയോ ആയിരിക്കരുത്.

നിഷ്കളങ്കമായും സഹോദര നിർവ്വീര്യമായും നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും നിന്നോടു നീ എപ്രകാരമോ അപ്രകാരം എന്നോടും വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക.

നീന്റെ സഹോദരനെ തിരുത്തുവാനിച്ഛിക്കുകയും അവനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക നീന്റെ കടമയാണെന്നു കരുതുകയും എന്നാൽ, അവന്റെ ബലഹീനതയെക്കുറിച്ച് സഹതാപംമാത്രം തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നള്ളവെങ്കിൽ നീ ഒരു നല്ല വൈദ്യനായി രിക്കയില്ല. എന്നാലോ, ഭൃഷ്ടശത്രുവും ദുർവഹനായ ഭരണാധിപനുമായിത്തീർന്നേക്കും.

തനിക്കുവേണ്ടിയെന്നപോലെ അനൗപദേവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുന്നു. പരിഹാരത്തിനുതക്കുന്ന കൃപാവരം ലഭിച്ചാനും ദുർബലപ്രകൃതിയായവനു ഉതച്ച് നേരിടാതിരിപ്പാനും നീന്റെ സഹോദരന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹം സത്യമായി തീരുവാനും കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക. നീന്റെ ഉപദേശത്തെ അവഗണിക്കുകയോ നീന്നെ ശ്രവിക്കാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാൽ നീന്റെ സങ്കടം ഏതു വലുതായിരിക്കും.

ശ്ലോകം സമഭാവേന നീന്റെ സഹോദരന്മാരായിരിക്കട്ടെ. പരിമളധോരണി പരത്തുന്നതും വേദൻവരുത്തുന്ന മുളുനീറഞ്ഞതുമായ റോസ് ഒന്നുതന്നെയല്ലേ?



## അദ്ധ്യായം 16

ദൈവസ്നേഹവും ലോകനിന്ദയും.

“നിങ്ങൾ എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കവിൻ. (യോഹ. 15: 9)

ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം കാതുകൾക്കിമ്പമുള്ളതും അനുസരിക്കുന്നവർക്കു രക്ഷാകരവുമാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നത് ആത്മാവിനു് ആനന്ദമായിരിക്കും. അതു് പരദീസായുടെ അനുഭവം നൽകുന്നതുമാകുന്നു. അതു് ലോകത്തെ അടച്ചുകളകയും ഭൃഷ്ടനെ ജയിക്കുകയും നരകവാതിലിനെ ബന്ധിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗകവാടത്തെ വിസ്താരമായി തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ലോകസ്നേഹവും ദൈവസ്നേഹവും പരസ്പര വിരോധികളത്രേ. ഇവയൊരുമിച്ചു് ഒരേ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുക എളുപ്പമല്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം, ഏലിയായുടെ രഥംപോലെ നമ്മെ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നയിക്കുന്നു. സാത്താന്റെ വാഹനമാകുന്നു ലോകസ്നേഹം. അതു നമ്മെ നരകത്തിലേക്കു വലിച്ചിഴക്കും. ലോകസ്നേഹം മരണകരമായ മുറിവേല്പിക്കുന്നു. ലോകത്തെ മറന്നു കളഞ്ഞെങ്കിലേ നമുക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴികയുള്ളൂ.

നീതിമാന്റെ നിശിതശ്വാസനയേക്കാൾ അനർത്ഥകരമാണു് വ്യാജസ്നേഹിതന്റെ മുഖസ്തുതി.

വഞ്ചകന്റെ വിചാരം വ്യാജത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നു; നീതിമാന്റെ ഹൃദയമോ സത്യത്തെ അതിന്റെ ഉൾനിന്നും പാനം ചെയ്യുന്നു.

തന്റെ സഹോദരനു് ഇടർച്ച വരുത്തുന്നവൻ സ്വയം ഇടറപ്പെടും.

എല്ലാം അറിയുന്നവനും എല്ലാറ്റിനേയും സ്നേഹിക്കുന്നവനുമായ ദൈവം തന്റെ സാധുവായ അജപോതത്തെ ദീർഘനാൾ അലയുവാൻ അനുവദിക്കയില്ല. അതിന്റെ കരച്ചിൽകൊണ്ടു് അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമാകാനും സമ്മതിക്കയില്ല. നേരിടാവുന്ന ഭയംകൊണ്ടു് അതിനെ ആലയിലേക്കു പിൻതിരിപ്പിക്കയോ, സ്നേഹപൂർവ്വം സംവീക്ഷിക്കുകയോ, മാധുര്യപൂർവ്വം മനസ്സാക്ഷിയുടെ ആന്തരിക ശബ്ദത്താൽ കൂടാരത്തിലേക്കു് ആനയിക്കുകയോ ചെയ്യും.

2. എവിടെ ഐക്യവും സമാധാനവും വസിക്കുന്നുവോ അവിടെ ദൈവവും ദൈവത്തിന്റെ സകല നന്മയും വസിക്കുന്നു.

എവിടെ അഭിപ്രായഭിന്നതയും കലക്കവും കാണുന്നുവോ അവിടെ പിശാചും അവന്റെ സകല തിന്മയും വസിക്കുന്നു.

എവിടെ അഹംഭാവമുണ്ടോ അവിടെ നിന്ദനവും എവിടെ എളിമയുണ്ടോ അവിടെ വിജ്ഞാനവും കാണപ്പെടുന്നു. (സഭദ. 11. 2)

അഹങ്കാരത്തെ നിലത്തിട്ടു ചവിട്ടുക. അപ്പോൾ വലിയ സമാധാനം നീ കണ്ടെത്തും. അനാവശ്യമായ വാഗ്വാദം സ്നേഹത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു.



സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നിടത്തോ ട്രസാമത്സ്യവും വ്യക്തമസങ്കല്പവുംമാത്രം അവശേഷിക്കും.

സ്നേഹമുള്ളിടത്തു വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അധിവാസമുണ്ടു്. അവിശ്വസ്ത ഭ്രാന്തമാകുന്നിടത്തു് കോപത്തിനു കാരണങ്ങൾ വളരെയായിരിക്കും. സത്യത്തെക്കുറിച്ച് പരിജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നിടത്താകട്ടേ, പരമാർത്ഥ ഹൃദയമുള്ളവർക്കു സന്തോഷമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. വ്യാജം പറയുന്ന അധരമുള്ളവൻ ഒരു അവിശ്വസ്ത സ്നേഹിതനേ ആയിരിക്കയുള്ളു. വിനയപൂർവ്വം ഏറ്റവും പറയുമെങ്കിലോ അവൻ മോചനം സമ്പാദിക്കും.

നമ്മുടെ ബുദ്ധികൊണ്ടു് കാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു കൂടാത്തപ്പോൾ ഏതായും തീക്ഷ്ണതയോടെ ദിവ്യസംരക്ഷണയെ നാം അഭയം തേടണം.

അനീതിയുടേയും അധർമ്മത്തിന്റേയും മാർഗ്ഗത്തെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവന്റെ അന്ത്യം വലിയ തിന്മയായിരിക്കും. പുണ്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുന്നവനിലും ക്ഷമ അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ളവനിലും സമാധാനത്തിന്റെ സുവർണ്ണ കിരണങ്ങൾ പ്രോജപലിതമാകും.

തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഭേകനായ മനുഷ്യനും നല്ലവനെപ്പോലും പുറമേ നടിക്കുന്ന കപടഭക്തനും ഭ്രാന്തനും! എന്തെന്നാൽ, അവരാകാതെന്നെ താന്താങ്ങളുടെ തിന്മയുടെ ഫലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സഹിക്കുന്നില്ല.

ഇതഹൃദയമുള്ള മനുഷ്യൻ അവന്റെ എല്ലാ വഴികളിലും അസ്ഥിരനായിരിക്കും; (യാക്കോ. 1: 8) അവൻ ഭ്രാന്തനായിരിക്കും. നീതിമാനും കേവലനുമായി നിഷ്കളങ്കനായിരിക്കുന്നവൻ അനുഗ്രഹിതനാകുന്നു; ദൈവം എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും അവനെ സഹായിക്കുകയും അവന്റെ പാദങ്ങളെ നീതിമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഒരുവൻ തന്റെ വാക്യാനങ്ങളിൽ സ്ഥിരതയില്ലാത്തവനായിത്തീർന്നാൽ ആരവനെ വിശ്വസിക്കും? പക്ഷേ, കൂടുതൽ നന്മകളുണ്ടെങ്കിൽ തന്റെ ആദ്യ നിയമത്തിൽനിന്നും ഒരുവൻ വ്യതിചലിക്കുമ്പോൾ അവൻ സത്യത്തെ ബലികഴിച്ചുവെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ.

3. പുണ്യപ്രവർത്തികളെക്കുറിച്ച് ശ്രവിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും വളരെ നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ, അതിലേത്രയോ നല്ലതാണ് പുണ്യമഭ്യസിക്കുന്നത്.

ഏറ്റവും നല്ല ആത്മശോധന, ജീവിത നവീകരണത്തിന് ഇടയാക്കത്തക്കതാകുന്നു. പാപത്തെ നിരോധിക്കുകയും പുണ്യത്തിലഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുമാകുന്നു ആത്മപരിശോധനയുടെ ശ്രേഷ്ഠഫലം.

ഭക്തിപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം ഹൃദയം ദൈവവുമായി ഐക്യപ്പെടുകയും വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ചൂട് അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതുതന്നെ. വ്യർത്ഥവിചാരങ്ങളെ അകറ്റിക്കളയുന്നവനു മാത്രമേ ശരിയായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടൂ.

ക്രൂശിതരൂപം തന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്നവൻ പിശാച് വരുത്തുന്ന വ്യർത്ഥഭാവനകളെ തട്ടിയകറ്റുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുസ്മൃതം ധ്യാനിക്കുന്നവൻ നന്നായി അലയാനിക്കുന്നു. ഈശോയുടെ തിരുമറിയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനുഭവം ചിന്തിക്കുന്നവൻ, സ്വന്തം ആത്മാവിന്റെ മറിയങ്ങളിൽ, സുഖപ്പെടുത്തി ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന പരിമളതൈലം ലേപനം ചെയ്യുകയാകുന്നു.

ഈ ലോക നന്മകളെ പരിപൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കുകയും ലോകബഹുമാനങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് ഹൃദയവിശുദ്ധിയുണ്ടു്. അവൻ തടവെന്പേ ദൈവശ്രേഷ്ഠനായി സ്വയം ഭരമേല്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ അഗാധമായ എളിമ അഭ്യസിക്കുകയും സ്വന്തം തെറ്റുകളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും പ്രലപിക്കുകയും നെടുവീർപ്പിടുകയും വേണം. പാപിയുടെ വിനീതവും കളങ്കമറ്റതുമായ അനുതാപം ദൈവത്തിന്റെ കാതുകളിൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന ശക്തമായ സ്വരമായിരിക്കും.

4. നീ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ദൈവമഹത്വത്തിനായി ചെയ്യുക.

ദൈവം സകല അഹംഭാവവും അസൂയയും വ്യാജസ്തുതിയും ഇല്ലാതെയൊക്കും. ദൈവമഹത്വത്തേയും ബഹുമാനത്തേയും തനി

ക്കായി എടുക്കുന്നവനെ ദൈവം ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കയില്ല. അവൻ ചെയ്യുന്ന സകല പണ്യവും ദൈവമഹത്വത്തിനായിട്ടായിരിക്കും. സ്വയോച്ഛതയിലോ ശക്തിയിലോ ആശ്രയിക്കാതെ സകലത്തിന്റേയും ആദികാരണമായ ദൈവത്തെ സകലനാമനേന്ന് സമ്മതിച്ചേറുപറയുക. നീ സ്വയം മഹത്വീകൃതനായാൽ നിത്യബഹുമാനത്തേയും നന്മയേയും സർവ്വനന്മ സ്വരൂപിയായിരിക്കുന്ന ദൈവത്തേയും നീ തൃജിഷ്കുകയായിരിക്കും.

വി. കന്യകമറിയം. ആത്മാനുഭൂതിയിൽ നിറഞ്ഞപ്പോൾ—സ്രഷ്ടാവിൽനിന്നും സ്വീകരിച്ച അവസ്ഥയായ ദാനങ്ങളുടെ പ്രഭൃതിയാൽ ആനന്ദനിർഭരയായപ്പോൾ—സർവ്വോത്കൃഷ്ടമായ അവളുടെ സങ്കീർത്തനത്തിൽ ഇപ്രകാരം പാടിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “എന്റെ ആത്മാവ് എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു.” (ലൂക്ക. 1: 47)

വി. അപ്പസ്തോലൻ പറയുന്നു: “മനുഷ്യൻ വെറുമായിരിക്കേ താൻ ശ്രേഷ്ഠനെന്നു കരുതിയാൽ അവൻ തന്നത്താൻ വെച്ചിരിക്കുന്നു.” (ഗലാ. 6: 3) മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗംവരെ ഉയർന്നവനായിട്ടും അദ്ദേഹം ആത്മപ്രസംസ ചെയ്യാതെ എല്ലാം ദൈവമഹത്വത്തിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. “ഞാൻ എന്തായിരിക്കുന്നുവോ അതു ദൈവകൃപയാലാകുന്നുവെന്നും” എപ്പോഴും അദ്ദേഹം പറയുകയായിരുന്നു. (1. കൊറീ. 15: 10)

## അദ്ധ്യായം 17

നമ്മുടെ കർത്താവിനെ അനുസ്മരിക്കുക.

“എന്റെ ഈ ചെറിയ സഹോദരരിൽ ഒരാളെന്ന് നിങ്ങൾ ചെയ്തപ്പോഴെല്ലാം അത് എനിക്ക് ചെയ്തതായിരിക്കും. (മത്താ. 25. 40)

ഈ വചനം ശ്രദ്ധിക്കുക. അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മർമ്മമെന്തെന്ന് തുക്കിനോക്കുക. നിന്റെ ജീവിതത്തെ ഭരിക്കുന്ന ഒരു മാനദണ്ഡമായി അത് നിന്നോടുകൂടെയിരിക്കട്ടെ.



ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സ്വസഹോദരനെ സഹായിക്കുന്നവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് തന്റെ കരങ്ങൾ നീട്ടുകയാകുന്നു.

ഉയരത്തിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന ഭാരങ്ങളെ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിക്കുന്നത് ശ്രീശിതനായ യേശുവിനെ സ്വഭൂതങ്ങളിൽ വഹിക്കുകയാകുന്നു.

ദുഃഖിതനെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നത് ഇശരോയ്ക്ക് ചുടുചുംബനങ്ങളർപ്പിക്കുകയാകുന്നു.

സ്വസഹോദരന്റെ തെറ്റിനെക്കുറിച്ച് വിലപിക്കുന്നതും അതിന്റെ മോചനത്തിനായി അപ്രേർമ്മിക്കുന്നതും ഇശരോയുടെ പാദങ്ങളെ കഴുകിത്തുടക്കുകയാകുന്നു.

സഹോദരന്റെ കോപത്തെ ശമിപ്പിച്ചു സമാധാനം കൈവരുത്തുന്നത് ഇശരോയ്ക്ക് ഒരു പുഷ്പമഞ്ജരി തയ്യാറാക്കുന്നതിനു തുല്യമത്രേ.

വിളമ്പിയ വിഭവങ്ങളിൽ നല്ലതും ഉത്തമവുമായ ഭാഗം തന്റെ സഹോദരനായി നീക്കിവയ്ക്കുന്നവൻ സ്നേഹമാകുന്ന അപ്പവും വീഞ്ഞുംകൊണ്ട് ഇശരോയ്ക്ക് തൃപ്തി വരുത്തുകയാകുന്നു.

ഭക്തിപൂർവ്വം ദൈവത്തെ ധ്യാനിക്കുന്നവൻ ഇശരോയെ ആത്മാവിന്റെ രഹസ്യമുറിയിലേക്ക് ആനയിക്കുകയാകുന്നു.

വി. വിജ്ഞാനത്തെ തന്റെ സഹോദരന്റെ മുന്തിൽ വായിക്കുന്നവൻ മേത്തരമായ വീഞ്ഞു് ഇശരോയുടെ അധരങ്ങളോടു ടൂപ്പിക്കുകയാകുന്നു.

വ്യക്തഭാഷണത്തെ നിരോധിക്കുന്നവൻ ഇശരോയുടെ മേശക്കു ചുറ്റും പറന്നു നടക്കുന്ന ഇഴച്ചുക്കളെ ആട്ടിയോടിക്കുകയാകുന്നു.

ഏഷണിക്ക് ചെവിക്കൊടുക്കാത്തവനും അനുചിത ഭാഷണത്തെ തടയുന്നവനും ഇശരോയുടെ ഭവനത്തിൽനിന്നും പേപ്പട്ടികളെ അടിച്ചോടിക്കുവാൻ ദണ്ഡുമേന്തി നിൽക്കുന്നവനാകുന്നു.

ഭോജനവേളയിൽ സ്വസഹോദരങ്ങൾക്ക് സംസ്കാരവും ബഹുമാനവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നവൻ ഇശരോയുടെ അതിഥിക്ക് ഒരു സ്വർഗ്ഗീയകാസാ നൽകുന്നവനായിരിക്കും; അതിൽനിന്നും ആനന്ദമാകുന്ന വീഞ്ഞുകൊണ്ട് മത്തുരമാകും. മറിച്ച് സംസ്കാരവിഹീനനായി പെരുമാറുന്നവനോ ഭക്ഷണത്തിന്റെ സ്വാദ് നശി

പ്പിക്കുന്നു. അസ്സഷ്ടമായി സംസാരിക്കുന്നവനോ ഈശോയുടെ മേശവിരിയിൽ കറയും മലിനതയും പുരട്ടുന്നവനായിരിക്കും.

സ്നേഹിതരിൽനിന്നു നിന്ദാവചനങ്ങളെ കേൾക്കുകയും തൻമൂലം ക്ലേശവും പീഡയും സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഈ ശോയുടെ തിരുമുറിവുകൾക്കു് തൈലലേപനം ചെയ്യുന്നു.

പുണ്യത്താലും സൂക്തമാതൃകകളാലും സ്വ സഹോദരനോടു സംഭാഷിക്കുന്നവൻ പരിമളപുണ്ണമായ മധുമലരുകൊണ്ടു് ഈ ശോയ്ക്കു് ഒരു കസുമജ്ജരി അർപ്പിക്കുകയായിരിക്കും.

ഭക്തിപൂർവ്വം പാരായണം ചെയ്യുകയും ഈശോയുടെ തിരുവചനങ്ങളെ പ്രഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ശ്രോതാക്കളുടെ നാസായിൽ സുഗന്ധവർഗ്ഗം പുരട്ടുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നതു്.

അയൽക്കാരന്റെ തെറ്റുകളെ സ്നേഹപൂർവ്വം സഹിക്കുകയും നല്ല അടിസ്ഥാനം അവർക്കു് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഈശോയിൽനിന്നു് നിശ്ചയമായും കാരണ്യം കണ്ടെത്തും.

തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ ദുഷ്ടങ്ങളെ മറക്കുകയും ഇടർച്ചകളെ ആച്ഛാദനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഈശോയുടെ നഗ്നാവയവത്തെ ആവരണം ചെയ്യുന്നു.

ഈശോയുടെ ഏതൊരു ജീവിതത്തേയും അതുല്യപ്രവർത്തിയേയുംകുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുകയും അങ്ങിനെ തന്റെ ആത്മാവിനെ മധുരപദാർത്ഥങ്ങളാൽ പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഈശോയുടെ അധരത്തിൽനിന്നു് പാലും തേനും പാനം ചെയ്യുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി രക്തം ചിന്തുവാൻ ഇടയായതു് പരമാനന്ദമാണെന്നു് അനുഭവത്തിനുശേഷം വി. ആഗസ്തു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടത്രേ.

രോഗിയായ ഒരു സഹോദരന്റെ സമീപേ ചെന്നു പാടുകയോ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു് ഈശോയുടെ പിള്ളത്തൊട്ടിക്കരികേ ഭൂതന്മാർ വീണ വായിക്കുന്നതിനു തുല്യമായിരിക്കും.

ഭക്തിപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനും മധുരപദാർത്ഥങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നവനും സകലതുമുപേക്ഷിക്കുന്നവനും പുജരാജാക്കളോടുകൂടെ വിലയേറിയ മൂന്നുതരം സമ്മാനങ്ങൾ ഉണ്ണിയിശോയ്ക്കു തിരുമുൽക്കാഴ്ചയർപ്പിക്കുന്നു.

തന്റെ സഹോദരന്റെ കാലുകൾ കഴുന്നവനും വിനീത കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനും വി. യോഹന്നാൻ സ്റ്റാപകനോടൊന്നിച്ച് ക്രിസ്തുവിനെ സ്നാനം ചെയ്യുന്നു.

സ്വന്ത വാസസ്ഥാനത്തു് ഏകാകിയും മരണിയുമായി വസിക്കുന്നവൻ ക്രിസ്തുവിനോടൊന്നിച്ച് മരുഭൂമിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

തന്റെ ദരിദ്രകളോടു് ബലം പ്രയോഗിക്കുന്നവനും ശരീരത്തെ അമർത്തി ജീവിക്കുന്നവനും ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഉപവസിക്കുന്നു.

രക്ഷയുടെ വചനം തന്റെ സഹോദരനോടു് സുവിശേഷിക്കുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തേയും ഇടശോയേയും കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നു.

ബലഹീനനും പരീക്ഷകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനുമായ ഒരു സഹോദരൻ വേണ്ടി മുടങ്ങാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ ഇടശോയോടുകൂടെ ലാസറിനെ സന്ദർശിക്കുകയും മാർത്തായോടും മറിയത്തോടും കൂടെ കല്ലറയ്ക്കൽ കരയുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. മരിച്ച വിശ്വാസികൾക്കായി വിത്തുല കർബാന അർപ്പിക്കുകയോ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവൻ ഇടശോയോടുകൂടെ ലാസറിന്റെ കല്ലറ സന്ദർശിക്കുകയും വേദനയിൽനിന്നും കാതണപൂർവ്വം വിടുവിക്കപ്പെടുന്നതിന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സഹോദരന്മാരുമൊത്തു് സാധാരണ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവനും അപ്പോഴത്തേ ജ്ഞാനവായന ശ്രവിക്കുന്നവനും ഇടശോയോടും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടുംകൂടെ ഭക്ഷിക്കുകയും പാനംചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉഴുതുമറിയിൽനിന്നു് ശ്രവിച്ച ദൈവതിരുവചനം സ്വഹൃദയത്തിൽ സംക്ഷേപിക്കുന്നവൻ അത്താഴസമയം ഇടശോയുടെ മാർപ്പിത് പുതിയ അപ്പസ്തോലനായ വി. യോഹന്നാനോടുകൂടെ വിശ്രമിക്കുകയത്രേ.

വേദനാജനകമായവ ചെയ്യുന്നതിനു് താമസംവരുത്താതെ എളിമയോടെ അനുസരിക്കുന്നവൻ, ശിഷ്യന്മാർ സഹിതം ഒലി

വ മലയ്ക്കുപോയ ഇശരോയെ അനുഗമിക്കുന്നു. അവിടെയാണല്ലോ താൻ ഒറ്റിക്കൊടുക്കപ്പെടുകയും ശത്രുക്കളാൽ പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തത്.

പ്രയാസത്തിലും പ്രലോഭനത്തിലും പ്രാർത്ഥനയെ ശരണം തമിക്കുന്നവൻ സാത്താന്റെ പരാജയങ്ങൾക്കെതിരായി ദുഃഖനീ മഗ്നനായ ഇശരോയോടൊരുമിച്ചു വസിക്കുന്നു.

സ്വാഭാവികവും പൂർണ്ണമായി പരിത്യജിക്കുന്നവൻ ദൈവേഷ്ടയും ഇശരോയോടൊരുമിച്ചു പൂർത്തിയാക്കുന്നു. ഇശരോയോടൊന്നിച്ചു ഡെയ്യപ്പുവും കാൽവരി വരേയും കുരിശു വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും മനുഷ്യവും തന്നിക്കെതിരായി ചെയ്ത ദുഷ്ടതയുടെ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഇശരോയോടൊരുമിച്ചു ശത്രുക്കൾ നശിക്കാതിരിക്കുവാനും അവർ മനസ്സുതിരിഞ്ഞു ജീവിക്കുവാനും ഇഛിക്കുന്നു.

ഏദയപ്പുവും ദൈവികവസ്തുക്കളെ പരിത്യജിക്കുകയും ഇസ്രായേലുകാരുടെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടിക്കുരിശിൽ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നു; അവന്റെ ആത്മാവു വി. പത്രലോസിന്റെതുപോലെ പരദീസായിൽ ബന്ധിതമായിരിക്കും.

4. ഏദയത്തെ വിത്തുലിയിലും സമാധാനത്തിലും കാക്കുന്നവൻ ഇശരോയെ തുല്യമായ വെള്ളപ്പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞു സ്വന്തം ഏദയമാകുന്ന പേടകത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നു.

അന്ത്യവരേയും ഇശരോയെ പരിസേവിക്കുന്നവൻ മോഹനമായ വിശ്രമം നേടുകയും കല്ലറയിൽ സമാധാനത്തോടെ നിദ്രിക്കുകയും ചെയ്യും.

വി. കന്യകാമറിയത്തിന്റെ പ്രലാപത്തെക്കുറിച്ച് കരയുന്നവൻ തെരുക്കുകാലത്തിൽ ആ മാതാവിനാലും തന്റെ പ്രിയ പുത്രനാലും ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടുവാൻ അർഹനായിരിക്കും.

ഇശരോയുടെ വചനങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും അനുസ്മരിക്കുക അതീർന്നിന്ന് ആത്മീയഭക്ഷണം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഇശരോയുടെ പീഡാൻവേദത്തെ ലഘൂകരിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ജഡാമാംസി തൈലമൊരുക്കുകയാകുന്നു.

തന്നിട്ടു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വിനീതവും ഭക്തിനിർഭരവുമായ കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവൻ മദലമരിയയോടു കൂടെ വിലയേറിയ സുഗന്ധതൈലം ഇശരോയുടെ കല്ലറയ്ക്കൽ കൊണ്ടുവരുന്നു.

പാപത്തെക്കുറിച്ച് സങ്കടപ്പെട്ട അനുതപിക്കുകയും പരിഹാരം ചെയ്യുവാൻ ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ പാപമരണത്തിൽ നിന്നും ഇശരോയോടുകൂടി ഉയിർക്കുന്നു.

ഭക്തിമാന്ദ്യത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും പൂർണ്ണശ്ലാഘനീതിലേക്ക് പിൻതിരികയും ചെയ്യുന്നവൻ ഒരു പുതിയ പെസഹാ ആഘോഷിക്കുകയും സന്തോഷഭരിതനായി ഹല്ലേലൂയാ പാടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ലൗകികാനന്ദങ്ങളെ നിരസിക്കുന്നവൻ അതിന്റെ അപകട മേഖലകളെ തരണം ചെയ്യുന്നു; സന്യാസജീവിതം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, അതിന്റെ കടമകളെ അനുസരിക്കുന്നു; ഇശരോയോടുകൂടെ “മാളികയുടെ മുകളിലുള്ള മുറിയിൽ” സ്വതന്ത്രമായും രഹസ്യമായും ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിന് - പ്രവേശിക്കുന്നു അവിടെ പരിശുദ്ധമായി ജീവിക്കുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനങ്ങളെ അധികമായി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യും.

ദൈവിക വസ്തുക്കളെ വെറുക്കുകയും സ്വർഗ്ഗീയമായവയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത മൂലം ജലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഇശരോയോടുകൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു.

“ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നത് ലാഭ്യമായിക്കരുതുന്ന ആത്മാവ് അനുഗ്രഹീതമാകുന്നു.” (പി.ലി: 1: 21) എന്തെന്നാൽ, ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ സത്തുഷ്ടനും വിജ്ഞാനമായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ നശ്വരമായ സകലതിനേയും ത്യജിച്ചു മതിയാവൂ.

ലോകവസ്തുക്കളെ പരിപൂർണ്ണമായി വിച്ഛേദിക്കുക വേദനാജനകമായിരിക്കും. അതിലും കടുപ്പമായിരിക്കും മരണം. എന്നാൽ, ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി സന്തോഷിക്കുക രക്ഷയും നിത്യജീവനുമായിരിക്കും.

ദൈവം പൂണ്ണമായും. എന്റോടായിരിക്കുന്ന നിമിഷം എപ്പോൾ വരും? ഞാൻ മുഴുവനും ദൈവത്തിന്റോടായിത്തീരുന്നതു എന്നായിരിക്കും? ഞാൻ എന്ന് ദൈവവുമായി സംയോജിക്കും?

കണ്ടാലും! വിശ്വസ്തയായ അമ്മാവു മഹത്വത്തിൽ ദൈവവുമായി സംയോജിക്കുന്നതുവരെ പൂണ്ണമായും അനുഗ്രഹീതയല്ല.

സജീവവിശ്വാസവും എറിയുന്ന സ്നേഹവും ദൈവത്തെ മുഖാമുഖം ദർശിക്കുന്നതുവരെ സ്നേഹത്തിന്റെ പദവിയിലൂടെ കതിച്ചുകയറുക. അവിടെ മാലാഖമാരുടെ ആനന്ദവും അനുഗ്രഹവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

നമ്മുടെ കർത്താവായ ഇശോദി വ്യഭർത്തനും നമുക്കു നൽകട്ടെ. നമുക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിൽ കഠിന യാതനകളനുഭവിച്ചു. ആമ്മേൻ.

---

## അദ്ധ്യായം 18

---

എക്കാലവും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക.

എന്റെ വായ് എപ്പോഴും കർത്താവിനെ സ്തുതിക്കും. (നങ്കീ. 33: 1.)

ആ നാമത്തിന്റെ മധുരം കാതുകൾക്കു എത്ര ഇമ്പകരം.

എന്നാൽ, അഭിമുഖമായി ദർശിക്കുക അതിലും എത്രയേ മധുര്യപ്രദം!!

മാലാഖമാരുടെ ആ നവ്യ സ്തുതിഗീതം ആവർത്തിച്ചാലവിടുക എത്ര മനോഹരം!

---

# താമരപ്പായ്

മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങൾ

ഞാൻ വയലിലെ പുഷ്പമാകുന്നു; താഴ്വരയിലേ ലില്ലിയും.  
(ഉത്തമ. 1: 1.)

ഇതു് വി. സഭയോടു നമ്മുടെ കർത്താവരുളിയ തിരുവചനമാകുന്നു; പ്രത്യേകിച്ചു് ഓരോ വ്യക്തിയോടും. എന്തെന്നാൽ, തിരുസ്തുത്യുടെ ഉന്നതതലവൻ വിശ്വാസികളുടെ നായകനും ക്രിസ്തുവാകുന്നു. താൻ സകല പുണ്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ പുഷ്പവും വയലിലേ താമരയും എളിമയേയും വിത്തുലിയേയും സ്നേഹിക്കുന്നവനും ആകുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനെ പരിസേവിക്കുവാനും സ്വർഗ്ഗീയ മണവാളനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനും നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിന്റെ ദുർവികാരങ്ങളെ അമർത്തിക്കൊടുക്കുക. പുണ്യസൗരഭ്യം നിറഞ്ഞ പുഷ്പങ്ങളെ ശേഖരിക്കുക; അലസതയെ പരിത്യജിക്കുക; ശുഷ്കാന്തിയോടെ പഠിക്കുക. പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതുക; ഉപകാരപ്രദങ്ങളായ കൈവേലകൾ ചെയ്യുക; നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുക; ലോകബഹളങ്ങളിൽനിന്നും ഭാടിയകലുക; ഏകാന്തതയെ സ്നേഹിക്കുക; അലസവും ഉപദ്രവകരവുമായ ഭാഷണത്തെ വെറുക്കുകയും ചെയ്യുക.

2. അകമേ സൂകൃതീയല്ലെങ്കിൽ ബാഹ്യമായി നീ എത്രതന്നെ ശ്രമിച്ചാലും ദൈവതിരുമുഖിൽ നീ നല്ലവനായി തണിക്കപ്പെടുകയില്ല. ഒരു പാത്രം ഭംഗിയുള്ളതും നല്ലതുമായി കാണപ്പെടാം. പക്ഷേ, അകം ശുന്യമായിരിക്കും.

വീണ്ടു നിറച്ചിരിക്കുന്ന പാത്രത്തിൽനിന്നും മേത്തരമായ ഗന്ധം പുറപ്പെടുന്നതുപോലെ, ഉത്തമനും പ്രവൃത്തിയിൽ പരിശുദ്ധനുമായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും ആപ്തവാക്യങ്ങളും സർവ്വപ്രവൃത്തികളും പുറപ്പെടുകയും അതു് ദൈവത്തിനു മഹത്വം കൊടുക്കുകയും സമീപവർത്തിക്കു് ഉപകാരപ്രദമായും ചെയ്യും. എന്റെ സഹോദരാ, നീ ആയിരിക്കുന്ന നീക്കയെക്കുറിച്ച് നന്നായി ചിന്തിക്കുക. നീ എപ്രകാരം ലോക

അതിന്റെ മുമ്പിൽ കാണപ്പെടുന്നുവോ അത് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനും നിന്റെ സഹവർത്തികളെ സംസ്കാരസമ്പന്നരാക്കുന്നതിനും ഉതകുന്നതായിരിക്കട്ടെ.

നന്മയാകട്ടെ തീന്മയാകട്ടെ എന്തുതന്നെ നീ ചെയ്യാലും അതു ദൈവം കാണുന്നുണ്ടെന്ന സുരണ നിന്നിലുണ്ടായിരിക്കണം.

നീ തിന്നുകയോ കുടിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴും ഉറങ്ങുകയോ വീശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴും നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു വഴങ്ങുമ്പോഴും ജഡികവൃത്തികൾ ചെയ്യുമ്പോഴും നിന്റെ സ്വഭാവം മൃഗങ്ങളുടേതിനു തുല്യമായിരിക്കും; അലഞ്ഞു നടക്കുകയും, തൃപ്തിയാകുന്നതുവരെ തിന്നുകുടിച്ചു തങ്ങളുടെ വയറുകൾ വീർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ കൊമ്പുകൊണ്ടു കത്തുന്നവരും പല്ലുകൊണ്ടും നഖംകൊണ്ടും പറിച്ചുകീറുന്നവരും തങ്ങളെ നിരോധിക്കുന്നവരെ ഭീഷണിയോടെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നവരും ഹീനമായ ശബ്ദംകൊണ്ടു് അന്തരീക്ഷത്തെ മുഖരിതമാക്കുന്നവരും ജഡികരും - ഭോജനപ്രിയരും - ലുബ്ധരും - അഹങ്കാരികളും വികാരാധീനരും കലഹപ്രിയരുമാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു് അവരോടു കൂടിയില്ല. അവർ അവരുടെ വികാരങ്ങൾക്കു് അധീനരായി മാത്രമിരിക്കും.

3. എന്നാൽ നീ ജാഗരരിക്കുമ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴും വായിക്കുമ്പോഴും സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുമ്പോഴും ദൈവത്തേയും തന്റെ പരിശുദ്ധന്മാരേയും പാടി സ്തുതിക്കുമ്പോഴും ഉപവസിക്കുകയും തീന്മയിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുകയും നിന്റെ അയൽക്കാരനു് ഉപകാരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും സ്വപന്ത അക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ചു് കുറഞ്ഞു പ്രലപിക്കുമ്പോഴും അവയെക്കുറിച്ചു് അനുതപിക്കുമ്പോഴും ദൈവത്തിൽനിന്നു മോചനമർത്ഥിക്കുമ്പോഴും അവ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തികളായിരിക്കും. ആലോചനകളെ പിൻചെല്ലുകയും നിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക കടമകളെ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യൂ. അത്തരം സ്വഭാവം സ്വർഗ്ഗത്തിലേമാലാഖമാരുടേതിനു സമമാകുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു പിൻവാങ്ങാതെ അവർ ദൈവമഹത്വത്തേയും സ്തുതിയേയും പ്രകീർത്തിക്കയാണല്ലോ.

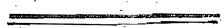
എന്നാൽ, നീ വികാരവിക്ഷോഭങ്ങൾക്കധീനനാകുമ്പോൾ അഹംഭാവിയായാകുമ്പോൾ, ഏഷണിയും പീഡപിറപ്പുമുണ്ടാക



മ്പോൾ, തെറ്റാ ചെയ്യുവോ കള്ളം പറകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരെ ഉപദ്രവിക്കുകയോ, നീന്റെ അയൽക്കാരന്മാരോട് നേരിട്ട ആപത്തിൽ സന്തോഷിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അവന്റെ അഭിപ്രായം നിന്നു വേദനാജനകമാകുമ്പോൾ, നീന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അവനെ നീ നിന്ദിക്കുമ്പോൾ, സ്വകാര്യ സാമ്രാജ്യം ജാഗ്രതയോടെ നീ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ, നീ പിശാചിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെ പിൻചെല്ലുമ്പോൾ, അധർമ്മപുണ്ണമായ നീന്റെ സ്വഭാവം അക്രമങ്ങളാൽ പിശാചിന്റെതന്നെ തുല്യമാകുമ്പോൾ, അധർമ്മത്തിന്റെ ആത്മാവിന് അതിന്റെ വികാരങ്ങൾ മാത്രം ആലോചന നൽകുമ്പോൾ, ശരിയായ ലക്ഷ്യമില്ലാതെ തലതിരിച്ചിലിൽ മാത്രം ആശ്രയിക്കുമ്പോൾ, ചെയ്യാവുന്ന തിന്മയെല്ലാം വരുത്തിക്കൂട്ടുകയോ അതിന്മുതൽകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, നീ സാത്താന്റെ അടിമ മാത്രം. അവനിൽ യാതൊരു നന്മയുമില്ല, അവൻ മനുഷ്യമക്കളെ തിന്മക്കടിമയാക്കുവാൻ അതികഠിനം പ്രയത്നിക്കുന്നു. എന്തിന്? പാപത്തിനധീനരായി പ്രഹരമേല്ക്കുന്നതിനുതന്നെ.

നീതിമാന്റെ ജീവിതം ദൈവഭൃതന്മാരുടേതിന് തുല്യമാകുന്നു. ജഡികനായ മനുഷ്യന്മാർക്കു മൃഗങ്ങളുടേതിന് തുല്യവും; അഹങ്കാരിയുടേതോ പൈശാചികവും ആയിരിക്കും.

അധർമ്മികൾ വിരിക്കുന്ന വലയിൽ കടുങ്ങിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ ദൈവഭൃതന്മാരേ, സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. ദൈവത്തിന്റെ ഭയങ്കര സിംഹാസനത്തിൻമുമ്പാകെ നിങ്ങൾ വഞ്ചിതരായിപ്പോകും, എന്തു ചെയ്യേണ്ടവെന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുകയുമില്ല.



## അദ്ധ്യായം 2

### ദൈവമഹത്വത്തെക്കുറിച്ച്

“അനാഥനും എളിയവനും നിന്റെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കും.” (73: 21 സങ്കീ.) പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴോ ധ്യാനിക്കുമ്പോഴോ ആത്മീകവരൾച്ചയോ മാനുഷമോ ദുഃഖമോ അനുഭവപ്പെടുന്നെങ്കിൽ നിരാശനാകയോ, വിനയപരസ്സരം യേശുവിന്റെ നാമത്തെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ അതുപൂനാകയോ ആകരുത്.

ആത്മീക ദാരിദ്ര്യത്തിൽ ദൈവത്തിന് മഹത്വവും കൃതജ്ഞതയും അർപ്പിക്കുക. “കുന്താവേ, എളിയവനും ദരിദ്രനും നിന്റെ നാമത്തെ സ്തുതിക്കും” എന്ന വചനം നിനക്കുശ്യാസമരുളും.

എന്തെന്നാൽ, വിശുദ്ധരും ഭക്തരുമായ അനേക ആത്മാക്കൾ ഈ ആദ്ധ്യാത്മിക വരൾച്ചമൂലം പരിശോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. വളരെ നാളത്തേക്ക് ദൈവമവരെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നവോ എന്നും അവർക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. തൻമൂലം അവർ ക്ഷമ അപ്രസിക്കുന്നതിനും ദയാപൂർവ്വം മററുള്ളവരോടു പെരുമാറുന്നതിനും വേണ്ടിയായിരുന്നു അത്. സ്വന്തദുഃഖവും ആവശ്യവും നിമിത്തം ആദ്ധ്യാത്മീകാനന്ദാനുഭവനേരത്തു് ആത്മപ്രശംസകൂടാതിരിക്കുന്നതിനാകുന്നു. സങ്കീർത്തകനോടുകൂടി ഇപ്രകാരം പറയുക: “ഞാൻ എളിയവനും ദരിദ്രനാകുന്നു” (69. 6.) യഹോവയിൽ ഞാനാശ്രയിക്കും. അവനെന്റെ ശക്തിയും രക്ഷയുമാകുന്നു. സകല നന്മയും ദൈവത്തിൽ നിന്നാകുന്നുവല്ലോ.

2. ആനന്ദാധിക്യം നിന്നെ വലയം ചെയ്യുമ്പോൾ ആത്മസ്തുതിയിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞിരിക്കുക. അവൃണ്ണം സങ്കടത്തിന്റെ കരത്തമേഘം നിന്നെ ചുറ്റുമ്പോൾ നിരസാഹിയാകാതെയുമാരിക്കുക. എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നാകയാൽ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ച് തൃപ്തിയടയുകയത്രേ വേണ്ടതു്. എന്തെന്നാൽ, ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാതെ നിനക്കെന്തുളള.

ഭക്തിയുടെ വരം നിനക്കു ലഭിക്കുമ്പോൾ, ഉന്നത സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു് നീതിസൂത്രൻ നിന്റെമേൽ പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ ശോഭയിലും ആനന്ദപരിസ്മൃത്തിയിലും നീ നടക്കും. എ

ന്നാൽ, വ്യർത്ഥവിചാരത്താലോ ഭരണീമാനത്താലോ വഞ്ചിതനാകുവാൻ നീ സ്വയം അനുവദിക്കുന്നെങ്കിൽ നീ ദുർഭഗനായ മനുഷ്യനായിരിക്കും നിത്യം.

ദുരപയോഗം മൂലമോ അശക്തിയാലോ ഭക്തിയുടെ നൽകലും നിന്നിൽനിന്നെടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ പിന്നെ പ്രാർത്ഥനക്കു യാതൊരു മാധ്യമവും തോന്നുകയില്ല. എന്നാൽ കൃതജ്ഞതാപുരസ്കാരം ഈ നഷ്ടത്തെ സ്വീകരിക്കുക. നിന്നെ എളിമപ്പെടുത്തുവാനാകുന്നു ഈ ദാനങ്ങൾ നിന്നിൽനിന്നെടുത്തുകളയുന്നത്. പിന്നീടത്തേതിൽ ദൈവം സ്നേഹത്തിന്റെ കവചം നിന്നെ അണിയിക്കും.

തന്റെ മക്കളെ നല്ലവരാക്കുന്നതിനായിട്ടാകുന്നു ദൈവം അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നത്. മറവിയുടെ കൂടുതൽ നിമിത്തം ദിവസംതോറും നാം തെറ്റാചെയ്യുന്നു. ആത്മനിഗ്രഹത്തിന്റെ അഭാവം ലഭിക്കുന്നതിനും നിന്റെ യോഗ്യതകളെക്കുറിച്ചുള്ള അഹങ്കാരം തടയുന്നതിനും ദൈവശിക്ഷ ഉപകരിക്കും. വി. പൗലോസ് പറയുന്നു: "നിഗളിക്കാതെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുക" എന്ന്. (റോമ. 11. 20)

സ്വന്ത അയോഗ്യതകളെക്കുറിച്ച് അഗാധമായി ചിന്തിക്കുന്ന ആത്മാവ് വളരെ സന്യാസിക്കുന്നു. അത് ചെയ്തേക്കാവുന്ന സകല നന്മയുടേയും മഹത്വം ദൈവത്തിനു അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

---

### അദ്ധ്യായം 3

---

ഭക്തനെ പ്രാതികൂല്യങ്ങളാൽ പരിശോധിക്കുന്നു.

“നീതിമാന്മാരെ, കർത്താവിൽ ആനന്ദിപ്പിൻ” (സങ്കീ. 32. 1.)

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആനന്ദം നിത്യമാകുന്നു; നരകത്തിൽ ദുഃഖവും അപ്രകാരംതന്നെ. എന്നാൽ, ഇവ രണ്ടും ചിലപ്പോൾ ഭൂമിയിൽ കാണാം. അത് ദുഷ്ടനേയും ശിഷ്ടനേയും പരിശോധിക്കുന്നതിനാകുന്നു.

വസന്തകാലത്തു് ആകാശം തുളുവം മനോഹരവുമായിരിക്കും. വർഷകാലത്തോ തമസ്സും മേഘവംകൊണ്ടു് ആകാശം ആവൃതമാണു്. അതുപോലെ ഭക്താത്മാവിനും വസന്തശോഭയും വർഷകാലപരിക്രമിയും നേരിടും.

കൃപാവരം ലഭിക്കുകയും അവൻ പ്രകാശിതനാകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, മുപ്പു് അറിയപ്പെടാതിരുന്ന അനേകസത്യങ്ങൾ അവനു് വെളിവാകും; മുപ്പു് അഗ്രാഹ്യമായിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ സുഗ്രഹമാകും.

അവൻ അത്യധികം സന്തോഷിക്കുകയും ആനന്ദകീർത്തനങ്ങളാൽ അവന്റെ മാനസ്സോല്ലാസത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെത്തേതിലൊ, പരിശോധനയുടെ തീമുള ചൂടുപിടിക്കുകയും ഭക്തിയുടെ വരം എടുക്കപ്പെടുകയും മണ്ണുപോലെ മരവിപ്പിക്കുന്ന ശിശിരം നേരിടുകയും ബുദ്ധി മങ്ങുകയും ആത്മാവു് ഭീതിയാൽ പശ്ചാകലമാകയും ചെയ്യും.

അപ്പോൾ, ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതും നമുക്കേറ്റം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നതുമായ സഹിഷ്ണുത നമ്മെ സഹായിക്കും. അത്തരം പ്രാതികൂല്യങ്ങളിൽ പുണ്യപുരോഗതിയും നിത്യവിശ്രാന്തിയുടെ വർദ്ധനവും നമുക്കുണ്ടാകും.

2. ദൈവശിക്ഷ ആത്മാവിനെ വിനയപ്പെടുത്തുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; നമ്മുടെ അഹങ്കാരത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും വ്യർത്ഥഭാഭിമാനത്തെ ഭൂരികരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ആത്മാവു് ശരീരത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുകയും രണ്ടും പരസ്പരം സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ വളരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടും.

ദുഷ്ടകാലത്തും ക്ഷേമകാലത്തും നമ്മു ചെയ്യുക എന്നതു് ശ്രേഷ്ഠജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഉന്നത പുണ്യത്തിന്റെയും തെളിവാണു്.

എന്റെ ആത്മാവേ, എല്ലാകാലത്തും യഹോവയെ വാഴ്ത്തുക. സീയോനെ, രാവു പകലും കർത്താവിനു കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുക. ഭൂമിയിലും സ്വർഗ്ഗത്തിലും ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്റെ പ്രതിഫലം വലുതായിരിക്കും. അഭിവൃദ്ധിയും വൃദ്ധിനാശവും നന്മയും തിന്മയും, സന്തോഷവും സന്താപവും എല്ലാം നിന്റെ ആദ്ധ്യാത്മികോപകാരാൽമം ഭവിക്കട്ടെ. വി. അപ്പോസ്തോലൻ പറയുന്നതുപോലെ: "ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവ

ക്രീസ്തോസുകലവും നന്മയ്ക്കായി ഭവിക്കുന്നു. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരായി അപ്രകാരമുള്ളവരെ വിശുദ്ധരെന്നും സംബോധന ചെയ്യും എന്നു നാമറിയുന്നുവല്ലോ." (റോമ. 8. 28.) എല്ലാക്കാഴ്ചകളിലും ദൈവഹിതം അനുവർത്തിക്കുന്നവർ അനുഗ്രഹീതരാകുന്നു.

### അദ്ധ്യായം 4.

#### ദൈവസ്നേഹിതന്മാർ.

“ചെറിയവരും വലിയവരുമായി ദൈവത്തിന്റെ സുകലവിശുദ്ധന്മാരുമേ, അവനെ സ്നേഹിച്ചിൻ” (സങ്കീ. 30: 24.)

ധനവാന്മാരും ദരിദ്രരുമേ, അവനെ സ്നേഹിക്കുക; വലിയവരും ചെറിയവരുമേ, അവനെ നിങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചിൻ. എന്തെന്നാൽ, സമ്പന്നനേയും അഗതിയേയും ഉന്നതനേയും നിസ്താരനേയും സൃഷ്ടിച്ചതു അവനാകുന്നു.

സത്യത്തിൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ വിശുദ്ധമായി തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു; അതായതു ദൈവത്തിനുവേണ്ടി അവൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ദൈവത്തോടു കൂടി ആനന്ദിക്കുന്നതിനല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും അവൻ അഭിലഷിക്കുന്നില്ല. അത്തരം സ്നേഹം, താല്പര്യലീകൃതങ്ങളേയോ സൗകര്യങ്ങളേയോ ഒരുപക്ഷെ, ആന്തരികാശ്വാസത്തേയോ നിത്യവിശ്രാന്തിയെത്തന്നെയോ കാംക്ഷിക്കുന്നില്ല. പ്രത്യേക അചിന്തയും അതുല്യവുമായ പരമനന്മയെമാത്രം പരിഗണിക്കുന്നു.

ഇക്കാരണത്താലാണ് ദൈവസ്തുതി പാടുവാൻ സങ്കീർത്തകൻ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. “ദൈവം സർവ്വനന്മസ്വരൂപിയാകയാൽ അവൻ മഹത്വം കൊടുപ്പിൻ” (സങ്കീ. 105.) ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു ഇതു എത്ര മധുരമായ വചനം!! എന്നാൽ, അന്തഃപ്രാപ്തിയായ ദുഃഖിതന്റെ ആശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി ഇപ്രകാരം പറയാം. “തന്റെ കരുണ തലമുറ തലമുറയോളംതന്നെ”.

ദുഃഖലതം അസ്ഥിരതമേ, ഇഴ വചനത്തിന്റെ മാധ്യമ്യം  
രൂപിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ പാപം എന്തുതന്നെയായിരുന്നാലും  
നിരാശരാകരുത്. “എന്തെന്നാൽ, അവന്റെ കൃപ കാലാകാല  
ത്തോളം ഉണ്ടാകും.”

നമ്മുടെ എളിമ എത്ര അഗാധവും നമ്മുടെ സ്നേഹം എത്ര ഉ  
ജ്വലവുമായിരിക്കുമോ അത്രയധികം നാം ദൈവത്തെ പ്രീതി  
പ്പെടുത്തുന്നവരാകും.

എറും നിസ്സാരജീവിയെപ്പോലും തന്നെപ്പോലെ കരുതു  
ന്നവനും ദൈവഹിതത്തിനു എതിരായിട്ടുള്ള സകലത്തേയും  
പരിവർജ്ജിക്കുന്നവനും അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു.

സ്നേഹനിർഭരമായും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയോടും എല്ലാം പ്രവർത്തി  
ക്കുന്നവനും അനുഗ്രഹീതൻതന്നെ. ദൈവമഹത്വവും പ്രതാപ  
വും ബഹുമാനവുമൊഴികെ അവനൊന്നും ആഗ്രഹമില്ല.

സ്വീകരിച്ചവയെല്ലാം മനസ്സോടെ ദൈവത്തിനു വിട്ടുകൊ  
ടുക്കുകയും സ്വയോഗ്യതകൊണ്ട് തനിക്കു യാതൊന്നും ലഭിച്ചി  
ട്ടില്ലയെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഉത്തമനാകുന്നു.

---

## അദ്ധ്യായം 5

---

### സ്വപ്നനരകം കൃതജ്ഞത.

“എന്നോടുകൂടി കുത്താവിനെ സ്തുതിക്കുക; നമുക്കൊരുമിച്ചു്  
അവന്റെ നാമത്തിനു് മഹത്വം കൊടുക്കാം” (സങ്കീ. 33. 4)

സ്വപ്നനരകയേക്കുറിച്ചുപോലും അത്യധിക കൃതജ്ഞത ദൈ  
വത്തിനു നേരുന്നതു് ഉചിതമായ സ്തുതിയും, എല്ലാറ്റിലും ഉയ  
ന്നിരിക്കുന്നവന്റെ നന്മാബാഹുല്യത്തെ ചേരുംവണ്ണം പ്രകീ  
ർത്തിക്കുകയുമായിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ, നിസ്സാരമോ നിന്ദ  
മോ ആയി അത്യുന്നതനായ ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽനിന്നു യാ  
തൊന്നും വരുന്നില്ല.

സൂക്ഷ്മതയോടെ ദൈവതിരുഹിതത്തിനെതിരായവയെ നിരോധിക്കണമെന്നും അങ്ങിനെ ഹൃദ്യമായ കൃതജ്ഞതക്കു തെളിവു നൽകണമെന്നും നമ്മുടെ സ്നേഹം മരൊറാനിൽ തല്പരമാകരുതെന്നുമല്ലാതെ മരൊറാനും ദൈവം നമ്മോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

2. സ്വയന്നിന്ദയും അഗാധമായ വിനയവുമുള്ളവൻ ദൈവമുമ്പിൽ ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു. ദൈവദാനങ്ങളിലും അനുഗ്രഹങ്ങളിലും പങ്കുകൊള്ളുവാൻ താനയോഗ്യനെന്നാണു് അവന്റെ വിചാരം. ദൈവത്തിൽനിന്നു് എന്തെങ്കിലും നന്മ സ്വീകരിച്ചാൽ അതു് മായാമോഹങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണത്തിനോ മനുഷ്യപ്രീതി സമ്പാദിക്കുന്നതിനോ അവൻ ഉപകരിക്കുന്നില്ല.

ജോബിനെപ്പോലെ ദുഃഖിതനും നിന്ദയാലും വേദനയാലും നിരസ്ഥിതനും, വസ്തുവകകൾ കവർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടവനും സ്നേഹിതന്മാരാൽ തിരസ്കൃതനും പിശാചിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനും ദുർഭാഷണത്താലും പ്രയാസങ്ങളാലും മൂടപ്പെട്ടവനുമായ ഒരുവൻ പ്രയാസങ്ങളിൽ ആനന്ദിക്കുകയും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും തന്റെ വി. നാമത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുകയും തന്റെ ആത്മാവിനു വലിയ ലാഭം തൻമൂലമുണ്ടായി എന്നു കരുതുകയും തിന്മകളും ദുരിതങ്ങളും ഭാരമായി തോന്നുമ്പോൾ ദൈവസ്നേഹത്തെ പ്രതി അവയെല്ലാം വിറവിറപ്പുകൂടാതെ സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ശ്രേഷ്ഠരിൽ ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു.

3. ജോബിനെപ്പോലെ, 'തന്നെ അടിച്ചു കരം ആരുടേതെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന'വനും അതിനു സ്വയം അർപ്പിച്ചു ശിക്ഷയുടെ വടിക്കു് കീഴ്വഴങ്ങുന്നവനും ദൈവകൃപയിൽ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിക്കുന്നവനും തന്റെ തിരുഹിതത്തിനു പക്ഷം കൂടാതെ ശിരസ്സു നമിക്കുന്നവനും അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു.

എല്ലാറ്റിനും മുമ്പായും എല്ലാറ്റിനും മേലായും ദൈവഹിതം അന്വേഷിക്കുന്നവനും, മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ നിസ്സാരനായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവനും അപമാനത്തിന്റെയും അപവാദത്തിന്റെയും മലബ്ര ആനന്ദിക്കുന്നവനും താല്പാലിക നഷ്ടങ്ങൾ സ്വാത്മത്തിനു് നന്മ വരുത്തുന്ന സേവകരെന്നു കരുതുകയും ചെയ്യുന്നവനും ഉത്തമനാകുന്നു.



## അദ്ധ്യായം 6

ആത്മാവ് കുരിശുമായി സംയോജിക്കുന്നു.

“ഞെരുക്കുകാലത്തു് ഞാനവനോടുകൂടെയുണ്ടായിരിക്കും.”  
(സങ്കീ. 90: 15.)

ആത്മാവ്: നാഥാ, ഞാനീ ശ്രവിക്കുന്നതിന്റെ സാരമെന്തു്? നിന്റെ ഭൂതപുസ്തകം അവ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കേണമേ. ഈ വചനമുൾക്കൊള്ളുന്ന ആശ്വാസം എനിക്കു വെളിവാക്കുക.

നാഥൻ: എന്റെ മകനേ എന്നെ ശ്രവിക്കുക. നിന്റെ ഹൃദയം ദുഃഖനിമഗ്നമാകുമ്പോൾ നീ ഇഴശോയോടൊരുമിച്ചു് കൃശിയിൽ ബന്ധിതനോ?

ആശ്വാസവും ശുഷ്കാന്തിയും ലഭിക്കുമ്പോൾ വി. ഗീതങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ടു് ആനന്ദം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനാകുന്നുണ്ടോ? ഇഴശോയോടൊരുമിച്ചു് ആത്മീകനവീകരണത്തിൽ നീയും ഉയർത്തപ്പെടുന്നുവോ? നീ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു തിരിയുകയും ആഹ്ലാദത്തിന്റെ ഹല്ലേലുയാ പാടുകയും ചെയ്യുക.

മുട്ടുകൾ മടക്കി നെടുവീർപ്പിനാലും കണ്ണീരിനാലും പാപത്തിനു മോചനം നീ യാചിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗകവാടം നീ ശക്തിയായി മുട്ടിത്തുറക്കുകയായിരിക്കും.

ലൗകികമോഹങ്ങളെ നീ പരിത്യജിക്കുമ്പോൾ, നിത്യനന്മകളെക്കുറിച്ചു് നീഷ്ടയോടെ ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ ഇഴശോയോടൊരുമിച്ചു് നീ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എത്തും. അവിടെ വാനഭൂതരോടുകൂടെ വസിക്കാം.

ആകയാൽ ശാന്തനും വിനീതനുമായിരിക്കുക, ബലഹീനതകളെ വെടിയുക, വന്നുചേരുന്നവ ബഹുമാനസമേതം സ്വീകരിക്കുക; ഇഴശോയെക്കുറിച്ചു് ക്ഷമാപൂർവ്വം നിന്റെ കുരിശു വഹിക്കുക; നിന്റെ നിത്യരക്ഷയെപ്രതി ദിനംതോറും കുരിശിക്കപ്പെടുക; ശാരീരിക പീഡകൾ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിക്കുന്നതു് തിന്മകൾക്കു് ഒരു മരമന്തനും പാപങ്ങൾക്കു് പരിഹാരവും വരുവാനുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളുടേയും മഹത്വത്തിന്റെയും പ്രതീക്ഷയുമാകുന്നു. ആമ്മേൻ.



## അദ്ധ്യായം 7

പരിശുദ്ധൻ ദൈവത്തോടുകൂടെ വ്യാപരിക്കുന്നു.

“പ്രകാശത്തിൽ വ്യാപരിക്കവിൻ” (യോഹ. 12: 35.)

1. ദിവ്യപ്രകാശത്തിൽ നടക്കുന്നവൻ ഈ ലോകകാര്യങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവൻ തന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ, സർവ്വ നന്മയുടേയും പൂർണ്ണത അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വരൂപിണിയായ സത്യവിശ്വാസിയുടെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നീക്ഷേപം.

ഒരുവൻ എത്രതന്നെ ധനവാനായിക്കൊള്ളട്ടെ, ദൈവം അവന്റെ സ്നേഹിതനല്ലെങ്കിൽ അവൻ ദുർഭാഗ്യം ഒന്നും തികയാത്തവനുമായിരിക്കും.

ദൈവം സ്നേഹിതനായിരിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവൻ തന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും തന്റെ കല്പനകൾ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ.

2. അനാവശ്യ ഭാഷണത്തെ വെറുക്കുമ്പോൾ നീ ദൈവകല്പനകളെ കാക്കുകയാണു്, നിന്റെ പ്രതാപം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ, എല്ലാ മഹത്വവും നീ ചെയ്യേക്കാവുന്നതും മറ്റുള്ളവരിൽ നിനക്കു ദ്രവ്യമാകാവുന്നതുമായ സകല നന്മയും ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ബഹുമാനത്തിനു നീ കാഴ്ചയർപ്പിക്കുകയായിരിക്കും, സൂക്തമാതൃക മറ്റുള്ളവർക്ക് ഉപദേശിക്കാതെ നീ തന്നെ ചെയ്യുകാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ.

സ്വയം സംരൂപൻ ഭോഷണെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുകയും ദൈവത്തിനു് അപ്രിയം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അങ്ങനെ നീ പറയുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന സകലവും ദൈവമഹത്വം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാകട്ടെ, അങ്ങനെ ഉപരിവർദ്ധനമായ നന്മകൾ കൈവരികയും ചെയ്യും.

മറിച്ച് പഴക്കുകു് ആഹാരമായിത്തീരേണ്ട നീ എന്തിനു തല്ക്കാലഗുണങ്ങളിൽ പ്രശംസിക്കുക.

യുവാവേ, പക്ഷതവന്ന വൃദ്ധന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക.

അലസതയിലേക്കു നിന്നെ ആകർഷിക്കുന്ന സകലവും പരിത്യജിക്കുക, ഏല്പാറിനും മുമ്പായി ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുകയും ആത്മാർത്ഥമായി തന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു നീ നിന്റെ ഹൃദയത്തിലേക്കു കടന്നു ചെല്ലുക; അവിടെ നീ സമാധാനം കണ്ടെത്തും.

### അദ്ധ്യായം 8.

#### ഹൃദയസമാധാനം

“അവൻ സമാധാനത്തിൽനിവസിക്കുന്നു”. (സങ്കീ. 75: 3.)

ആത്മാവ്: നാഥാ, സത്യസമാധാനത്തിൽ നിവസിക്കുന്നവൻ ആരാകുന്നു?

നാഥൻ: ശാന്തനും ഹൃദയത്തിൽ വിനീതനുമായവൻ, മറ്റുള്ളവരുടെ ആത്മാവിന്റെ സ്ഥിതി നീയന്വേഷിക്കുന്നതെന്തിന്, നിന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങൾ ഏവയെന്ന് നീ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ?

എന്നെ ശ്രവിക്കുക. അത്യഭാരമായ സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നവൻ ആരെനോ? അഗാധമായ എളിമയുള്ളവനും ദൈവത്തിനുവേണ്ടി സകലവും സന്തോഷത്തോടെ സഹിക്കുവാൻ താല്പര്യമുള്ളവനും ആകുന്നു. ഉത്കൃഷ്ടസമാധാനത്തിന്റെ അനുഭവം കരുതാൻ.

അപ്രകാരമുള്ളവൻ, ദൈവം ഹൃദയത്തിൽ നിവസിക്കുകയാൽ യാതൊരുവനും ഭാരമായി തോന്നുന്നില്ല.

പ്രാർത്ഥനമൂലം ധ്യാനം, ശാന്തം, പാരായണം, കടന്നുപോകുന്ന ലോകമായകളെക്കുറിച്ചു മൗനം ഇവ മൂലവും ദൈവവുമായി സംസാരിക്കുന്നവൻ അനുഗ്രഹീതൻ.

നീ എവിടെയൊക്കെ ആയിരിക്കുമോ എവിടെയെല്ലാം പോകുമോ എങ്ങോട്ടെല്ലാം സഞ്ചരിക്കുമോ അവിടെയെല്ലാം നിന്റെ വിചാരം നിന്നെ പിൻതുടരും. എന്നാൽ ദുർവികാരം

ഓഖഹേതുകമാവും, നന്മയെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുന്നതു് ആത്മാവിനു് ആനന്ദപ്രദമാകുന്നു.

കോപം കലക്കം ഉണ്ടാക്കുന്നു, അസൂയ ആത്മാവിനെ അസ്ഥമാക്കുന്നു, വെറുപ്പോ അതിനെ വധിക്കുന്നു.

സദ്ഗ്രന്ഥപാരായണം നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥന ആത്മാവിനു് ചുട്ടു പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; സദ്കർമ്മമാകട്ടെ നിയമത്തെ പൂർത്തിയാക്കുന്നു.

2. നമ്ഭാഷണം ഹൃദയത്തെ പവിത്രമാക്കുന്നു. ദുർഭാഷണമോ ഹൃദയത്തെ അന്തുലിയാക്കും. വ്യർത്ഥഭാഷണം ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കും, കൈപ്പു നിറഞ്ഞ വാക്കു് ഓഖം വരുത്തും, കാരണ്യവചനം പരിഭ്രാന്തനെ ആശ്വസിപ്പിക്കും. സൂതൃതത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നതു് ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു. താത്പ്രീകൃപതിപാദനം വിശ്വാസത്തെ ബലപ്പെടുത്തും. ദിവ്യസൂക്തങ്ങളോ ഹൃദയത്തെ സ്വർഗ്ഗോൻമുഖമാക്കും.

സ്വർഗ്ഗത്തിനായിൽനിന്നും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ നിമ്ബലമാക്കുക; എന്നാൽ, നിനക്കു സമാധാനത്തിൽ ആനന്ദിക്കാം.

ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാതെ യാതൊരു സമാധാനവും വരുന്നില്ല. സൂതൃതികൾക്കു താൻ സമാധാനമാകുന്നു. ദൈവത്തിനായി എല്ലാം ചെയ്യുന്നവനാലോ അവനെ ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു.

മൗനിയായിരിക്കുക, ദൈവനാമത്തെപ്രതി സ്മരിക്കുക, താൻ നിന്നെ സകല ഭാരങ്ങളിൽനിന്നു മകുറുകയും അസമാധാനത്തിൽനിന്നു കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

പരിശുദ്ധ ജീവിതവും നിമ്ബലമനസ്സാക്ഷിയും ഞ്ഞെരുക്കത്തിലും മരണത്തിൽപോലും ദൈവശ്രായത്തെ നമ്മിൽ ജനിപ്പിക്കും; എന്നാൽ, ദുഷ്ടമനസ്സാക്ഷി എപ്പോഴും ഭയംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞായിരിക്കുകയും പശ്ചാത്താപഭാരത്താൽ പീഡിതമാകുകയും ചെയ്യും.

കോപിഷ്ഠൻ ഒരു തിന്മയിൽനിന്നു് തളുപ്പരിയായ മറ്റൊരു ദുഷ്ടതയിലേക്കു ക്ഷണേണ തിപതിക്കും; വിനീതനും ക്ഷമാശീലനുമേ, തന്റെ ശത്രുവിനേക്കുടി സ്നേഹിതനാക്കും, ദൈവം അവനു് അനുകൂലമായിരിക്കും. എന്തെന്നാൽ, അവനു ദോഷം ചെയ്യു ശത്രുവിനേയും അവൻ സ്നേഹിച്ചു.

## അദ്ധ്യായം 9

ദൈവമുമ്പാകെ സ്വയം പരിശോധിക്കുക

“എന്നോടുകൂടി ചേക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കപ്പെടും.” (മത്താ. 12: 30)

ഏഷ്യൻറെ ബഹുമുഖങ്ങളായ പ്രലോഭനങ്ങൾ നിന്നെ അലട്ടുമ്പോൾ, നിന്റെ ഹൃദയം കയ്പു നിറഞ്ഞ കാസാ പാനം ചെയ്യുമ്പോൾ, നിന്റെ സഹവാസിയീൽനിന്നും തെരക്കവും വേദനയും നേരിടുമ്പോൾ, ഭക്തിമാന്ദ്യത്തിലോ വലിയ പതർച്ചയിലോ നീ വീണുപോകുമ്പോൾ ഒരു ഏകാന്തസ്ഥാനത്തേക്കു മാറിപ്പോകുക. അവിടെ പരിശുദ്ധ കുരിശിന്റെ സന്നിധിയിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുക. അഥവാ വി. മാതാവിന്റെ രൂപത്തിൽ മുന്തിലോ ആസ്തികൃബോധത്തെ ആവീഷ്കരിക്കുന്ന വല്ല പടങ്ങളുടെ മുന്തിലോ, ഏതെങ്കിലും വിശുദ്ധന്മാരുടെ രൂപത്തിന്റെ മുന്തിലോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അവിടെയിരുന്നുകൊണ്ട് സ്വയം പരിശോധിക്കുക. കർതൃപ്രാർത്ഥന ഉരുവിട്ടോ മുഖ്യദൂതന്റെ അഭിവാദ്യം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടോ സ്മരണയുടെ ചുരുൾ നിവിർത്തു വായിക്കുക.

ഇശരോയോടും മാതാവിനോടും പ്രത്യേകമായി അപേക്ഷിക്കുക. നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാസം പുനർലബ്ധമാകുവാൻ സ്വർണ്ണദൂതന്മാരോടും ആകാശത്തിലെ അസംഖ്യ സേനകളോടും അഭ്യർത്ഥിക്കണം. ദാവീദിനോടുകൂടി ഇപ്രകാരം പറയുക: “കർത്താവേ, എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അങ്ങേ തിരുമുമ്പിൽ. എന്റെ കൈവീർപ്പുകൾ നിനക്കു മറവായിരിക്കുന്നതുമില്ല.” (സങ്കീ. 37: 10)

“കർത്താവേ, എന്റെ യശവനകാലംമുതൽ ഞാൻ നിന്നിൽ ആശ്രയിച്ചു. എന്റെ തെരക്കത്തിൽ ഞാൻ നിന്റെ പക്കലേക്കു” അടുത്തു വരുന്ന.”

2. നിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഇപ്രകാരമായിരിക്കട്ടെ. കർത്താവേ, നിന്റെ കല്പനകളെ കാക്കുവാൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമെ. അങ്ങേ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി എന്റെ അഭിലാഷങ്ങളെ ഉ

പേക്ഷിച്ചാനും അങ്ങയുടെ തീരുമാനത്തെ നിറവേറുവാനും സംഗതിയാക്കേണമെ. എന്റെ ആത്മരക്ഷയെ അങ്ങു സുരക്ഷിതമാക്കേണമെ.

നാഥാ, അങ്ങേക്കു ഹിതമല്ലാത്തവ ചെയ്യുവാനോ ആഗ്രഹിക്കുവാനോ എനിക്കിടയാകരുതേ. എന്റെ അയൽക്കാരനെ ദ്രോഹിക്കുവാനോ അങ്ങേ കല്പനയെ മറുതു പ്രവർത്തിപ്പാനോ അങ്ങേ വിശുദ്ധന്മാരുടെ മാതൃകയെ നിഷേധിച്ചാനോ സംഗതിയാകരുതേ.

കർതാവേ, ഞാൻ തെറ്റു ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ കാരണത്താൽ എന്നെ തിരുത്തുക. നിന്റെ കോപത്തിൽ എന്നെ നശിപ്പിക്കരുതേ. നീ എന്റെ ദൈവവും ഞാൻ നിന്റെ ദാസനാകുന്നു. സാധുവും ബലഹീനനും നിന്റെ കൃപയും കരുണയും ആവശ്യമുള്ളവനാകുന്നു. നിന്റെ നാമം തലമുറ തലമുറയോളം വാഴ്ന്നു പെട്ടതാകട്ടെ. ആമ്മൻ.



## അദ്ധ്യായം 10

പ്രലോഭനങ്ങൾക്കെതിരായ പ്രാർത്ഥനയും ജാഗരണവും

(ജഡത്തിന്റേറയൊ, ആത്മാവിന്റേറയൊ, ലോകത്തിന്റേറയൊ, പിശാചിന്റേറയൊ) "പ്രലോഭനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചു മിരിപ്പിൻ" മക്കോ. 14: 38.

ജഡം ഭദ്രമാഹങ്ങളിലേക്കും ആത്മാവു് അഹങ്കാരത്തിലേക്കും ലോകം വ്യക്തതയിലേക്കും പിശാചു് അസുയയിലേക്കും നമ്മെ നയിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു നമ്മോടടുത്തിരിട്ടുണ്ടു്, സ്വർഗ്ഗം അവകാശമാക്കുന്നതിനും നരകയാതന നിരോധിക്കുന്നതിനും നാം വിരക്തിയും എളിമയും സ്നേഹവും ലോകനിരസനവും സമ്പാദിച്ചിരിക്കണമെന്നു്.

സുചിന്തപ്രമായ ഇഴ അന്ത്യത്തിനു നാം ഉണർച്ചയുടെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. സ്ഥലകാലഭേദം കൂടാതെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്നു

വീരമിക്കുകയോ വിശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ദൃഢശക്തി നമ്മെ വലയം ചെയ്യുന്നതുമൂലം ഒരു ഭാഗത്തും നാം സുരക്ഷിതരല്ല. “ആരേ വിഴങ്ങേണ്ട എന്നുനോക്കിച്ച്” ഓടിനടക്കുകയാകുന്നു സാത്താൻ.” (1. പത്രോ. 5: 8.) ആരോടാകുന്നു ദുരിതത്തിലും നിരാശയിലും തള്ളിയിടേണ്ടതു്, ആരോടാകുന്നു പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നും ആലോചനാപ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നും പിൻതിരിയേണ്ടതു് എന്നവൻ അനോഷിച്ച് നടക്കുന്നു.

2. മനുഷ്യന്റെ ബലഹീനതയും ശത്രുവിന്റെ സാമർത്ഥ്യവും പിശാചിന്റെ തിന്മയും പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രാബല്യവും അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വാസികൾ, നമ്മിലുള്ള തിന്മകളാകുന്ന നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ നിശ്ശേഷം പരാജിതരാക്കുവാൻ നാമാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു ശക്തിപൂർവ്വം തന്റെ ശിഷ്യസമുച്ചയത്തേയും സകല വിശ്വാസികളേയും ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്നതു്.

പിശാചിന്റെ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാനും അവന്റെ ആലോചന ശ്രദ്ധിക്കാതിരിപ്പാനും ജാഗരണപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുക.

മഴുവൻ സങ്കീർത്തനവും ആലപിപ്പാൻ നീ പ്രാപ്തനല്ലെങ്കിൽ ഒന്നുമാത്രം ചൊല്ലുക ഒരു വാക്യം, ഇഴശോയുടെ സ്തുതിക്കായിട്ടോ തന്റെ അമലജനനിയുടേയോ വിശുദ്ധരിൽ ആരുടെയെങ്കിലുമോ സ്തുതിക്കായി ഒരു ശീതമോ ആലപിക്കുക. അങ്ങിനെ നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവത്തിങ്കലേക്കുയരട്ടെ. നിന്റെ നെടുവീർപ്പുകൊണ്ടോ, നിന്റെ അധരമുരുവിട്ടു വാക്യശകലങ്ങൾ കൊണ്ടോ, ആയാലും വേണ്ടില്ല.

ഏഴിമയോടെ തന്നെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കു ദൈവം സമീപസ്ഥനാകുന്നു. “വിനയസമേതം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന്റെ യാചന ദേഹങ്ങളെ തുളച്ചു ചേല്ലുന്നു.” (എക്ലേ. 35: 21.) ദൈവശരണത്തിൽ ഉറപ്പിരിക്കുക, പിശാചിന്റെ പരിപാടികളേയും പ്രയത്നങ്ങളേയും ഭീഷണികളേയും മായാമോഹങ്ങളേയും നീ തട്ടിനീക്കൂ.

3. മറ്റുള്ളവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നും നിന്നേയകറ്റുന്നവെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശാനുസരണം “കരകൾ ഞസിച്ചു നിന്റെ മുറിയിൽ കയറി രഹസ്യത്തിലു

ള്ള നീന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക. (വി. മത്താ. 6: 6.)  
നീന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ ഏവയെന്നും നീന്റെ ഹൃദയാലിലാഷ  
ങ്ങളും വിചാരഗതികളും എന്തെന്നും താനറിയുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയിൽ നീ തന്നോട് പേക്ഷിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഇങ്ങനെതന്നെ പറയുക: “പിതാവേ, എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, ഞങ്ങളെ തിരുഹിതം നിറവേറട്ടെ. ഞങ്ങളെ മഹത്വത്തിനുചിതമായതും എന്റെ ആത്മാവിനു നന്മയുമായവ എനിക്കു നൽകുക.”

സഹോദരന്മാരൊരുമിച്ചു നീ ഗായകസംഘത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, ദൈവതിരുസിംഹാസനത്തിൽ മന്യാകെ സ്തോത്രഗീതമാലപിക്കുന്ന ഭൃതന്മാരെപ്പോലെ, ധ്യാനപൂർവ്വം പാടുകയും വായിക്കുകയും ചെയ്യണം.

ഹൃദയത്തെ സ്തുതിക്കത്തക്കവണ്ണം അനുതാപത്തോടെ പാടുക; അപ്പോൾ ദൈവത്തിനു പ്രിയമാകാത്തുക്കവിധം മനുഷ്യരെ പ്രീതിപ്പെടുത്താം. കാരണം, ശബ്ദമാധുരിയേക്കാൾ, ദൈവം ഹൃദയത്തിന്റെ നിലയേയത്രേ കാണുന്നു. ആത്മപ്രശംസയാൽ ദൈവത്തെ കോപിപ്പിക്കുകയും എളിമയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനാൽ തന്നെ നാം പ്രീതിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ദുഃഖവിവശമായ ഹൃദയത്തിലേ നെടുവീർപ്പുകൾ ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ നിന്നും വരപ്രസാദത്തെ കൊണ്ടുവരുന്നു. സൂകൃതത്തിനു മാറുകൂട്ടുന്നു. വ്യഗ്രചിത്തന്റെ ഗാനം ഭക്തിയെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള സകല തെറ്റുകൾക്കും അശ്രദ്ധക്കും ദൈവതിരുമുമ്പിൽ നാം കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും.

ദൈവകരുണ അപ്രകാരമുള്ള സകല കുറ്റങ്ങളിൽനിന്നും നമ്മെ പരിരക്ഷിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആമ്മേൻ.



## അദ്ധ്യായം 11

ദുരഭിമാനവും ജഡികതിനകളും ദുരീകരിക്കുവാൻ  
നിത്യശിക്ഷയേക്കുറിച്ച് ഭീതി.

“അങ്ങേക്കുറിച്ച് ഉള്ള ഭയംകൊണ്ട് എന്റെ ശരീരത്തെ പീഠിക്കേണമെ.” (സങ്കീ. 118: 120) ഈ പ്രാർത്ഥന ജഡത്തിന്റെ പൈശാചികാഭിനീവേശങ്ങളെ തടയുന്നതിന് പഠിയ്ക്കാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ അഹങ്കാരത്തെ സമർത്ഥമായി ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. ഈ രണ്ടു ശത്രുക്കളും മനുഷ്യനെതിരായി സമരം ചെയ്യുകയും ദിനംതോറും അവനെ സങ്കടത്തിലാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ ജഡം അതിന്റെ ക്രമരഹിതമായ ആശാവാശങ്ങൾമൂലം ഉഗ്രമായി പീഡിപ്പിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ നാം മനുഷ്യപ്രീതിയെ അന്വേഷിക്കുകയും സകല നന്മപ്രവർത്തികളും നിർമ്മമകമായ സംഗ്രഹിക്കുവേണ്ടി കാഴ്ചയണയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇവ രണ്ടും വലിയ തിന്മയാകുന്നു. ഉഭയകക്ഷികളും ഭയങ്കരമായ അനർത്ഥകാരികളുമായിരിക്കും.

ദുർഭഗവും നശ്ചരവുമായ ദേഹം തിന്മയ്ക്കു നീനെ പ്രേരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, കെടാത്ത അഗ്നിയുടെ ഭയങ്കരതയെ സ്മരിക്കുക. കാമാഗ്നിയെ നരകാഗ്നി കെടുത്തിക്കളയട്ടെ. എന്തെന്നാൽ, അശക്തമായവ ശക്തമായവയിൽ ലയിച്ചുപോകുമെന്ന ചൊല്ലു സാർത്ഥകമാകുന്നു. ആത്മാവോ അഗ്നിയിൽക്കൂടിയെന്നവണ്ണം രക്ഷപ്പെടും. (16 ക. 13: 15.)

ശാരീരികാനന്ദങ്ങളെല്ലാം ക്ഷണികങ്ങളാകുന്നു. ശരീരസൗന്ദര്യം, പ്രതാപം, ബഹുമാന്യത, ജ്വലോകസൗഭാഗ്യങ്ങൾ, ശ്ലോഭം മായയും വഞ്ചനയുമാകുന്നു.

ശക്തീയായ തലവേദന ആവലാതിയും നെടുവീർപ്പുമുണ്ടാക്കുന്നു. തന്മൂലം ചിന്തിക്കുവാൻ അശക്തനും വ്യഗ്രചിന്തനമാകുന്നെങ്കിൽ, മരണത്തേക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും നരകശിക്ഷയേക്കുറിച്ചുള്ള ഭീതിയും പ്രലോഭനങ്ങളെ ജയിക്കുന്നതിനും തിന്മയി



ലേക്കുള്ള അഭിനിവേശത്തെ നേരിടുന്നതിന് ഒരു പാപിയെ സഹായിക്കും.

2. ഭയരഹിതൻ ക്ഷണേന തീവ്രയിൽ നിവൃത്തിയും. ദൈവത്തിന്റേയും, തന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുടേയും സന്നിധിയിൽ വിനീതനാകാത്തവൻ വിധിദിവസം പീഡാവിനാൽ നിന്ദിതനും എന്നേയ്ക്കും അവരാൽ പീഡിതനുമായി ഭവിക്കും.

മനുഷ്യർക്കെന്നപോലെ ദൈവമൃതന്മാർക്കും സകല സൃഷ്ടികൾക്കും സ്വീകാര്യമായതും മാറ്റംകൂടാത്തതുമായ സമയവിധിയെ ശ്രദ്ധിക്കുക. “ദൈവം നിഗളികളെ നിരസ്സിക്കുകയും എളിയ യുള്ളവർക്ക് വരപ്രസാദം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു: (യാക്കോ. 4: 6)

എന്നാൽ, ദൈവകാരണ്യം തന്റെ വിശുദ്ധരിലും തീരത്തൊഴുക്കപ്പെട്ടവരിലും തലമുറ തലമുറയോളോമുണ്ടായിരിക്കും.

അഹങ്കാരികളേ, വിറയ്ക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തികളേയും ദൈവം വിധിക്കും. താത്ക്കാലിക കീർത്തിയാകുന്നതായയിൽ പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പിൻ.

നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണ്ടതും ചെയ്യാവുന്നതും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ ആയിരത്തിലൊന്നുപോലും പാടില്ലാത്തതായി വളരെയധികം അവരോഷിക്കുന്നു.

ദൈവകോപത്തിന്റെ ദണ്ഡിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ, വരാനുള്ള വിധിയേക്കുറിച്ച് ചേടിച്ചു വിറയ്ക്കുവിൻ.

സകല സൂക്തങ്ങളും സമ്മാനാർഹങ്ങളാകുന്നു; സകല ഭക്തികളും ശിക്ഷാർഹങ്ങളുമായിരിക്കും.

നിന്റെ വസതി അഗ്നിക്കിരയാകുമെങ്കിൽ നീ ഭീതനാകില്ലേ? ആ സമയം നീ എഴുന്നേറ്റു ഓടിപ്പോകില്ലേ? ഭയത്താൽ നിന്റെ ആത്മാവിൽ അപ്രകാരമൊരവസ്ഥ സംജാതമാകണം. ഒരിക്കലുമവസാനിക്കാത്ത വേദനയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഭീതി നിന്നിലുണ്ടാകട്ടെ. നരകശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് സജീവവും ഭയജനകവുമായ വിചാരങ്ങളുള്ള ഒരുവൻ തൻമൂലം മാന്യമുപേക്ഷിക്കുകയും അവന്റെ ഭക്തിയെ പ്രോജ്ജ്വലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.



## അദ്ധ്യായം 12

ദർവീകാരങ്ങളെ ശമിപ്പിക്കാൻ കത്താവിന്റെ  
പീഡാനുഭവത്തെ സ്മരിക്കുക.

“കരയുന്നവർ ഭാഗ്യശാലികൾ; കാരണം, അവർ ആശ്വാസം പ്രാപിക്കും” (മത്തേ. 5, 3.)

ആരാണു് അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതു്? നിശ്ചയമായും ക്രിസ്തുതന്നെ. ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളറകളിൽ; ലോകത്താലല്ല; സ്വമായിരുന്ന ആശ്വാസം നൽകാൻ അതിനു കഴിവില്ലല്ലോ.

വ്യക്തവും അലസവുമായ ഭാഷണവും പൊട്ടച്ചിരിയും കത്താവിന്റെ അതിദുഃഖകരമായ പീഡാനുഭവത്തോടു സമീപിക്കുന്നില്ല.

കത്താവിന്റെ ശിരസ്സിൽ വെച്ചു ക്രൂരമായ മുടിയുടെ മുളകളിലൊന്നുകൊണ്ടു് എന്റെ ദേഹത്തെവിടെയെങ്കിലും ഒരു മുറിവു പറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇപ്രകാരം ആനന്ദിക്കുമായിരുന്നോ? ഒരിക്കലുമില്ല. വേദനമൂലം ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു നിലവിളിക്കുമായിരുന്നു.

കത്താവിനെ ക്രൂശിനോടു ചേർത്തു ബന്ധിച്ച ആണികളിലൊന്നുകൊണ്ടു് എന്റെ കാലിൽ ഒരു മുറിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ലോകയിമ്പങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ഞാനോടിച്ചോകുമായിരുന്നോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല. ഞാൻ വീണുകിടന്നു ദുഃഖത്തോടെ കരയുകയും എന്നിക്കു നേരിട്ട വേദനയാൽ കത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് കരഞ്ഞു പ്രലപിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

അധികമായ കണ്ണീരുകൊണ്ടും വേദനകൊണ്ടും എന്റെ പാപങ്ങളെ തുടച്ചു മാറ്റിയിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഭാഗ്യവാനാകുമായിരുന്നു.

നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ഇശരോയുടെ തിരുമുറിവുകളെക്കുറിച്ചു നാം ധ്യാനിച്ചു കരഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ ദുഃഖം എത്ര വിത്തുലവും നമ്മുടെ കണ്ണീർ എത്ര മധുരവുമായിരിക്കും.

2. പ്രാതികൂലപ്പുങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ, പ്രലോഭനങ്ങൾ വ

ന്നായുമ്പോൾ, ബലഹീനതയെ സ്മരിക്കുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന പരിച, ധരിക്കുകയും വി. കുരിശിന്റെ അടയാളം വർഷകയും ചെയ്യുക. കർത്താവിന്റെ തിരുമുറിവുകളിൽ അഭയം അന്വേഷിക്കുകയും പീഡാനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുകയും അങ്ങനെ നിന്റെ ആത്മാനുഭവങ്ങൾക്കായി ദിവ്യമായ പരിഹാരം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഭാരമുള്ള കുരിശിൽ ആണികളാൽ തുളയ്ക്കപ്പെട്ട വി. കുരങ്ങളോടുകൂടി നഗ്നനായി നിന്നോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി തൃപ്തിക്കിടക്കുന്ന ഇശരോയെക്കുറിച്ച് സാവധാനം ചിന്തിക്കുക.

ആ മുറുമുടി ദർശിക്കുക; ക്രൂരമായ എത്ര മുളകൾ അങ്ങേ തിരുശിരസ്സിനെ തുളച്ചുവെന്നു എണ്ണിനോക്കുക. അമൂല്യമായ അങ്ങേ തിരുരക്തം എന്തുമാത്രം അദ്ദേഹം ഒഴുക്കി.

കർത്താവിനെ പീഡിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച കരുക്കളെല്ലാം നിന്റെ മുമ്പിൽ നിരത്തിവെച്ച്, രാവം പകലും നിന്റെ രക്ഷയെപ്രതി ഇവയെല്ലാം സഹിച്ച ഇശരോയെ ഓർത്തു ധ്യാനിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ഭഷ്ടശത്രു നിന്റെ ഉള്ളിൽ നശിക്കുകയും വ്യർത്ഥവിചാരങ്ങളാലും അശുഭ സങ്കല്പങ്ങളാലും നിന്റെ ഹൃദയത്തെ മലീനമാക്കിയേക്കും.

3. ഉദ്ദേശമായ വിശിഷ്ടതലം നിനക്കുള്ളായിരിക്കരുത്. നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ കാലിത്തൊഴുതിലെ വി. ജനനത്തെ നീ യഥാർഹം സ്മരിക്കുക. ഇടുങ്ങിയതും മോശവുമായ ഒരുപുൽക്കൂട്ട്; അവിടെയല്ലേ നമ്മുടെ നാഥൻപിറന്നത്; അവിടെനിന്നു മല്ലേ തന്റെ കരച്ചിലിന്റെ ശബ്ദം നാം ശ്രവിക്കുന്നത്? തനിക്കു ഭരണങ്ങളൊന്നുമില്ല. അല്ല. വയ്ക്കോലല്ലാതെ തന്റെ കിടക്കയ്ക്ക് വിശിഷ്ടമായ അലങ്കാരങ്ങളുമില്ല. തന്റെ വിശപ്പുകുടിക്കുവാൻ സ്വമാതാവിന്റെ സ്തനപ്രമേന്യെ യാതൊന്നുമില്ല. ഹാ! എത്ര ഭയനീയം!

നിന്റെ കിടക്കയുടെ പരപരപ്പും ദരിദ്രാവസ്ഥയും ഇശരോയുടെ പാറയിലേ കല്ലറയുടെ ഓർമ്മയെ നിനക്കു നൽകട്ടെ. നിനക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിതമായ തിരുമേനി ശയിച്ചതവീടെയല്ലേ? കല്ലറയുടെ ഉള്ളിൽ മരിച്ചുവന്നപ്പോലെ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വലിയ കല്ലും അതിൻമീതെ വെച്ചു.

ലോകത്തിന്റെ മായാമോഹങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ക

കർത്താവിന്റെ ദിവ്യസമാധാനത്തിൽ ഉറങ്ങി ആശ്വസിക്കുക. മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ സ്വീകാര്യവും ആനന്ദപ്രദവുമായതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചേക്കുക. എങ്കിൽ നീ ഉറക്കമുണന്നവരുടേതുപോലെ സുകൃതത്തിലും കൃപയിലും വർദ്ധിച്ചവനായിരിക്കും. അവസാനദിനം വീണ്ടും നീ എഴുന്നേല്ക്കും. എന്തിന്? കർത്താവിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോടുകൂടി നിത്യമഹത്വം അനുഭവിക്കുന്നതിനായി.

അദ്ധ്യായം 13

ഇശശോയുടേയും തന്റെ മാതാവായ വി. കന്യക മറിയാമിന്റേയും നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുക.

“എന്റെ കാലുകൾ ഇടരാതിരിപ്പാനായി ഞാൻ നടക്കേണ്ട പാതയെ തെളിയിക്കേണമെ. (സങ്കീ. 16. 15)

കർത്താവായ ഇശശോയെ, അങ്ങേ മാർഗ്ഗങ്ങൾ എത്ര ഭംഗിയുള്ളതും വിശുദ്ധിയുള്ളതുംമാകുന്നു. അതിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ സുരക്ഷിതരും പരിപൂർണ്ണരും നീതിയുള്ളവരുമായിരിക്കും.

അങ്ങേ മാർഗ്ഗങ്ങൾ സമാധാനപൂർണ്ണവും വിശുദ്ധവുമാകയാൽ വിശ്വാസിയേയും വിനീത ഹൃദയനേയും സ്വർഗ്ഗത്തേയ്ക്ക് നയിക്കുന്നു.

ഏതിലേയെല്ലാം നീ സഞ്ചരിക്കുമോ ഏതെല്ലാം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ചുറ്റിനടക്കുമോ എവിടെയെല്ലാം വിശ്രമിക്കുമോ അവിടെയെല്ലാം, ഇശശോയുടേയും തന്റെ വി. മാതാവായ മറിയാമിന്റേയും നാമം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുക. ശരണപൂർവ്വം സങ്കീർത്തകന്റെ ഇശ വചനങ്ങളെ ആവർത്തിക്കുക. “കർത്താവേ, എന്റെ പാദമിടരാതിരിപ്പാനായി ഞാൻ സഞ്ചരിക്കുന്ന വഴിയെ നീ ക്രമപ്പെടുത്തേണമെ.” അതിനോടുകൂടി ഇങ്ങിനെ ചേർത്തു പറയുക: “ഇശശോയെ, എന്റെ വ്യാപാരത്തെ സമ്പൂർണ്ണമാക്കുക; അങ്ങേ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ എന്റെ കാൽ ഉതയ്ക്കാതിരി

ക്കളെ” വ്യക്തമായ ദർശിക്കുന്നതിനും അലസഭാഷണത്താൽ എന്റെ ആത്മാവിനു മുറിവേല്ക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കരുതേ.

2. ഈ പ്രാർത്ഥന ആയിരിക്കട്ടെ നിന്റെ ജീവിതപാഥേയം. ഇതൊരു സഹായകദണ്ഡാകുന്നു. ഭക്തിപൂർവ്വം സദാനേരവും ഇതുതവിടുക.

“ഇശരോയേ, മറിയമേ, എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളെ കാത്തുകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ എന്നിക്കു ഏതുനേരവും നല്ല കാവൽക്കാരായിരിക്കേണമെ. ഞാൻ ഇടവഴികളിലും മറ്റും അലഞ്ഞു തിരിവാൻ അനുവദിക്കരുതേ. എന്നെ വലയം ചെയ്യുന്ന മായാമോഹങ്ങളാൽ എന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും ഹൃദയവും എന്നെ വഞ്ചിക്കാൻ ഇടയാക്കരുതേ.”

ഓ! എത്ര ചെറുതും മനോഹരവുമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനയാകുന്നു. “ഇശരോയേ മറിയമേ” എന്നുള്ളത്. നിഷ്പ്രയാസം സ്മരിക്കാം, അതിമധുരവും ആനന്ദവും നിറഞ്ഞ ഒരു പ്രാർത്ഥന. ലോകമോഹങ്ങളിൽനിന്നു പറന്നകലുന്ന തീർത്ഥാടകൻ അതിൽ സമാശ്വസിക്കും. സുരക്ഷിതമായി ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തു ചെല്ലുവാൻ ശക്തി നൽകുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണിത്. യാത്രാക്ലേശങ്ങളെ അത് മാറ്റിത്തരും. ആത്മീകപതർച്ചയെ ഇല്ലാതെയാക്കും; അതവനെ ആശ്വാസംകൊണ്ടു നിറക്കും; എതിരിടേണ്ടിവരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ധൈര്യപൂർവ്വം അഭിമുഖീകരിപ്പിക്കും; നിത്യജീവിതത്തിലേക്കുള്ള നേരായ പാതയിലൂടെ അതവനെ നയിക്കും.

ലോകത്തിലെ പ്രളക്കളുടേയും പ്രധാനന്മാരുടേയും അകമ്പടിയേക്കാളും സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള സകല വിത്തുലന്മാരേക്കാളും ഈ വി. പ്രാർത്ഥന നിശ്ചയവും വിശ്വസ്തവുമായ അകമ്പടിയായിരിക്കും.

തങ്ങളുടെ നാഥനായ ഇശരോയേ ഭക്തിപൂർവ്വം പിൻചെല്ലുന്നവർക്കും സർവ്വ സൃഷ്ടികളുടേയും ബഹുമാനവും വണക്കവും പുകഴ്ചയും അർഹിക്കുന്ന തന്റെ മാതാവായ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട മറിയമിനെ പിൻചെല്ലുന്നവർക്കും സകല സ്വർഗ്ഗീയനിരകളും എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നു.

ഭൗമികജീവിതത്തിൽ ആത്ം ഈ പ്രാർത്ഥനയെ സ്വസ്തേഹിതനായി സ്വീകരിക്കുമോ അവൻ മരണനേരത്തിൽ ഈ

ശോയും മറിയവും സംരക്ഷകരായിരിക്കും.

ഇശശോയോടും മാതാവിനോടുമൊരുമിച്ചു് സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ നിത്യം വസിച്ചാനന്ദിക്കണമെങ്കിൽ ഇവിടെവെച്ചൊരിക്കലും ഇശശോയെ നിഷേധിക്കരുതു്.

ഇശശോയും മേരിയും നിന്റെ ഹൃദയത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ നീ അലഞ്ഞുതിരിയുമെന്ന് യേശുപ്പേടേണ്ടതില്ല; പ്രത്യേക, നിന്റെ പാടങ്ങൾ കൂടുതൽ സുരക്ഷിതങ്ങളായിരിക്കും. അവർ നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റേയും അനുഗ്രഹത്തിന്റേയും ആനന്ദത്തിന്റേയും ഹൃദയമോടത്തിന്റേയും കണ്ണുനീരിന്റേയും നെടുവീർപ്പിന്റേയും ആശ്ലേഷത്തിന്റേയും ആശംസയുടേയും ആരാധനയുടേയും വിഷയമായിരിക്കട്ടെ.

ഇശശോയേയും മറിയത്തേയും നിരന്തരം വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവരും ഭക്തിപൂർവ്വം വണങ്ങുന്നവരും സ്നേഹപൂർവ്വം സ്തുരിക്കുന്നവരും എല്ലാറ്റിലുമുപരിയായി ബഹുമാനിക്കുന്നവരും ഉത്സാഹത്തോടും സന്തുഷ്ടിയോടും അവരുടെ മഹത്വത്തെ കീർത്തിക്കുന്നവരും ശ്രേഷ്ഠതയോടെ അവരെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നവരും തീക്ഷ്ണതയോടെ അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും അവരുടെ സ്നേഹം സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളുടെ ആനന്ദമായി കരുതുന്നവരും അവരുടെ ഉന്നതിയെ പാടി പുകഴ്ത്തുന്നതു് തങ്ങളുടെ സന്തോഷമെന്ന് കരുതുന്നവരും സാക്ഷാൽ അനുഗ്രഹീതരാകുന്നു.

ഓ! ഇശശോയുടെ തിരുനാമം എത്ര മധുരതമം! അങ്ങേ വത്സലമാതാവായ വി. മറിയത്തിന്റെ തിരുനാമം എത്ര മധുര്യമുള്ളതു്!

കെടാത്ത സന്തോഷത്തിലും അനന്തമായ ആനന്ദത്തിലും സ്വർഗ്ഗസേനകളുടെ പരിവാരത്തോടെ ഇശശോയും തന്റെ വി. മാതാവും മരുവുന്ന സ്വർഗ്ഗലോകത്തെക്കുറിച്ച് ഇശ പരദേശവാസക്കാലത്തിൽ സദാ സ്തുരിക്കുന്ന തീർത്ഥകൻ ഭാഗ്യശാലിതന്നെ.

ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും ഇശലോകത്തിൽ വിടുതി അന്വേഷിക്കാത്തവരായ തീർത്ഥകന്മാർ അനുഗ്രഹീതർ.

അനുഭവനം തന്റെയപ്പും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു യാചിക്കുന്നവരും തന്റെ യജമാനന്റെ മേൽയിൽനിന്നും ചില കഷണങ്ങളെങ്കിലും ലഭിക്കുന്നതുവരെ അർത്ഥനക്കായി നീട്ടിയ കരങ്ങളെ മ

ടക്കാത്തവനും അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു.

സ്വർഗ്ഗീയ വിരുന്നിനു ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നവനും ഇവിടെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹകൂദായയെ സ്വീകരിക്കുന്നവനും കത്താടിന്റെ അത്താഴത്തിനു വിളിക്കപ്പെട്ടവനും ഭാഗ്യവാൻ.

വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന ഭക്തിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുന്നവനും ബഹുമാനത്തോടും ആദരവോടും വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്ന വൈദികനും ആദ്ധ്യാത്മികമായി ഇഴശോയോടും മാതാവോടുമൊന്നിച്ചു ഭക്ഷണമേരക്കിരിക്കുകയാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവൻ ഇഴശോയുടെ ശിഷ്യനും വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യകാമാതാവിന്റെ ശുശ്രൂഷകനും ദൂതന്മാരുടെ സ്നേഹിതനും അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ സഹചരനും ദൈവത്തിന്റെ സേവകനും വിശുദ്ധന്മാരുടെ ബന്ധുവും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്നേഹിതനുമായിരിക്കും.

അവൻ ലോകബാഹ്യങ്ങളിൽനിന്നൊഴിഞ്ഞു; വ്യർത്ഥദാഷ്ട്യങ്ങളിൽനിന്നു പിൻതിരിയുന്നു; ഇഴശോയുടെ തിരുവചനത്തെ ധ്യാനിക്കുന്നു; ഹൃദയവേദികയെ സസൂക്ഷ്മം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു; ഇഴശോയേയും തന്റെ വി. മാതാവിനേയും വിശുദ്ധന്മാരേയും സങ്കടപ്പെടുത്തുന്ന എല്ലാവരെയും കരുതലോടെ പറഞ്ഞുപേക്ഷിക്കുന്നു.

“അവൻ കർത്താവിൽനിന്നു അനുഗ്രഹവും രക്ഷകനായ ദൈവത്തിൽനിന്നു അനുഗ്രഹവും പ്രാപിക്കും.” (സങ്കീ. 23: 5) അവൻ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും ദൈവം തന്റെ പരിശുദ്ധ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും അവനെ ശ്രവിക്കും. അവൻ ഏതാപത്തിൽപെട്ടാലും എന്തെല്ലാം അപകടങ്ങൾ അവനെ വലയം ചെയ്യാലും സാരമില്ല.

ശിഷ്യന്മാർ സമുദ്രമേല്പെ കപ്പൽമേദത്തിലകപ്പെടാൻ ഉടങ്ങിയപ്പോൾ അവർ ഇഴശോയെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുകയും താൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് “ഭയപ്പെടേണ്ട” (യോഹ. 6. 20) “ധൈര്യമായിരിക്കുക, ഞാനാകുന്നു.” (മത്താ. 14: 27) എന്നരുളുകയും ചെയ്തില്ലേ?

ഇഴശോയുടെ സ്വരം മധുരപൂർണ്ണവും ആശ്വാസദായകവുമാണ്. സംരക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയാതെയും ആത്മാവിനെ ആനന്ദിപ്പിക്കാൻ പര്യാപ്തവും ക്ഷമിക്കാൻ പോരുന്നതും നിത്യജീവിതത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുവാൻ കൃപ നൽകുന്നതുമാകുന്നു അത്.



## അദ്ധ്യായം 14

വിശുദ്ധന്മാരെ അനുസരിച്ച് തിന്മക്കെതിരായി  
പോരാടുക.

“നിന്റെ ഹൃദയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തി പരാക്രമിയെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുക.” (സങ്കീ. 30: 25)

ഇശോരായുടെ പീഡാനുഭവവും കുരിശും വിശുദ്ധന്മാരുടെ കഷ്ടാനുഭവവും ജീവിതത്തിലെ വേദനകളെ എങ്ങിനെ സഹിക്കണമെന്ന് നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അപ്രകാരം വി. മാതാവിന്റെ നൈർമ്മല്യവും പരിശുദ്ധ കന്യകകളുടെ ആത്മവിശുദ്ധിയും വിധവകളുടെ പരിപാകതയും ജഡത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെ എങ്ങിനെ എതിരിടണമെന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അതു ധനത്തെ പരിവർജ്ജിക്കണമെന്നും ബഹുമാനത്തെ തിരസ്കരിക്കണമെന്നും ലോകമായകളെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും നിർമ്മലസ്നേഹത്തിനും സ്വർഗ്ഗീയ കാര്യങ്ങൾക്കുമായി നാം സ്വയം ഭരമേല്ക്കണമെന്നും ഉപദേശിക്കുന്നു.

ദൈവഭൃത്യാ, അജ്യേഷ്ടമായ ക്ഷമയുടെ മാതൃകകളായ ധീരന്മാർക്കുള്ള അനുഗമിക്കുക. അവരെപ്പോലെ പിശാചിനേയും അവന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളേയും നേരിടുക.

അബലകളായിരുന്ന കന്യകകൾ ധൈര്യപൂർവ്വം ജഡാഭിലാഷങ്ങളേയും എല്ലാ തിന്മകളേയും നിരോധിച്ചെങ്കിൽ ആ പ്രബുദ്ധത നിനക്കും പ്രേരകമാകട്ടെ ജഡാഭിലാഷങ്ങളേയും തിന്മകളേയും നിരോധിക്കുന്നതിന്്.

ഭർഗനായ നിനക്കു ദൈവം തന്റെ കൃപമൂലം ലൗകിക സമ്പത്തു് നൽകുന്നകിൽ മായാമോഹങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ നീയതു് ഉപയോഗിക്കരുതു്. നിന്റെ മൂഢഹൃദയം അതിന്മേൽ പതിയാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. എത്രനാളത്തേക്കു് അതു് നിനക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നോ എത്ര കാലം നിനക്കതിൽ സന്തോഷിക്കാൻ കഴിയുമെന്നോ ആർക്കറിയാം.

ദീർഘായുസ്സിനോ സമ്പത്തിനോവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കരുതു്. ഒരു നല്ല മനസ്സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം അഭിലഷിക്കുക, അതായി



രിക്കും ഏറ്റവും വലിയ നീക്കേപ്പം. നീ ലോകത്തിൽ എത്ര വലിയ ധനികനായിരിക്കുമോ അത്രകണ്ടു കണിശമായ ഒരു കണക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ടിവരും.

2. കണ്ടാലും! ഈ ലോകത്തിന്റെ നന്മ വഞ്ചിക്കുന്നതാകുന്നു. അതിന്റെ പ്രതാപം എത്ര ക്ഷണികം! സമ്പത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും പ്രതാപത്തിനും ജീവിതാനന്ദത്തിനും ശേഷം കണ്ണുനീരും പ്രലാപവും ഭീതിയും രക്ഷപെടാൻ നിർവ്യാഹമില്ലാത്ത നരകശിക്ഷയും നമ്മേ നേരിടുന്നു.

എന്നാൽ, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആനന്ദം എത്ര വലുതും. അവർ ദൈവത്തോടും, വിശുദ്ധ ഗണത്തോടും എല്ലാ സന്തോഷങ്ങളുടെ സമാഹാരമായി ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ആനന്ദലഹരിയിൽ ആയിരിക്കും.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി സകലവും പരിത്യജിച്ചവരും നിത്യരാജ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവരുമായ സന്തോഷത്തിന്റെ പുരുഷന്മാരേ, വിജ്ഞാനമതികളായ കന്യകകളേ, നിങ്ങൾ ഭാഗ്യശാലികൾ.

3. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസന്മാരും ഭക്തന്മാരും വിശ്വാസികളുമേ, ഈ ജീവിതത്തിൽ സൂക്ഷ്മതയോടും, പ്രാർത്ഥനയോടും ഉപവാസത്തോടും അദ്ധ്വാനത്തോടും ആത്മശരീരങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള നിരവധി പ്രലോഭനങ്ങളെ എതിരിടുന്ന യുദ്ധത്തോടുംകൂടെ വ്യാപരിപ്പാൻ പരിതീലിക്കുവിൻ.

ശരീരത്തെ അമർത്തി ഭരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആത്മാവിനെതിരായി അതു പ്രബലപ്പെട്ടേക്കും. പിന്നീട് ആത്മാവിനെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും അതിനെ നരകപാതാളത്തിലേക്ക് വലിച്ചീഴുകയും ചെയ്യും.

ക്ഷണികമായ ഈ ജീവിതത്തിനുശേഷം നരകത്തിലേ അതിവേദന നമ്മുടെ ശരീരം സഹിക്കണമെങ്കിൽ എന്തിനു നാമിപ്പോൾ അതിനെ താലോലിക്കണം. അന്ധകാരത്തിന്റെ അരൂപികളോടും ഭയങ്കരങ്ങളെ അതുല സന്തതികളോടും നിത്യമായി നരകത്തിൽ വസിക്കുന്നതിന് ഇത്ര പെട്ടെന്ന് നിന്ദ്രമായ വിധി നമ്മെ പാർത്തിരിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഇവിടെ മനുഷ്യരാൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം?

വലിയ പരീക്ഷകൾ പരസ്സായവരും പണ്ഡിതന്മാരുമായ

വർ തീരത്തെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ഗണത്തിൽ നിന്നും തള്ളപ്പെട്ടു എന്നുകിൽ ദൈവത്തിന്റേയും തന്റെ വിശുദ്ധരുടേയും മുമ്പിൽ അവരുടെ ലജ്ജയും പ്രയാസവും എത്ര വലുതായിരിക്കും. എന്നാൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തെപ്രതി കഷ്ടതകൾ സഹിച്ചവർ ദൈവത്തിന്റേയും അങ്ങേ വിശുദ്ധരുടേയും സന്നിധിയിൽ എത്തുമ്പോൾ യഥാർത്ഥ ബഹുമാനവും പ്രതാപവും പ്രാപിക്കും.

തന്റെ നാമത്തെപ്രതി പ്രയാസവും ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിച്ച സ്വ ശിഷ്യനെ നോക്കി ആശ്വാസദായകമായ ഈ വചനം ഈ രോഗം അരുളി: “മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ നിന്ദിക്കുകയും നിങ്ങളെ വിരോധമായി സകല ഭയങ്കരവൃത്തങ്ങളേയും വ്യാജമായി പറുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചാനന്ദിച്ചിൻ. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു.” (വി. മത്താ. 5: 11, 12)

---

## അദ്ധ്യായം 15

---

### സ്നേഹം

“കർത്താവിന്റെ ജോലിയിൽ എപ്പോഴും സ്ഥിരതയോടീരിപ്പിൻ.” (1 കോറി. 15: 58)

പ്രിയ സഹോദരാ, നീ ലോകത്തിൽ അവിടെയും ഇവിടെയും ഓടിനടക്കുന്നു, പല കാലങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തുനിന്നു നീ അകന്നു പോകുന്നതിൽ ഇവയെല്ലാം കൊണ്ടും നിനക്ക് എന്തുപകാരമെന്നു പറയാമോ? സ്വർഗ്ഗലോകത്തുനിന്നു ള്ളരെ മാറിപ്പോകുന്നതിൽ ഇവയിൽനിന്നെല്ലാം നിനക്ക് എന്തു ലാഭം കിട്ടും?

തന്റെ ആത്മാവു് അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന നിമിഷം, ആത്മരോഗന നടത്തുകയും ശരീരത്തേയും ആത്മാവിനേയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ഏകാന്തതയിലും ധ്യാനത്തിലും ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും കണ്ണുനീരിലും നെടുവീർപ്പിലും ദൈവത്തോടു ക്ഷമ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു.

എന്നാൽ, ആവശ്യമില്ലാതെ തന്റെ ഏകാന്തതയെ വിട്ടുപുറത്തുപോകുന്നവനും വിലയേറിയ സമയത്തിന്റെ അധികതയും നിരുപയോഗമാക്കുന്നവനും മറുജീവൻ ഇടർച്ച വരുത്തുന്നവനും ഭരിതം!

വിജ്ഞതയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും ദൈവത്തിനായി സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നവനും നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനും ഉപകാരപ്രദമായ പ്രവർത്തികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനും അധ്യയനം മൂലം ബുദ്ധിയേയും മനസ്സിനേയും പോഷിപ്പിക്കുന്നവനും രക്ഷയുടെ സത്യത്തെക്കുറിച്ച് സ്നേഹപൂർവ്വം അനുഗ്രഹം നൽകുന്നവനും ദൈവം ആന്തരികസമാധാനം ധാരാളമായി നൽകുന്നു.

3. മടിയനും വ്യർത്ഥഭാഷിയും ശരിയായ ശിക്ഷ അർഹിക്കുന്നു. അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ട് നിരോധിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ നിഷ്കളങ്കര അവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ ചീത്തയാക്കും. അവരുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ വഷളത്വം മറുജീവരിലും വ്യാപിക്കും. അവൻ പൈതങ്ങളിൽ ഇടർച്ചയും കലഹവും വിതക്കുന്നവനാകും.

വ്യർത്ഥതയിലേക്കും വിനോദങ്ങളിലേക്കും ഹൃദയമാർപ്പിച്ചുള്ള എന്റെ സഹോദരാ, തുല്യീകരണസ്ഥലത്തിലെ പീഡയെക്കുറിച്ച് സ്മരിക്കുക. സകല കൊള്ളരുതായ്മകളും വ്യർത്ഥാഷണങ്ങളും വിചാരങ്ങളും പ്രവർത്തികളും നിമിത്തം അവിടെ നീ നിശിതമായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടും.

പിശാചുക്കളോടെ നിത്യകാലം നരകശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതിലും ദേഹമരുടെ ഓഹരി കിട്ടുന്നതിലും എത്രയോ നന്നാണ് ഭയത്തോടും വിറയലോടും കണ്ണുനീരോടുംകൂടെ ഇവിടെ തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്നത്.

നിശ്ചയമായും നരകാഗ്നിയിൽ യാതൊരു സന്തോഷവും ആനന്ദവും നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല. അവിടെനിന്നും നിന്നെ പുറത്താക്കുന്നതിന് ആർക്കും കഴികയില്ല.

4. നിത്യശിക്ഷയെ തടയുന്നതിനും മരണശേഷം നിത്യാനന്ദം പ്രാപിക്കുന്നതിനും ഇന്ദ്രിയാഭിലാഷങ്ങളെ നിഗ്രഹിക്കുകയും ലൗകികമോഹങ്ങളുടെ കപടതയെ മനസ്സിലാക്കുകയും

ചെയ്യുന്നതിനും ഇഴ സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും അവ  
ധാനപുവും ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലഭകി  
കർക്ക ഭരിതം! അതിലുമുപരി ഭരിതമാണ് സ്വർഗ്ഗീയവിധി  
യെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാത്തവക്കും മനപ്പരിവർത്തനം വരുത്താ  
ത്തവക്കും. ഇതുവരെയും അവരുടെ ശരീരം ഇത്തരം ഒരു വേ  
ണയുടെ രൂപി അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

## അദ്ധ്യായം 16

ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി പീഡം സഹിക്കുന്നതിലുള്ള  
ഭിദ്യ ആശ്വാസം.

“ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു പ്രയാസങ്ങൾ അനുഭവപ്പെടും.  
എന്നാൽ, ധൈര്യമായിരിക്കുക, ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചി  
രിക്കുന്നു” (യോഹ. 17: 35.)

സുഭാഷിതങ്ങളിൽ പറയുന്നു, അനർത്ഥകാലത്തു് ഒരു സ്ത്രേ  
ഹിതൻ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് അഭിലഷണീയമെന്ന്. എന്നാൽ,  
നമ്മുടെ കഷ്ടതകൾക്കും ബലഹീനതകൾക്കും പങ്കാളിയായ നല്ല  
വീര്യം ഉത്തമനമായ ആ സ്ത്രേഹിതൻ ആരാകുന്നു.

നമുക്കുവേണ്ടി കഷ്ടതയനുഭവിച്ച ക്രൂരീകളെപ്പട്ടവരും വി.  
സുവിശേഷത്തിൽ, വൈദ്യനെന്നും ആത്മാക്കളുടെ പാലകനെ  
ന്നും സാധുക്കളുടേയും ബലഹീനരുടേയും ഞെരുക്കപ്പെടുന്നവരു  
ടേയും സംരക്ഷകനെന്നും സ്വയം സംബോധന ചെയ്ത ഇഴശോ  
മഹീതിഹായാകുന്നു ആ ഉത്തമസ്ത്രേഹിതൻ. താൻ രോഗികളുടെ  
വൈദ്യനും വീഴ്ചക്കാരുടെ ഉദ്ധാരകനുമായാകുന്നു. താനരുളിച്ചെ  
യ്ക്കുന്നു: “രോഗികൾക്കുല്ലാതെ സുഖമുള്ളവർക്കല്ല വൈദ്യനെക്കൊ  
ണ്ടാവശ്യമെന്ന്” (മാർക്ക. 2: 17.)

അപ്രകാരം രാജപ്രവാചകനായ ദാവീദും പറയുന്നു: “ഏ  
ഴയ്ക്കുവേദന അനുഭവിക്കുന്നവരുടെ സമീപേ കർത്താവുണ്ടു്” (സ  
ങ്കീ. 2.) വേറൊരു സങ്കീർത്തനത്തിൽ, പ്രലോഭനങ്ങളും പ്രയാ

സങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്ന തന്റെ ഭാസനാക്ക് ധൈര്യം നൽകുവാൻ ദൈവംതന്നെ ഇപ്രകാരം അരുളുന്നു. "ഞെരുക്കുകൊല്ലത്തിൽ ഞാൻ അവനോടുകൂടെയിരിക്കും. ഞാൻ അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി ബഹുമാനിക്കും. (90: 15.)

പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരും പിന്മാ അനുഭവിച്ചവരും നിരവധി ദഃഖങ്ങൾ സഹിച്ചവരുമായ ക്രിസ്തുവിൽ, ദഃഖിതരും ഞെരുക്കപ്പെടുന്നവരുമായ സകലർക്കും ആശ്വാസം കണ്ടെത്താം.

അത്യന്തമനം തന്റെ എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളിലും നീതിമാനും ആയിരിക്കുന്ന ദൈവം തീർച്ചയായും ഈ ജീവിതത്തിൽ ദഃഖങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും അയച്ചുതരുന്നത് നമുക്ക് രക്ഷാകരവും ഉപകാരപ്രദവുമാകുന്നതിനുതന്നെ. അനേകതരവാചങ്ങൾ ചെയ്തുകൂട്ടിയ നീ ആരാകുന്നു? തന്റെ ഏകജാതനെപ്പോലും അവശേഷിപ്പിക്കാതിരുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളെ ശീക്ഷയിൽ നേരിടാമെന്ന് നീ ധൈര്യപ്പെടുന്നുവോ? കുറുക്കാരനും ഉപയോഗത്തുന്പുനുമായ ഭൂതൃപൻ, സ്വയജമാനന്റെ ചെറിയ ശീക്ഷകളെ പിറുപിറുപ്പുകൂടാതെ സഹിക്കുക നീതിയും ന്യായവുമാകുന്നു. തന്റെ അത്യന്തഇഷ്ടനായ, നിഷ്കളങ്കനായ, പത്രൻകൂടി അനവധി അടികളാൽ മുറിവേറാല്ലോ.

മരണവീഷ്ണുത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനും ആത്മശരീരസൗഖ്യങ്ങളോടെ നിത്യമരണത്തിൽനിന്നു വിമുക്തമാകുന്നതിനും രോഗനിവാരണം വരുത്തി ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും വൈദ്യൻ നൽകിയ കയ്പുള്ള കഷായം കുടിക്കുക, നീതിയും ഉചിതവുമാകുന്നു. അതിഭാരമുള്ള സങ്കടങ്ങളാകുന്ന മുടുകൾ നിഷ്കളങ്കനായ സ്വനാഥൻ വഹിച്ചുവെന്ന സ്മരണ, കുറഞ്ഞ ഭാരങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഭൂതൃനാക്ക് ആശ്വാസപ്രദമായിരിക്കും. ക്ഷമാപുച്ഛം സഹിക്കുന്നത് പാപത്തിന്റെ മാലിന്യങ്ങളെ കഴുകുന്നതിനും നിത്യജീവിതത്തിന്റെ അച്ചാരമാകുന്നതിനും വേണ്ടിയാണെന്ന് ഒരു രോഗി ചിന്തിക്കുന്നെങ്കിൽ, അതവൻ എത്രമാത്രം ആശ്വാസമായിരിക്കും നൽകുക.

3. യജമാനനെപ്പോലെ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നത് അടിമക്ക് എത്ര (വളരെ) ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കും. പുത്രനും അവകാശിയുമെന്നവണ്ണം രാജകീയ അങ്കി, കുഞ്ഞാടിന്റെ നിത്യചിരന്നിൽ തോഴ്മാ ആചരിക്കുന്നതിനായി നല്ലപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

വിനയവും അത്യാവശ്യമായ വസ്തുക്കളുടെപോലും നിരസ്സനവും പ്രാതികൂല്യങ്ങളിൽ സഹനവും പുണ്യനിലനിൽപ്പും ആയിരുന്നു ഇശരോ ധരിച്ചു വന്നു.

ദൈവം നൽകുന്ന ശിക്ഷകൾ കൃതജ്ഞതാപുവും സ്വീകരിക്കുന്നവൻ പ്രയാസങ്ങളിൽ ആത്മരക്ഷ കണ്ടെത്തുകയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമായ കിരീടം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“അനാതിയുടെ ഞെരുക്കങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ അനുഗ്രഹിതനാകുന്നു” (സങ്കീ. 40: 1) ഇശരോ സകല സൃഷ്ടികളിലും സമ്പന്നനായിരുന്നെങ്കിലും നമ്മുടെ സ്നേഹത്തെപ്രതി ഭരിദർക്കും എളിയവനുമായി സമ്പത്തും ജീവിതാശങ്കയും നിരസ്സിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ആത്മരക്ഷക്കായി മരണംവരെ, അനുഭവം സ്വന്തംകരിയ്ക്കുവഹിച്ചു ഇശരോയുടെ പാദങ്ങളെ ബുദ്ധിപുവും അനുഗ്രഹിക്കുക.

---

## അദ്ധ്യായം 17

---

എല്ലായ്പ്പോഴും മനസ്സാക്ഷിയായ കാത്തുകൊള്ളുക.

“എന്റെ ആത്മാവ് എല്ലായ്പ്പോഴും നിന്റെ കൈകളിൽ ഇരിക്കുന്നു”

നിത്യരക്ഷ പ്രാപിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹത്തെ കവിഞ്ഞ ഉപകാരപ്രദമോ രക്ഷാകരമോ ആയവ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. ആകയാൽ നിന്റെ ആത്മരക്ഷയെക്കുറിച്ച് നിരന്തരം ധ്യാനിക്കുക.

സകല ആധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും തുറന്നു ഒന്നു വായിക്കുക; ദൈവത്തിലല്ലാതെയും സുകൃതജീവിതം കൂടാതെയും യാതൊരു രക്ഷാമാർഗ്ഗവും അവിടെയെങ്ങും കാണുകയില്ല.

അതുകൊണ്ടല്ലേ നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷകനുമായ ദിവ്യ ഇശരോ സ്വശിഷ്യന്മാരുടെയടുത്തു്: “ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടിയിട്ട് അവന്റെ ആത്മാവ് നശിച്ചാൽ അവനെന്തു പ്രയോജനം” എന്നു്? (മത്താ. 16: 26.)

ഈ വചനത്തെക്കുറിച്ച് യഥാതഥം ചിന്തിക്കുന്നവനും തന്റെ സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനേക്കാളും ശരീരത്തെ താലോലിക്കുന്നതിനേക്കാളും ആത്മാവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ദത്തശ്രദ്ധനാകുന്നവനും സുവിശേഷത്തിൽ പറയുന്ന വിജ്ഞാനിയായ വ്യാപാരിക്ക് സമനാകുന്നു. (മത്താ. 13: 45) അവൻ കടന്നു പോകുന്ന ഈ ലോകവസ്തുക്കളെക്കാൾ അനന്തപരമായി ആത്മാവിനെ വിലമതിക്കുന്നു.

അവൻ, ആ ഒരു താലന്തിന്റെ വിലയെ പുച്ഛിച്ചു അവജ്ഞാപൂർവ്വം അതിനെ നിലത്തു കഴിച്ചു മുടിയ ബുദ്ധി കെട്ട (ആ) ഭൃത്യനെക്കാൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രശംസയാർജ്ജിച്ച ബുദ്ധിമാനും, അബൂതാലന്തുകൊണ്ട് പത്തും രണ്ടുതാലന്തുകൊണ്ടു നാലും സമ്പാദിച്ച നല്ല ദാസനു തുല്യനാകുന്നു. അഗതികളുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കുലഭിക്കുവാനായി സ്വയനത്തെ അവർക്കു വീതിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ ദൈവത്തിന്റെ ബലിവേദിയിൽ അതർപ്പിക്കുകയാകുന്നു. ലഭിച്ച അല്പമായ ഉപകാരങ്ങൾക്കായിട്ടും കർത്താവിനു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (മത്താ. 25: 14.)

അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായ നല്ല ദാസൻ അനുഗ്രഹിതൻ. (ലൂ. 19: 17) ജീവിതത്തിലേ ഓരോ നിമിഷവും ഉപകാരപ്രദമാംവിധം അവൻ ചെലവിടുന്നു. അവനെ ബന്ധിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അവൻ തല ഇടുന്നില്ല. ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ഒരു ചെകിടനും ഉഗ്രമനമായിത്തീരുന്നു. ലോകബഹളങ്ങളിലും അവൻ സമാധാനപൂർവ്വം വസിക്കുന്നു. 'അവന്റെ ആത്മാവു ഏപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ കൈകളിൽ'.

അയല്ക്കാരന്റെ സ്വഭാവത്തെ നീ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതില്ല. അഥവാ, ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതിയും ഉപവിയേക്കുറിച്ചുമോ ആകട്ടെ.

2. വ്യക്തമനുഷ്യരുടെ മായസ്തുതിയെ മോഹിക്കരുതു്. അവരുടെ നിന്ദയെ പരിഗണിക്കുകയുംവേണ്ട. നിന്റെ ആത്മാവിനെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനു പകരം അവരുടെ അവമതി അതിനെ വിന്തുലീകരിക്കുകയും അത്യജ്ജലമായ ഒരു കീരീടം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതിനു അർഹമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ

ലോകത്തിൽ ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതി അപമാനം സഹിക്കാത്ത  
വർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രകീർത്തിതരാകയില്ല.

പ്രാർത്ഥനയും ധ്യാനവും. എന്നോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അ  
ത്യധികം പിന്തിനായ എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങയോടുള്ള സ്നേ  
ഹത്തെപ്രതി സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും എന്റെ കഴിവനുസ  
രിച്ച് അങ്ങേ കാൽമുഖ്യങ്ങളെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യുക എ  
നിക്കു മേർച്ചയാകുന്നു. അങ്ങു വി. പത്രോസിനോടു "എ  
ന്നെ അനുഗമിക്ക" (യോ. 21: 23) എന്നു കല്പിച്ചുവല്ലോ. എ  
ന്നാൽ, കഷ്ടം! എത്ര അല്പമാത്രമായിട്ടേ ഞാൻ അങ്ങേ പ്രതി  
സഹിക്കുന്നുള്ളൂ.

അനവധി പ്രതിജ്ഞകൾ ഞാൻ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും പ  
ത്തിനൊന്നുപോലും തികക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നില്ല. വള  
രെയധികം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒ  
ന്നും തന്നെ ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. എനിക്കു യാതൊരു ഒഴി  
കഴിവുമില്ല; തെറ്റുകൾ എല്ലാം എന്റെതന്നെ. അലസതയും  
നിഷ്പക്ഷതയും ദിവസംതോറും എന്റെ പാപങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പി  
ക്കുന്നു ഞാനെന്തു പറയേണ്ടു? കഷ്ടം! ഞാനങ്ങേക്കാരുണ്യത്തെ  
വിളിച്ചുകരയുന്നു. "കർത്താവേ, ഞാൻ പാപംചെയ്തുപോയി. എ  
ന്നോടു കരുണയായിരിക്കേണമെ."

ഇപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു മുന്പേപോയ വിത്തുലഭം നയിക്ക  
പ്പെട്ടു. അവരും ഈ പാപം ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു എ  
ന്നും അങ്ങേ വിശ്വാസികളുടെ രീതി ഇപ്രകാരമാണല്ലോ.

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹിതരും വിത്തുലഭമേ, ഞാൻ ബല  
ഹീനനാകുന്നു. വിനയപൂർവ്വം നിങ്ങളുടെ സാഹായ്യത്തെ ഞാന  
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ.

അഗതിയുടെ പ്രാർത്ഥന. വിത്തുലഭരിൽ വിത്തുലഭനും എന്റെ  
കർത്താവും ദൈവവുമേ, അങ്ങേ എളിയ ദാസന്റെ പ്രാർത്ഥനാശ  
ബ്ദത്തെ ശ്രവിക്കേണമെ. 'എന്നെ സഹായിക്കുക; ഞാൻ ര  
ക്ഷിക്കപ്പെടും. എപ്പോഴും അങ്ങേ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ച്'  
ഞാൻ ധ്യാനിക്കും. (സങ്കീ. 118: 117.)

വിനീതകും അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കുമായി അവിട്ടന്നു ത  
യ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള സ്വർഗ്ഗത്തെ അവകാശമാക്കുവാൻ ഈ നി  
സ്സാരദാസനു കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ! അങ്ങേ തിരുഅധരത്താൽ



അരുളിയപ്രകാരം എന്റെ പുണ്യഘടയത്തോടു എന്റെ ശക്തിയായ കർത്താവേ, അങ്ങേ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! അങ്ങാകുന്നു എന്റെ പ്രത്യാശയും എന്റെ രക്ഷയും. എന്റെ ആശ്രയങ്ങളെല്ലാം എപ്പോഴും അങ്ങയുടെ നേരെ തന്നെ

അറിവിന്റെ പൂർണ്ണതയാൽ തെറുകുകളിൽനിന്നും എന്നെ കാക്കേണമെ. വിശുദ്ധ ഘടയത്താൽ അശുദ്ധിയിൽനിന്നും, സത്യവിശ്വാസത്താൽ സകല സംശയങ്ങളിൽനിന്നും, പ്രത്യാശയുടെ സ്വൈര്യത്താൽ സകല അവിശ്വാസത്തിൽനിന്നും. എറിയുന്ന സ്നേഹത്താൽ സകല ദുഃഖത്തിൽ നിന്നും തിരസ്കാരത്തിൽ നിന്നും, ക്ഷാമാധിക്യത്താൽ എല്ലാ ആകലങ്ങളിൽനിന്നും, പരിശുദ്ധ ചിന്തയാൽ എല്ലാ ഭർവ്വകാരങ്ങളിൽനിന്നും, നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയാൽ പിശാചിന്റെ എല്ലാ പ്രാതികൂല്യങ്ങളിൽ നിന്നും, ശ്രേഷ്ഠമായ പാരായണശുദ്ധയാൽ തുടർച്ചയായ അശുദ്ധയിൽനിന്നും, ഉപകാരപ്രദമായ ജോലിയാൽ നിരസാഹരത്തിൽനിന്നും നിദ്രാശീലത്തിൽനിന്നും, അങ്ങേ വിശുദ്ധ പിശ്യാനുഭവസ്മരണയാൽ ദുഷ്പ്രവണതകളെ തൃപ്തിയാക്കണമെന്നുള്ള വിചാരത്തിൽനിന്നും എന്നെ കാത്തുകൊള്ളേണമെ. കർത്താവേ, ഈ ദിവ്യപരങ്ങളുമായി അങ്ങെഴുന്നള്ളി വന്നു് അവിടുത്തെ ദിവ്യപ്രബോധനങ്ങളിൽ എന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണമെ. അമ്മേൻ.

---

## അദ്ധ്യായം 18

---

ഏകാന്തതയും മൗനവും.

“ഞാൻ പറന്നു മരുഭൂമിയിലെത്തി അവിടെ പാർക്കും” (സങ്കീ. 54: 8.)

1. എന്തിനു? അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് നിരവധി ഗുണങ്ങൾ എന്റെ ആത്മാവിനു ലഭിക്കും. ലോകം ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്ന സകല പതർച്ചകളേയും ഘടയത്തിൽ നിന്നകറ്റി അതിനു സമാധാനം നല്കാം.

നാം കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത യാതൊന്നും നമ്മുടെ സങ്കടത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയോ നമ്മുടെ ആത്മസമാധാനത്തെ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

അതുകൊണ്ട് ഏകാന്തവും മരണവും ആന്തരീകസമാധാനത്തിന് ഗുണപ്രദമാകുന്നു. നന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അതു നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ലോകബാഹ്യങ്ങളിലെന്നതിനേക്കാൾ ഏതെങ്കിലും വിജനപ്രദേശത്തു് വസിച്ചുകൊണ്ട് ഏകാന്തവും മരണവും കാക്കുക.

വെള്ളത്തിൽനിന്നും കരയ്ക്കെടുക്കുന്ന മത്സ്യം പെട്ടെന്നു ചത്തുപോകുന്നു. അതുപോലെ സ്വന്തം മുറിവിട്ടുപോകുന്ന സമ്പ്രാസി മലിനനാകയും പതർച്ചയിൽപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ശിശിരത്തിലേ ഓർഭിക്ഷതയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു ശേഖരിച്ച തേൻ മധുകോശത്തിലാക്കുവാൻ ബുദ്ധിശാലിനിയാൽ തേനീച്ച പുഷ്പത്തിൽനിന്നും അതിവേഗം തിരികെപ്പോകുന്നു. അതിന്റെ അലാപനഫലം നഷ്ടമാകാതിരിപ്പാൻ അതു വായുവിൽ പരക്കുന്നതിനുമുമ്പേ സ്വീകരിച്ച മധുകോശത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കുന്നു. ചെറിയ ചിമിഴിൽ അടച്ച സൂക്ഷിച്ചാൽ പരിമളം മധുരതമമായിരിക്കും. പക്ഷേ പരന്ന ചാത്രത്തിൽ തുറന്നു വച്ചാലോ അതിന്റെ പരിമളം അതിവേഗം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

വേലികെട്ടി സൂക്ഷിക്കുന്ന പൂവനത്തിലേ പുഷ്പങ്ങൾ ശോഭയുള്ളവയായി നില്ക്കും, വേലി അവയെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട്. എന്നാൽ, മനുഷ്യകരങ്ങൾ സ്പർശിച്ചാലുടൻ അവ വിടുകയായി.

റോസയുടെ പുതുപ്പിക്കൽ വേലിക്കുള്ളിൽ വികസിക്കുന്നു. ചൊതുനീരത്തിലെങ്കിലോ കാണുന്നവർ പഠിച്ചെടുക്കുകയും പെട്ടെന്നു വാടിക്കരിയുകയും ചെയ്യും.

അപ്രകാരംതന്നെ അസ്ഥിരതയാലും അശ്രദ്ധയാലും ലോകത്തിലേക്കിറങ്ങുന്ന സമ്പ്രാസിയും ഭക്തിമധുര്യത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നു. അശ്രദ്ധയിൽനിന്നോടിയകലുന്നവൻ തന്റെ പലായനത്തിൽ പരിശുദ്ധിയുടെ മധുരപരിമളം സർവ്വത്ര പ്രസരിപ്പിക്കും.

കാറ്റത്തു പിടിച്ചാൽ ദീപശിഖ കെട്ടുപോകുന്നു. എന്നാൽ അതൊരു ചിമ്മിനി കൊണ്ടു മുട്ടുക; തുടന്നു പ്രകാശിക്കും. അപ്രകാരമാണ് ഭക്തിയുടെ കാര്യത്തിലും. നിനക്കുത് സ്വന്തം മുറിയിൽവെച്ചു ഭദ്രമായി കാക്കാം. എന്നാൽ, ലോകവ്യാപാര ബഹളത്തിൽ അതു തുറന്നുവെച്ചാൽ എല്ലാം നാനാവിധമായതു തന്നെ.

ആകയാൽ, ഭക്തിയും ഹൃദയസമാധാനവും കാംക്ഷിക്കുന്ന ക്കിൽ നീ ഏകാന്തതയേയും മൗനത്തേയും സ്നേഹിക്കുക. കാരണം, ഉപദ്രവംകൂടാതെ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ ഇറങ്ങണമെങ്കിൽ നീ സുരക്ഷിതവും ബലവമുള്ള പടച്ചട്ടതന്നെ ധരിച്ചിരിക്കണം.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും പിതാവായ ദൈവം ആദേശിച്ചയച്ചു വി. മാലാഖയുമായി സ്വകാര്യമുറിയിൽ സംസാരിച്ചു വി. കന്യകാമറിയത്തേപ്പോലെ നീയും സ്വന്തമുറിയിൽ തനിയെ വസിക്കുക. ഭക്തിയെ സ്നേഹിക്കുന്നകിൽ നിന്റെ മുറിയിൽ ഏകാന്തമായിരിക്കുക. ഒരുപക്ഷേ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും നിന്റെ പക്കലും ഒരു മാലാഖ വന്നേക്കാം. നിന്റെ വിശ്വസ്ത കാവൽക്കാരൻ അദ്ദേഹം പിശാചിന്റെ മായാമോഹങ്ങളിൽനിന്നും നിന്നെ കാക്കുകയും ചെയ്യും.

മൗനത്തെ കാര്യമായി മതിക്കുന്ന ഒരാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “മറ്റുള്ളവരുമായി വളരെ നേരം സംസാരിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എന്നെ കുറപ്പെടുത്താതിരിക്കുക വളരെ അപൂർവ്വം.”

വേറൊരാൾ പറയുന്നു: “മൗനത്തിന് ശേഷമുള്ള നമ്മുടെ വാക്കുകൾ വളരെ ഉത്തേജദായകങ്ങളായിരിക്കണം.”

മൂന്നാമതൊരാൾ പറയുന്നു: “സന്ദർഭോചിതമായ ഒരു വാക്കു അത്യുത്തമംതന്നെ.”

അവസാനം നാലാമതൊരാൾ പറയുന്നു: “തന്റെ അധരങ്ങളെ അടച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ അസത്യത്തിൽനിന്നും ഏഷണിയിൽനിന്നും സ്വതന്ത്രനായിരിക്കും.

3. അധരങ്ങളിൽനിന്നു യാതൊരു ആബലൂപമോ വഞ്ചനയോ വ്യർത്ഥസ്തുതിയോ അതുലിയോ പുറപ്പെടാത്ത ഒരുവന്റെ പ്രഭാഷണത്തെ എത്ര സന്തോഷത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും മറ്റുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കും! പലരും പലതിനെക്കുറിച്ചും വളരെയധി

കം സംസാരിക്കുന്നു. നാവു് തിന്മയോടു ചാഞ്ഞിരിക്കയാൽ അപകടം കൂടാതിരിക്കുക ഭസാലും. എന്നാൽ, നീ ഏകാന്തതയിലേക്കു് മാറിപ്പോകുമെങ്കിൽ അവിടെ, നിന്റെ നാവീനെ കാത്തും നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചും സമാധാനചിത്തനായി വസിക്കാം.

മരണമായി സൂത്രം അഭ്യസിക്കുന്ന ഉത്തമന്മാരെ ബഹുമാനിക്കുക. വെറുതെ അതുമിതും പറയുന്ന വ്യർത്ഥഭാഷിയെ ശാസിക്കുക; നാട്യം അഭിനയിക്കുന്നവരെ തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യ.

ബഹുജ്ഞിയിൽനിന്നുകലുക, വിജനതയെ സ്നേഹിക്കുക, ഭക്തരേയും വിനീതരേയും അനുസരിക്കുക, നിനക്കുവേണ്ടി കൃശിതനായ ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി നിന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നവരെ ക്ഷമാപുവും സഹിക്കുക.

4. ഒരു നവസന്യാസാർത്ഥി ഒരിക്കൽ പ്രായമുള്ള ഒരു സന്യാസിനോടു് സാധാരണ ഗതിയിൽ ആത്മസമുപാസനവും ഭക്തിയും സമ്പാദിക്കുവാൻ ഏറ്റവും പഠിയ മാർഗ്ഗമേതെന്ന് ചോദിച്ചു. ആ വൃദ്ധമുനി, “പിതാക്കന്മാർ പരിശീലിച്ച മരണമുദ്രയെ കാത്തുകൊള്ളുക; മനുഷ്യരുടെ ബഹുജ്ഞങ്ങളെ വർജ്ജിക്കുക. തദ്രാലു ആകാതിരിക്കുക” എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.

ദൈവത്തിനും ദൈവഭൃതന്മാർക്കും സന്തുഷ്ടിപ്രദവും സന്യാസജീവിതത്തിൽ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതുമായ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

ഒന്നു്: അലസത വെടിയുവാൻ പ്രയത്നം ശീലിക്കുക.

രണ്ടു്: ഹൃദയക്ഷീണവും അസ്വസ്ഥതയും മാറുന്നതിന്നു വിത്തുല പുസ്തകത്തിൽനിന്നു വായിച്ചു ധ്യാനിക്കുക.

മൂന്നു: പിതാചിന്റെ യുദ്ധമിടുക്കു നിഷ്പ്രയോജനമാക്കുവാൻ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുക.

ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതം നയിച്ചു പുരാതന പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിച്ചു; ആധുനിക പിതാക്കന്മാർ അതോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തു; മരണവും പ്രാർത്ഥനയും ദൈവത്തിൽനിന്നു അനുഗ്രഹത്തെ വിളിച്ചു വരുത്തുകയും ആത്മാവിനെ നന്നായി പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും അത്യഗ്രാധരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഫലപ്രദമായി ധ്യാനിക്കുവാൻ അതിനെ തയ്യാറാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവെന്ന്.

എന്നാൽ, ബഹുകാര്യവ്യഗ്രനായി ജീവിക്കുന്നവനും വ്യർത്ഥഭാഷണത്താൽ അലസനായി കഴിയുന്നവനും സ്വർഗ്ഗീയദാന

ങ്ങൾക്ക് തന്നെത്തന്നെ അനർഹനാക്കുന്നു; സ്വസഹോദരങ്ങൾക്ക് ഉപദ്രവമേതുവും.

മായാമോഹിയായ മനുഷ്യനു മൗനിയായിരിക്കുക പ്രയാസം. അവൻ മററുള്ളവരേക്കാൾ പ്രകീർത്തിതനായിത്തീരുന്നതിനും വിജ്ഞനായി എണ്ണപ്പെടുന്നതിനും ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

അഹമ്മതിയോടെ സംസാരിക്കുന്നവൻ എല്ലാവരാലും നിന്ദിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ, ക്രമമായി മൗനം കാക്കുന്നവനെ മററുള്ളവർ ബഹുമാനിക്കും. സ്വയം അവഗണിക്കുന്നവനും തന്നെക്കാൾ മററുള്ളവർ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നു കരുതുന്നവനും ഹൃദയത്തിന്റെ അത്യന്തവിനയം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ, സ്വയം പരപ്പാപ്തം നടിക്കുന്നവനും ദൈവഹിതത്തിനു വിരോധമായും അവന്റെ എല്ലാ സഹോദരന്മാർക്ക് എതിരായും തന്റെ അഹങ്കാരത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും സ്വാഭാവികമായിട്ടുള്ള പ്രാമാണ്യം നൽകുന്നവന്റെ ഈ തിന്മ കഷ്ടരോഗത്തേക്കാൾ അപകടകരമാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ ദൈവം വെറുക്കുകയും ചിലപ്പോൾ അവിചാരിതമരണത്താൽ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

നിസ്സാരനും നിഷ്കളങ്കനും അധികാരത്തിന് വിനയപൂർവ്വം കീഴ്വഴങ്ങുന്നവനും എപ്പോഴും സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും. അവന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തെ യാതൊന്നും ചലിപ്പിക്കയില്ല.

അല്പം സംസാരിക്കുക; ദുർഭാഷണം വെടിയുക; ഉപകാരപ്രദമല്ലാത്ത ഒന്നും സംസാരിക്കാതിരിക്കുക; അടക്കമായി എല്ലാം ചെയ്യുക; അപ്പോൾ നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ നീ സുകീർത്തിതനാകും.

“സകലത്തിലും മിതത്വം കാക്കുക. മദ്ധ്യവർത്തിത്വം ഏറ്റവും നല്ല സൂത്രമാകുന്നു.” (കാത്തോ.) ക്രിസ്തുവും അപ്രകാരം വർഷിക്കുന്നു” നിങ്ങൾ പോയിരിക്കവിൻ. സമാധാനം നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ” (മക്കോ 9: 49)

വി. പൗലോസ് പറയുന്നു: “എപ്പോഴും കൃപാവരത്തിൽ സംസാരിക്കവിൻ. ഉപ്പുകൊണ്ടു് രസം വരുത്തിയപ്രകാരം”. (കൊലോ. 4: 6)

സുചരിതനായ ജോബ് പറയുന്നു: “ഉപ്പുകൊണ്ടു് രസം വരുത്താത്ത ചവർപ്പുള്ളവ എങ്ങിനെ ഭക്ഷിക്കും?” (ജോ. 6: 6)

5. വിരക്തനും വിനയാന്വീതനുമായ മനുഷ്യൻ അവന്റെ അധരത്തേയും ഹൃദയത്തേയും നിരന്തരം സൂക്ഷിക്കുന്നു. പാപത്തിൽ വീണ ദൈവത്തെയോ തന്റെ സഹോദരനെയോ ഉപദ്രവിക്കാതിരിപ്പാൻ തിന്മയിലേക്കു ചാഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവന്റെ സകല പ്രവണതകളേയും അടക്കി മരുവുന്നു. കെട്ടുകഥകൾ ശ്രവിക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും അവ മരമുള്ളവരോടു വിവരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനിൽ ശരിയായ അനുതാപം കാണുകയില്ല. ഹൃദയത്തെ സൂക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും അധരത്തെ കാത്തുകൊള്ളാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് അല്ലമായ പശ്ചാത്താപവരംപോലും ലഭിക്കുകയില്ല. സംസാരപ്രിയനായ സന്യാസി സംസാരത്തിന്റെ സീമകളെ അതിവേഗം ഉല്പംഘിക്കും.

ശ്രുതിനായ ഇശരോയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ നിന്നിലുണ്ടെങ്കിൽ വ്യർത്ഥഭാഷണങ്ങൾക്കായി അത്ര പെട്ടെന്ന് നിന്റെ അധരങ്ങൾ ചലിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, ഇശരോ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിതനല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആശ്വാസം തേടി വിദൂരത്തിൽ നീ അലയുന്നു. ബലഹീനവും വിഭ്രാന്തികരവുമായ ആശ്വാസം, ഹൃദയഭാഷണത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ അപര്യാപ്തമായ ആശ്വാസം പാപത്താൽ മുറിവേററ ഹൃദയത്തെ പൊരപ്പിക്കുന്നതിന് ഇശരോയ്ക്കു മാത്രമേ കഴിയുള്ളൂ.

നിമിഷനേരത്തിൽ, ഒറ്റവാക്കിൽ എന്റെ എല്ലാ രോഗങ്ങളേയും ഇല്ലാതെയാക്കുവാൻ ഇശരോക്കു കഴിയും. തന്റെ കൃപാവരത്തിന്റെ ശക്തി, പാപത്തിന്റെ വിനാശകങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു, അതിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ നിണ്ണായകവും വിസ്മൃതവുമാകുന്നു.

മിക്കപ്പോഴും അശ്രദ്ധയും പതർച്ചയും വരുത്തുന്ന വ്യർത്ഥഭാഷണങ്ങൾക്ക് എന്തിന്നു നീ ചെയ്യിക്കൊടുക്കുന്നു?

രാവും പകലും നിനക്കാശ്വാസവും പ്രാതികൂല്യങ്ങളിൽ ശക്തിയും നൽകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളെ എന്തുകൊണ്ട് നീ ചെയ്യിക്കൊള്ളുന്നില്ല?



## അദ്ധ്യായം 19

അഗതികളുടെ സഹായം. ദൈവമാകുന്നു  
അവരുടെ സഹായകൻ.

“അഗതിയെ നിന്റെ സംരക്ഷണക്കായി വിട്ടിരിക്കുന്നു. അനാഥകൾ നീ സഹായകനായിരിക്കണം.” (സങ്കീ. 19: 36)

കഷ്ടതകളിൽ ആശ്വാസകൻ ദൈവമായിരിക്കുന്നവനും, ഞ്ഞെരുക്കങ്ങളിൽ ദൈവമാത്രം സഹായകനുമായുള്ള അഗതി ധന്യനാകുന്നു. അവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിനാൽ, നീത്യാനുഗ്രഹങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ മഹത്വത്തിന്റെ കിരീടം അവനെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതു നിമിത്തം മനസ്സാ വരിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യം ദൈവതിരുമന്മാരെ വിലയേറിയ ഒരു സൂത്രമാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവന്റെ നിത്യവിശ്രാന്തി സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും; ദൂതന്മാരുടെ സംരക്ഷണയിൻകീഴിൽ. കള്ളന്മാർ അവിടെ മോഷണം നടത്തുകയോ പരാക്രമികൾ അപഹരിച്ചെടുക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. ഒരു കൊലപാതകിക്ക് അവന്റെ സന്മാദ്യങ്ങളെ പിടിച്ചുപറിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യവുമല്ല.

ധനവാന്മാരെ വട്ടമിടുന്ന ആപത്തുകളിലും ആകലതകളിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും ലൗകിക നന്മകളെ പരിത്യജിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസൻ.

ക്രിസ്തുവിനേയും ക്രിസ്തുരാജ്യത്തേയും സ്നേഹിക്കുന്നതു നിമിത്തം വിശ്വസ്തയായ ആത്മാവ് ലൗകികമായ സകലത്തേയും പരിത്യജിക്കുന്നു. സത്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അനുഭവിക്കുകയും സകലവും ക്രിസ്തുവിൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. താൻ നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്പ്രതി ദരിദ്രനായി, കഷ്ടതകൾക്കു വിധേയനായി, നഗ്നനായി ക്രൂശിന്മേൽ തറക്കപ്പെട്ടു; തല ചായിക്കുവാൻ ഇടമില്ലാതെയും കാൽകരങ്ങൾ ചലിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയാതെയും.

നമ്മിൽ ആർക്കു നമ്മുടെ നഗ്നതയെ മിശിഹായുടേതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഒരുത്തർക്കും സാദ്ധ്യമല്ല; നിശ്ചയം--

എന്തെന്നാൽ, “അവന്റെ നാമം മാത്രമാകുന്നു ശ്രേഷ്ഠമായതു്. അവന്റെ സ്തുതി ആകാശത്തിനും ഭൂമിക്കുമുപരി” (സങ്കീ. 148: 13)

രക്ഷാകരമായ ദാരിദ്ര്യമേ, മനുഷ്യരുടെ മദ്ധ്യേ നിന്ദയല്ലാതെ നിനക്കിപ്പോൾ മറ്റൊന്നും ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല; ദൈവം സേപുല്യയാ നിനക്കു അധീനനാകാതിരണമെങ്കിൽ?

സന്തോഷപ്രദമായ എളിമത്തമേ, കൺമോഹങ്ങളിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ വിട്ടുവിക്കുകയും നിരവധി പാപസാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ നീ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

2. ലൗകിക ബഹുമാനങ്ങളെ ആഗ്രഹിക്കാത്തവനും വാക്കാലോ പ്രവർത്തിയാലോ മായയെ മോഹിക്കാത്തവനും തൻമൂലം വീഴ്ച കൂടാതിരിക്കുന്നവനും സത്യമായും ആത്മാവിൽ ദരിദ്രനാകുന്നു.

ഇച്ഛാനുസാരം സ്വീകരിക്കുന്ന ദാരിദ്ര്യം എത്ര മഹത്തായ സൂത്രം! സ്വന്തമായി മറ്റൊന്നുമില്ലായ്കയാൽ സ്വർഗ്ഗകവാടങ്ങളെ അതാത്മാവിനു തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള മഹത്വകീരീടങ്ങളിൽ പുതിയ രത്നം പതിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ വേലയിൽ നാം ആയുസ്സ് ചെലവഴിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ രക്തസാക്ഷികളുടെ ക്ഷമയുടെ കൊടി പിടിക്കുവാൻ അത്ര നമ്മെ അർഹരാക്കുന്നു.

ദാരിദ്ര്യത്തെ അനുഗമിക്കുന്ന സകല ആകലതകളും അസൗകര്യങ്ങളും നാം ക്ഷമാപുവും സഹിക്കുമ്പോൾ, ദൈവസ്നേഹത്തെ പ്രതി തനിക്കു പരിസേവ ചെയ്യുവാൻ ഇതു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രയാസങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും ഉപകാരപ്രദമാക്കുവാൻ അറിയാവുന്നവനും തിരുസ്താരങ്ങൾ ക്ഷമാപുവും സഹിക്കുന്നവനും എന്നീട്ടും ദൈവത്തിൻ വിധേയനായിരിക്കുന്നവനും ധന്യൻ.

ആവശ്യങ്ങളാൽ നീ പര്യാകുലനാവുമ്പോൾ ദാരിദ്ര്യം നിന്റെ ഹൃദയത്തെ മുറിച്ചെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. മനുഷ്യർ നിന്നെ നിന്ദിക്കുകയോ സ്നേഹിതന്മാർ നിന്നെ ദേഷിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ നീ കോപിക്കേണ്ട. നിന്റെ ഹൃദയം ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു തിരിയുക. താൻ നിനക്കുവേണ്ടി ബലഹീനനും ദരിദ്രനുമായില്ലേ. ദൈവത്തിൽ—ദൈവത്തിൽമാത്രം—ആശ്വാസം തേ



ടക. എന്നാൽ, നിത്യമായി നിന്റെ ആത്മാവ് സന്തോഷിക്കും. ദൈവത്തിൽ നിന്നാദ്യമായി നിത്യസമാധാനം നീ കാണുകയില്ല. എത്ര വലിയവനായാലും ആവശ്യനേരത്ത് നിനക്കുത്തരം നല്ലാൻ ആരും കാണുകയില്ല, ദൈവമല്ലാതെ.

3. യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിന്റെ സ്നേഹിതനും സഹോദരനുമായി സ്വീകരിക്കുക. സകലവും ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടരുക. തന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നും നിന്നെയകറ്റുന്ന സകല കൂട്ടായ്മയും നീ നിരസിക്കണം. വീണ്ടും നീ ലോകത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം നീ നരകവാതിൽക്കലേയ്ക്കു അടുത്തു എന്നത്രേ. “എന്തെന്നാൽ, വിനാശത്തിലേക്കുള്ള പാത വിസ്താരം കൂടിയതും അതിന്റെ വാതിലുകൾ വീതികൂടിയതുമാകുന്നു. അതിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ അനേകരുമത്രേ” എന്ന് ഇശരോ പറയുന്നു. (മത്താ. 7: 13.)

നീ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ആശ്വാസം അവനിൽ മാത്രമേ നീ കാണുകയുള്ളൂ. ഈ ലോകവും അതിലെ സകല മായാമോഹങ്ങളും, ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി തിരസ്കരിക്കുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം നല്ലാൻ താൻ പ്രാപ്തനാണ്. എന്തെന്നാൽ, “ലോകവും അതിന്റെ മോഹങ്ങളും കടന്നുപോകുന്നു” (1 യോഹ. 2: 17.) പുക കാറ്റിനാൽ ചിതറിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെയും വയലിലേ പൂക്കളുടെ വാടിക്കറിയുന്നതുപോലെയും.

മനസ്സോടെ ദാരിദ്ര്യം വരിച്ചു പ്രിയ സഹോദരാ, നിന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളുമായി ധൈര്യപൂർവ്വം മുന്നേറുക. ദൈവശുശ്രൂഷയിൽ രാവും പകലും സ്ഥിരനായിരിക്കുക. നിന്റെ ഭക്തി തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത് സമാധാനപൂർവ്വമായ വാസത്തെയാകുന്നു. നീ നിന്റെ മാതാപിതാക്കളേയും ബന്ധുജനങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നത് ദൈവവുമായി പൂർണ്ണചെങ്കും നേടുന്നതിനാണെന്നു ഓർത്തുകൊള്ളുക. സകല വിശുദ്ധ ഗണത്തോടുമൊരുമിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിനക്കവരുമായി ചേർന്നു സന്തോഷിക്കാം.

ലോകത്തിലെ നിസ്സാരവേദനകളും നിമിഷസമയത്തേ ദുഃഖങ്ങളും നിത്യവിശ്രാന്തിയുടെ സന്തോഷത്താൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പരിഹരിക്കപ്പെടും.

ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുമുറിവുകളെക്കുറിച്ച് യൂനിക്കുക. സാധുവായ ലാസറിന്റെ വൃണങ്ങളെ സ്മരിക്കുക. അങ്ങിനെ നിന്റെ അന്ത്യനിമിഷങ്ങൾ മാധ്യുപ്രദങ്ങളും ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള വേർപാട് വേദനരഹിതവും ആയിത്തീരും.

## അദ്ധ്യായം 20

രോഗിയും ദരിദ്രനുമായ ലാസർ.

ഞാൻ രോഗിയും ദുഃഖിതനുമായതുകൊണ്ട്. ദൈവമേ, എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. (സങ്കീ 68: 30.)

സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ലഭിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവനും ദാരിദ്ര്യത്തിലും ഞെരുക്കത്തിലും കഴിയുന്നവനും ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ഞെരുക്കമനുഭവിക്കുന്ന അഗതികളേ, ക്ഷമാപുര്യം നിങ്ങളുടെ ദുഃഖങ്ങളും ഇല്ലായ്മകളും കുറച്ചുനാളത്തേയ്ക്കുകൂടി സഹിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ വീടുതലിന്റെ നാഴികയ്ക്ക് അധികനാൾ പാർത്തിരിക്കേണ്ടതില്ല.

ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുക. രോഗികളോടും ദരിദ്രരോടുമൊരുമിച്ച് ഈ ലോകത്തിൽ ഞെരുക്കപ്പെടുന്നതും, ധനശക്തികളുടെ ഭോഗലാലസതയിൽ ഇവിടെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ ദുഷ്ടരോടുകൂടെ നരകത്തിൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതാകുന്നു.

ദൈവത്തിനെതിരായോ സഹോദരനു വിരോധമായോ നിമിഷപോയിട്ടുള്ളവയെ ഓർത്തുനോക്കി, അതിനു ശിക്ഷയായി ദൈവത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നതെന്തും സ്വീകരിക്കുക. നീ പരിപൂർണ്ണമായി പരിഹരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവയുടെ പൊരതി തൻമൂലം സംഭവ്യമാകും.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാരുണപീഡകളുടേയും മുറിവുകളുടേയും സ്മരണ നിന്നെ ആത്മാസിപ്പിക്കട്ടെ. ദൈവസ്നേഹത്തെ

പ്രതി നിനക്കു സഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതിൽ കൂടുതലായി, ഉഗ്രമായ പീഡകൾ ആ ദിവ്യരക്ഷകൻ നിനക്കുവേണ്ടി സഹിച്ചു.

അഗതിയും വൃണങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞവനുമായ ലാസർ മരണശേഷം അബ്രാഹാമിന്റെ മാർപ്പിത് ആനന്ദസമേതം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന സ്മരണയാൽ ഇശരോയിൽ ആശ്വാസിക്കുക. വിരുന്നകൾ കഴിച്ചു തിന്നു മദിച്ചു ആ ധനികനോ മരണശേഷം, നിത്യനരകത്തിൽ എറിയപ്പെട്ടുവെന്നതു് എത്ര ഭയങ്കരം.

ഒന്നുകിൽ ലാസറിന്റെ ഇല്ലായ്മയും ഞെരുക്കവും കുറച്ചു നാളത്തേക്കു നി സ്വീകരിക്കണം. അനന്തരം ശ്രീസ്തുവിനോടു കൂടി നിത്യാനന്ദത്തിലേക്കു്, അഥവാ അല്ലകാലംകൊണ്ടുവസാനിക്കുന്നതും അതിനുശേഷം നിത്യാനിയിൽ കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നതും പിശാചുക്കളാൽ ദുരിതം അനുഭവിക്കപ്പെടുന്നതുമായ നരകത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ധനപ്രതാപം. ഇവയിലൊന്നു നിനക്കു തെരഞ്ഞെടുക്കാം.

ഖുലീമാനോടു അധികം പഠയേണ്ടതില്ല.

2. കഴിവിനതീതമാകുന്നതിനുമുമ്പേ ദുഷ്ടചികാരങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു തിരഞ്ഞുനവൻ ഉത്തമനാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പശ്ചാത്താപരഹിതനായ പാപികളുള്ള ഭയങ്കര ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നതിനു വിധിക്കപ്പെട്ടേക്കാം.

ആരിൽ മതോപദേശം യാതൊരു ഗുണവും വരുത്തുന്നില്ലയോ ആരു് തപസ്സിന്റെ അഭ്രൂപി നേടുന്നില്ലയോ അവൻ ഒരു ദിവസം കുറിയതരമായ വേദന അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അതും നിഷ്പ്രയോജനമായും നിത്യകാലവും.

ഇവിടെ ദാരിദ്ര്യവും വേദനയും അനുഭവിച്ചു ലാസർ മരണശേഷം ഇശ ശിക്ഷയിൽനിന്നു വിട്ടതൽ പ്രാപിച്ചു സന്തോഷത്തോടുകൂടി അബ്രാഹാമിന്റെ മടിയിലേക്കു ദൂതന്മാരാൽ സംവഹിക്കപ്പെട്ടു.

അഗതിയായ ലാസറിന്റെ ജീവിതത്തെ പരിശോധിക്കുക. അവന്റെ അനന്ദങ്ങളിൽ നിരവധി ആശ്വാസങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ കാരുണ്യപൂർവ്വമായ നന്മ അവനു നൽകുന്നു.

ഇശരോ ഒരു ധനികനെ അവന്റെ അനന്ദത്തിൽ സന്ദർശിച്ചാശ്വസിപ്പിച്ചതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല. ധനവാന്റെ ക

ജനകൾ ആദരിച്ചാൻ അവൻ ഭൃത്യസഞ്ചയമുണ്ടല്ലോ; ഉൽക്ക  
 ഞിതരായ സഹോദരങ്ങൾ അവനെ വട്ടമിടുന്നു. ഇപ്പോൾ പര  
 യന്നം: നായ്കൾ വന്നു ലാസറീന്റെ വൃണങ്ങൾ നക്കിയെന്നു, അ  
 ത്തമാത്രമായിരുന്നു അവന്റെ കെടുതിയിൽ അവൻ ലഭിച്ചതു്.  
 കനേഷ്വരിൽനിന്നും യാതൊരാശ്വാസവും കിട്ടിയില്ല; തുനക  
 ഞാൻ അവന്റെ ചുറ്റും കൂടിയതല്ലാതെ. ഇതിൽ കൂടുതലായി  
 ഒരു കഷ്ടതയുണ്ടോ? എന്നിട്ടും പിറുപിറുക്കുകയോ അക്ഷമതയു  
 ളെ ഒരു വചനം അവന്റെ നാവിൽനിന്നു പുറപ്പെടുകയോ ചെ  
 യ്തുമില്ല. പ്രത്യേക, അവൻ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.  
 കനേഷ്വരിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ട ആശ്വാസം തിരസ്കൃതമായ  
 പ്പോൾ മൗങ്ങളുടെ തിർയ്യാട് വോധത്തിൽനിന്നും അവൻ സുഖം  
 ലഭിച്ചു.

ആകയാൽ, വേദന അനുഭവിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയ സഹോ  
 ദരാ, വളരെ നാളത്തേക്കു സമസ്താശ്വാസങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന  
 അർത്ഥനെയും നിന്റെ രോഗം നീന്നെ അത്യധികം ഭാരപ്പെ  
 ള്ളത്തിയിരുന്നാൽത്തന്നെയും പിറുപിറുക്കരുതു്. "ഇപ്പോൾ  
 ത്തിൽവെച്ചു് വെട്ടി ദഹിപ്പിക്കുന്നതു് പരലോകത്തിൽ നഷ്ടം  
 സഹിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നാണു്. അതേ, അതീനായിട്ടു ദിവ്യ  
 നടത്തിപ്പു് ഇപ്രകാരം വരുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു ഓർത്തുകൊ  
 ള്ളുക.

ഒരുപക്ഷേ, അല്ല പോരായ്മകൾ വല്ലതും ഉണ്ടായിരുന്നെ  
 കിൽത്തന്നെയും ദൈവതിരുമുഖ്യാകെ ലാസർ ഒരു കുറുക്കാരനാ  
 യിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, നീയോ എത്ര കുറുനതരമായി അങ്ങേ  
 വേദനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു?

ആകയാൽ, നിന്റെ രോഗങ്ങളെ ക്ഷമയോടെ നേരിടുക.  
 ചിലപ്പോൾ മാനുഷികാശ്വാസങ്ങൾ ലഭിക്കാതെ പോയെങ്കിൽ  
 സന്തോഷിക്കുക. അങ്ങനെ ലാസറിനോടൊരുമിച്ചു് സ്വർഗ്ഗരാ  
 ജ്യകവാടങ്ങൾ കയറി അകത്തു ചെല്ലുവാൻ നീ യോഗ്യനാകട്ടെ.



## അദ്ധ്യായം 21

വി. ലിഖിതങ്ങൾ നന്നായി പഠിക്കുക.

അങ്ങേ തിരുവചനങ്ങളുടെ പ്രസ്താവന പ്രകാശത്തെ നൽകുന്നു. അത് ശിശുക്കളെ പ്രബുദ്ധരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (സങ്കീ. 118. 130)

1. പഴയ പുതിയ നിയമങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന സകലവും നമ്മുടെ പഠനത്തിനും അർത്ഥം വീശ്വസ്തതാപുച്ഛം നാം ദൈവസേവനത്തിൽ വ്യാപൃതരാകുന്നതിനും പാപാത്മ അത്യധികം വെറുക്കുന്നതിനും, സീമാതീതനായി വിശുദ്ധനായ ദൈവത്തെ ഇഴലോകത്തിലും പരലോകത്തിലും സ്നേഹിക്കുന്നതിനുമായിട്ടാകുന്നു.

നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തത് മാരുള്ളവരോടു വിനയപുച്ഛം ചോദിച്ചു ഗ്രഹിക്കുക. നിന്നെക്കാൾ പണ്ഡിതരായവരോടു ബഹുമാനപരസ്സരം, നീ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാത്തവയെ, ചോദിച്ചു നന്നായി മനസ്സിലാക്കണം. എന്നെന്നാൽ, "ദൈവതിരുവചന പ്രസ്താവന ശിശുക്കളുടെ ഹൃദയത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു."

അത്യുന്നത സത്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുക നിനക്കു വിഷമമെങ്കിൽ അറിവിൽ ചെറിയവരായ "ശിശുക്കളോടു" മേന്മ പഠിക്കുക. അങ്ങനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചാകുന്നു നമ്മുടെ കർത്താവ് പറഞ്ഞത്: "ചൈതങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതിന് അനുവദിക്കവിൻ. എന്നെന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അപ്രകാരമുള്ളവരുടേതാകുന്നു" എന്ന്. (മത്താ. 19: 14)

നിന്റെ ബുദ്ധിക്ക് അഗ്രാഹ്യമായിരിക്കുന്നവയെക്കുറിച്ച് ഒരു വിധി പറയാതിരിക്കുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. അപ്രകാരമുള്ളവയെ നിനക്കു വെളിവാക്കുവാൻ വിശുദ്ധാത്മാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. സജീവമായ വിശ്വാസത്തോടെ പഠിക്കുവാൻ പ്രാർത്ഥിയുടെ പ്രേരണയെ പിൽചെല്ലുക. എന്നെന്നാൽ, താൻ സകല സത്യങ്ങളുടേയും ഉറവയാകുന്നു. ഒരിക്കലും തെറ്റിന് സാക്ഷ്യം നിൽക്കുകയുമില്ല.

2. ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നീ സംശയിക്കുന്നെങ്കിൽ അതു നിന്റെ അജ്ഞതയാലാണെന്നു കരുതുക. അല്ലാതെ നിത്യ രക്ഷക്കാവശ്യമായ സകലവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വി. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പോരായ്മ മൂലമോ തെളിവില്ലായ്മയാലോ അല്ല.

ഉത്സാഹപൂർവ്വം അംഗീകൃതഗ്രന്ഥം വായിക്കുക. സഭയിലെ മല്ലാനാർ അതിനു നൽകിയിട്ടുള്ള വിശദീകരണങ്ങൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നോക്കി അവ പഠിക്കുവാൻ നോക്കണം.

എന്തായാലും ഇതിലുള്ള ആസക്തി പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നും നീനെ പിന്തിരിക്കാതിരിക്കട്ടെ അതുപോലെ വീതുല കർബാനയിൽനിന്നും പലപ്പോഴും വി. കർബാനയുടെ സന്ദർഭത്തിലും, തീവ്രമായ പ്രാർത്ഥനയാലും, മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളെ ദൈവം ഭക്താത്മാക്കൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആകാംക്ഷയോടെ അവയെ അന്വേഷിക്കുന്ന തനിക്കു താൻ പോരുന്ന പലരിൽനിന്നും അതു മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ലളിതഭാഷണം പൈതങ്ങൾക്കും അറിവില്ലാത്തവർക്കും ജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ, വലിയ വിശദീകരണങ്ങളും മറ്റും അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസവും ഉപകാരഹീനവുമായിരിക്കും.

ഭക്ഷണശാലയിലും ഗായകസംഘത്തിലും വായിക്കുന്നതു എന്തെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക. അവിടെ പാരായണം ചെയ്യുവയിലേ രഹസ്യപ്രാർത്ഥനകൾ സോത്സാഹം അന്വേഷിച്ചറിയുക. നീ വായിക്കുന്നതിൽനിന്നും വായിച്ചു കേൾക്കുന്നതിൽനിന്നും ദൈവത്തിൽ വചനത്തിലെ മധു പിഴിഞ്ഞെടുക്കണം.

അനുഭവം നാം നമ്മുടെ അറിവിനോടു് ഓരോന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കിലും വിശേഷതരമായി ഇത്തരം സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആരായുമെങ്കിലും മാലാഖമാരെപ്പോലെ വിതുലാപൂർണ്ണവുമായ അറിവു് നമുക്കുണ്ടാകയില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹായത്താൽ നിത്യാനന്ദ മഹത്വത്തിൽ നാം പ്രവേശിക്കുവരേ ദിവ്യദർശനാനന്ദം നമുക്കുണ്ടാകുമല്ല.

3. ഗുരുത്വമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ശിശുക്കൾക്കു് ഉപഭവകരമത്രേ. ലഘുവും മധുരതരവുമായ ഭക്ഷണങ്ങളായിരിക്കണം ശിശുക്കൾക്കും രോഗികൾക്കും നൽകേണ്ടതു്.

ഒരു സാധാരണ സംശീതവും ഇമ്പകരമായ ഒരു പാട്ടും, ഇടിമുഴക്കംപോലെ ചെവിക്കല്ലു തകർന്നതും മനോജ്ഞതയെ അപേക്ഷിച്ച് പ്രക്ഷീണതയെ വരുത്തുന്നതുമായ ശബ്ദസംക്ഷോഭത്തെക്കാൾ ശ്രോതാവിന്റെ കാതുകൾക്ക് ആനന്ദപ്രദമായിരിക്കും.

ശോഭയേറിയ പ്രകാശം കണ്ണുകളെ അഞ്ചിക്കുന്നു. സാമാന്യ വെളിച്ചമോ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു കാഴ്ചനൽകുന്നു.

ആഴമുള്ള നദി നീന്തിക്കടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ബുദ്ധിമീനനായ യാത്രികൻ മുങ്ങി മരിച്ചേക്കാം എന്നാൽ, പാലത്തുനില്ക്കുക പോകുന്നവൻ ഭയമോ ആപത്തോ കൂടാതെ മറുകര എത്തും.

തടിച്ച കാളകൾ വീണ്ടു ചത്തുപോയേക്കാവുന്ന ഇടുങ്ങിയ വഴികളിലൂടെ കഞ്ഞാടുകൾ സസുഖം സഞ്ചരിക്കുന്നു.

അപ്രകാരമാകുന്നു നിശ്ചലവിശ്വാസവും വിനീതമായ കീഴ്വഴക്കവുമുള്ള ആത്മാവ് കൃപ കണ്ടെത്തുന്നതു്. സ്വശക്തിയിൽ അമിതവിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ആത്മാവിനു ഉള്ളതുകൂടെയും നഷ്ടപ്പെടും.

ഉന്നതജ്ഞാനം അധികാരിയെ ചെട്ടെന്ന് മുഖസ്തുതിക്കുവിയേയനാക്കുന്നു. ഒടുവിൽ അതിൽ പ്രശംസിക്കുന്നവർക്കു കലക്കത്തുനീട വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

‡ ഹൃദയമുരുകുന്ന പ്രാർത്ഥനയാൽ നിർമ്മലാത്മാക്കൾ കണ്ണീരിൽ കളിക്കുന്നതു് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അതേസമയം മധുരരമായ ശബ്ദത്തിൽ ഇമ്പകരമായി പാടുന്നവർക്കു് ഹൃദയവരൾച്ചയല്ലാതെ യാതൊരു വികാരവിച്ഛിന്നതയും സംഭവിക്കുന്നുമില്ല. എന്താണീ വ്യത്യാസം? നിർമ്മലവും വിനീതവുമായ ആത്മാവു് വിചാരത്തിലും വചനത്തിലും ദൈവമഹത്വംമാത്രമേ അന്വേഷിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നതുതന്നെ. അത്തരം ശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ അന്തരംഗം ദൈവത്തോടുകൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും. ഉത്കണ്ഠിതരും അശ്രദ്ധനുമായ പാട്ടുകാരന്റെ ഹൃദയമോ മനുഷ്യരോടുകൂടെ വീ.മികളിലും പൊതുനിരത്തുകളിലും അലഞ്ഞുതിരിയും.

സാവധാനം സങ്കീർ്തനങ്ങൾ വായിക്കുകയോ ശ്രദ്ധയോടും ഭക്തിയുടെ മാധുര്യത്തിലും പലപ്രകാരം അവയാലപിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവൻ അതിന്റെ ആനന്ദികാർമ്മ്യങ്ങളെ കാര്യമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. സ്വന്തമോഹങ്ങളുടെ സംതൃപ്തിക്കായിട്ടല്ലാതെ, കർത്താ

വിന്റെ മറുതാമതെ അന്വേഷിക്കുന്ന ഹൃദയപരമാർത്ഥികൾക്ക്  
താൻ എത്ര മാധുര്യപ്രദൻ.

തന്നെ ശ്രവിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയത്തെ അനുതാപംകൊണ്ടു  
പുരീതമാക്കാൻ കഴിയുംവിധം ദൈവമഹത്വത്തെ പ്രകീർത്തിക്കു  
ന്ന സംഗീതകർത്താ സ്വരം ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു.

5. പുവൻകോഴി കൂവുന്നതിനുമുമ്പ് ചിറക് വീതിയടി  
ക്കുംപോലെ നല്ല സഹോദരൻ അന്യരെ തിരുത്തുന്നതിനു മുന്ന  
മേ സ്വാപരാധങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു നശിപ്പിക്കും. ബുദ്ധിപൂർവ്വ  
വും വിജയകരവുമായി തിരുവചനങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുവാൻ അഭി  
ലഷിക്കുന്നവൻ ആദ്യമേ സ്വന്ത തെറ്റുകളെ തിരുത്തേണ്ടതാ  
കുന്നു.

ആകയാലത്രേ വി. പൗലോസ് മറുജ്ജവരോടു പ്രസംഗി  
ച്ചപ്പോൾ സ്വയം മഹാപാപിയെന്ന് ഏറ്റു പറഞ്ഞത്. "ഈ  
രോ ഭൂമിയിലേക്കു വന്നത് പാപികളെ രക്ഷിപ്പാനായിട്ടത്രേ  
അവരിൽ മുയൽ ഞാനാകുന്നു. (1. തീമോ. 1: 15) അപ്പന്യോ  
ലനെന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടവൻപോലും ഞാൻ യോഗ്യനല്ല" അതീ  
പരിശുദ്ധനായുള്ളോവേ, എന്തുകൊണ്ട്? "ദൈവത്തിന്റെ തിരു  
സഭയെ ഞാൻ പീഡിപ്പിച്ചതു കൊണ്ടുതന്നെ."

എന്നിട്ട് ഇപ്പോളെങ്ങിനെ അവിടുന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട  
ഒരു പാത്രമായി? അതും സകല പരിശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞവനും  
പ്രശസ്തീക്കു അതിമാത്രം യോഗ്യനുമായ ഒരു പാത്രം! ഞാനിത്  
എന്നിൽനിന്നുതന്നെയോ മറുജ്ജവരിൽ നിന്നോ പ്രാപിച്ചത  
ല്ല. ആരുമുചേന്ന എളിമപ്പെടുന്നതിനും ഹൃദയശാന്തത പ്രാപി  
ക്കുന്നതിനും സുവിശേഷത്തിനു അനുസരണയുള്ളവനായിരിക്കുന്ന  
തിനും ഞാൻ അഭ്യസിക്കാപ്പടുവോ ആ കർത്താവീരോയുടെ ആ  
ഹ്യാനത്താലും വെളിപാടിനാലുംതന്നെ. എന്നിൽ നന്മയായി  
ഒന്നുമില്ല എന്നെനിക്കറിയാം. ഞാൻ പറയുന്നതും പ്രവർത്തിക്കു  
ന്നതും, മരണംവരെയും വിശ്വാസപൂർവ്വം ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുമെന്ന  
ഈ പ്രത്യേകതയിലേക്കു എന്നെ ക്ഷണിച്ച കൃപയുടെ കൂടെവനാ  
യ ക്രിസ്തുവിനാൽത്തന്നെ. എന്തെന്നാൽ, "ഞാനെന്തായിരിക്കു  
ന്നുവോ അതു ദൈവകൃപയാലാകുന്നു." (1 കോ: 15: 9) അവ  
ന്റെ കൃപ, എന്നിൽ വ്യക്തമായിപ്പോയില്ല. എന്നെ രക്ഷിക്കു



കയും വിലയേറിയ തന്റെ രക്ഷനാൽ വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാൻ ചെന്നെത്തുന്നതുവരെ അത് എന്നിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

## അദ്ധ്യായം 22

ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി ക്ഷമിക്കുക.

“നീന്റെ ക്ഷമയാൽ നീ എന്താക്കളെ നേടും” (ലൂക്കാ. 21: 19)

നിശ്ചിതമായി നീ വിമർശിക്കപ്പെടുകയോ അന്യായമായി കുറ്റാരോപിതനാകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രഥമ കോപത്തിൽ അവിഹിതമായ മറുപടി പറയാതെ മൗനമായിരിക്കുകയോ വിനയപൂർവ്വം പ്രത്യുത്തരം നൽകുകയോ ചെയ്യുക. കള്ളസാക്ഷികൾ അപവദിക്കുകയും ചമ്മട്ടിയടിയേല്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടും പീഡപീഡിക്കാതെ ക്ഷമപൂർവ്വം സഹിച്ച ഇസ്രായേലയുടെ മാതൃക അനുരരിക്കുക.

അഥവാ ഉപകാരപ്രദമാകയാലോ അത്യാവശ്യം മൂലമോ നീന്റെ പ്രവർത്തികളെ ന്യായീകരിക്കണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തു ചെയ്തതുപോലെ ഉത്തരമായി ചെയ്തുകൊള്ള. മറ്റൊരു പരോഹിതന്റെ സേവകൻ തന്നെ പ്രഹരിച്ചപ്പോൾ താഴ്മയോടും എന്നാൽ യുക്താനുസാരവും താൻ അവനോടു സംസാരിച്ചു. അപ്രകാരം നീയും മറ്റുള്ളവർക്കു മാതൃകയായിരിക്കുക. അപ്പോൾ നിനക്കു സൈദ്ധ്യമുണ്ടാകും.

ഭയങ്കരവകുപ്പുകളുടെ വിരോധഭാഷണങ്ങളിലും മറ്റൊരാൾ പരിഭവമനുഭവിക്കുന്നതിലും സഹിഷ്ണുതയോടുകൂടിയായിരിക്കുക; നീന്റെ പ്രതിരോധികളുടെ നേരെ ഭക്തിപൂർവ്വം മൗനം പാലിക്കുക.

2. നീന്റെ എന്താവിന്റെ എന്തരിക വ്യാപാരങ്ങളിൽ ക്ഷമയുടെ സ്ഥാനം എത്ര വിലയേറിയ ഒരു സൂത്രമെന്നു അറിയുക. അത് എന്താവിനെ സകലവിധ പണ്യങ്ങളാലും അ

ലങ്കരിക്കുകയും രക്തസാക്ഷികളുടെ നിരയിലേക്കു നീക്കി നിരത്തുകയും ചെയ്യും.

ക്രിസ്തു തന്റെ തിരുവചനങ്ങളാൽ ഇത് പഠിപ്പിച്ചു; തന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളാൽ വിശദീകരിച്ചു. ജനത്തിലെ മൂപ്പന്മാരുടേയും പുരോഹിത പ്രധാനന്മാരുടേയും പക്കൽ കുറ്റാരോപിതനായപ്പോൾ ഇപ്പോൾ മൗനിയായിരുന്നില്ലേ? “ഞാൻ വിനീതനും ഹൃദയശാന്തനമാകയാൽ എന്നിൽനിന്നു പഠിക്കുവിൻ. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ ആശ്വാസം പ്രാപിക്കും.” (മത്താ. 11: 29) എന്നു താൻ പഠിപ്പിച്ചത് പ്രായോഗികമായി കാണിക്കുകയായിരുന്നു അവിടെവെച്ച്.

ആത്മാർത്ഥമായ വിനയാഭ്യസനത്തിലും, സകല ശത്രുക്കളേയും കീഴടക്കിക്കൊള്ളുന്ന അത്യഗാധമായ ക്ഷമയിലും, ദൈവത്തിലുൾക്കൊള്ളുന്ന മഹിമയുടെയും സത്യസമാധാനവും പ്രശാന്തിയും നീക്കങ്ങളെത്തുകയില്ല.

ആകയാൽ, ദൈവത്തെ ശരണം ഗമിക്കുക. ചെറുതോ വലുതോ ആയ യാതൊരു സൃഷ്ടിയേയും ശരണം പ്രാപിക്കരുത്. ദൈവത്തെക്കൂടാതെ അവയെല്ലാം മിഥ്യയാകുന്നു. സകല നന്മയും ദൈവത്തിലുണ്ടല്ലോ.

### അദ്ധ്യായം 23

വിനീതനായ സന്യാസിയുമായി സല്ലപിക്കുക.

“എന്റെ പ്രിയേ, നമുക്ക് ഓടിപ്പോകാം.” (ഉത്തമഗീത. 18: 14)

എന്തിനു ഞാൻ ഓടിപ്പോകുന്നു? നിരവധി അപകടങ്ങൾ നാനാഭാഗത്തുനിന്നും നിന്നെ കെട്ടിവലിക്കുകയും സംസാരസംബന്ധികൾ അതിൽ വീണുപോകയും ചെയ്യേക്കാമെന്നു കൊണ്ടു്.

ദൈവസേവനത്തിനു തന്നെത്താൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നവൻ. ശ്ലോകാന്തരെയയും പ്രാർത്ഥനയേയും അദ്ധ്യയനത്തേയും അദ്ധ്യ

നത്തേയും സ്നേഹിക്കണം. ഉപകാരപ്രദങ്ങളായ പ്രവർത്തനങ്ങളാൽ തിന്മയുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിനെ നേടാം. ഫലപ്രദമായും അന്യർക്കു മാതൃകയായും സമയം ചെലവഴിക്കാം.

ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും അതിൽ മനഃപൂർവ്വം അടിയന്തിര കർമ്മങ്ങളും ചെയ്യുന്നവൻ വിരളമായേ സ്വാത്മത്തെ കുറുകൂടാതെ സംരക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ. വലപ്പോഴും പഠത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടതിലും ഭക്തി കുറഞ്ഞവനായിട്ടേ ആ സമാധാനസ്ഥാനത്തു പ്രത്യംഗമിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഭക്തിയും ക്രമവുമുള്ള ഭാഷണം ആരേയും പ്രീണിപ്പിക്കും. പരമേശ്വരം ബഹുമാനഹീനവുമായ സംസാരമോ സ്നേഹിതരെ മുറിച്ചെടുത്തുനതാകുന്നു.

സൂത്രത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ സത്യം സംസാരിക്കുന്നു. വ്യാജം പറയുന്നവനോ തന്റെ അയല്ക്കാരനെ വഞ്ചിക്കുകയും സ്വയം നിന്ദിതനാകയും ചെയ്യുന്നു.

തന്റെ നല്ല പ്രവർത്തികൾപോലും പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടാൻ യഥാർത്ഥ വിനയമുള്ളവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ചെയ്ത സകല നന്മയും ദൈവത്തിന്റേതായും തിന്മയെല്ലാം സ്വന്തമായും അവൻ സമ്മതിച്ചുപറയും. അസത്യവാദി ക്രിസ്തുവിനെ അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും ഓടിക്കുന്നു. മതത്തിലേ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ആഴമുള്ളൊരു ശ്രമിക്കുന്നവൻ തെറ്റിലുൾപ്പെടുകയും അബദ്ധത്തിൽ നിപതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തെളിവായും അവ ക്രമമായും സംസാരിക്കുന്നവനെ ബഹുജനങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും.

2. ഒരേ ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളാകയാൽ നാമെല്ലാവരും സഹോദരങ്ങളാണ്. തെറ്റാചെയ്ത പിതാവിൽനിന്നും ജനിക്കുവാൻ എല്ലാവരും പാപികളുമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ ഒരേ വിശ്വാസത്തിലേക്കു നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരേ മാമ്മോദീസായാൽ നാം വീണ്ടും ജനിക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിൽ നാമെല്ലാവരും ഏകശരീരമാകുന്നു. ആകയാൽ തന്റെ അടുത്തവനെ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലും നിന്ദിക്കുകയോ അപമാനിക്കുകയോ വേദനിപ്പിക്കുകയോ അരുതു്. നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവർ എപ്രകാരം നമ്മോടു ചെയ്യണമെന്ന് നാം

ആശ്രയിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരം കഴിവുപോലെ അവരെ സഹായിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക.

സരോപദേശത്താൽ അസ്ഥിരനെ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗീയാഹാരംകൊണ്ട് രോഗിയെ ചോഷിപ്പിക്കുന്നു.

വേദന അനുഭവിക്കുന്നവനെ ആശ്വാസിപ്പിക്കുന്നവൻ, ഭാഹ്യവശമല്ലാത്ത ജീവപാനീയം നൽകുന്നു.

വിനയവചനങ്ങളാൽ സഹോദരന്റെ കോപത്തെ തമിപ്പിക്കുന്നവൻ അവന്റെ നാവിനെ മധ്യംകൊണ്ടു ലേപനം ചെയ്യുന്നു. കടിക്കുന്ന പട്ടിയെ തടയുന്നതുപോലെ, നാവിനെ കടിക്കുന്നതിനു സൂക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ മദ്ധ്യേ സമാധാനം കൈവളത്തുന്നു.

മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനെന്നു മരിക്കപ്പെടാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നവൻ അല്പനെന്നും അസമാധാനമേതുകെന്നും സ്വയം പ്രഖ്യാപിക്കുകയാകുന്നു.

ഏല്പാറിലും വീനയം കാക്കുന്നവൻ കൂടുതൽ കൃപയും ബഹുമാനവും സ്വീകരിക്കുന്നതിന്നു അർഹൻതന്നെ.

ഭക്തനും ഏളിയവനും പ്രാർത്ഥനയാൽ പൈശാചിക കെണികളെ പൊട്ടിച്ചു രക്ഷപെടുന്നു. അഹങ്കാരിയോ വ്യക്തമാണിമാനത്താൽ നീതനായി അവന്റെ കെണിയിൽ വീണുനശിക്കുന്നു.

ഇതിൽനിന്നും നല്ലവനായ ഇശശോ നമ്മെ കാത്തുകൊള്ളുകയും സ്വർഗ്ഗത്തിലേ നീത്യാനന്ദം നമുക്കു നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ ആമ്മേൻ.

## അദ്ധ്യായം 24

ബുദ്ധിപൂർണ്ണം സംസാരിക്കുക. ഔദാര്യപൂർണ്ണം വർത്തിക്കുക.

“വൈദ്യോ, നീ നിന്നെത്തന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുക.” (ലൂക്കാ-  
4: 23.)

നീന്റെ അയല്പുറത്തെ മാടിവിളിക്കുന്നതിനും അവനോടു സംസാരിക്കുന്നതിനും മുന്നമേ ഈ വചനങ്ങളെ കാമ്യയിൽ വരുത്തുക. അന്യായമായോ, അവിവേകമായോ അവനെ തിരുത്തുന്നതിൽ, അവന്റെതിന്ദേക്കാൾ വലിയ തെറ്റാ നീ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനും.

താൻ ആരെ ഗുണഭോഷിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അവന്റെ സ്വഭാവത്തേയും പ്രകൃതിയേയും കുറിച്ച് സമജ്ജസമായി പഠിക്കുന്നതിനു ബുദ്ധിമാൻ തരമന്വേഷിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരുപക്ഷെ, പൊറുക്കാൻ ചെയ്തത് മരിക്കാനിടയാക്കിയേക്കും.

വിലയേറിയ പരിമള വർഗ്ഗങ്ങൾ നിറച്ച സുവണ്ണനിർമ്മിതമായ ഒരുപാത്രംപോലെ വിവേകിയുടെ അധരം ബഹുമാനാർഹമാകുന്നു.

നീന്റെ വചനവിശുദ്ധിയും പ്രവർത്തിയുടെ ചിട്ടയും ലൗകികരെ വിജ്ഞരാക്കുന്നതിനും മനോഷ്ണരെ മുട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നതിനും തിരസ്കൃതരെ തിരിച്ചു വിളിക്കുന്നതിനും പതറിയ ഹൃദയത്തിനു അനുതാപം നൽകുന്നതിനും അറിവില്ലാത്തവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും ഭക്തരെ കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കട്ടെ. നല്ലവരുടെ സുമാതൃക ലോകമോഹങ്ങളെ വെടിയുന്നതിനു മതിയായ പ്രേരകമാകുന്നു. അത് ജീവിതത്തെ നവീകരിക്കുന്നതിനു ലൗകികവിജ്ഞാനത്തേക്കാൾ ശക്തിയേറിയതാകുന്നു.

2. അന്യരെ ഉപദേശിക്കുവാനോ ഗുണഭോഷിക്കാനോ ഉള്ള ആഗ്രഹം, കഴിവിന്റേയോ സുകൃതത്തിന്റേയോ ഒരു കൈകളിലായി ഗണിച്ചുകൂടാ. തന്നെത്താൻ ഭരിക്കുന്നതും കൃതങ്ങളെയോടെ തിരുത്തുകൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും ഹൃദയത്തെ സംസ്കരിക്കുന്നതും

രിക്കുന്നതിനു് ശുഷ്കാന്തിയോടെ പ്രയത്നിക്കുന്നതും ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പിൽ പരിജ്ഞാനമായി ഗണിക്കപ്പെടും.

സംശയാധീനമായ കാര്യങ്ങൾക്കു അനുക്രമമായൊരു വ്യാഖ്യാനം നല്ലവാൻ തുനിയുക. അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതിനെക്കുറിച്ചു ഖണ്ഡിതമായി ഒന്നും പറയരുത്. പ്രത്യക്ഷമായ സകല തിന്മയും തടയുക; ഇടർച്ചയെ ഒഴിച്ചുവിടുക; സഹോദരന്മാരുടെ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുക. നിനക്കു തിരുത്താൻ പാടില്ലാത്തവ ദൈവത്തെ ഭരമേല്പിക്കുക.

ഇതുവരേയും ദൈവം നിന്നോടു ക്ഷമിച്ചെന്നും ഇന്നും ധാരാളം ബലഹീനതകൾ നിന്നോടു ചെറുക്കുന്നുവെന്നും കാക്കുക. എങ്കിലും നീ അവക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുന്നില്ല. പലപ്പോഴും നീ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടു്, പറയുന്നുമുണ്ടു്; 'നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നു അവക്കു പരിഹാരം ചെയ്യുവാനെന്നു്.'

എന്നാൽ, ഇന്നും തന്റെ കരുണ, തപസ്സിലേക്കു് നിന്നെ നയിക്കുന്നതിനും നിന്റെ ബലഹീനതകൾ നിന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും കാത്തിരിക്കുന്നു. വിനയപൂർവ്വം നീ മാപ്പുപേക്ഷിക്കുന്നതിനും നിന്റെ സ്നേഹിതനെ നിർദ്ദയം വിധിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും ഇതു് നിനക്കു സഹായകമാകും.

വളരെകാര്യങ്ങളിൽ ദൈവം നിന്നോടു കരുണ കാണിക്കുന്നെങ്കിൽ അല്പകാര്യങ്ങളിൽ നിന്റെ സമീപസ്ഥനോടു് നിനക്കും അങ്ങിനെ ചെയ്യരുതോ,

വളരെ സംസാരിക്കുന്നതു് ആത്മികപതർച്ചക്കു കാരണമായേക്കാമെന്നു കരുതി ഭക്തനും വിനീതനും അല്പമായേ സംസാരിക്കുന്നുള്ളു.

അഹങ്കാരി ധർഷ്ട്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു. തപരിതലത്തിക്കാർത്ത് താൻ ഗുണദോഷിക്കുന്നവരുടെ ആത്മാക്കളിൽ അസുഖം ജനിപ്പിക്കുന്നു; സ്വയം തിരുത്തലിനു അധീനനാകേണ്ടി വരുമ്പോൾ അവൻ നിരസ്സപ്പെടുന്നതുപോലെ, ശാന്തനിലുമാർ ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ സ്തുതപാതയിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശകാരത്തേക്കാൾ അഭ്യർത്ഥനയാണവർ ചെയ്യുക. അവരുടെ ബലഹീനതകളിൽ സഹതപിക്കുകയും ഒരുത്തമ സ്നേഹിതനെന്നു് അവർക്കു കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രഥമ സ്ഥാനിയാവൻ പരിശ്രമിക്കുന്നവൻ പലവിധ അനർത്ഥങ്ങളും വരുത്തിവയ്ക്കുകയും, സ്വയം അപമാനിതനാകയും ചെയ്യുന്നു.

വ്യർത്ഥാഭിമാനി ദീർഘമത്സനം കാക്കുന്നതിനു ശക്തനല്ല. താനതും വിധേയത്വം നിറഞ്ഞതുമായ പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിൽ അവൻ ലജ്ജിക്കുന്നു. അവസാനപീഠത്തിൽ ഇരിക്കുവാൻ അവനു കഴിയുന്നില്ല. എന്നാലും, ഈ ലോകത്തിൽ മറ്റുള്ളവർക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെയോ എല്ലാറ്റിലും വിധേയത്വം പരിശീലിക്കുന്നതുപോലെയോ സേപ്തയാ മറ്റുള്ളവർക്ക് ദാസ്യമനുഷ്ടിക്കുന്നതുപോലെയോ ശ്രേഷ്ഠമായ ബഹുമാനം മറ്റൊന്നില്ല. ക്രിസ്തുതന്നെ പറയുന്നു: "പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനായി ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മധ്യേ ഇരിക്കുന്നു" (ലൂക്കാ. 22: 27.)

ആകയാൽ, യുവാവേ, പ്രായമുള്ളവരോടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ വിഷമത നേരിടാതിരിപ്പാൻ മത്സനം കാത്തുകൊൾക. വിഡ്ഢിത്തം എഴുന്നള്ളിക്കാതിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു മത്സനമായിരിക്കുകയല്ലേ?

4. മത്സനത്തോടുകൂടി നീതീകരണം സ്വീകരിക്കുക ഒരു വലിയ കലയാകുന്നു. തക്കസമയത്തു് വേണ്ടവിധം സംസാരിക്കുക വിജ്ഞാനലക്ഷണമത്രേ. പണ്ഡിതന്മാരുടെ മധ്യേ ഉചിതവും മിതവും അല്ലാത്തതൊന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതും ഉത്തമ ലക്ഷണംതന്നെ.

ലോഷൻ സമയമോ ഉദ്ദേശ്യമോ ക്രമമോ ഒന്നും നോക്കുന്നില്ല സംസാരത്തിൽ. തൻമൂലം അവിവേകമായ അവന്റെ സംഭാഷണം വരുത്തിവെയ്ക്കുന്ന അപമാനവും ഖേദവും അവൻ സഹിച്ചേ മതിയാവൂ.

സാഹസികനും ആലോചനകൂടാതെ സംസാരിക്കുന്നവനുമായ യുവാവു് തുക്കനെയുള്ള പാറയുടെ വക്കിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാതെ നിൽക്കുന്ന ലോഷനാകുന്നു. താല്പര്യത്തോടെ ഗുണഭോഷങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും മത്സനപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും അനുസരണയോടെ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യാൽ അവൻ സുകൃതത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുമെന്ന് ആശിക്കാൻ വകയുണ്ട്. ഒരു ദിവസം താഴ്വരയിലേ താമരക്കു തുല്യം അവൻ പ്രശോഭിതനാകയും ചെയ്യും.

പരിപകമതികളുടെ വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങളെ നിരാകരിക്കുകയും ദൈവഹിതത്തിനു വിരോധമായി സ്വഭീലായത്തെ മുറുകെപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്റെ തണ്ടു് വളരെ കൂടിയതുതന്നെ.

സാധാരണക്കാരനു് അവന്റെ വാക്കുകളും പ്രവർത്തികളും അതിർത്തിയിട്ടു ക്രമപ്പെടുത്തി, അങ്ങനെ അവന്റെ ആത്മാവിനെ പരിരക്ഷിക്കുക വിഷമമാകുകൊണ്ടാണു് ഒരു സന്യാസി ഏകാന്തതയെ സ്നേഹിക്കുകയും മഗ്നവും ധ്യാനവും അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. അങ്ങിനെ ലോകബഹളങ്ങളെ പരിവർജ്ജിച്ചു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു സമയവും സൗകര്യവും കണ്ടെത്തും.

## അദ്ധ്യായം 25

അനിശ്ചിതമായ മരണം.

“ഉണർന്നു കാത്തിരിപ്പിൻ; എന്തെന്നാൽ, ദിവസമോ സമയമോ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാ” (മത്താ. 25: 13.)

സന്തോഷവും സന്താപവും, ബഹുമാനവും അപമാനവും അവസാനിക്കുന്ന ആ അന്ത്യവിനാശികയെക്കുറിച്ച് അനുധ്യാനം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവു് അനുഗ്രഹീതമാകുന്നു.

വിലോഭനീയവും ഉന്നതവുമായ ഇഴലോകമഹത്വത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടു് ഓദവത്തിൻ പക്കലേക്കു് നടന്നുചെല്ലുന്ന സാധുവായ തീർത്ഥാടകൻ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കും. ആ അന്ത്യസമയത്തു്, കൊട്ടാരവും പട്ടണവും ഗ്രാമങ്ങളും, വെള്ളികൊണ്ടും സ്വർണംകൊണ്ടും നിർമ്മിതങ്ങളായ മനോഹര പാത്രങ്ങളും, മധുരതരങ്ങളായ ഭക്ഷ്യപദാർത്ഥങ്ങളും പരിമളം പരത്തുന്ന വീഞ്ഞു നിറച്ച എല്ലാ പാനപാത്രങ്ങളും, സകലവും നശിക്കും. അന്നു വീണയോ മറ്റു മോ കാഹളമോ തംബുരമോ ഒന്നും കേൾക്കയില്ല.

അന്നു വിനോദങ്ങളോ ആനന്ദങ്ങളോ നൃത്തങ്ങളോ അട്ടമാസങ്ങളോ സംഗീതങ്ങളോ പൊട്ടിച്ചിരികളോ കേൾക്കയില്ല.



തെരുവീഥികളിൽ, കുടിച്ചാടിക്കഴിയുന്നവന്റെ സ്വരമോ പണ്ണുതാലകളിലെ നമ്മുഭാഷണമോ കേട്ടെന്നു വരികില്ല. ലോകം മുഴുവനും ദൈവസന്നിധിയിൽ വിരക്കുകയും സകല ഹൃദയങ്ങളും ഉണങ്ങിവരണ്ടുപോകയും ചെയ്യും ആ സമയത്ത്.

അനുഭവം ഇവയെ സ്മരിക്കുകയും കണ്ണീരിറുവാൻ, അനുഗ്രഹീതർക്കു ലഭിക്കാനുള്ള നിത്യാനന്ദത്തിനു തന്നെത്താൻ തയ്യാറാകയും ചെയ്യുന്നവൻ ധന്യൻ!

2. വിഷയസുഖങ്ങളിലേക്കു വശീകരിക്കാവുന്ന ഇഴലോക വഞ്ചനകളേയും കെണികളേയും മനഃപൂർവ്വം വേർപെടുത്തുന്നവൻ ധന്യനാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടു കൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതിനു, ഈ വിദേശവാസകാലത്ത് പ്രലപിക്കുകയും ഞെടുവീർപ്പിടുകയും മരണത്തെ കാംക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന തീർക്കുകയും ധന്യനാകുന്നു. ലോകത്തേയും പാപത്തിനു പ്രേരകമാകാവുന്ന അതിലുള്ള സകലത്തേയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും, ഏലിയായെപ്പോലെ മരുഭൂമിയിലെ തന്റെ ആശ്രമത്തിലേക്കു പഠനം പോകുന്നവനും ധന്യനാകുന്നു. അശ്രദ്ധയായ ആത്മാവിനെ നരകത്തിലേക്കു വലിച്ചു ചാടിക്കാവുന്ന അസംഖ്യങ്ങളായ അപകടമേഖലകളിൽനിന്നും.

രാവകൽ പ്രലോഭനങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ചു നേരിടുന്നവൻ ഉത്തമൻ തന്നെ. പ്രവാചകനായ ഏലിയായെപ്പോലെ അവൻ വീളിച്ചു പറയുന്നു: "എനിക്കു മതിയായി. കുന്താവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെയെന്ത് സ്വീകരിക്കുക?" (3. രാജാ. 19: 4.) തിന്മയ്ക്ക് സാക്ഷിയായി അനവധിയാപത്തുകളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, എന്റെ ഹൃദയം പ്രത്യാശാപൂർണ്ണമായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രസാദവര നിറവോടെ മരിക്കുക എനിക്കു നല്ലതാകുന്നു. ശരീരവും ആത്മാവും യോജിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളവും ഭൂമി പുറപ്പെടുത്തുന്നവയാൽ ശരീരം പോഷിപ്പിക്കുന്നിടത്തോളവും സകല തിന്മയിൽനിന്നും ഭജിത്തീരിക്കുക മനുഷ്യനു പ്രയാസം. അവൻ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കു തീതനോ വീഴുകയില്ല എന്നു തീർത്തു പറയപ്പെടാവുന്ന സ്ഥിതിയിലോ അല്ല.

നാളെ ഞാൻ എവിടെ ആയിരിക്കും എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ, ഇവിടെ അനേകനാൾ ജീവിച്ചിരുന്നു പല കാര്യ

ങ്ങൾ ചെയ്തതുകൊണ്ടുമാത്രമല്ല അത് ഭോഷത്തവം  
വെച്ചുപറയുകയും ചെയ്തു.

3. ധനികനും ശക്തനും നിരവധി സന്തോഷങ്ങളിൽ നി  
റഞ്ഞവനുമായ മനുഷ്യൻ, നീ മരിച്ചു മണ്ണിനടിയിലാകുമ്പോൾ  
നിനക്കെന്തു സംഭവിക്കുമെന്നറിയാമോ? നിനക്കുണ്ടായിരുന്ന സ  
ന്തോഷങ്ങൾകൊണ്ടെല്ലാം നിനക്കെന്തുപകാരം?

ഇന്നു ഒരു രാജാവു ജീവിക്കുന്നു. ഭരിക്കുന്നു. നാളെ നീ ഉ  
ണ്ടായിരിക്കയില്ല. നിന്റെ ശബ്ദം ഒരുവനും കേൾക്കുകയില്ല.

കിന്നരി വെച്ച വിലയേറിയ വസ്തുക്കളും ധരിച്ചു സിംഹാ  
സനത്തിൽ നീ ഉപവിഷ്ണനായിരിക്കുന്നു ഇപ്പോൾ. നാളെയോ  
നീ കല്ലറയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെടും. പിന്നീട് നിന്നെയാരും ക  
ണക്കുകയില്ല.

ഇന്നു അനേകായിരങ്ങൾ നിന്റെ പാദത്തിൽ നമസ്കരി  
ച്ചു നിന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു; നാളെമുതൽ ആരും നിന്നെ ശ്ര  
ദ്ധിക്കുകയില്ല.

ഇന്നു നീ എല്ലാവരിലും ശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു; നാളെ സന്യാസ  
ങ്ങളോ ബഹുമാനങ്ങളോ പട്ടണങ്ങളോ കൊട്ടാരങ്ങളോ നിനക്കു  
ണ്ടായിരിക്കയില്ല.

ഇന്നു നീ എല്ലാവരിലും അതിസുന്ദരൻ, രാജാക്കളുടെ മ  
ദ്ധ്യേ എണ്ണപ്പെട്ടവൻ; നാളെയോ നീ കൃമികൾക്കുമാത്രം. മുക്കി  
യ്ക്കു അസഹ്യമായ ദുർഗന്ധവും.

നന്നനായി നീ ലോകത്തിലേക്കു വന്നതുപോലെ കബറി  
ലേക്കും നീ വരികപ്പെടും. ഇഴലോകമോഹങ്ങളുടേയും സകല  
ആനന്ദാനന്ദങ്ങളുടേയും അന്ത്യം ക്ഷണത്തിൽ വന്നുചേരുന്നു. മ  
രണവും ദുഃഖവും, പ്രലാപവും ഭീതിയുമാകുന്നു നമ്മുടെ ഓഹരി.

നമ്മുടെ പിതാവായ മാർപ്പാപ്പാ കാലം ചെയ്യുന്നു; കുർബ്ബി  
നാളെനാൾ. മരണമുഖം ആ സ്ഥാനം സ്വീകരിക്കുന്നു; അതേ ക്ര  
മത്തിൽ മരിക്കുന്നതിന്.

ഒരുവനും മരണത്തെക്കുറിച്ച് നിശ്ചയമില്ല. മരിക്കാതിരി  
ക്കുന്നതിന് പരിശുദ്ധ മാർപ്പാപ്പായിൽനിന്നും ഒരു വരം പ്രാ  
പിക്കുന്നതിനും ആർക്കും കഴികയില്ല. ഒരിക്കലും നീഷേധിക്ക  
പ്പെടുകയില്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യേകത കൈവശപ്പെടുത്താനും സാ  
ദ്ധ്യമല്ല.

പരിഗണനകളും സംസ്ഥാനങ്ങളും ലഭിച്ചതിനുശേഷം, പലപ്പോഴും അറിയാത്ത അവസരത്തിൽ മരണം പിടികൂടുന്നു. അങ്ങിനെ എല്ലാം നശിക്കുന്നു. അപേക്ഷിക്കാൻ പോയപ്പോലെ സാധുവും നഗ്നനുമായി തിരിച്ചുപോരുന്നു.

4. ദീർഘകാലം ജീവിച്ചു പലരുടേയും ചരിത്രം നമുക്കറിയാം. “ഇന്നയിന്ന പ്രകാരമുള്ള ഒരാൾ ജീവിച്ചിരുന്നു” എന്നു പലരെക്കുറിച്ചും നാം വായിക്കുന്നു. ഒടുവിലോ “എന്നിട്ട് അയാൾ മരിച്ചു” എന്ന്. “ഒരിക്കലും തിരിച്ചുവരാത്ത നദിജലംപോലെ നാമേവതും മരിക്കും.” (2 രാജാ. 14: 14) എതിൽ നിന്നു നാം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടുവോ ആ ഹൊടിയിലേക്കു പിന്തിരിയും.

തന്റെ പാദങ്ങളെ പിന്തിരിഞ്ഞു നോക്കാത്ത ഒരു യാത്രികനും, ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ശോഭ മങ്ങുന്നതും അല്ലനിമിഷം നിന്നിട്ടു പെട്ടെന്നു കടന്നുപോകുന്നതുമായ ഒരു കാര്യമല്ലാതെ എന്താകുന്നു ജീവിതം?

നിമിഷനേരംകൊണ്ടു മിന്നൽപ്രഭ മങ്ങി മറയുന്നതുപോലെ ആയത്ത് കടന്നുപോകുന്നു. അതോടുകൂടി ഇശ്ശോകവും.

നിന്റെ ജീവിതത്തിലെ നാഴികകളും ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും സംവത്സരങ്ങളും എങ്ങോട്ടു പോയി മറഞ്ഞുവെന്ന് പറയാമോ?

നിഴൽപോലെ നിന്റെ ദിവസങ്ങൾ കടന്നുപോയി. ചിലന്തിവലപോലെ നിന്റെ സംവത്സരങ്ങളും. കാരറടിക്കുന്നു, ഇതിനെതിരായി അവയുടെ പ്രവർത്തികൾ നില്ക്കുന്നതുമില്ല.

നിലനില്ക്കുന്നതായി ഒന്നുമില്ല. ആലാമിനേയും അവന്റെ സന്തതികളേയും കരുപ്പിടിച്ചു ഈ ഭൂമിയിൽ നിത്യമായി നില്ക്കുന്നതുമൊന്നുമില്ല.

5. മഹത്വവും സൗന്ദര്യവും സന്തോഷവും, ഇപ്പോഴുള്ളവയെല്ലാം, മായയും ചഞ്ചലവും ആകുന്നു.

ഇവയുടെ ആകർഷണം നിന്നെ വശീകരിക്കുകയോ നിരസനം നിന്നെ ഭീതിപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കട്ടെ.

നിറത്തിന്റെ ശോഭ മരണത്തോടെ കെട്ടുപോകുന്നു. വിലയേറിയ മുത്തുകളും രത്നങ്ങളും പതിച്ചു സ്വർണ്ണഭരണങ്ങൾകൊ

ബലംകരിച്ച ശരീരം അന്ധകാരപൂർണ്ണമായ ശവക്കല്ലറയിൽ വി  
ലയില്ലാത്തതായി കിടക്കുന്നു.

നിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തികളിലും, അവ എന്തുതന്നെ ആ  
യിക്കൊള്ളട്ടെ, എവിടെയെല്ലാം പോകുമോ എങ്ങോട്ടെല്ലാം സ  
ഞ്ചരിക്കുമാ അപ്പോഴെല്ലാം ജീവിതാന്ത്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തയു  
ള്ളവനായിരിക്കുക. നീ അറിയാത്ത സമയം വന്നുചേരുന്ന  
ആ അവസാന വിനാശികയെക്കുറിച്ചുതന്നെ. "മരിച്ച് ക്രിസ്തു  
വിനോടുകൂടെ ആയിരിക്കുന്നത് എല്ലാറ്റിലും നല്ലതെന്ന്" കരു  
തിയ (പി.ലി: 2. 23) വി. പശലോസിനെപ്പോലെ ചിന്തിക്ക  
ുന്നവൻ ധന്യനാകുന്നു. ഇശലോകസാഗരത്തിൽ, കൊട്ടുകാറ്റിൻ  
മജേപ്പ, ദൈവത്തിനന്വനായി തീരാഭയത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന  
തിനേക്കാൾ എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു, മരിച്ച് കർത്താവിനോടു  
കൂടി ആയിരിക്കുക.

നിന്റെ ആത്മാവിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും ഇശരോയെ നീ  
സംവദിക്കുന്നെങ്കിൽ, ആത്മാർത്ഥമായി നീ അങ്ങേ സ്നേഹിക്ക  
ുന്നെങ്കിൽ, നിത്യവും അങ്ങയോടു നീ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നെങ്കിൽ നി  
നക്കങ്ങയിൽ പൂർണ്ണമായി ശരണപ്പെടാം. അങ്ങയുടെ രാജ്യത്തി  
ൽ എന്തു കയ്യും ചെയ്യാം. താൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: "ഞാനെവി  
ടെയോ അവിടെ എന്റെ ശുശ്രൂഷകരം" എന്ന്. (യോഹ. 12:  
26)

"നല്ലവരും വിശ്വസ്തരമായ ദാസാ, നീ നന്നായി ചെയ്തി  
രിക്കുന്നു. അല്ലത്തിൽ നി വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുകൊണ്ട് അധി  
കൃത്തിൽ ഞാൻ നീന്നെ അധികാരിയാക്കും. നിന്റെ യജമാന  
ന്റെ ആനന്ദത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുക" (മത്താ. 25: 21) എന്നു  
അന്ത്യസമയത്തു കേൾക്കാൻ അർഹനാകുന്ന ഭൂതൃപൻ അനുഗ്രഹീ  
തനാകുന്നു.



## അദ്ധ്യായം 26

### നിത്യമഹത്വം.

“എന്റെ ആത്മാവേ, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക. തന്നിൽനിന്നു സകല നന്മയും ഉത്ഭവിക്കുന്നു. അവ എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” (സങ്കീ. 145: 2)

സകല നന്മയുടേയും ആരംഭവും അവസാനവും ദൈവത്തിലാകുന്നു. അത്യന്തമായ കൃതജ്ഞതമൂലം നീ അങ്ങേ സ്തുതിക്കണം. നിത്യജീവന്റെ ഉറവയിങ്കലേക്കും പ്രേമത്തിന്റെ നിത്യതപത്തിലേക്കും നീ ചെന്നെത്തുവരെ പുതിയ സ്വർഗ്ഗീയ വരങ്ങൾ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നിന്നിലേക്കു ചൊരിയുന്നതിനും നിനക്കു വർദ്ധിക്കുന്നതിനും തന്റെ ദിവ്യസന്നിധിയിൽ ആയിരിക്കുന്നതിനും മഹത്വത്തെ നേരിട്ടു ദർശിക്കുന്നതിനും നീ അങ്ങേ സ്തുതിക്കണം.

തീക്ഷ്ണതയോടെ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നതിലും അളവുകൂടാതെതന്നെ സ്തുതിക്കുന്നതിലും ഉപരിയായി നന്മയോ രക്ഷാകരമോ മാധുര്യപ്രദമോ സന്തുഷ്ടിദായകമോ വിലയറ്റതോ ഉന്നതമോ പരിപൂർണ്ണമോ ആനുകൂല്യമോ അനുഗ്രഹപ്രദമോ ആയി മറ്റൊന്നുമില്ല. ഇത് ഒരു ആരം പ്രാവശ്യമല്ല, ആയിരം പ്രാവശ്യം ഞാൻ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു. നിന്റെ സ്രഷ്ടാവും രക്ഷകനുമായ ദൈവത്തെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണ ആത്മാവോടും പൂർണ്ണ ശക്തിയോടും സ്നേഹിക്കുന്നതും സ്തുതിക്കുന്നതുംപോലെ ശ്രേഷ്ഠമായ പഠിത്തമോ ഉത്തമമായ ഉദ്യോഗമോ വേറൊന്നുമില്ല.

നീ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, നിനക്കു ബുദ്ധിയും ശക്തിയുമുള്ളപ്പോൾ അതു ചെയ്യുക. രാവും പകലും, പ്രഭാതത്തിലും പ്രദോഷത്തിലും, ജീവിതത്തിന്റെ സകല നാഴികകളിലും നിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുക, സ്നേഹിക്കുക എന്നതായിരിക്കട്ടെ.

2. പരിപൂർണ്ണമായും പരിശുദ്ധമായും നീ നിന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുക. നിന്റെ അറിയും ശക്തിയും അനുവദിക്കുംപോലെ ദൈവത്തോടു പഠിച്ചുപഠിക്കുക. പ്രഥമവും പ്ര

ശാന്തവുമായി സകല പ്രകാരണയും ദൈവത്തെ സ്തോഹിക്കുക, സ്തുതിക്കുക, ബാഹ്യമായും കൊണ്ടാടുക. അങ്ങയിൽനിന്നു് അങ്ങ ഭവിക്കുന്ന സന്തോഷത്തിന്നു അതിരണ്ടാകയില്ല.

പരിശുദ്ധ ദൈവജനനി രക്ഷകനായ ഇശരോയിൽ ആനന്ദിച്ചതുപോലെ വിശ്വസ്തയായ ആത്മാവേ, ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കുക.

നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്ന ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു രാധിക്കുക. നിനക്കു ലഭിക്കുന്ന എണ്ണമറ്റ സകല നന്മകളും അങ്ങയുടെ കാരുണ്യത്തിൽനിന്നാകുന്നു. നീ ഒരു മാലാഖ തന്നെ ആയിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നാലും, നിന്റെ കൃതജ്ഞത ദൈവനന്മക്കു തക്കവണ്ണമാകയില്ല.

ഒരു മർത്യന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു് അങ്ങേ സ്തോഹിക്കുക, മഹത്വപ്പെടുത്തുക, ആരാധിക്കുക. എന്തെന്നാൽ, ഒരു മർത്യൻ ദൈവത്തെ കൂടാതിരിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല. അവൻ എപ്പോഴും ദൈവത്തെ അന്വേഷിച്ചും ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിച്ചുമിരിക്കണം.

നീ പാപത്തിൽ വീണുപോയാലും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു് കീർത്തിക്കുന്നതിൽ വിമുഖനാകരുതു്. നിന്റെ അധർമ്മങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു പെരുകിയാലും നിരാശപ്പെടരുതു്. എന്നാൽ, എളിയ യോടും ഉജ്ജ്വലതയോടും പ്രാർത്ഥിക്കുക.

സ്തോഹിക്കുക; അപ്പോൾ നീയും സ്തോഹിക്കപ്പെടും. സ്തോഹം, ചെയ്തുപോയ സകല തിന്മകളിൽനിന്നും ആത്മാവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു; മുറിവുകളെ കഴുകി ഭേദപ്പെടുത്തുന്നു; ആത്മാവിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു; ഹൃദയത്തെ മൃദു പിടിച്ചിടിക്കുന്നു; ദുഃഖത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്നു; ഹൃദയസന്തോഷം സംജാതമാക്കുന്നു. ലോകം അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും മാംസവും രക്തവും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ അവസ്ഥാവിശേഷം!!

ദൈവത്തെ പ്രകീർത്തിക്കുക: നീയും പ്രകീർത്തിതനാകും; വഴുതു്, നീയും അനുഗ്രഹീതനാകും. തന്റെ നാമത്തെ പരിശുദ്ധമാക്കുക; അപ്പോൾ നീയും വിശുദ്ധനാകും; മഹത്വപ്പെടുത്തുക; അപ്പോൾ നിനക്കും ശ്രേഷ്ഠനാകാം. സ്തുതിക്കുക, അപ്പോൾ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും നീയും സമജ്ജ്വലനാകും.

3. **ആത്മാവ്:** ഇവയെല്ലാം എന്നു സംഭവിക്കും? അങ്ങേ വിത്തുല ഗണത്തോടൊത്ത്മിച്ചു് അവിടുത്തെ മഹിമാതിരയങ്ങളെ എന്നേക്കും പാടുവാൻ എന്റെ അധരങ്ങളെ അങ്ങു് എന്നാണു തുറക്കുക. മഹത്വത്തിൽ അങ്ങേ വിത്തുലരോടൊത്ത്മിച്ചു് എന്റെ ആത്മാവ് എന്നു സന്തോഷിക്കും; എന്റെ ഹൃദയം എന്നു് ആനന്ദപൂരിതമേകും?

**കർത്താവ്:** അല്ലംകൂടി ക്ഷമിക്കുക. കാഹളം ധ്വനിക്കുമ്പോൾ അതുതുളുതങ്ങൾ നീ കാണും. അപ്പോൾ എന്റെ വിത്തുലരുടെ വേദനകൾക്കും അലപനങ്ങൾക്കും വിശ്രാന്തിയും നിത്യജീവനും പ്രതിഫലമായി ഞാൻ നൽകും. പിന്നെന്താണു് കൂടുതലായി നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്?

**ആത്മാവ്:** നാഥാ, മറു യാതൊന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങുമാത്രം എന്നിക്കു മതി. അങ്ങേ സ്തുതിക്കുന്നവർക്കും സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കും നിത്യജീവൻ നൽകുന്നവല്ലോ. നശ്വരവും കൊള്ളരുതാത്തതും ആയതിനു പകരം നന്മയും ധാരാളതയും അചിന്ത്യവും നിത്യവുമായവ അങ്ങു നൽകുന്നു.

**കർത്താവ്:** എങ്കിൽ നീ നിനക്കുള്ള സകലത്തേയും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുക. ചെയ്ത സകലവും അങ്ങേക്കേല്പിക്കുക, നിന്റെ അറിവും ശക്തിയും എല്ലാം. എന്നാൽ, നീ ഇതുവരെ ആയിരുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ധനികനും പ്രീതിപാത്രവും ആകും.

വി. പൗലോസിനോടുകൂടെ ഇങ്ങിനെ പറയുക: “ഒന്നുമില്ലാത്തവരെപ്പോലെയാകിലും ദൈവത്തിൽ സകലവും ഉള്ളവരെപ്പോലെയാകുന്നു നാം.” (1 കോറി. 6: 10) മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ അഗതികളും ഞെരുക്കപ്പെടുന്നവരും നിന്ദിതരും ദൈവത്തിൽ ധനികരും “എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കുന്നവരുമാകുന്നു” (1. തെസ്സ. 5: 16) “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്നു നിശ്ചയമുള്ളവരുമാകുന്നു.” (2. തി. 4: 8)

**ആത്മാവ്:** എന്റെ മുഖത്തിന്റെ രക്ഷയും ദൈവവുമായ കർത്താവേ, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ, എന്റെ ആത്മാവ്, പ്രതാപപുണ്ണമായ അങ്ങേ മുഖത്തോടു കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നതെന്നായിരിക്കും? നിത്യപ്രകാശത്തിന്റെ കരീനിഴൽ എന്നിലുള്ള അന്ധകാരത്തെ നീക്കുന്ന സൂരിനും ഏതാകുന്നു?

സത്യസമാധാനമേ, ഉന്നതാനുഗ്രഹമേ, സമ്പൂർണ്ണസന്തോഷമേ, എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അങ്ങു എന്ന് വാസമാരംഭിക്കും. അങ്ങിൻനിന്നു എന്നെ അകറ്റുന്ന സകലത്തെയും എന്നിൽനിന്നെടുത്തുകളയുക.

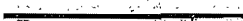
നാഥാ, അങ്ങേ അനുഗമിക്കാൻ ഞാനെന്നു ശക്തിനാകും എല്ലാ പ്രതിബന്ധങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും എന്ന് കഴിഞ്ഞുപോകും അങ്ങേ ആഹ്വാനം ശ്രവിക്കുവാൻ എനിക്കെന്നു കഴിയും?

കണ്ണാടി കൂടാതെയും, കടങ്കഥയുടെ സഹായം ഉപേക്ഷിച്ചും, ഉപമകൾ ഇല്ലാതെയും സാദൃശ്യങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെയും അനിശ്ചിതത്വം പറ്റാതെയും സംശയംകൂടാതെയും വാദമുഖങ്ങളെ വിട്ടു പണ്ഡിതരോടന്വേഷിക്കാതെയും എന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടങ്ങയെ കാണുവാൻ എനിക്കു എന്നിടവരും?

സഭയിലേ മല്ലാനാർ അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളാലും എഴുത്തുകളാലും പഠിപ്പിച്ചവയും, വി, ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചവയുമായ സത്യങ്ങളെല്ലാം നേരിട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു എനിക്കെന്നിടയാകും? സ്വർഗ്ഗവാസികളോടുകൂടെയുള്ള അചിന്ത്യമായ ആനന്ദവും സമാധാനത്തിന്റെ വരവും സ്വർഗ്ഗത്തിലേ സന്തോഷവും മഹത്വവും ദൈവദൂതന്മാരുടെ സംഘവും ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച മഹൊല്ലാസവും നേരായ് അറിയുന്നതിനു എപ്പോഴാകുന്നു അവസരം?

എപ്പോൾ ഞാനവീടെ വരും? അങ്ങേ തിരുസന്നിധിയിൽ ആനന്ദിക്കുന്നതെപ്പോഴായിരിക്കും? കൈവരികളോടും സാക്ഷികളോടും അങ്ങേ സകല വിശുദ്ധ ഗണത്തോടുംകൂടെ അങ്ങേ മഹിമ പ്രകാശത്തിൽ ശോഭയേറിയ തിരുമുഖത്തെക്കുറിച്ച് ധ്യാനിക്കുവാൻ എപ്പോൾ സാധിക്കും?

സമയമായിട്ടില്ല, സ്വർഗ്ഗവാതിലുകൾ ഇപ്പോഴും അടഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു എന്റെ കർതാവേ, ഞാൻ സങ്കടപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ഞാൻ വസിക്കുവോളം-അങ്ങിൽ ഞാൻ വന്നെത്തുവരെ-ഞാൻ നെടുവീർപ്പിടുന്നു.





## അദ്ധ്യായം 27

### ദൈവഭക്തന്റെ പ്രാർത്ഥന.

“എന്റെ പ്രാർത്ഥന ധൃപംപോലെ അങ്ങേ സന്നിധിയിൽ എത്തുമാറാകട്ടെ.” (സങ്കീ. 140: 2)

എന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമേ, എല്ലാ സ്ഥലത്തും എല്ലാ സമയത്തും അങ്ങേ വിശുദ്ധരോടും സകല സൃഷ്ടികളോടും ചേർന്നു ഭക്തിപൂർവ്വം അങ്ങേ സ്തുതിച്ചു ബഹുമാനിക്കുന്നതിനു് ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. അനന്തമായ അങ്ങേ പരിപൂർണ്ണതയെ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും തികയോടെ അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും അവസാനമില്ലാതെ അങ്ങേ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതിനും അങ്ങേ വിശുദ്ധനാമത്തിന്റെ മഹത്വവും പ്രതാപവും എന്നേക്കും പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിനും ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. ഓ! കർത്താവേ, അങ്ങ്ങ് എന്റെ ദൈവമാകുന്നു. ഞാൻ അങ്ങയുടെ എളിയ ദാസനും.

ദൈവമേ, എന്റെ പ്രകാശവും പ്രതീക്ഷയും, എന്റെ ശക്തിയും ക്ഷമയും. എന്റെ സ്തുതിയും പ്രതാപവും അങ്ങുതന്നെയാകുന്നു.

അവിടുന്ന് എന്റെ അറിവും ബുദ്ധിയും എന്റെ സൗന്ദര്യവും എന്റെ മാധുര്യവും ആകുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങ്ങ് എന്റെ സംഗീതവും വീണയും എന്റെ വാദ്യവും വാദിത്രവുമാകുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ, എനിക്കു് ഹൃദയമോദം വരുത്തുന്ന സങ്കീർത്തനവും എന്റെ പാട്ടും എന്റെ ഗീതവും എന്റെ സന്തോഷഗാനവും അങ്ങാകുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ശിരസ്ത്രാണവും പരിചയും, എന്റെ വില്ലും വാളും അങ്ങുതന്നെ.

എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ഭണ്ഡാഗാരവും സ്വർണ്ണവും ചെങ്കളിയും എന്റെ കടം വീട്ടുവാനുള്ള സകല സമ്പത്തും അങ്ങുതന്നെ.

എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ വിടുതിയും കോട്ടയും കൊട്ടാരവും നീയാകുന്നു. എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ പരിചയും, കൊ

ടിയും എന്റെ ഗോപുരവും ശക്തിയും എന്റെ ജീവന്റെ സങ്കേതവും അങ്ങല്ലോ ആകുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ പുകാവനവും ഉപവനവും പച്ചയായ പണ്ണശാലയും ശീതളമായ വഴിത്താരയും അവിടുന്ന് തന്നെ.

എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ ഭക്ഷണശാലയും ഭക്ഷണമേശയും എന്റെ ഭക്ഷ്യവും പേയവും അവിടുന്ന്. ദൈവമേ, അങ്ങയാൽ തയ്യാറാക്കപ്പെടാത്തതും രുചിപ്രദമാക്കപ്പെടാത്തതുമായ ഭക്ഷണം രസഹീനവും പുളിപ്പുള്ളതുമായി തോന്നുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ, പരിമളം നിറഞ്ഞ ചെടിയും മാധുര്യം നിറഞ്ഞ തൈലവും എന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മീനും ജലമാംസിയും വിലയേറിയ പരിമളവർഗ്ഗവും അവിടുന്നാകുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ, അങ്ങു എന്റെ റോസയും ഹില്ലിയും എന്റെ മഞ്ജരിയും പൂച്ചെണ്ടും ആകുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ, അവിടുന്ന് എന്റെ പ്രകാശവും എന്റെ വിളക്കും എന്നെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന താരയും ശോഭയുമാകുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ, അവിടുന്ന് എന്റെ കിടപ്പറയും കിടക്കയും എന്റെ മേലകിയും എന്റെ പുതപ്പുമാകുന്നു.

എന്റെ ദൈവമേ, അകവും പുറവുമെഴുതിയ പുസ്തകവും എന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകനും സകല വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളുമടക്കമുള്ളവ വേദവുമാകുന്നു അവിടുന്ന്.

അങ്ങയിൽ ഞാൻ സകലവും കാണുന്നു. എനിക്കുള്ളവ സകലവും അങ്ങയുടെ നന്മയാലും കരുണയാലുമാകുന്നു. ഞാനന്വേഷിക്കുന്നതും അങ്ങയിൽനിന്നുപ്രമാണമായി ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നതും എന്റെ ആത്മാവിനു് ഒട്ടും പ്രയോജനപ്പെടാത്തതായിരിക്കും.

അങ്ങേ വീ, നിയമങ്ങൾക്കായി എന്റെ ഹൃദയത്തെ തുറക്കേണമെ. "അങ്ങയുടെ രക്ഷയുടെ ആനന്ദത്തെ എനിക്കു നൽകുക" (സങ്കീ. 50: 14) അങ്ങേ വഴികളിലൂടെ നടപ്പാൻ എന്റെ ഹൃദയത്തെ വിശാലമാക്കുക. അങ്ങേ വചനത്താൽ എന്നെ ഉറപ്പിക്കേണമെ. എന്നെത്തന്നാൽ, അവിടുന്നൊഴികെ നിത്യജീവിതത്തിലേക്കു് എന്നെ ആർക്കും നയിച്ചുകൊടുക്കരുത്.

എന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമേ, സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും രോഗത്തിലും സുഖത്തിലും ഞാൻ എന്നെ അങ്ങേക്കു സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രതിജ്ഞ സ്വീകരിക്കേണമെ. കാലാകാലത്തോളം അങ്ങേ സ്തുതിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

## അദ്ധ്യായം 28

### ദൈവവുമായുള്ള ഹൃദയയെകൂടും.

“എന്റെ ആത്മാവേ, നിന്റെ വിശ്രമകേന്ദ്രത്തിലേക്കു പിന്തിരിയുക. എന്തെന്നാൽ, ദൈവം തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ധാരാളിയാകുന്നു.” (സങ്കീ. 114: 7)

സത്യമായും ദൈവമാകുന്നു നിന്റെ വിശ്രാന്തിയും നിന്റെ സമാധാനവും നിന്റെ ജീവനും നിന്റെ രക്ഷയും നിന്റെ ആനന്ദവും. ആകയാൽ, നീ കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും ചെയ്യുന്നതും എല്ലാം ദൈവത്തിൽനിന്നാകുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കുക. അപ്പോൾ സമാധാനവും മനസ്സാക്ഷിയുടെ നല്ല സാക്ഷ്യവും നിനക്കുണ്ടാകും.

മറ്റുള്ളവരിലോ നിന്നിൽതന്നെയോ നീ ആശ്രയിക്കരുത്. ദൈവത്തെ അഭയം ഗമിക്കുക; മുഴുവനായി, വിശുദ്ധമായി, ശക്തമായി. അങ്ങയുടെ നന്മയുടെ പ്രതാപത്തിലും കാരുണ്യത്തിന്റെ വലുപ്പത്തിലും എല്ലാം ചെയ്യുന്നവനും എല്ലാവർക്കും എല്ലാം നൽകുന്നവനുമായ ദൈവത്തോടൊരുമിച്ചു വസിക്കുക.

ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതിക്കും ബഹുമാനത്തിനും തക്കവണ്ണം അങ്ങേ അറിഞ്ഞനുസരിപ്പാനുള്ള വരും ആരെനിക്കു നൽകും? എന്റെ ദൈവമേ, സർവ്വശക്തിയോടുകൂടെ എന്നിക്കു കടപ്പെട്ടവയെല്ലാം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവും ലൗകികമഹിമകളെ ശ്രദ്ധിക്കാതിരിപ്പാനും, അവ വലുതോ ചെറുതോ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, അങ്ങിൽനിന്നു അവയാൽ വിഭൂരിതനാകാതിരിപ്പാനും ലോകത്തിനു പരികർമ്മിയാകാതിരിപ്പാനും; എന്റെ ദേഹി ആകലങ്ങളിലക

പ്പെടാതിരിപ്പാനും അങ്ങിനെ ഞാൻ തടയപ്പെടാതിരിപ്പാനും സംഗതിയാക്കേണമെ.

ദൈവക്ഷേപ, ഈ ജീവിതത്തിൽ അന്തരമൊരവസ്ഥ പ്രാപിക്കുക എന്നിങ്ങ സാധ്യമല്ലായിരിക്കും? അങ്ങിനെ പറയേണ്ട. ദൈവം സർവ്വവല്ലനോകുന്നു. നീമിഷംകൊണ്ടു് പ്രേമപുണ്ണയായ ആത്മാവു് അങ്ങയോടു പററിച്ചേരുന്നു. പരിശുദ്ധവും പരിപുണ്ണവുമായ സ്നേഹം ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു് സകലവും മറന്നു ദൈവത്തോടു പുണ്ണമായി സംയോജിക്കുന്നു. ദൈവസ്നേഹാനിയിൽ തീവ്രമായി ജലിക്കുകയും അല്ല, ഉരുകുകതന്നെയും ചെയ്യുന്നു.

എന്റെ ദൈവവും സ്നേഹവുമേ, ഈ പരദേശവാസത്തിൽ അങ്ങയോടു പുണ്ണമായി എന്നിങ്ങ ചേരാമോ? അങ്ങു് കാരുണ്യപൂർവ്വം എന്നിങ്ങ നൽകിയിട്ടുള്ള ശക്തിക്കനുസരിച്ചു് എന്റെ ആത്മാവു് എപ്പോഴാണു് അങ്ങേ സ്നേഹിക്കുന്നതു്?

എന്റെ ദൈവമേ, സകല ജീവജാലങ്ങളും അങ്ങേ സന്നിധിയിൽ മഗ്നമായിരിക്കട്ടെ. നീത്യരും. അനുഗ്രഹീതനുമായ ദൈവമേ, അങ്ങുമാത്രം എന്റെ ആത്മത്തോടു സംസാരിക്കുക. സഹായിക്കുകയും അതിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. എല്ലാ ററിനും മതിയായവൻ അങ്ങുമാത്രമാകുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തിലേ നക്ഷത്രങ്ങളെക്കാളും അങ്ങേ ശോഭ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നു.

ഈലോകത്തിൽവെച്ചു് പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്താൽ ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, മനുഷ്യക്കു് അറിയപ്പെടാതിരിക്കുകയും ദൈവദൂതന്മാരാൽ പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുകയും, ദൃഷ്ടന്മാരാൽ നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും, നല്ലവരാൽ അന്വേഷിക്കപ്പെടുകയും, അഹങ്കാരികളാൽ അപമാനിക്കപ്പെടുകയും, വിനീതരാൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും, ഭൃതികരാൽ വേർതിരിക്കപ്പെടുകയും, ദൈവദാസരോടു ചേർന്നിരിക്കുകയും, പ്രതാപവാന്മാരാൽ ശകാരിക്കപ്പെടുകയും ചെറിയവരാൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും, ലോകത്തിനു മരിച്ചവനായിരിക്കുകയും, ദൈവത്തോടുള്ള ജീവിക്കുകയും, ശരീരത്തിൽ പീഡ അനുഭവിക്കുകയും, ആത്മാവിൽ സന്തോഷിക്കുകയും, ആരോഗ്യരഹിതനായിരിക്കുകയും, മാനസികശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും, മുഖം താഴ്ത്തിയാണെങ്കിലും മനഃസാക്ഷി ഉയർത്തിയും, അലാപനങ്ങളാൽ ഭാരപ്പെട്ടാണെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയാൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചും, രോഗഭാരത്താൽ അവനജിത

നെങ്കിലും ആന്തരികാശ്വാസങ്ങളാൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടും, ജഡബന്ധത്താൽ ഇഴലോകത്തിൽ ബന്ധിതനാണെങ്കിലും ആത്മാവിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥിതനായും ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നവനായും കഴിയുന്നവരും അതീവ സന്തുഷ്ടൻ.

ഈ ജീവിതത്തിൽ, ഇഴശരണയും മറിയവും സ്വർഗ്ഗദൂതന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധന്മാരും കൂട്ടായുള്ളവൻ അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു. അവർ അവന്റെ വഴിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു; സംശയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നു, അദ്ധ്യയനത്തിൽ ഗുരുസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നു, മേടയിൽ വായിക്കുന്നു, ഏകാന്തതയിൽ സഖികളാകുന്നു, സംഭാഷണത്തിൽ പരിചിതരാകുന്നു. ഗായകസംഘത്തിൽ സഹഗായകരാകുന്നു, ആപത്തിൽ സംരക്ഷകരാകുന്നു, പ്രലോഭനങ്ങളിൽ സഹായകരാകുന്നു, ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ പരിരക്ഷകരാകുന്നു, പാപം ചെയ്തപ്പോഴെങ്കിൽ മദ്ധ്യസ്ഥരാകുന്നു, അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ താങ്ങുന്നവരാകുന്നു. അതിവേഗത്തിൽ ആത്മസിദ്ധിക്കുന്നവരാകുന്നു, വിധിഭിന്നസത്തിൽ സഹായം അപേക്ഷിക്കുന്നവരാകുന്നു, ദൈവമുമ്പാകെ മദ്ധ്യസ്ഥം വഹിക്കുന്നവരാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗവേനത്തിൽ സ്വാഗതമാർഗ്ഗം സിദ്ധിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

സന്യാസിയായ ഭക്താത്മാവേ, ഈ ലോകത്തേയും, കുടുംബത്തേയും വേണത്തേയും ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവത്തെ പിതാവായി സ്വീകരിക്കുക. ഇഴശരണയെ സഹോദരനായും മേരിയെ മാതാവായും ദൈവദൂതന്മാരെ സ്നേഹിതരായും കൂട്ടുസന്യാസിമാരെ ബന്ധുക്കളായും കരുതുക.

സമസ്ത വിശ്വാസികളേയും നിന്റെ അയല്ക്കാരായും പ്രായമുള്ളവരെ പിതൃവൃന്ദായും യുവാക്കന്മാരെ ഭ്രാതൃക്കളായും വിവാഹിതരായ സ്ത്രീകളെ മാതൃക്കളായും യുവതികളെ നിന്റെ സഹോദരിമാരായും ഭരിദ്വര നിന്റെ സ്നേഹിതരായും യാത്രക്കാരെ നിന്റെ പിതൃവൃന്ദയായും എളിയവരേയും ഹൃദയശാന്തരേയും നിന്റെ സ്നേഹിതരായും വിരക്തരേയും വിശുദ്ധരേയും നിന്റെ ഭക്ഷണത്തിൽ പങ്കാളികളായും രോഗികളേയും ഞ്ഞുകൊള്ളണമെന്നുവരേയും നിന്റെ പരിചിതരായും പ്രയാസവും നിന്ദയും അപമാനവും സഹിക്കുന്നവരെ പ്രേഷ്മിതങ്ങളായും ഭക്തരെ ബഹുമാനാർഹരായും ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുന്നതിനാ

യി ഇഴലോകം നിരസിച്ചവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്റെ സഹ പരമന്മാരായും കരുതുക.

ഇതാകുന്നു വിത്തുല ജനനവും ഉത്തമസന്താനവും; ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതും ദൈവത്തെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുന്നതും വിശ്വാസത്തിൽ സംസ്ഥാപിതവും. ഇത് പ്രതീക്ഷയാൽ രക്ഷിതാരികപ്പെട്ടതും സ്നേഹത്താൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടതും ക്ഷമയാൽ ആയുധം ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും പ്രതികൂലാഗ്നിയാൽ ശോധന ചെയ്യപ്പെട്ടതും സുസ്ഥിരമാണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.

## അദ്ധ്യായം 29

സത്യസമാധാനം ദൈവത്തിൽമാത്രമന്വേഷിക്കുക.

“നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം. ഞാനാകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ട” (യോഹ. 6: 20)

1. യേശുക്രിസ്തുവിലാകുന്നു ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയും സത്യസമാധാനവും.

ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ സമാധാനം അനുഭവിക്കുകയും തന്നിൽ വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെയല്ലാതെ അന്യമായി ഒന്നും അവൻ ആശ്രയിക്കുന്നില്ല.

വിശ്വസ്തരായ ആത്മാവിന്റെ ആശ്വാസം, ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെപ്രതിയും ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതിയും സഹിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നവനു് അബദ്ധം പററിപ്പോയി. അവൻ സ്വയം വഞ്ചിതനുമായി. നിന്റെ സകല പ്രവർത്തികളുടേയും ലക്ഷ്യവും നിന്റെ എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടേയും കേന്ദ്രവും ദൈവമായിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ സമയം പാഴായിപ്പോയി. “ദുഷ്ടൻ യദൊരാശ്വാസവുമില്ലെന്നു ദൈവമായ കർത്താവരുളിച്ചെയ്യുന്നു” (യശ: 56: 21). എന്നാൽ, കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ പ്രമാണങ്ങൾ കാക്കുന്നവൻ സത്യസമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നു.

2. ക്രിസ്തു പരീക്ഷിച്ചതും വാശാനം ചെയ്തതുമായ സമാധാനം, അത്യന്തമായ എളിമയിലും പരിപൂർണ്ണമായ സ്വയന്തിരസ്സനത്തിലും കൊള്ളരുതാത്ത മാർച്ചിലുകളുടെ ഉപേക്ഷണത്തിലും ലോകസ്തുതികളുടെ തിരസ്കരണത്തിലും നശിക്കുന്നതും കടന്നുപോകാനുമാമായ സകല വസ്തുക്കളുടേയും പരിത്യാഗത്തിലുമാകുന്നു അടങ്ങിയിരികുന്നത്.

ആകയാൽ, നീ നിന്റെ ഹൃദയത്തെ പരിശോധിച്ചുനോക്കുക. അതിന്റെ ആകർഷകമായ വഞ്ചനയാൽ നീ വശീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവിൻ. ബാഹ്യപ്രവൃത്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുക, നിന്റെ ആത്മജ്ഞാനത്തിന് ഹേതുവാകാവുന്ന സംരൂപികളെ അന്വേഷിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്.

എന്നാലും, സൃഷ്ടവസ്തുക്കൾ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക പുരോഗതിക്ക് സഹായകമാകാം. ശരിയായും പൂർണ്ണമായും അവ ദൈവമാതപത്തിനും ബഹുമാനത്തിനുമായി നാം ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴും, നമ്മുടെ അത്യാവശ്യങ്ങളെ നേരിടുന്നതിനായി ശരിയായ ക്രമത്തോടും നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി അവയെ പ്രയോഗിക്കുമ്പോഴും മാത്രം.

3. എന്നാൽ, അവയുടെ മനോഹാരിത പലപ്പോഴും പാപത്തിനു സന്ദർഭമാകാം. ജിജ്ഞാസയോടെ നോക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഭർമ്മോഹത്താലും ജഡാസക്തിയാലും അതു നമ്മുടെ മനസ്സിൽ, ദൈവമാതപത്തിനും പരമോദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായ ആഗ്രഹങ്ങളേയും പക്ഷങ്ങളേയും സംജാതമാക്കും. മിക്കപ്പോഴും ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവൻ തോല്പിക്കപ്പെടുകയും വീണുപോകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, പരിജ്ഞാനിയും ഉത്തമനും അവരുടെ സൂക്രമത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കും.

ധനം പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും, പണം ചീത്തയാക്കുന്നുവെന്നും ആനന്ദം ആത്മാവിനെ കളങ്കപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും വിരുത്തങ്ങൾ പേടിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും, വിജ്ഞാനം, ഡംഭം, വളർത്തുന്നുവെന്നും ശക്തന്മാരുടെ സ്നേഹം അഹംഭാവം ഉളവാക്കുന്നുവെന്നും ബഹുമാനം അഹങ്കാരം ജനിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും സഭാ സ്തുതിക്കുക.

ഭക്തികളായ ചിലർ ഏളിയുടെ വേഷം ധരിക്കുന്നു.

വ്യർത്ഥസ്തുതി അല്ലജ്ഞരേയും ചിലപ്പോൾ കൂർബ്ബലികളെപ്പോലും വശീകരിക്കും.

ലൗകികാനന്ദങ്ങളെ അന്വേഷിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഭോഷ്കും ദുർബലവും ആകുന്നു. എന്നെന്നാൽ, ഹൃദയത്തിനു സമാധാനമോ ആത്മാവിനു സംതുഷ്ടിയോ നൽകാൻ അതു പര്യാപ്തമല്ല. ലോകത്തിന്റേതായ സകലതും, പരാജയപ്പെടുന്നതും, അല്പകാലം മാത്രം നിലുണ്ടെന്നതുമാകുന്നു. ദൈവമല്ലാതെ പൂർണ്ണമായി ഒന്നുമില്ല. ഏറ്റവും നല്ലതായും അത്യാത്മ ഉദാകരമായും അത്രയില്ല ദൈവമെന്നേ.

4. ആകർഷകമായി വശീകരിക്കുന്നവയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക; അവ വസ്തുക്കളായാലും മനുഷ്യരായാലും വേണ്ടതില്ല. സൗന്ദര്യമോ മനോഹാരിതയോ, ആഭിജാത്യമോ സമുന്നതമായ ഉദ്യോഗമോ മൂലം നിന്റെ ഹൃദയസമാധാനവും ആത്മിക നൈർമ്മല്യവും നഷ്ടപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളുക. ആരിൽനിന്നു സകല നന്മയും പ്രവഹിക്കുന്നുവോ ആരിൽ സകല ചരാചരങ്ങളും ജീവിക്കുകയും ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ ആ ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാത്ത സമസ്തവും നിർർത്ഥകവും ക്ഷണികവും ഉപദ്രവകരവുമാകുന്നു.

ഖലഹരീനന്ദം മർത്യനുമായ മനുഷ്യൻ, പലതിലും അഖലം പിണഞ്ഞവനും പാപത്തിലേക്കു ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നവനുമായ പുരുഷൻ നീ പിന്നെന്തിനു അഹങ്കരിക്കുന്നു. അകമേ അശക്തനും സൂത്രത്തിൽ നീണ്ടുനിലുവാൻ കഴിയാത്തവനുമല്ലേ നീ. ഉന്നത വിചാരങ്ങളാലും വ്യർത്ഥലോചനകളാലും നിന്നിൽതന്നെ നീ അധികമായി ആശ്രയിക്കരുത്. നിന്നിലോ അന്യരിലോ നിന്റെ പ്രതീക്ഷയെ സ്ഥാപിക്കരുത്. എന്നാൽ, പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിലർപ്പിക്കുക (നിന്റെ പ്രത്യാശ.) നിന്നിലോ മറ്റുള്ളവരിലോ ഉണ്ടെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്ന സകല നന്മയും.

അപ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിൽ ഹൃദയസമാധാനത്തേയും, നിഷ്പലമായി സകല സൃഷ്ടികളിലും നീ അന്വേഷിച്ച മാധുര്യപ്രദമായ വിശ്രാന്തിയേയും കണ്ടെത്തും. "ഹൃദയവിശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, അവർ ദൈവത്തെക്കാണും" (മത്താ. 5: 8) എന്ന് മല



യിലേ പ്രസംഗത്തിൽ ക്രിസ്തു അരുളിയ മധുരപുരിതമായ വാ  
ശാനം നിന്നിൽ പുത്തിയാകും.

അവൻ സർവ്വശൃഷ്ടികളിൽനിന്നും സ്തുതിയും ബഹുമാനവും  
ആധിപത്യവും ഇപ്പോഴും എന്നുമെന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.  
ആമ്മേൻ.

---

### അദ്ധ്യായം 30

---

നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം ദൈവത്തിങ്കലേക്ക്.

“കർത്താവിന്റെ പക്കലേക്ക് ഞാൻ എന്റെ കണ്ണുകൾ തി  
രിക്കുന്നു. അവൻ എന്റെ പാപങ്ങളെ കെണിയിൽനിന്നു വിടു  
വിക്കും” സങ്കീ. 24: 16.

നീ ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും വ  
ണക്കത്തിനും പുകഴ്ത്തലും ഉതകുന്നതിനും, നിന്റെ അയല്ക്കാര  
ന്റെ സംസ്കാരത്തിന്നു കാരണമാകുന്നതിനും, നിന്റെ എല്ലാ വാ  
ക്കിലും വിചാരത്തിലും പ്രവർത്തിയിലും സുവ്യക്തവും പരിശു  
ദ്ധവുമായ നിയോഗവുമുണ്ടായിരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ, സകല  
നന്മയുടേയും ഉത്പത്തി ദൈവമാകുന്നു. നിത്യസമ്മാനത്തി  
ന്റെ ഖരദാതാ നഭിയും, നിന്റെ അല്പാനഫലം നഷ്ടപ്പെടാ  
തിരിക്കണമെങ്കിൽ ദൈവംതന്നെ നിന്റെ സർവ്വപ്രവർത്തികളുടെ  
യെല്ലാം ആരംഭവും ലക്ഷ്യവും ആയിരിക്കണം. ദൈവത്തി  
ന്റെ നീതിപൂർവ്വകമായ വിധിയെക്കുറിച്ച് നീ ചുഴിഞ്ഞാലോ  
ചിക്കുന്നെങ്കിൽ മായാമോഹങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിന്റെ ഹൃദയ  
ത്തെ സ്പർശിക്കുകയില്ല. വ്യഗ്രമസ്തുതി നിനക്ക് മാതൃകവിഷയ  
മായിരിക്കും. തന്റെ കീർത്തി ലോകത്തിൽ മുഴക്കണമെന്നു  
വിചാരിക്കുന്നവൻ വ്യാജസ്തുതിയുടെ പാരമ്യം കാണിക്കുന്നു.  
അതു അവൻ അഹങ്കാരംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞവനാണെന്നും ദൈവ  
വർഗ്ഗസാദം തീരെയില്ലാത്തവനാണെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

പിന്നെ നീയെന്തു ചെയ്യും? പിന്നെ നീ ആരെ വിശ്വ  
സിക്കും? നിന്നിലോ മറ്റുള്ളവരിലോ ഭൂമിയിലേ യാതൊരു സ്തു

ഷിയിലോ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിലോ പ്രത്യയം പ്രതിഷ്ഠിക്കരുത്. ദൈവത്തിൽ മാത്രം. ആരുടേയും സഹായം ആവശ്യമില്ലാത്ത—തന്റെ വലതു കരത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ സകല ജീവജാലങ്ങളേയും പോലെ നിന്നെയും സൃഷ്ടിച്ചു പരിപാലിക്കുന്ന—ആ ദൈവത്തിൽമാത്രം പ്രത്യാശിക്കുക. പ്രവാചകനായ ദാവീദിനോടുള്ള ഇപ്രകാരം ഉദീരണം ചെയ്യുക: “സദാ നേരവും എന്റെ കണ്ണുകൾ കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, അവൻ വഞ്ചനയിൽ നിന്നും എന്റെ പാദങ്ങളെ കാത്തുകൊള്ളും. (സങ്കീ. 24: 15) മറ്റൊരു സങ്കൽപ്പത്തിൽ നിന്നും ഇതു കൂട്ടിയേക്കുക: “കർത്താവേ, എന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ അങ്ങേ തിരുമുഖാകെയിരിക്കുന്നു. എന്റെ നെടുവീർപ്പുകൾ അങ്ങേയ്ക്കു മറവായിരിക്കുന്നതുമില്ല” (സങ്കീ. 37: 10)

വഞ്ചനനിറഞ്ഞ മനുഷ്യന്റെ ആശ്വാസങ്ങളും ആലോചനകളും നിരസ്സിച്ചു, നിന്റെ ആവശ്യനേരത്തു് ദൈവത്തിൻപക്കലേക്കു് ഓടിയടുക്കുക. തന്നിൽ പരിപൂർണ്ണമായി സമാശ്രയിക്കുക. ഹൃദയപൂർണ്ണമായ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും വിശുദ്ധ ആഗ്രഹങ്ങൾ മൂലവും അങ്ങേ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുക. എന്തെന്നാൽ, “നിന്റെ പാതയിൽനിന്നും ഇരട്ടി തിരിക്കുവാൻ നിന്റെ പാദങ്ങളെ വലയിൽ നിന്നും വിട്ടുവിടും”. സൂകൃതവ്യാപാരത്താലും യഥാർത്ഥമായ എളിമകൊണ്ടും അന്ത്യംവരെ ദൈവസേവനത്തിൽ സുസ്ഥിരമായി നിന്നുകൊണ്ടും ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുക.

ദൈവത്തെപ്രതി ചെയ്ത എല്ലാ നല്ല പ്രവർത്തിയും മനസ്സിൽ ആനന്ദവും ഹൃദയത്തിൽ പ്രകാശവും പ്രസാദവരത്തിൽ വർദ്ധനവും വളർത്തുന്നു. തീവ്രപ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ ദുഷ്പേരം ദിവ്യസമാധാനത്തിന്റെ നഷ്ടവും നേരിടുന്നു.

വ്യർത്ഥസ്തുതിക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ നിഗമമാകുന്ന കാരാറിൽ തന്റെ ദീപശിഖയെ കെടുത്തിക്കളയുന്നു. മനുഷ്യപ്രീതിക്കുടമയല്ല സൂകൃതവാനായിരിക്കുന്നവനും അവരുടെ മുമ്പിൽ കേമനായി കാണപ്പെടുന്നവനും ദൈവകോപത്താൽ ചെട്ടന്നു ഭൂരത്തെറിയപ്പെടും; നിലത്തുവീണ് ഇഴയും.

ലോകം പുഞ്ചിരിക്കാത്തുന്പോൾ ഒരു ഭോഷനെപ്പോലെ നീ ആനന്ദിക്കരുത്. നിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ നശ്വരത ദൈവമുമ്പിൽ നിന്നെ നിലനിർത്തട്ടെ. സാധാരണ സംഭവിക്ക

ന്ന അബദ്ധങ്ങളും വീഴ്ചകളും നിന്നെക്കുറിച്ചുതന്നെ എളിമയോടും നിസ്സാരതയോടും, വിചാരിക്കുന്നതിനു സഹായകമാകും.

ജീവിക്കുമ്പോൾ ആരേയും കൂടുതലായി പ്രകീർത്തിക്കാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. അല്പം കഴിഞ്ഞു അവൻ എങ്ങിനെയായിത്തീരുമെന്നു നീ അറിയുന്നില്ല. വീഴുന്നവനെ നിഷ്കൃതം ഭവിക്കുമരുതു്. അവന്റെ കണ്ണുനീരിൽ അനുകമ്പ തോന്നി വൈവം വീണ്ടും എഴുന്നേൽക്കുന്നതിനു വരം നൽകും.

ദൈവം സകലരേയും ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുക.

എളിയവരെ സമാദരിക്കുകയും അഹങ്കാരികളെ ദൂരത്തുവച്ചുതന്നെ അറിയുകയും നിലത്തു തള്ളിയിടുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നീ വലിയവനായി കാണപ്പെടുന്നതിനു് നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നെത്തന്നെ മറച്ചുകൊള്ളുക.

മനുഷ്യൻ നിന്നെ നിന്ദിക്കുകയോ നിന്റെ സഹോദരങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് നിന്നെ കാര്യമായിക്കരുതാതിരിക്കുകയോ ചെയ്യാൽ അമിതമായി നീ ദുഃഖിക്കരുതു്. എളിയവരോടും സദുക്കളോടുംകൂടെ മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ എളിയവനായി കാണപ്പെടുന്നതു് ദൈവത്താൽ പരിത്യക്തരായ നിഗളികളോടും ധനികരോടുംകൂടെ ആയിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ നല്ലതും സുരക്ഷിതവുമാകുന്നു.

മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ബഹുമാനം അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുക; ഉയർത്തപ്പെടുന്നതിനേക്കുറിച്ചു് യേശുപ്പെടുക. ബഹുമാനികൾ നിന്നുക്കു ലഭിക്കുന്നെങ്കിൽ ലജ്ജിതരാകുക; ലോകബഹുമാനങ്ങളിൽ നിന്നകലുക; നിന്നെത്തന്നെ മറയ്ക്കുന്നതിനും ദൈവത്തു ശ്രദ്ധയിലും വി. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിലും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉററിരിക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധിക്കുക.

ദൈവത്തെപ്രതി സ്തുതിയും ബഹുമാനവും ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ഒരുവനു് സ്തുതിയും ബഹുമാനവും ഇല്ലാതെ പോകുന്നില്ല. അവൻ ആശ്വാസരഹിതനാകുന്നില്ല; ഇശ ലോകത്തിലെ സന്തോഷങ്ങളെ അവൻ നിസ്സാരമായി ഗണിക്കുന്നു, സ്വന്തചാച്ചിലിൻതന്നെ വിരോധമായ സകലത്തേയും സന്തോഷപൂർവ്വം സഹിക്ക

ന്നു, ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അദ്ദേഹം തോടൊന്നിച്ചു ചേരുന്നതിനായിട്ടാകുന്നു അവന്റെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസങ്ങൾതന്നെയും.

## അദ്ധ്യായം 32

യേശുവിനോടും പരിശുദ്ധാത്മാവോടുമുള്ള  
വി. കൂട്ടായ്മ.

“ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുക, അപ്പോൾ നിന്റെ ആത്മാവ് ജീവിക്കും” (സങ്കീ. 15: 6.)

ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആദായകരമായി എന്തുണ്ട്? ഇതിലുപരി നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതായി ഒന്നുമില്ല. എന്തെന്നാൽ, മറ്റേതെങ്കിലും ഒന്നിനെ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ അവസാനം ഒന്നും കണ്ടെത്താതെ പോകുന്നു.

ഒരു കർത്താവിന്റെ നാളിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥ മിത്രത്തെ ലഭിക്കാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോഴേയെ സമീപിക്കണം. ആട്ടിടയരോടൊന്നിച്ചു് ആ പുൽത്തൊട്ടിയെ സമീപിക്കുക. (ലൂക്കാ. 1) മാതാവിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ശിശുവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നതിനു വിദ്യാഭ്യാസരോടുകൂടെ വരുക. (മത്താ. 2) ദൈവാലയത്തിലേക്കു് അങ്ങേ അനുഗ്രഹിക്കുക, സ്നാനം അന്നായം ചേർന്നു്. (ലൂക്കാ. 2) മാർത്തായോടുകൂടെ പട്ടണത്തിലേക്കും (ലൂ. 10) മറിയയോടുകൂടെ കല്ലറയുടെ സമീപത്തേക്കും (യോഹ. 20) ഉത്സാഹവും സന്തോഷവും നിറഞ്ഞ വിചാരത്താൽ പുരിതരായി, പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് മാളികയുടെ മുകളിലേക്കും കയറിച്ചെല്ലുക. (അ. പ്ര. 2)

ശരീരത്തിൽ മാത്രമല്ല, ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും, ഇവിടെയും മറ്റൊല്ലാ സ്ഥലത്തും ഇപ്പോഴേയെ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ധന്യനാകുന്നു.

അനുഭവം ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനും ഭംഗിയേറിയ ആ ദർശനം ലഭിക്കുന്നതിനു സ്വയം തയ്യാറാകുന്നവനും, ക്രിസ്തുവിനോടു സംയോജിക്കുന്നതിനു തീക്ഷ്ണമായ ആഗ്രഹത്താൽ എറിയുന്നവനും, സ്ഥലകാലഭേദമന്വേ നീന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ഇഴശോയെ അന്വേഷിക്കുന്നവനും ധന്യരിൽ ധന്യനാകുന്നു.

തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ കാൽവരിയിലേക്കു പോകുന്നവനും തന്റെ കുരിശു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ വഹിക്കുന്നവനും അനുഗ്രഹീതൻ. എന്തെന്നാൽ, അവന്റെ അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ രക്ഷകന്റെ സാഹായ്യം അവനു ലഭിക്കും. പാപികളുടെമേൽ ആപതിക്കുന്ന ഭയങ്കരമായ വിധി വാചകത്തെക്കുറിച്ച് അവനു ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.

2. യേശുവിനെ മാത്രമല്ല; അങ്ങേ ശിഷ്യന്മാരെയും അങ്ങേ സ്നേഹിച്ച സകലരെയും കാണുക. ക്രിസ്തുവിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ ഈ ജീവിതത്തിലേ വേദനകളും സങ്കടങ്ങളും ക്ഷമാപുച്ഛം സഹിക്കുക, എന്തെന്നാൽ, ദൈവസ്നേഹം ലോകത്തെ നിരസിക്കുവാൻ ഒരുവനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. അതുമാത്രം വ്യർത്ഥമായ സകലത്തെയും അവൻ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഏകാന്തതയിലും ഭക്തിയിലും ജീവിക്കുന്നതിനു തടസ്സമാകുന്ന എല്ലാ മിത്രങ്ങളേയും വേട്ടകളേയും സാഹചര്യങ്ങളേയും അകറ്റുക. അതു് നിന്റെ പ്രത്യേക സമാധാനത്തിനും വിശുദ്ധമായ ഏകാന്തതയിൽ പരിശുദ്ധ ഏകാന്തരോടും ഇഴശോയുടെ സഹോദരന്മാരോടും ചേർന്നും ആനന്ദിക്കുന്നതിനും, അവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ നിന്നോടു സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനും, തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആനന്ദം എത്ര വലിയതെന്ന് നിന്നെ അറിയിക്കുന്നതിനും, തെരുക്കമാകുന്ന വഗ്നിയിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നതുകൊണ്ട് ഇത്ര ശ്രേഷ്ഠമായ അന്ത്യം എങ്ങിനെ പ്രാപിക്കാമെന്നതും നീ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും തന്നെ.

സ്വർഗ്ഗത്തിലേ പരമാർത്ഥം സ്രീപുരുഷന്മാരുമായ വിശുദ്ധന്മാരുടെ മുമ്പിലേക്കു വരുക. ലോകബാഹ്യങ്ങളെ പരിത്യജിച്ച് പരി. കന്യകാ മറിയത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാലയമായ വി. കൂടാരത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുക. നിനക്കാവശ്യമായ സമാധാനം അവിടെയിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുവാങ്ങുക. ക്രിസ്തുവിന്റെ

മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചും സുവിശേഷിച്ച കർത്താവിന്റെ ദൂതനെ ശ്രദ്ധിക്കുക.

അവിടെ ഗബ്രിയേൽ അതിദൂതനോടും വാക്യപ്പെട്ട കന്യകാ മറിയാമിനോടും ഒരുമിച്ച് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്ന ദിവസം എത്ര അനുഗ്രഹീതവും ആ സമയം എത്ര ആനന്ദപ്രദവുമായിരിക്കും!! ദൈവത്തേയും ദൈവത്താൽ അയക്കപ്പെട്ടവനേയും മറിയം വിശ്വസിച്ചതുപോലെ, ദൂതൻ പ്രസ്താവിച്ച സകലവും നീയും ശക്തിയോടെ വിശ്വസിക്കണം.

പിന്നീട്, മരുഭൂമിയിലേക്കു തിരിഞ്ഞ് വി. യോഹന്നാൻ മാംദാനായെ അന്വേഷിക്കുക. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുന്നോടിയായ അദ്ദേഹം അവിടെ ഒളിച്ചു വസിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചുകൊണ്ട് ഭക്തിപൂർവ്വം ഇങ്ങനെ പറയുക: "യേശുക്രിസ്തുവിനു അത്യന്ത സ്നേഹമുള്ള വി. യോഹന്നാനേ, നിനക്കു വന്ദനം! അങ്ങേ - വിസ്തൃതകരമായ ജീവിതത്തേക്കുറിച്ചും സൂത്രതത്തേക്കുറിച്ചും ഞാൻ പലപ്പോഴും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങേ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിരവധി അത്ഭുതസംഭവങ്ങൾ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങയുടെ അതിവിസ്തൃതകരവും അതിവിശുദ്ധവുമായ ജനനവും എനിക്കജ്ഞാതമല്ല. അങ്ങയുടെ ശൈശവംമുതൽ അതികഠിനമായ തപോനിഷ്ഠയിൽ മരുഭൂമിയിൽ അങ്ങു ജീവിച്ചുപോന്നതായും ചരിത്രം വേഷാലിക്കുന്നു. അങ്ങനെ കളങ്കമില്ലാത്ത വിശുദ്ധി വിചാരത്തിലും വചനത്തിലും പാലിക്കുവാൻ അങ്ങു ശക്തനായി."

അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുക എത്രകാലംമരുഭൂമിയിൽഎകനായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയെന്ന്. സമയം അനുവദിക്കുന്നപോലെ നീയും അദ്ദേഹത്തോടുകൂടെ വിജനതയിൽ വസിക്കണം.

അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുക അവിടെ ഭക്ഷണവും പാനീയവും എന്തായിരുന്നുവെന്ന്. ആരായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമ്മയോ അപ്പനോ എന്തെങ്കിലും കൊടുത്തയച്ചിരുന്നുവോ എന്നു നോക്കൂ. അവർ അങ്ങോടു ചെല്ലുകയോ അദ്ദേഹം അവരുടെ പക്കലേക്കു പോകുകയോ ചെയ്തവോ? ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ ഇറങ്ങിവന്ന് നിന്ദ്രാധരരഹസ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു വെളിപ്പെടുത്തുക

യോ, ഇശരോതനെയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുമോ? സുവീശേഷത്തിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: "ദൈവതൃക്കരം അവന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു." (ലൂ. 1: 66)

വി. യോഹന്നാൻ മാംദാനായിൽ കാണുന്ന ഈ പ്രത്യേകതകൾ എന്തെങ്കിലും ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന് നീന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുക. എന്താത്മാവിനാൽ അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടുവോ, ആരാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം സൂത്രപുണ്ണമാക്കപ്പെട്ടുവോ മതഭ്രമിയിലും മറ്റു സമലങ്ങളിലും, കാരാഗൃഹത്തിലെ ബന്ധനത്തിലും ഏതൊരു ശക്തി അദ്ദേഹത്തെ സൂക്ഷിച്ചുപോന്നുവോ അന്ത്യസമയത്ത് രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ പുതിയ പതാക ധരിച്ചപ്പോൾ ആത്മ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമോ ആ പരിശുദ്ധാത്മാവിന് നീന്നെത്തന്നെ ഭരമേല്ക്കുക.

5. പിന്നീട്, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ സമീപിക്കുക; പ്രത്യേകിച്ച് വി. പത്രോസിനെ. വിശുദ്ധനെ പിന്തുടർന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി ദൈവാലയത്തിലേക്കു പോകുക. "പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന്" (അ. പ്ര., 2) തന്നോടുകൂടെ മുകളിലെ മുറിയിലേക്ക് കയറി പ്രാർത്ഥിക്കുക.

വി. പത്രോസിനെ അനുധാവനം ചെയ്തു ദമാസ്കോസിലേക്കു പോകുക; ശരീരത്തിലല്ല, ആത്മാവിൽ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുവാൻ എഫേസുസിലേക്കും.

മറ്റുള്ളവരുടെയെല്ലാം അദ്ധ്വാനത്തെ എങ്ങിനെ അദ്ദേഹം അതിശയിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക. ഏതു നേരവും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. മിക്കപ്പോഴും, പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു എടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വലിയ ദാനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ല എന്നതു പരമാർത്ഥമാണ്. എന്നാൽ അതു ലഭിച്ച അപ്പസ്തോലൻ പറയുന്നു: "ഞാൻ എങ്ങനെത്തന്നെ കാര്യമായി ഗണിച്ചിട്ടില്ല" (ഫിലി., 3. 13) എന്നും മറ്റൊരിടത്ത്, യെരൂക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തോടും കഴ്യാൻവേണ്ടതോടും അവർ തുല്യരാകണമെന്ന് വിനീതരെ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറയുന്നു: "ക്രൂശിതനായ ഇശരോയെ അല്ലാതെ, എന്നെ നിങ്ങളുടെ മ

ജ്യേഷ്ഠ അറിയിക്കണമെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നില്ല (1. കോരി 2: 2)

വി. പൗലോസിനെ അനുഗമിക്കുക. അദ്ദേഹം നിന്നെ കരിശിന്റെ നേരായ മാർഗ്ഗത്തുവെക്കുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നയിക്കും.

കരോളൂട്ടി പോകുക. 'ആക്കായിയാ' പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു. ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തെ അവിടെ പ്രസംഗിക്കുന്ന വി. അന്ത്രയോസിനെ ശ്രദ്ധിക്കുക. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെപ്രതി കരിശിനോടു ചേർത്താണി തറയ്ക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ കരിശിനെ അഭിവാദനം ചെയ്തു വാക്കുകൾ ശ്രവിക്കുക. അവ നിന്റെ ഹൃദയഫലകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുതന്നെ. വിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രചോദനത്താലും സാഹായ്യത്താലും അവ സന്തോഷത്തോടെ പുന്തിയാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. അദ്ദേഹം നിന്നോടു പറയുന്നതു ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡനാവേശവും വി. കരിശിന്റെ മഹത്വവും മാത്രമാകുന്നു.

വി. വലിയ യാക്കോബിനെ നോക്കുക. ഫെറോദേശിന്റെ കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹം രക്തസ്രവണിയായി. ദുരിതപൂരിതമായ ജീവിതത്തിലേ സങ്കടകരമായ കാസും അദ്ദേഹത്തോടൊരുമിച്ചു വാനും ചെയ്യുക. ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതിയും നിന്റെ ആത്മരക്ഷക്കായും എല്ലാ ഞെരുക്കങ്ങളും ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുക.

തുടരുക. അടുത്തതായി വസലഗീഷ്യനായ വി. യോഹന്നാനെ സന്ദർശിക്കൂ. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തെപ്രതി വിദേശവാസത്തിൽ അദ്ദേഹം വിധിക്കപ്പെടുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ഖണ്ഡമതികളും താല്പര്യപ്രകടനങ്ങളുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നും വേർതിരിക്കപ്പെട്ട അവിടെ ദിവ്യദർശനത്താൽ, നിശ്ശയവും പ്രതിരൂപനിബലവുമായ 'വെളിപാടു' എഴുതുകയും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതും വിജയം വരിച്ചതുമായ സഭയുടെ അവസ്ഥകളെ അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ സുധിശേഷം എഴുതി. സഭകളേയും അതിലെ വിശ്വാസികളേയും ഉപദേശിക്കുന്നതിനും ആത്മസീപ്പിക്കുന്നതിനും അവർക്കു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നതിനും എല്ലാറ്റിലും മേലായി ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യത്വം സംസാരിക്കുന്നതിനുമായിട്ട്.

ഇതും വി. ലിഖിതത്തിലെ ഇതര പുസ്തകങ്ങളും വായിച്ചു പഠിക്കുക; നിന്റെ ഗ്രഹണശക്തിക്കനുസരിച്ചും എന്റെ ആവ



ശ്യാമളയുടെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലിനെപ്പറ്റിയും. വിദേശവാസമാകുന്ന  
ഈ ഭൂമിയിൽ, മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ, പണ്ഡിതനും വിജ്ഞാനമായി  
കാണപ്പെടണമെന്ന ലക്ഷ്യം നീനക്കണ്ടായിരിക്കരുത്. പ്രത്യേക,  
മരണത്തോളം വിനയമുള്ളവനും ക്ഷമയുള്ളവനും അനുസരണയു  
ള്ളവനുമായിത്തീരുന്നതിനായി മാത്രം.

നിന്റെ ആശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി, ദൈവസേവനത്തിൽ വ്യാ  
പൃതരായിരിക്കുന്ന ഇതര ശ്രീഹന്മാരേയും സന്ദർശിക്കുക. അവരും  
ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതിയും വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടിയും രക്തസൗ  
ക്ഷിതം വരീക്കുകയും നല്ല മാതൃകയാലും വചനത്താലും വിശ്വാ  
സികളെ പുണ്യപാതയിലൂടെ നയിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സഹോദരനായ വി. യാക്കോബ്  
തന്റെ കാര്യത്തിൽ ലേഖനം എഴുതുന്നതായി ദർശിക്കുക. അ  
തിൽ ഒരു ക്രൈസ്തവ ജീവിതതത്വം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്; നമ്മുടെ  
ജീവിതത്തിന്റെ മുഴുവൻ പൂർണ്ണതയും.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുമുറിവുകളെ ആദരപൂർവ്വം സ്തു  
തിക്കുകയും എല്ലാവരിലും ശക്തിയായി വിശ്വസിക്കുകയും ജ്യാ  
ലിക്കുന്ന സ്നേഹത്താൽ "എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ"  
എന്നു വിളിച്ചു പറകയും ചെയ്യൂ (യോഹ. 20: 28) വി. തോമ്മ  
സ് അപ്പസ്തോലനെ അന്വേഷിച്ചു" ഇൻഡ്യയിലേക്കു തിരിയുക.

അതേ ശുഷ്കാന്തിയോടെ വിശുദ്ധനും അപ്പസ്തോലനും വി  
ജ്ഞാനിയുമായ മത്തായി ഏവൻഗേലീസ്തനെ നോക്കുക. സകല  
ലോകത്തിന്റേയും പാരായണത്തിനായി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവി  
ശേഷം എബ്രായഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം വിരചിച്ചു. എന്തിനു? സ  
ർവ്വജനത്തിന്റേയും എല്ലാ ജാതിക്കാരെയും ഭാഷക്കാരെയും ര  
ക്ഷിക്കാൻ.

അതുപോലുള്ള ശുഷ്കാന്തിയോടും ഭക്തിയോടും യേശുക്രി  
സ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അപ്പസ്തോലന്മാരുമായവരേയും പിന്തു  
ടരുക. ഓരോരുത്തരും പല സ്ഥാനങ്ങളിലും സ്ഥലങ്ങളിലും ജീവ  
ന്റെ വചനത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും, ജനനത്തെ പഠിപ്പിക്ക  
ുകയും കർത്താവിന്റെ മുതിരിത്തോപ്പിൽ മരണപശ്ചിമം അലയാ  
നിക്കുകയും ചെയ്യൂ.

കണ്ടാലും! തങ്ങളുടെ രക്തം വിലകൊടുത്തും രക്തസാക്ഷി  
ത്വത്തിന്റെ കീഴിൽ സമ്പാദിച്ചും നിത്യജീവൻ നേടിയവരും;

അങ്ങിനെ സ്വർഗ്ഗപ്രവേശത്തിന് അർഹരമായ ഇവരാകുന്നു ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധനാദം സ്നേഹിതനാദം. അവരുടെ അദ്ധ്യാനത്തിന്റേയും ഞെരുക്കത്തിന്റേയും ഗീതത്തെ സന്തോഷപൂർവ്വം ആലപിക്കുക. അപ്പോൾ നിന്റെ അദ്ധ്യാനങ്ങളിലും അല്ലമായ ഞെരുക്കങ്ങളിലും നിനക്കും ആശ്വാസമനാകാം. ദൈവസേവനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി വിശുദ്ധരും രക്തസാക്ഷികളും സഹിച്ചതിനോടു് താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ നിന്റെ കഷ്ടപ്പാടും ഞെരുക്കവും എത്ര നിസ്സാരം!

## അദ്ധ്യായം 34

ദൈവം തന്നെ നിന്റെ പരമലക്ഷ്യം

“അങ്ങേ പ്രതാപം ദർശിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ സംതൃപ്തനാകും.”  
(സങ്കീ. 116: 15)

1. ആത്മാവു്: കർത്താവേ, മനുഷ്യനെങ്ങനെ ഈ മഹത്വം പ്രാപിക്കും?

യേശുക്രിസ്തു: തന്നെത്താൻ നിരസിക്കുന്നതിനാലും ഭ്രമികവസ്തുക്കളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനാലും ദിവ്യവസ്തുക്കളെ തീക്ഷ്ണതയോടെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനാലും ഈ മഹത്വം പ്രാപിക്കാം.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആനന്ദമനുഭവിക്കുന്ന വിശുദ്ധനാദം പാപത്തിന്റെ വശീകരണങ്ങൾക്കെതിരായി ഇവിടെ ഭൂമിയിൽ, യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികളും ഇതിനു് എന്റെ സാക്ഷികളാകുന്നു.

എന്നാൽ, അന്ധകാരത്തിന്റെ അഹംഭാവമുള്ളായ ഭ്രമന്മാർ, അവിശ്വാസികളായ വിജാതികൾ, ഭ്രമികളായ യഹൂദന്മാർ, കഠിനഹൃദയരായ പാപിണികൾ, ജഡാസക്തരായ മനുഷ്യർ, ലൗകിക മോഹങ്ങളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടവർ, ദൈവസേവനം പരിത്യജിച്ചവർ, തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളിൽ നല്ല

നിയോഗമില്ലാത്തവർ, ഭൗമികനന്ദകളിൽ ആനന്ദിക്കുന്നവർ, മനുഷ്യപ്രീതിയും ബഹുമാനവും കാംക്ഷിക്കുന്നവർ ഇവരെല്ലാം അത്യന്തമായ ദിവ്യദർശനത്തിൽനിന്നും നിത്യമഹത്വത്തിൽനിന്നും അകന്നവരാകുന്നു.

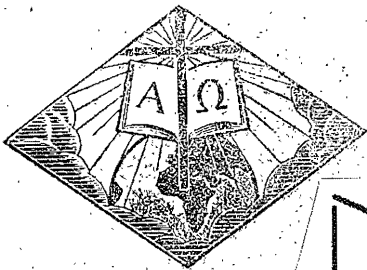
ഹാ! എന്റെ ദൈവമേ, ഏനിക്കു ദൂരിതം! പ്രയാസകരമായ യാത്രയിലും, അദ്ധ്വാനക്ഷമമായ അദ്ധ്യയനത്തിലും സുദീർഘമായ ജാഗരണത്തിലും മടികൂടാത്ത പ്രവർത്തനത്തിലും അവസാനിക്കാത്ത ഉത്കണ്ഠയിലും എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും ലോകർ നിമഗ്നരായിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആഗ്രാഹങ്ങൾക്ക് അവരെ അടിമകളാക്കുന്ന ആ സന്തോഷങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും വച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുംതന്നെ; അവർ അമിതമായി ദാഹിച്ച അതിന്റെ ദരംശമെങ്കിലും ലഭിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ അദ്ധ്വാനഫലം വക്രമായോ അവക്രമായോ ലഭിക്കുമ്പോൾ അവർ സംതൃപ്തരല്ല. കൂടുതൽ കൂടുതൽ അവർ ആശിക്കുന്നു. അവരുടെ മോഹം യാതൊന്നിനേയും ഇവീടെ പരിത്യജിക്കുന്നില്ല. അവർ ഉഴതി വീടുന്നു. വിജ്ഞാനികളെന്നും മനുഷ്യരുടെ ബഹുമാനദരങ്ങൾക്കർഹരെന്നും അവർ സ്വയം ചിന്തിക്കുന്നു. അവരുടെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നും അവർ ബഹുമാനപ്രകടനം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഇതെല്ലാം എത്ര നാളത്തേക്ക്. വ്യർത്ഥയും ബലഹീനതയും ഇല്ലായ്മയുമല്ലാതെ എന്താണിത്. അവർ അന്വേഷിക്കുന്നതും ആഗ്രഹിക്കുന്നതുമെല്ലാം അവരുടെ നിത്യരക്ഷയ്ക്കു വിഘാതമാകുന്നു. അവരുടെ ആത്മാക്കളുടെ നന്ദക്കുകാരന്മാരും, അപകടപ്പെണ്ണുവുമത്രേ.

ലൗകികങ്ങളിൽ മാധുര്യം കണ്ടെത്തുന്നതും താല്പ്യാലിക്ങ്ങളിൽ ആനന്ദം ദർശിക്കുന്നതുമായ സകല പ്രവർത്തികളിലും നിനക്കബലം പറ്റി. അവയിലെല്ലാം നീ വഞ്ചിതനായി. ഇഴ ആനന്ദങ്ങളൊന്നും ശാശ്വതങ്ങളല്ല. ഓരോ ദിവസവും നീ മരണത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയോടും സമീപിക്കുന്നുവെന്ന് ഭാർത്തുകൊള്ളുക.

എത്രതന്നെ മനോഹരമായാലും മധുരതമായാലും സൃഷ്ടവസ്തുക്കൾ നൽകുന്നവയിൽ കയ്പു കലരാത്തതായി ഇഴലോകത്തിൽ യാതൊരനുഭവങ്ങളുമില്ല. ഇവയെല്ലാന്നിന്നും ആത്മാവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക സാദ്ധ്യവുമല്ല. തിന്മയിൽനിന്ന് ഇവയൊന്നും ആത്മാവിനെ സ്വതന്ത്രമാക്കുമില്ല. അവസാനിക്കാത്ത ആ

നന്ദംകൊണ്ടാത്മാവിനെ നിറക്കുന്നതിനും നന്മകൊണ്ടു സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനും ഇവ പര്യാപ്തമല്ല. നിത്യനും അപ്രമേയനും അത്യന്തമന്ദമായ ദൈവത്തിനല്ലാതെ, അനുഗ്രഹീതമായ ഈ സത്ഫലങ്ങളെ നമ്മിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല. ദ്രോപ്യം അദ്രോപ്യം, ദൂതന്മാരും മനുഷ്യരും, എല്ലാറ്റിനുമുപരിയും എല്ലാറ്റിനുംമുമ്പുള്ളവനായി എന്നേയ്ക്കും വാക്കുപ്പെട്ടവനായ ദൈവമാകുന്നു സകലത്തിന്റേയും സ്രഷ്ടാവ്.

സ്വർഗ്ഗത്തിലേ വിശുദ്ധന്മാർക്കോ ഭൂമിയിലുള്ളവർക്കോ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് അർഹമായവിധം ചിന്തിക്കുന്നതിനോ സംസാരിക്കുന്നതിനോ കഴിയുമോ? ഒരു സൃഷ്ടിക്കു വിചാരിക്കാവുന്നതിലുമധികം ഉയർന്നവനാകുന്നു ദൈവം. അങ്ങേ ദൃഷ്ടിയിൽ സകല സൃഷ്ടികളും നിസ്സാരവും ഒന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ദൈവത്തിൽനിന്നകന്നുപോയ ആത്മാവ് സ്വയം വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവസ്നേഹത്തിൽനിന്നും അതിനെ പിടിച്ചുമാറ്റുന്ന വാസനകളെ അത് തഴുകുന്നു. പക്ഷേ, അവസാനം അതാത്മാവിനെ ദാരിദ്ര്യത്തിലും അനുരോധ്യമായ നിർലാഭതയിലും കൊണ്ടുമാഴിക്കും.



MALANKARA  
LIBRARY



MALANKARA  
LIBRARY